

Beval. lld 5064

Ud 5064

803652

Ex Libris
Francisci
Rosciszewski.

22-

5

25

15

2

7

6

Kurze Sammlung polnischer
Wappen, zugleich durch Tüchtig-
keit in der Wissenschaft aus-
gezeichneten Polen. Von
B. Chmielowski

21

10

6

37

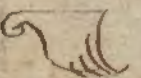
88

12.5

107

18

Frang

Warschau

1763

188.4507

ZBIOR KROTKI

HERBOW POLSKICH

Oraz

Wstawionych cnotą i naukami
POLAKOW.

Przez Jm. X. Benedykta Chmielow-
skiego Kanonika Kijowskiego Dzie-
kana Rohatyńskiego,

W WARSZAWIE

Kosztem Jmci Pana GRÓLA Kommissarza y Biblio-
poli J. K. Mci w Mariwilu.

w Drukarni Jego Krolew: Mci y Rzeczypospolitey
Collegium Soc: JESU Roku 1763.

Do
JASNE WIELMOZNEGO
Jegomości Xiędza
J O Z E F A
Na Załuskach
ZAŁUSKIEGO
BISKUPA KIJOWSKIEGO
PREZYDENTA
Trybunału Skarbowego Ra-
domskiego.

Mysłący czymbym się mógł przy-
służyć narodowi Pol-
skiemu, w którym już od
kilku lat mieszkając obcym, znalazłem
w wielkiej twojej Jasnie Wielmożny
BISKUPIE; a całemu świa-
tu już znajomey Bibliotece to pismo,
z Księg Xiedza Niesieckiego Societa-
tis JESU wyjęte, w którym się y her-

by

by Polskie, y Polaków sławniejszych
dzieła nieśmiertelnej godnej pamięci za-
wierają. Mniemałem tedy, iż rzecz mi-
łą temu zacnemu narodowi uczynię,
gdy to pismo moim kosztem na światło
wydam publiczne, tak dla zaszczytu ko-
chających swój honor Polaków, iako
też y wygodę, gdyż tomę Xiedza Nie-
sieckiego nie każdy mieć może; y kto ie
ma.

ma, z trudnością z miejsca na miejsce
musi przewozić! tę zaś Książeczkę y
łatwo nabyć, y bez trudności przy so-
bie każdy mieć może. Te moje zamy-
sły pochwaliles! Jaśnie Wielmożny BI-
SKUPIE, y do wykonania ich iak nay-
prętszego zachęciłeś. Odwdzięczyć ci tey
Łaski inaczey nie mogę, iako też samą
Książką Wielkiemu twemu Imieniu
poświę-

poświęcając. Twoja jest ona procz tego,
bo z twoiey Biblioteki; twoja jest, bo
twoiego Kanonika pracą napisana, więc
słusznie y przed światem pokazać się po-
winna nie innym iako twoim imieniem
zaświeczona. Przymiżę ją Łaska-
wym sercem wielki nauk Pomnożycie-
lu, a mnie do twoiey garnącemu się

Łaski

tożby pozwol tego szczęścia, abym się
mógł szczerze

Jaśnie Wielmożny Panie
Twoim najniższym
Sługa

MICHAŁ GRÖLL.
Kommissarz y Bibliopola
J. K. Mei.

ABDANKOWIE.

A

SKUBA prostej gminu
Człowiek smoka zabił: za
to Krakus pierwszą literę
imienia *W*aż dał mu za
Herb. Drudzy tę sztukę
Krakusowi przypisują: kro-
ry rząd *Liberator Patrie* od Cudzoziem-
cow nazwany: ale pewniejsza pierwsza opi-
nia bo się Herb ten Skubow zwał, aż do
R. 1109. kiedy Bolesław Krzywousty
Jana Hrabie z Gory do Henryka Ce-
sarza posłał o pokoy. Cesarz to przy-
biecał

biecał, ale żeby Polacy *Hołdownikami* iego byli, pokazał mu y skarby mówiąc: *Hic perdomabit Polonas.* Jan Hrabia Sygner bogaty rzucił mówiąc: *Aurum auro addimus.* Cesarz rzekł: *Habdank: Deo gratias.* Ztąd ten Herb *Habdankiem*, a Familia *Skarbkami*, Długosż. Kromer Paprocki. Długosż o nich powiada. *Eran solertes & Viri magni.*

SKARBIMIERZ HABDANK Woiwoda Krakow: po Sieciechu wygnanym, hetmanit y Krzeszo wziął, z Pomerzanami w okazyi prawo stracił. Hetmanit y na Płim polu, y na wielu mieyscach. Podeyrzany u Krzywoustu o ambicyą, z Krzesza do więzienia wtrącony, oczu y życia pozbył. Wtedy Kasztelania nad Wdtwo przeniesiona R. 1117. *Miechowita.*

X. PIOTR ABRAMOWICZ Soc: *JESU* na Misji w Szląsku, stanął pod noc we dworze 3. Braci Dyssydentow. Ci po ludzkich traktamentach w Zamku pustym dla strachow nie miefkalnym go na noc osadzili. X. Piotr o niczym niewiedząc klęknął modlić się.

Zadrzał

Zadrzał Zamek, y walił się: okna, drzwi wypadły. Wychodzi szędziwa płacząca osoba z ogniem z pierśi wybuchającym, w pul łańcuchem przepasana od murzynka czarnego prowadzona. Piotr żegnając się pyta: kto by był? Odpowiada: *Jestem kiedyś tych Dobr Dziećric, tych trzech Synow Ociec, za to na wieczne męki skazany, że widząc błąd Heretycki u porczywmem się go do ostatniego momentu życia trzymał, radbym tym moim niešťczęściem dzieci moje na prawdziwy tor Wiary naprowadził: żeby y oni na ten koniec nie padli.* Zaklął, by poczekał do rana, Przychoǳącym Synom y sługom iestzcze pamiętającym go pokazał: slyszeli od Oycy zaklinanie do odstąpienia Herezyi. Obiecali, ale potym choć się X. Missionarz o parol upominał nie dotrzymali słowa. Pracował koło Międzyrzecza, Walczą Choynic: umarł R. 1697: leży u S. Macieja w Krak. *Historia Domus Probationis Cracov:*

AKSZAK Herb, iest serce wzdluż Strzałą przesyte: co się u Strykowskięgo z Litewskiego tłumaczy: Obrona, potym Kara nazwane.

KON. *Witichindus* Xiazę Saski Koniem

Az

się

się karym pieczętował, iak Chrzęściani-
nem został, Karol Wielki w białego mu
zamienił: *Krantzig l. 2. Saxon: C. 4.*
Karol V. Cesarz wstrzymując Neapolitan-
czyków, pod pretextem klasztoru, Za-
mek wymurował, do niego Obywatelów
zaprosił, y pytał coby za Herb mieli.
Odp: *że konia nieochętnego* zawsze
wolnego. Rzekł Cesarz na zamek po-
kazując: oto wędzidło konia waszego.
Camerarius lib: 4.

Trzy KULE Herb ALEMANNI.
ANNIBALOWIE z ANNIBALA de
Stroże, z Bona Sforcyą przychodnie by-
li się roskrzewili, pieczętując się Herbem
Strocki; Strockiemu potym zwani.

JELEN 3. strzałami przeszły od Ja-
na Dworzanina Xiążęcia Pomorskiego
na łowach w Szachy grającego w oczach
Xiążęcia: za to Jeleń na Szachownicy
dany temu Dworzaninowi y 3. strzały
w Koronie R. 1690.

HYNKO z Balic Herbu Topor Tur-
kow w Bulgarii poraziwszy chorągwie
w Budzyniu w Kościele N. Panny zawie-
sił R. 1443. *Bielski: Cromerus.* Hynkami
fa w Baliccy nazwani od złapanego Hyn-
ka Pułkownika Czeskiego według Kro-
mera.

BALINSKY Ogończykowie niegdys
Barami się zwali.

Woyciechowi z BARANOWA nad
Gopiem jeziorom Baranowskiemu Arcyb:
Gniez: Jastrzębcowi, wielkiemu zelantowi
przystawie Zakonów, osobliwie Jezuickim,
na Seymie 1622 gdy zażędlisz Je-
zuici dziękowali, rzekł. *Quilquid egi,*
minus laude vestra egi. Gdy kogo wy-
klął, albo roku ten nie dożył, albo nie-
szczęściem ukarany.

Woyciech BARANOWSKI ŁO-
DZIA Wielkop: wapiąc o N. Sakramen-
cie [ale Ołtarze przecież wielkie szanował]
pod czas Mfzy X Kaspra Nahaiusa sve-
go nawrociciela widział Hostyą pod czas
elewacyi trzema promieniami objaśnio-
ną, a ztąd y ślepotę serca swego, wlot
nawroconego. *Ex Vita Patris Nalicii*
in M. S.

PIOTR *de Baifen* albo BAZENSKI
Wojewoda Gdański służyć w Woysku
Piotra Krola Aragońskiego, z Maurami
wojującego, gdy z obu stron padło wiele
trupu, uchwalono, aby dwóch *Antagoni-*
stów na hercu, wygranej wygrancy lub
przegranej przegrancy byli Sędziami. Zbił
straszne-

straszego Murzyna ten Piotr; za kawalerzki experiment wziął Pas Rycerski, wiele bogactw y Listy do Krzyżackiego Mistrza siebie zalecające. oraz Murzyna niewolnika, y Herb takż Murzyna. *Treterus in Episc: Varm: fol: 41.* On to sprawił, (mając od nich Dobra swe skonfiskowane) że Prusy do Polski się przyłączyły, za co od Kazimierza Wdę Gdańskim y Gubernatorem Prus uczyniony. *Bielski.*

BECZKA ZŁOTA Herb niegdys u Litwakow niekorych, jak **Okolski** świadczy.

BEKESZ Kasper z Węgier (tam Pan) do Woyika Polskiego od Krola Stefana Batorego przyięty, umierając po wojennych szczęśliwych Kampaniach w Ateuszostwie zawołał: o niebo niedbam, piekła się nieboię. *Histor: Coll: Pofnan: Ann: 1579.* Rozkrzewili się potym **Bekieszowie** od tych idący.

BEKIERSCY Herbu Jastrzembiec przydomek mają *Kosiorek.* Do tych Herbu nowi Bekierscy przyięci R. 1726.

Na **BATOWSKIEY** kłesce **BELCHACKICH** Toporow 14. padło. Pod Grunwaldem z Krzyżakami R. 1410.

Gryffow

Gryffow była Choraśiew. *Olim Herbo-*wni wraz się trzymali.

BILA Tekla Siostra Libusy Corka Kroka II. Xiążęcia Czeskiego tak silna była, że z Niedzwiedziem się pasując pokonała go. *Paprocki.* Z tey linii **BELINOWIE** Czescy y Polscy.

ZELISŁAW BELINA za Bolesława Krzywouła Hermaniąc przeciw Murawczykom y Świętopelkowi Xiążęciu ich Rękę po ramię stracił, Złotą wziął za to od Krola, Miecz otruczony między podkowy trzy, y Rękę zbroyną z Mieczem w Helmie.

BENOE nobilitowani R. 1686.

BERSZTEN z Niemiec 3. Kola.

BETMAN Herb, Ramie prawey Ręki zbroyne Koronkę trzymające. Z Niemiecka Betmany zwano niby modlące się. Seweryn Berman w Wieliczkie Zupy gorejące 90. lat mając spuścił się y ugasił będąc Zupnikiem.

Z **Prandora BIALACZOWSKI** Odroważ Bisk: Krak: Innocentemu IV, od Cesarza Fryderyka przyciśnionemu, na Wrocławskim Synodzie piątą część Prowentow Kościeinych ustąpił, przez trzy lata; przez Jakoba Leo Archid: Ablegata za to od Staro-

Starozapustney Niedzieli Pośt wielki w Polrze Papież obferwowany, dyspenso-
wał do Popielcu z wyjątkiem innych Nacyi
R. 1246. On S. Stanisława Kanonizacyi
dopomógł.

BETHUNE. Herb Złota Nalęcz na
połu lebrzym.

BRUHL. Stemn aris Podkowa od Jana
BRYLLA Podkomor. Poznański: *Aquo*
Mathias; z tego po 7 setach *HENRICUS*
de Olyn S. h. a. l. z. o. n. s. Gener. Artyl.

BIAŁOGŁOWSKI Herb są trzy głó-
wie trupie, jedna nad dwiema. W Mar-
chii się pieczętna w zwojach Tureckich
ale dwie w gorze, trzecia w dole, według
Petrasankty C. 65. Dalmacya 3. głów
zazywa w koronach za Herb, Kapituła
Warszawska Głowy S. Jana Krzyciela na
palmisku, bo Kolegiata pod tytułem
Decollationis S. Joannis. Ferdinandus
Garfya de Platea Adryana Barbońę Ty-
ranna Turczyna zbawił z innemi 4. Tur-
kami od Karola V. Cesarza wziął na
zaszczyt 5. Głow Tureckich.

O Janie Karolu **BIAŁŁOZORZE**
Wieniawicie *Lingwiscie* Kułtoizu Wileń-
skim Referend. Litew. Senator Wielki po-
wiedział: *Jan Karol krom Boga y Książ,*
zda

zda się nie nie umiec. Umarł R. 1631.
Stefan BIDZIENSKI Janina Wda Sęco-
miski Wielki Woioownik w Moskwie pod
Korsuniem pod Chocimem za Jana Kazi-
mierza. 100. tysięcy na Szpital Żołnier-
zow skaleczonych wysypał, w okazyach
y w niewoli Tatarskiej *salvatus.* Umarł
R. 1704.

BIEGANOWSKI Mikołay Kafzrelan
Kamieniecki Herbu Grzymała wielkich
publicznych funkcyi człowiek od Władys-
ława IV. od Jana Kazimierza do Porty-
dwakroć Posel, w ten czas y Jana Sobie-
skiego mając w komitywie. Czernie-
chowskiiego y Bełzkiego Woiewodztw
niechciał. Mawiał: *Ten u mnie dzień*
fię, g. śliwy, którego żebrakom Chrystusof-
wym co dobrego uczynię. Fundował
OO. Reformatorow we Lwowie, Lublinie
(czy Warszawie) Kazimierz. Leży we
Lwowie u. OO. Reformatorow zmarły R.
1674. Miał za sobą Krosnowską

BIELSKI Marcin z Białej. Przydomek
Wolski, Historyk Polski ktorey Syn ie-
go Joachim Bielski dokończył y do Druku
podał, będąc Sekretarzem Krolewskim.

BODUŁA Herb trzy Lilie białe
w prostą linią z góry na dół, w połu błę-
kitnym

kitnym. Jeden Herbowny *Marcin* Arcybiskup Gnieźnieński, według iednych urodzony w Karfali albo Kascinie; według drugich *Cartulanus* albo Szkot, to Cytersem, to Dominikanem rozumiany. Siffridus z Trytemiusza dowodzi, że dla wielkiej o jego mądrości opinii Benedyktyńi, Cyterfi, Dominikanie, o niego mieli spor. *Putatur* bydz Włoch to Konfencyk, to Benewencyk Oyczyzna. Bellarmunowi iednak Polak, Mnich Arcyb: Gnieźnieński, Penitencyarz Innocent: IV. Ale więcey iest Autorow y dowodow, że był Polak Bzovius pod Rokiem 1278, Ann. Eccl. widział w Bononii u OO. Domin: ten iego Nagrobek: *Hic iacet Frater Martinus Potonus Ordinis Prædicatorum Archiepiscopus Gnesnensis*. Ze zaś Konfentyńskim w Kalabrii zowią go Arcyb: znać że rezygnowawszy, na Gnieźnieńską Archikatedrę wakującą iako Ziomek poszedł: wdrodze umarł R. 1279. Ze Joannę Papiśkę mu podrzucają niektorzy, fałsz iest: bo Kroniki iego ręką pisane w Bibliotece Watykańskiej lustrowane tego nie mają; ale w innych Transumptach niedouczeni albo źli to przydali, iako

iako świadczą *Leo Alanus, Joannes Stalenus, Siffridus, Bzovius*. Trzy razy Kronika iego przedrukowana. Oprócz *Chronicon summorum Pontificum & Imperatorum* wiele napisał Książ, Pierwszy według Starowolskiego *in Hecatombe*. z Polakow skryptami rozstawił się po świecie. O nim *Clemens Janicius* w Epigrammatach między Arcyb: Gnieźnieńskimi mówi.

*Tam cito our moreris, Legum Jurisq; perite?
Non potes an Stygias vincere iure Deas.*

BOBROWNICKI Jacek Bernardyn Doliwa Kontemplator męki Chrystusowej, KRZYŻ zawsze w rękę nosząc iżami polewał rany. Przy śmierci skościłemi rękami Krzyża nie mogąc utrzymać skazywał, by na pierśiach mu położono.

BOCHENSCY Szlachta

BOGORYOW (dwóch strzał złamanych) Familią chwali Długosz, że byli *Humani & tractabiles*.

Jaroslav Bogorya Arcyb: Gnieźnieński żył lat 100, na starość ociemniał. Pochowany w Kaplicy swojej w Gnieźnie murem wykowanym wnieśiony. *Spondanus*

BOGU.

BOGUSZA Jana Pułkożica Kasztelana Zawichoskiego, Heretyka, Anna Córka porzucając błędy przed X. Skarżą wypowiadałszy się, gdy zakonnicą w Krakowie u S. Jędrzeia zostawała, dobyła od Ojca broń, mało nie cięła. *Kazanie X. Makowskiego.*

Jzaiasz BONER Herbu BONAROWA, alias Lili, w śmiertelnej zostając chorobie widział N. Matkę z Dzieciątkiem, otoczoną ŚŚ. Stanisławem, Jakubem, Kazimierzem, Jadwigą, Salomeą, Kingą, która mówiła do niego: *Serue mi dilecte paratus iam esto possidere Regnum Dei ab initio mundi à DEO omnibus Sanctis præparatum.* Nadszedł. Umarł R. 1471.

JAN BONER z Helwevi Gość Burgrabia Krakowski y Złotnik Zygmuntowi I. się przyśłużył, kiedy swymi Summami wielkimi wszystkie Dobra Królewskie onerowane uwolnił, wydawszy więcej jak 862600 Złotych oprócz tego, zamek Krakowski ledwie nie cały wymurował. Wziął w nadgrode Starostwo, Rabsztyńskie y Oświęcimskie *Pastorius, Bielski.* BONEROWIE Kamieniec Zamek niegdys Kamienieckich Herbu

Herbu *Pilawa*, iako znać z Herbu tegoż tam zreparowali, Herbami ozdobili, zowie się teraz *Odrzykoidki* ten zamek. Zofii Bonerównie Kasztelance Sądeckiej Janowi Firleiwowi Woiewodzie na ten czas Lubelskiemu Marszałkowi N.K. zaślubionej napisał. *Epigr. Kochanowski.*

Tu Rożę, tu fiołki, tu młeczcie Lilię.

Ten Marmur Świątobliwą zawiera Zosią:

Zosią Bonerównę, której żywot święty.

Godzien aby wszem Panom na przykład był wzięty.

Jak BONEROWIE Luterskiej się chwycili sekry, Dom zezedł tak sławny. *BONCZA* albo Jednoroziec czy datur? *Plinius, Alianus, Solinus* &c. twierdzą. Opisuje go ów *Enigma.*

Cervum fronte refert, elephantum sed pede, cauda

Aprum, voce bovem, corpore prodit equum.

Grzegorz Wielki, Tertulian, Origenes, Andreas Marinus, Kircher, Szentyniani mają za bajkę.

S. Hieronim *Rom* zwierza rozumie Jednorozca y Nosorożca. Twierdza że w Indyi są Osły o iednym rogu są y Kozy także tam: A że w Paryżu u S. Dionize-

onizego jest Roż na 5. łokci długi, w Argentoracie tylko iak rośły Męszczyzna, są to rogi rybie, & arma przeciw Wielorybom w Morzu lodowatym

BOYCZA od Boiu są tży KRZYZE.

Mierzbowi z Włoch Gościowi z Prokulfem Biskupem Krakowskim imie było Bonifacy. Ztąd Polacy go Bończę y Dobra także. tandem y Herb Jednorozczak, nazwali. *Okolshi Rutka*. Innym się zda że ta Familia we Włoszech Bontem w przod zwana, a tu *corrupte* Boncza bori czas.

Mikołay y BOGUSZ Bracia Bonczowie iednego dnia urodzeni, wraz na Kanonią Krakowską wstąpili, wraz pomarli. *Certus Author.*

BORATYNSKI Jan Starosta Rohar. Chorąży Przemyślski pod Połockiem na 7000. Moskwy w małej kwocie swojej, nie wając natrzeć, modlił się z konia zsiadłszy, Młodzian w biał na białym koniu skinął na Jana. *Hac me sequimini*, za brnącym przez Dzwinę y znikai cym pobirnął, zwyciężył, potopił rozgromił. Za to oprocż Starostwa Roh. Zygmunt I. dał mu Chorążstwo Przemyśkie. *Starowolski Paprocki.*

BOSKI Herbu Jasieńczyk dawny Dom.
BOZA-

BOZAWOLA jest Podkowa z dwiema Krzyżami. BZURA *vide* Lis.

BRANICCY idą od Jaxyczow wielkiey Familii. Leszka III. Potomkow. Z tych Bt: Klemens Wda Krakowski Ursanny Ociec y Doiutrką wiele Senatorow z Ruszcze Hrabiorw się piszących. Do Marka z Brzeziny Wdy Krakow, Koronni Synowie iak do *Oraculum* zbiegali się o poradę. Sulkowi Hrabi tegoż Domu Woiew. Krakow. daie elogium Nakielski, że był *Vir gravitate morum, & bellica laude praestans.*

Grzegorza BRANICKIEGO Łowczego y Burgrab. Krak. Córka Anna za Sebestyana Lubomirskiego Kasztel. Woynickiego wydana wiele Heretykow nawróciła osobliwie Pań. W Krakowie na Grodku *alias* gdzie Zamek był. Klasztor Dominikankom fundowała 65000 wysypawczy. Tam się na rekolekcyę 10. dniowę zamykała. w celi, y Krucifix mając w Refektarzu po Konwierskach siadała. Spytana czy w Habcie Zakonnym miała bydz pochowana rzekła *Niegodnam tey sukienki: w tey sukni prawi, w ktorey się grzeszyło, ciało moje pochować.* OO. Kamedułów pod Krakowem

co rok barwę dawała. Lat 77. przeżywszy umarła R. 1639. *Hyac. Miakowski Conci.*

BRANT, Herb jest Czarna pochodnia w modrym polu.

Stefan Wda Multański zbiwszy Turków 100. tysięcy, trzy Krzyże z Kamienia wystawił

BRONIC Herb są ielca dwie.

Z BRONISZEWSKICH Herbu Pomian Zofia Golemowska młoda Wdowa *votum* czystości uczyniła, w Gnieźnie przy Kościele OO Franciszkanów mieszkała, w dewocyi, w odmawianiu Kapt. Pacierzy. Za Zmarłych bardziey się modląc, dla tego Świeccy y Duchowni o ratunek po śmierci iey, prosili. Do S. Antoniego bardzo nabożna. Łaskę Hebanową w srebro oprawną gdy iey ukradzioną, ona: A moja łaska kędy S. Antoni? Zkościola w przod nie wynidę aż mi ją wrócisz. Dawał inną Gwardyan, ale ona swoiey pretendowała. Aliści złodzieja w iedney y drugiey bramie Mieyskiej, osoba zakonna tamie grożąc, żeby oddał. Przyniośł Złodziey, zeznał. Był to S. Antoni. *Concio Dunn.*

BRUDZYNSKI Stanisław Prawdzic w lat

w lat 14. życia swego umierając w Kaliszu żadnym śmiertelnym grzechem **BOGA** nieobraziwszy rozmawiał: *Qui ego isla merui Virgo Beatissima? non ego his dignus sum. non ego his dignus sum, Virgo Beatissima ora pro me.* Na Krucyfiks patrząc pytany był co by myśli: *DEUM cogito.* Do S. Stanisława Kościoła: *Stanislae tuum Stanislae tu ne desinas.* W dniu 12 Ciała do Kościoła Kaliskiego wniesione feroru żadnego nie miało. P. Morawski *Palaestra Pietatis.* Umarł R. 1615. **Jana BRZOSTOWSKIEGO** Pułkownika Strzemięczyka w Wilnie u S. Jana nagrobek głosi: *Saepe pugnavit, semper vixit &c. Stipendio gloriam habuit potorem.*

BRZOSZOWSKI Marcin Herbu *Bełz* Brat Opata Czerwińskiego potłany niestroyno od Srzeńskiego Wdy Płockiego y spytany: co to za chłop iedzie? rzecze: jutro ci da **BOG** odpowiedź. Zebrał kupę rodaków zaiechał drogę Wojewodzie, który dowiedziat się że to ten wczorayszy, zaprosił go y utraktował. **JAZŁOWIECCY** z **BUCZACKICH** wyszli, dla tego pisali się z *Buczacza*. Po tym wszystka Fortuna po ostatnim Jakubie

bie Buczackim Biskupie Płockim weszła w Dom Tworowskich Pilawitow, to Buczackiem, to Tworowskiemi zwanymi: W Buczaczu Kościół był sprofanowany Herezya.

BUDZISZ Paparona abo Papa Roma alias gęś.

BUTLER Herb jest Koszyk z Kwiatami Butlerow.

BUTLER *Edmundus* w Hibernii *Baro*, Młszy S. Sluchając w Klonmellii u O.O. Franciszkanow, gdy mu dano znać iż go śledzący Panowie zawaśnieni w dobrach łupili, Młszy dostuchał, potym zebrawszy służ y krewnych nie wiele, wszystko odebrał. *Vadingus T. 2. num. 12.*

C.

CEDRO Herbu Gryff inaczej Cedrowie albo Czederowie albo Chadorowie, ale częścicy Chaderowie, tandem Cedrowscy. Ida od Branickich mianowicie od Teodora Hrabie z Ruszcze Wdy Krak Cedrem Chaderem zwanego Herbu Gryff, a *Długosza*.

CEMA Fabian Herbu Wczele, Wielkiego w Prusiech Domu. Wda Malborski w Krakowie w Akademii ucząc się na gorączkę zachorował Luterskich błędów.

z Ro-

z Rodzicow napili, y gdy czytał Książkę Niemiecko-Lutérską, tak go zastał wizytujący Student Hozyuz, y rzekł: Ta nie inna okazyja gorączki, w ogień ją, maligna ustap.. Po odeysciu uczynił tak, y ozdrowiał. *Rescius in vita Hosii Card. c. 5.*

CETNEROWIE 4. Braci z Szląską się przenieśli za czasow Zyga Augusta: z ktorych Balcer wielki Woioownik od Zygmunta III. K.P. Indygenat otrzymał, ktorzy Seym approbował R. 1601. Alexander Syn iego Kasztelan Halicki Kościół w Podkamieniu swoim murował.

CHARYTENOWICZ Herb VE alias litery ktore w czerwonym polu V.E. czyli też N. E. z Grecyi wniesiony.

CHIELMINSKI Marcin Ostoja woioownik w Pedemoncie, hojny dla BOGA, bo armaty na Dzwony N. Panny W Krakowkim pizelał. Od Austryak a naywyższego Wodza *Fortissimus Ejus Polonus* urytuowany; w Prusiech pod Chocinem *Strenuus*. W chorobie Medykom ryb iść zakazującym rzekł: *Amitam vitam, servem Legem Ecclesiae*. Kowalicki w Kazaniu fol. 130.

NB. Wiele jest Familiantow, ktorzy

sobie Przydomek biorą Jmie iakie, że od tego imienia poszli.

CHLEBOWICZOWIE Herbu Leliwa w Litwie, idący od *Gedymina*, y Syna iego Monwida, tandem od Wnuka Wiaza, od ktorego syn Chleb, od tego wielki Dom Chlebowiczow. Sa też w Sieradzkim Chlebowscy. Poraiowie iedney dzielnicy z Wybranowskiemi: od Dobr Chlebowa nazwani, ale z Wybranowa piszą się.

CHODKIEWICZ Herbu Kościeszka w Litwie; to *Boreykami* się iedni zwali, drudzy *Chodkami*, z tey racyi: Xiążęcia Litewskiego Witenesa na łowach będącego obkoczonego od Nieprzyjaciół, któryś Przodek tego Domu wyniosłszy na ramionach o mil kilka, na bezpiecznym zostawił mieyscu; z tąd Chodkiem, a iego potomkowie Chodkiewiczami nazwani. *Actum A. D. 1300.*

CHODKIEWICZ Hieronim Kasztelan Wileński będąc w Legacyi do Wiednia od Zygmunta Augusta otrzymał tytuł sobie y Sukcesorom *COMITIS S. R. Imp.* y pierwszy się pisać począł Hrabia na *Szklowie y Myszy* z przydatkiem do herbu na drugiey lewey stronie tarczy,

Gryffa

Gryffa wspartego do gory z Mieczem.

CHODKIEWICZ Jan Karol Hrabia na Bychowie Szklowie y Myszy Wła Wileński, w Wilnie Studentem będąc gdy Krola Stefana witał, z animuszem iego Krol poznał, co zacz miał bydz, y rzekł: Pewnie ten swego czaśu wielkim Kawalerem y Mężem Rycerskim będzie: Tak się stało. Włochy, Małrę, Francją, Niderland, Luzytanią Hiszpanią, Anglią, Szkocyą, Hiszpanią, Węgry, Niemcy, złustrował, z woioownikami konwersował, wiele umiał ięzykow. Cesarz Turecki gdy naszych zniósł pod Cecorą rzekł: Już też w Polsce tylko uczniowie, zostali w Woiennych rzeczach, Mistrzowie ich albo odemnie sa pobici; albo w niewoli. Jednego tylko starego Mistrza jeszcze maia Chodkiewicza. Zaprawiwszy się na Wołoszczyźnie, do pierścienia w domu biegał, do celu z dział strzelał, okopy sypał, zamki wystawiał, skupiwszy poddanych kazał pod winą siebie w zamku dobywać. Na koniu się ćwicząc nogę złamał, niewyleczony jeszcze puscil się do Inflant, na którą idąc expedycya miał poświęconą Chorągiew, y szablę na Ewangelię wprzód po-

łożo-

łożoną protestując się, że za BOGA, Kościół y Ojczyznę, tey chce dobywać y krwią się własną podpisał. Jakoż pod Rewlem zniósł Szwedow R. 1604 *item* pod Derptem w tymże Roku 7000. Pod Białym Kamieniem R. 1605, Karola samego zabił, 11000. wyciął &c. pod Kircholmem. Wstawił się tą wiktoryą, że od Monarchow powinzowania, y podarunki odbierał a od Pawła V. Papieża List w Manuscriptach *Coll: Ostrog: Soc: JESU* znajdujący się: *Planè specimen dedisti fortissimi, atq; Sapientissimi Ducis &c.* Poległo w okazyi owey 2. Xiążąt Luneburskich. Przed okazyą pokazał się Święty Stanisław Kościuszko z Mieczem zakrwawionym Błogosławiać woysku. Znowu pod Dynamundą 6000. Szwedow zniósł. Okręty Szwedzkie popalił, działa zabrał. Pod Mozaiskiem Moskwę poraził, Władysława IV. do Moskwy zaprowadził. Xięstwa Siewierskie, y Czernichow: odebrał. Poszedł na Osmana C. Tureck. pod Chocim za Zygmunta III. będąc Hetmanem Koronnym, y Litewskim z approbacyą Seymu po straconym Stanisławie Żółkiewskim: Kanclerzu W. K. Stanisławie Koniecpolskim

wzię-

wziętym. Umarł tam po Wiktoryi R. 1621. 24. 7bris. O nim *Adol: Brachel Hist:* napisał że był *Non manu magis, quàm consilio promptus.* W Historii, Geometrii, szpiegow wysyłaniu, na biota uderzeniu, w szykowaniu doskonały. Na żołnierzow ostry, był też choleryczny. Ufortyfikował Bychow. Lachowice. Osman obraz iego w Pokoiach po Chocimskiej przegranej postawić kazał, że się takiei potencyi nie zląkł. Zwykł mawiać gdy mu o wielkiej Nieprzyjaciela liczbie znać dano: *Hic hostem mihi computabit ensis.* Co Sobota spowiewał się y komunikował, qde Mszy S. nigdy nieoderwany. Idąc do Batalii noc na modlitwie trawił, spał na gołej ziemi, do Matki N. nabożny: wiele Kościołow pomurował: Białegłowy niepodściw w obozie topił. Za nim y za Zoną y za Synem worki noszono dla jałmużny. Zdruzą Zoną *Scrutis. alius* z Anna Alojzya Xiężniczka Ostrogską, bo po Ślubie zaraz ruszył pod Chocim. Zrazu w Ostrogu, potym w Krakowie przed Kozakami złożony, znowu nie dawno do Ostroga sprowadzony tam z Zoną pochowany.

CHO-

CHODOROWSKI. w Poznaniu u-
mierając pewny Mieszczanin przywołał
Mieyskiego Pitarza z świadkiem do za-
konczenia Testamentu, y rzekł głosem
straszny: Pisz! Duszę moję zapisuję
Diabłu, żonę y Syna Diabłu, Kamienicę
fortunę y wszystko moje piekłu. Przy-
Padł Jan Chodorowski Herbu Korczak
Jezuita, wielki Operariusz (u S. Łaza-
rza w Poznaniu on koło zgnilego od
wszystkich opuszczonego chodził) ten
go zaśluga mąk Chrystusowych miłosier-
dziem reprezentowanym nawrocil. Lu-
dziom na Kazanie zebrany nawrocenie
ogłosił, *M.S. de Stultis Sociis propter
DEUM*

CHOMATO, niby chomat aliàs sta-
roświeckie iarzmo wołowe.

CHOMENTOWSCY piszą się So-
chami bo z nich wyszli.

Marcin CHOMENTOWSKI Herbu
Lis (idą z Pieczyngow ci.) Wda Mazo-
wiecki w Samborze. Fundator Jezuitów,
ktorzy po całym świecie trzy Msze za ży-
wego, trzy za zmarłego postanowili.
On te wszystkie Msze SS. Duszom daro-
wał, prosząc o jedną po śmierci swojej,
każdego Jezuitę.

Stani-

Stanisław CHOMENTOWSKI Wda
Mazowiecki Hetman Polny był *ac Luma-
na Apostolorum*. Od Tamburyna Gene-
rała Jezuickiego otrzymał znaczne Re-
likwie S. Stanisława K. iłki, które w Sam-
boże ziożył, lampę sielną tamże spra-
wił 20 grzywnen wazącą.

CIOŁEK Herb w całej Europie u
wielu *hysigne*. Witelliuszow Rzymianow
z rad m e.

ČROMERUS Martinus Biskup War-
miński Orła miał laurem opasanego koło
szyje na znak mądrości iego od Zy-
gmunta Augusta: na niższej zaś części
tarczy od Ferdynanda Cesarza, uktore-
go od Polski 7. lat rezydował, odebrał
nadany pas czerwony w białym polu, a
w hełmie Orzeł o dwóch głowach. Gdy
był Kanonikiem Krakowskim Zygmunt
August oddał mu *Archum*, które przey-
rzał, y skonałował rząd supplement do
Historii Polskiej, którą od Lecha do
Zygmunta I. prowadzi wyborniejszym
nad innych stylem Łacińsk m. Paweł
Potocki zowie go w swojej Centurii *Li-
vium. Nostatem, Spondanus, Insignem
scriptorem*. Oprocz 7. lat rezydencyi
u Dworu Wiedeńskiego, był tam 10. razy
Po-

Possem. Gdy z Radziwiłłem Mik. Mar-
szałk: Litewskim był Possem u Ferdy-
nanda, y ławkę na dwóch dana, sam Ra-
dziwiłł zasiadł, rzekł Ferdynand: *Sedent
uterq; cum & in Legatione uterq; conti-
neatur.* Warszewicki de Legato Zyl lar 77.

CZARLINSKI jest Sowka na pniu
siedzaca, Prusakowi iakiemuś za czuy-
ność nocną nadana: od Dobr Czarlina
potym nazwana Czarliński.

CZARNECKI Iędrzey Herbu trzech
Orłow Burgabia Krakowski, wielki
Peregrynant, Dewot, dwóm nieprzy-
iaciom na życie czuwającym daro-
wał; z Hugami co Sobota Litanie do
Matki N. mawiał, nie mającym co
robić Zywoty SS. czytać kazał, na
iałmużny y Kościoły hojny, co Sobota
Kommunikujący. 12000. iałmu-
żny ubogim naznaczył Testamentem:
co miesiąc 350. Złł. naymniey rozdał.
Na grobie swoim Konia y Psa wyrysow-
wać kazał, że tamten w wielu okazjach,
a ten że go od Moskala Czeladnika na
życie czuwającego obronił. Umarł
R. 1649. leży u S. Piotra w Krakowie
Sterilis.

CZARNIECKI Herbu Łodzia
z Czarn-

z Czarnki (alias Czarnką dobra) w Wo-
iewodztwie Sędomirskim w Powiecie
Chęcińskim, iako tam nadgrobki opo-
wiadaia.

CZARNIECKI Stefan Syn Krzyszto-
fa Starosty Zywieckiego, Dworzanina
Zygmunta III K. P. y Księżyny Rze-
szowskiej, między 10. Synami szosty,
w przod Towarzy sz Stanisława Komiecpol;
Hetmana, potym Porucznik. Z Władysławem IV. Smoleńska dobywał. Za Mar-
cina Kazan: Hetmana *floruit* y za Sta-
nisława Lubomirskiego Wdy Krak; Hu-
sarskim był Porucznikiem. Pod żółte-
mi wodami od Tatarow Z Chmielnic-
kim skupionych wzięty, więziony, przez
Zborowskie oddany Traktaty, bił Ko-
zakow pod Mikoł. Potockim Hetm. W.
K. będąc Chorałym Sędomirskim. Po
Batowskiej kłęce Obożnym Koronnym
został za Jana Kazim. Manasterzyszczań
dobywając głębę wskroś kulą miał prze-
strzeloną. Gdy był Jan Kazimierz za Grani-
cą, Karol Gustaw przybył do Krakowa,
gdzie Czarniecki już Kasztelanem Kijo-
wskim będąc bronil się, Karolowych 1000,
wyciąwszy, 500 raniwszy pod Gołębiami;
potym pod Jarosławiem toż im uczyni-
wszy:

wfzy: pod Warką także y w wielu miey-
scach: dość że Paweł Potocki *in Centu-
rita Virorum Illustr.* przyznaie mu że on
więcej trupem Szwedow polozył, niżeli
przez lat 30. ich w Niemczech kiedyś
poleło. *Luchefinus Soci JESU* o nim
in Epinicio in Victoriam Cudnoviensem
napiął:

Quis te Czarniecci fletat, quem Svecica
fracta

Hæresis hydra tremis, numeras qui præ-
lia palnis.

Alexander VII. Papięż, Leopold Ce-
sarz listami swoimi go panie tryzowali.
In omni felix, tua Cymba profundo. Sta-
nus. 30. potyczek miał z Gustawem.
Z Holfacyi Szwedow wypędziwszy, ią
Fryderykowi III. Krol. Duńskiemu od-
dał y wiele innych Kraiow y Fortec, od-
kogi Moskiewie na koniu przebywając, za-
co od Fryderyka, Złotym Łańcuchem
udarowany. Zwany *Echie Camillus,*
Svecorum Flagellum. Moskwę z Litwy
rugował: pod Połonką y Dzieszną ich
bił. Jan Kazimierz y Sejm 1661. Sta-
roństwo Tykocińskie mu *in perpetuum*
dali. Y Woiewodztwo mu Ruskie po-
tym Kiiowkie dane. Przymawiającemu
ze

że z chudego Pacholka powstał: odpo-
wiedział: Ja nie z soli, ani z roli, ale z to-
go co mię boli urośsem.

Na Ukrainie Machowskiego zniósł
Rebellia Kozacka: więc on na nią po-
szedł, zbił, Stawiska spalił. W Polu
zawsze, począł słabieć: więc z Ukrainy
ku Polttrze puścił się, w drodze List y
Przywilej na Buławę Polną K. zaszedł
go od Krola, na co on: Wszakem Ja
nie raz mówił, że mi w ten czas Hetmań-
ską władzę dawać będą (po Jerzym Lu-
bomirskim Marzalku W. K.) kiedy ani
sła do wojny, ani ręk do szabli zdo'ne
nie będą: jeżeli mi jednak zdrowia BOG
użyczy, starać się o to będę, żeby Krol
Jmć nie żałował tey łaski swojej, któ-
rą mię potyka: jeżeli umrzeć przydzie,
ta Buława śmiertelnego Grobowca o-
zdobą chyba będzie. Nieś się kazał
ku Dubnu, we wsi Sokołowce w prostej
chacie przed X. Agapitem Dąbrowskim
Spowiednikiem swoim Spowiedz uczy-
nił, wstaryk przyjął, umarł R. 1665. lat
mając 66. Koń jego doświadczony ni
iedząc ni piliąc, nogą ziemię kopiąc na
wchodzących y na wychodzących, żało-
śnie poglądając, padł, y zdechł, iak by

Do-

Domino nollet servire minori: Idąc do okazyj spowiedzi y Komunią armował się, a według Kowalickiego Kaznodziei w pancerzu na gołym ciele tańcował. Syna nie miał tylko Corek 2. iakto Alexandrę Branicką Marszałkową N. Koronną która młodszą będąc Oyca na wojnę idącego opłakiwała? Czemu? odpowie: Zafuię, prawi, tego, że nie w męskim stanie urodziła się, żebym Oycowskiej chwały y dzieł jego uczestniczką bydz mogła. Owdowiawszy bardzo światobliwie żyła. Druga Konstancya Łeńczynska Wdżina Podlaska włosienicę nosiła, wtrzewikach kamyki, włos nad świecą na nogi topiła. Obie były z Koberzyckiej Kasztelanki Krzywiskiej. Pomian.

CZARNIECKI Franciszek Jezuita Brat Hetmań Czarnieckiego ciało swe pokrzywami, rozgami, cierniem dręczył. Gdy z starości sam tego czynić nie miał siły, drudzy prosiłeni to mu robili. Raz obdartusowi o suknię się postarał, wziął jego na siebie szaty z robactwem, którego nie mogąc wytrzymać kazał się związać. Ciało z tąd iak trędowate stało się. Był u Brata na obcowej Missyi, rządził

rządził y Kollegiami. Umarł w Lublinie R. 1676.

CZARNKOWSCY Nałęcz, Nałonie się zowie, rak się zowie y Chusta obfianiająca Chstusa Pana nagie o Ten Herb naypierwey Czarnkowskim Hrabom dany od Mieczysława, których Przodek Dzierżykray Xiążę na Człopie, od tego Monarchy do chrztu S trzymany, zażywaiący przedtym kolumny porfirowey, od Gryfów dwóch trzymaney. Innym się zda że to był właśnie herb Sarmackich Krolów y innych Nacyi. Według *Diona*, *Tygranes* zwyciężony od Pompeiusza, iemu Bindę białą pod nogi z berłem y mieczem rzucił. Bulgarskie Xiążęce Famulie, miało czapek, chustkami głowy sobie zawiazywali. Inni twierdzą że Bożusław Krzywoust z pod Halickiej kłęski uszedłszy, poranionym obwiązał rany y dawał chustę za Herb. Trajanus Cesarz stoczywszy bitwę z Decebałem, wiele swoich miał ranionych, dla których mowi *Dio L. 68. fol. 775. Cum deficerent ea, quibus vulnera militum obligarentur, ne uesti quidem sua Trajanum pepercisse, sed eam in fascias discidisse* ad

*ad obliganda vulnera Militum, caesisq;
in praelio statuisse aram, & quotannis
parentari iussisse.*

Alexander IV. z konia z siadając ro-
skrwawił Lizymacha, wlot biały swoy
zawoy & głowy zerwał, y ranę zawiązał.
Był to prognostyk, że po nim będzie
Krolował.

CZARNKOWSCY idą właśnie od
tego Dzierżykraja, który idzie od Lefzka
III z 20. Synow iednego, Xiążat Pomor-
skich; z ktorych isden Xiążęciem na
Człopie pisał się: potym Xiążęcego tytu-
łu poniechali, tylko Hrabiami z Człop-
py. Fortuna ich była wielka, kiedy Zy-
gmunta I. od Szczecina do Lublina ia-
dącego obiadem y wieczera w swoich
tylko dobrach przez tę podróż podey-
mował Dzierżykray Hrabia z Człopy,
świadczy Młodzianowski *in Concionibus.*

Anna Przyemska Herbu Rawicz, Mar-
załkowa N.K. po śmierci pokazawszy się
mężowi, dała napomnienie: spytana w iak-
im by była stanie: odpowiedziała: Czy.
tay sobie Psalm 102, *Benedic anima
Dno & omnia quae intra me sunt nomini
Sancto eius. Młodzianowski, Vide plura sub
Natęcz Folio 107.*

CZAR-

CZARTORYSCY Xiążęta Herbu
Pogonia, idą od Lubarta Gedyminowe-
go Syna: który to Gedimin Synow
3 Michała, od ktorego XX. Czartoryscy,
Alexandra, od ktorego XX. Sancuszkowie
Iwona, od ktorego XX. Kozierskie. Ale
pewniey że od Olgerda Syna Gedimino-
wego, *tandem* od Kerygella Xiążęcia Czer-
nichowskiego y Siewierskiego. Miko-
łay Czartoryski Woiewoda Wołyński miał
we trzech Stanach Krolestwa Synow:
między Biskupami Floryana Arcybisk:
gnieźnieński, między Senatorami Świec-
kami Michała Woiewodę Sędomirskiego:
w Rycerskim Kole Karola Podkomorze-
go Krakowskiego *Kanon: Mausol: Epit-
zis.* Ten Arcybiskup Ciało S. Bonifa-
cyusza Biskupa y Męczennika do Klewa-
na sprowadził. Wielkiego rozumu, na-
uki, pokory, estymacyi. Swiderskiego
związek rozwiązał, ztąd według Kocho-
wskiego zwano go *Præsulem Connexua-
lem.* Co rok Częstochowski Obraz N.
Maryi nawiedzał

CZERNIAKOWSKI Woyciech Her-
bu Łada Jezuita, studentowi swemu na
grzech leżącemu widomie pokazał się po
swey śmierci między S. Ignacym y S.

C

Stani-

Stanisławem Kostką, strasząc go, y żeby tych Świętych o czystość prosił. Umarł w Poznaniu R. 1630.

CZERNY herbu Nowina ze Szwaycar tu zawitali, zwali się z razu Szwaycarami, potem Czarnemi, nakoniec Czernemi, z przydatkiem iednak *Szwarc Czerny*.

CZERSKI Walenty Herbu Ożończyk w Kole Rycerskim gdy się o Wolność domawiał, Stefan Krol rzekł: *Quis ibi canis latrat contra nos?* Odp: Czerski: *Prawda na tych Mości Krolu, którzy iako wilcy na wolność naszę następują, alludendo do zębów wilczych Batorych M. S. de Familiis Prussia.*

CZETWERTYNSCY Xiążęta pieczętują się Jeźdźcem nagim Smoka raniącym, drugą Leliwą na doł obroconą, w ktorej grzbiecie dwa Miecze. Wyśzli od Jednowładców Ruskich. Są ich nadgrobkki w Łucku u OO. Dominikanow, y w Czetwertni nad Styrem rzeką ich Dziedzictwie obraży. Wzieli początek swoy od Włodzimierza Monarchy Ruskiego, iako świadczy *Starowolski*; mianowicie od Syna Swantopeika iednego z dwunastu, który dwóch Synow miał Xiążąt Twerskich: Andrzeja, od ktorego

go Xiążęta Mirscy, y Dimitra od ktorego Xiążęta Czetwertynscy Swantopeikami pisałicy się. Wiele krwi wylali swoiey y nieprzyacielskiey.

CZURYŁOW IE Herbu Korczak 2do. Alexander Górayski miał 5. Synow; iednego z nich Jędrzeia Cyrilla, ktorego prosty gmin zwał Czuryłem. *Paprocki w Przemowie swego Ogroda.*

D.

DABISZ Gabryel Nobilitowany Roku 1658.

DABROWA Podkowa o 3. Krzyżach, od lasu, gdzie wiktorya odniesiona herb nazwany.

DĄBROWSKICH Iest Domow 19. różnego Herbu.

DĄBROWSKI Herb Panna we 2. trąby trąbi. Osmnaścieletnia Panienka we Francyi po mężku ubrana woysku Francuskiemu hetmanita przeciw Anglikom Aurelią obleżoną wybawiwszy zwycięstwo otrzymała. *Hystoria Gallicana.*

DANIŁOWICZ Herbu Sas Idzie ta Familia z Gotow od Haniłow, czy Huniłow ze Krwi Krolow tamecznych. Za czasem H. w D. literę zamieniwszy

z Hanitow, Daniłow nazwano, tandem Daniłowiczow. *Pretorius Orb. Gothica. f. 4. c. 3.* Ale pewniey że od Hrabi Hayd, który z Herbem Sas z Węgier na Ruś się wyniosł: tu z Danielem Krolewem Halićkim y Synem iego Lwem nieprzyjaciół gromił, za co Synowicę mu swoją dał za żonę, y imię swoje na Chrzcie Daniel. Od tego Daniłowiczowie, Jan Daniłowicz Dziedzic na Olesku Krayczy Koronny Kafztelan Lwowski, potym Woiewoda Ruski. Córka iego z Krasickiey Marcycanna Koniecpolska. Kościoły bogatym apparatusem stroiła, ubogim co rok sama białe szaty szyła; co wielki Czwartek ie traktowała, w Wilią Bożego Narodzenia 3. ubogich częstowała na pamiątkę JEZUSA, MARYI, JOZEFA.

Z Zofii zaś Zofkiewskiej Kanclerzyny Koronney y Hetmanowny Teofila Sobieska Kafztelanowa Krakowska Matka Jana III. Sobieskiego.

Jan Mikołaj Daniłowicz Podskarbi W.K. hoyny był na Kościoły: w Wielki Czwartek nogi ubogim umywał, y ich częstował, na Piątek wielki y Sobotę w Kłasztorze się zamykał dla dewocyi; w Kapie chodził, dyscyplinę czynił: każdą Wilią

Wiliją do Matki N. o chlebie y wodzie, sam Fest o spowiedzi y Kommunii obchodził. Z prowentow swoich dziesiętą grosz na ubogich naznaczył, ztąd na ćwierć roku po 40. tysięcy na ubogich rozdawał. Pułzki z sobą woził srebrne, a gdzie ubogą zastał, dawał dla N. Sakramentu: Umarł R. 1650. leży w Lublinie u OO. Karmelitow bosych, swoiey Fundacyi. Był to Synowiec Woiewody Ruskiego, a Syn Mikołaja Podkmo: W.K. Z Opalińską y Tęczyńską ostatnią bezdzietny.

Jan DANIŁOWICZ Starosta Borecki Syn Mikołaja Woiewody Podolskiego z Skibickiey, który to Woiewoda buławę drogo oprawną przy Nayśw. Pannie Częstochowskiej zawiesił. *Nieśporkowski:* Pisali się z Zurowa wszyscy.

DANTISCUS że w Gdańsku się urodził: z Oyca się zwał Jan Linodeimon; Palestynę y Grecyą zwiedził, zostawszy Sekretarzem Koronnym do Maximiliana Cesarza Posel, gdzie Pierścieniem złotym, Biretem, y Laurem Poetycznym od Cesarza na głowę włożonym, uczczony: Posłany był y do Karola V. y Ferdynanda: owszem u Karola V. przez lat 12. był towarzyszem wszystkich wojennych expedy-

pedycyi, z nim iezdził do Hiszpanii. Od niego Szlachectwem darowany, w Polsce od Zygmunta I. Krola Polsk. przywileiem utwierdzony. Po Kanonii Warmińskiej wziął Chelmińską, potym Warmińską Insulę. Umarł R. 1548. Wiele pisał osobliwie wierszem.

DAWIDOWSCY Herbu Gryff z Dawidowa na Rusi, Było dwóch Sędziami Lwowskiemi.

Teresa Eleonora Makowiecka z Dębińskich Kasztelanowa Kamieniecka co piątek Mszą SS. naymowała za swoich nieprzyjaciół. Do S. Piotra w Krakowie sprawiła szczerozłotą Monstrancyą blisko 100. tysięcy taxowaną. Umarła R. 1704 leży tamże u S. Piotra.

NB. Zdawna niektóre Domy pisały się z Dębna albo Szczekocina, y ci byli Odrowążowie: drudzy także z Dębna y ci byli Herbu Dębno, trzeci z Dębna, y ci Doliwczycowie, trzech roż na pasie ukośnym: inni z Dębian y ci Rawiczowie y Nieczuicowie.

DESZPOTOWIE *vide* Zienowicz.

DĘBNO Herb ma początek od Roku 1243. gdy Tatarzy Europę, a naybardziej Polskę plondrując Gorę Łysą złupili

złupili, y Krzyż wzięwszy, do Tartarii wielkicy zaprowadzili, za to powietrzem karani, od wieszczkow y od Niewolnika Chrześciana dowiedzieli się, że to za coś wziętego u Chrześcian. Więc Han Tatarski, z namowy Panienki Chrześciańskiej iednego posłał z nią Tatarzyna, z Krzyżem. Oddał łup święty, ochrzcił się i ożenił z Paną, wziął za Herb Krzyż y Dobra Dębno, z tad y Herb rzeczony. A że Abdankczyka w pojedynku pokonał, od Monarchy Polskiego wziął Abdank przydarek do Herbu. *Paprocki*. Ten sam Autor znowu mowi, że to był Polak Demiot z niewoli z Krzyżem tu postany y wziął Abdankownę Dziedziczkę Dębna.

Strykowski y inni Pisarze tę Historyą na Litwę Pogan zwałaią, y że Szlachcię Dowoyna Krzyż S. wziął, y po ciężkim powietrzu tu go oddał, ochrzcił się, y ożenił z Abdankowną. Inni świadczą że dawnieyszy ten Herb od tej Historyi. Z tego Domu u Okolskiego *Viri audaces, vehementes, & ad iram proni.*

DEBOLI dwa Lwy wspięci Lichtarz trzymający, od Henryka Deboli.

DĘBOROG Pień z rogami leleniem.

DĘBSKI Marcin Prawdzic w Plockim

Woje-

Województwie przez X Stefana Naha-
iusa do jedności z Kościołem S. przy-
prowadzony, chcąc Kościół BOGU fun-
dować, zaniechał, y zachorował. Porwany
przed Trybunał Biski, y do tarasu ciem-
nego wtrącony, na proźbę sędziwego,
Kapłana wyprowadzony, pytany był: a-
kiey by był Wiary? Odpowiedział: Tak
wierzę, iak mię Xiądz nauczył. Rzekł
Sędzia: Ale cię tego Xiądz nie uczył,
żeby ślubów BOGU raz uczynionych
nie dochowywać. Prosił strwożony o
przewłokę czasu, aż to wykona. Ozdro-
wiał, y Kościół wystawił. *Annales Pro-
vincie Polonae Soci Jesu. 1598.*

DECIUS po Polsku Dycz Familia
Rzymska, Herbu Kąsy, a potem puł Or-
ła białego, puł czerwonego, o 2. gło-
wach; a tu w Polszcze od Tęczyńskich
do Toporu przyięci.

DEUGOSZ Jan Herbu Wieniawa
z Niedeńska, Starosta Brzeźnickiego y
Nowomieyskiego Jana Długosza, wielkie-
go Rycerza, Syn, Kanonik Krakowski
w 17. Leciech na Dworze Biskupa Kra-
kowskiego Zbig. Oleśnickiego Kardyn.
Dworu Dyspozytor. *Monimenta, Prawa,*

Pro-

Prowenta Biskupow Krakowskich zanie-
dbane, porządkiem skonnotował, y o-
wszem całej Diecezji *librum Beneficio-
rum cum sciendis* zebrał w jedno dzieło.
Wiele Bogu na chwałę posundował. Re-
parował na Skalce Paulinow. Posto-
wał do Eugeniusza y Mikołaja V. Pa-
pieżow. Elżbietę Krolewnę Kazimierzó-
wi Krolowi z Wrocławia, y S. Kapistrana
sprowadził. Ziemię Świętą zwiedził,
Podiał się instytucji Krolewiczow: iako
to S. Kazimierza. Otrzymawszy nomi-
nacyą na Arcybiskupstwo Lwowskie,
umarł R. 1689. 29. Maja na Skalce
pochowany. Napisał Kroniki z staroda-
wnych Monimentow Autentycznych
przy Kościołach y Klasztorach. W po-
deszłym wieku dla Ruskich Dzieiopisow
Ruskiego nauczył się ięzyka. Michał
Ernest Długosz napisał Panegyryk Jano-
wi III. po Wiedeńskiej. *Augustum Vi-
ennenfe venu, vidi, vici.*

NB. Gdy kogo na śmierć prowadzą,
redy podług dawnych przywileiow Ka-
peluszem Kardynalskim pokrywwszy go,
uwolniony bywa od śmierci. Dobene-
kowie w Prusiech tym się Herbem Kape-
lusza pieczętują.

POD-

PODKOWA Dolega z strzałą żołnierzowi Dołędze Pobogowi dana.

PODKOWA w tych jest Herbach, *Belina, Białynia, Białoskorzki, Bratkowski, Bożawola, Dąbrowa, Dolega, Krzywda, Jastrzębiec, Lada, Lubicz, Łąwa, Niegoda, Podkowa z Kluczem poprzecz, Pobog, Prus zio, Puchata, Rudnica, Szepczycki, Tępa podkowa, Zagłoba, Zataiony Miecz, Zdań, Doliwa Herb 3. róża na drodze białej.* Wincentemu Koto-wi Doliwczykowi Arcyb: Gnieźnieńskiemu Felix Antypapa na Concilium Bazyleen: dał Kapelusze Kardynałki pierwszemu: na co Klemens Janicius:

*Hunc nova Cardineſ texit fortuna galerò,
Sarmatice nulli, quod dedit antè, viro.*

Ale było wprzód 2. Kardynałowi Marceusz y Alexander Xiążę Mazowiecki. Tenże Arcybiskup z Winnic swoich w Niejowie rozrodzonych 4. beczki Wina do Katedry Gnieźnieńskiej naznaczył.

DOLSKI KNIĄZ Herbu Kościelza z pułkrzyżem, tylko w Litwie kwitneli. Jan Karol w lecich, 22. został Podkom. Pińskim, w 17. chorągiew przyjął, Ojca urracił w lecich, 7. Fortunę obiał w 13. roku za przyznaniem lat od Króla

Jana

Jana Kazimierza. Po Kraieństwie, po Podczastwie Litewskim Łaskę Nadworną, potym Wielką Litewską wziął. Miał za sobą zdo voto Wdowę Woiewodzinę Bełzka Wiszniewiecką *de Domo Chodorską* Podkomorz Litew. W dzień w Niebo wzięcia N.P. dano mu znać pod czas stołu, że pod Pałac jego przyłodzi zwierz jakiś niewidany, chciał nan puścić się z Myśliwem, lecz Zona Marzałkówna nie dała. Myśliwi rzucili się: zwierz w obrotach to liśem, to wilkiem prezentował się, wpadł na bagna w trzcinę: głosem ludzkim zawołało płaczliwe, to straszdyło, że nie sam Marzałek w to Święto na łowy wyiechał, *Biełki w Kazaniach.*

Alexander DOMARADZKI Herbu Gryff pod Wiedniem z mości Strygońskięgo, w Dunay wpadłszy, wypływając na koniu dzielnym w oczach, Jana, III. Króla 3. Turków ściał, Chorągiew pod tymże znakiem uczyniony. Piszą się Cedro. *Vide Cedro.*

M. Andronik Cesarz Konstantynopolitański Jelenie wielkie rogi przed Pałacem swoim zawieść kazał.

DOLSKA Beata Księżniczka idąc za mąż w Dubnie za Książcia Solomereckięgo

go Kosztom Konstantego Bazylego Xiążęcia Ostrogskiego, gdy nad spodziewanie gmin Tatarów wielki pod Dubno przypadł, a wszyscy rzucili się do broni; ona stroy weselny rzuciwszy, prochem działa nabiła; z wieży w Namiot Hana trafiła, obaliła, y do odstąpienia od Dubna przymusiła. *Jahczyński in M. SS.*

DONHOFF Arragończyk Kawaler Weronę Krolową Arragońską z Hiszpanami batalią przegrającą, y na pożarcie Dzików do jma w lesie przywiązana, uciawszy Łeb Dzikowi, uwolnił, y wziął za żonę. *Nolimbergus in Symbolis Portugalliae & Arragoniae Regum:* Krolom uczyniony zbił Hiszpanów.

Ale to pewnieysza że *Crocus* Krol Czeski mając 3. Córki Kaszę, Tetkę, Libuśkę, gdy Biwog na Łowach Dzikowi Łeb uciął y im trzem prezentował, za Herbu mu dały, y Kasza siebiemu w Małżeństwo Roku 722. Trzy linie z tej Kaszy wyszły w Czechach, mowi Paprocki: Swinią głową uzbrojonych, to Lwa, to zająca przydających do tegoż Herbu. Ich do innych Kraiów weszli Potomkowie: iako to do Anglii, Misni, Frankonii, zkąd był Alexander II, PP. tegoż Herbu zaży-

waią-

waiący. W tej Frankonii był Pałac nad Mozą rzeką Dönhoff. Z tad do Infant Dönhoffowie wyniesli się, porym do Polski.

DONHOFF Kasper Woiewoda Sieradzki do Ferdynanda III. Cesarza po Cecylią Pofel, od Cesarza otrzymał na siebie y Sukcessorów *titulum Principis S. R. Imperii:* Leży w Częstochowie.

DONHOFF Alexander Opat Jędrzejowski Kamienieckim y Łuckim Biskupstwami wzgardził, mówiąc: *Ego Pane pauperum vi. t. t.*

DONHOFF Jerzy Albrycht w Rzymie wielki Teolog Biskup Przemyśki Kanclerz W.K. od wymowy Polskiej Chryzostom zwany. Nuncyuszowi Innocencjuszowi XI. nagle wezwany, ślicznym Łacińskim odpowiedział stylem od Tronu Jana III. On kazał na pogrzebie Jabłonowskiej Hermanowej. Był potym Biskupem Krakowikim, ale krótko barzo.

DONHOFF Władysław Woiewoda Pomorski pod Strygoniem R. 1683. od Turczyna ścięty. Głowa do Konstantynopola odesłana. Syn jego Woiewoda Polocki, Stanisław Herman Polny Litt.

DONHOFF Jan Kazimierz wielkiej człowieka nauki, Opat Mogiłański, Chora-

giew

giew Mahometa samego do Rzymu po Wiedeńskię zawiozł, za to uczyniony Biskupem Cezennackim, y Kardynałem tituli *S. Joannis ante Portam Latinam*. Jan Kazimierz Krol Polski do Chrztu go trzymał.

DOREGOWSKI w Choynicach na wieżę młodo wyszedłszy, gdy po rynie poskakował, pośliznęła mu się noga: lecąc, oburęcz się uchwycił, wołał, ludzie pierńa. tów nanieśli, na tę się spuścił bez szwanku. Został potym Zakonnikiem *S. Franciszka*.

DAWGIAŁO Herbū Zagorā w Litwie. Gdy Jan Hawnutowicz wiele dokazywał mężnie przeciw Swidrygellowi, za Zygmunta Xiążęcia Litewskiego, nazwany jest po Litewsku Dowgalis, to jest słomozny, ztąd cała Familia Dowgiałów.

DROGOMIR 3. Nogi zbrojne wraz spoione na Płm polu. Drogomir Rycerz miał 3. Synów 2. zabito, trzem nogi ucięto, y tak Krolowi prezentowano, że co za Herb im dano: *Paprocki, Okolski, Bielski, Petrasancta* świadczą, że Krolowie Insuły Mannii tym się zaścyczali Herbem, y inni Insulanie do Anglii należący, według Kamdbena *in Anglia*.

DRUCK Herb 4. mieściąc na nowiu do

do siebie rogami obrocone, a wpośród ku ich Miecz czyli Krzyż, na hełmie Mitra y strusie piora: Xiążęta Drucy idą od Romana Xiążęcia Włodzimirskiego y Halickiego, który na 5. Synów Xięstwo podzielił: na Mściśława, Daniela, Wasilka, Włodzimierza y Michała: ten ostatni pisał się Xiążęciem Druckim. Od tych Xiążąt Druckich rozmnożone Potomstwo, od Dobr pobrali nazwiska: Sokolińscy od Sokoln, Horscy na Horach &c.

DRUŻBICKI Kasper z Drużbice od Piotrkowa 2. mile, Herbū Nałęcz Syn Piotra y Elżbiery Obiezienskiej. Urodził się R. 1590. 6. *Januarii*: Dziecięciem utonął, pod wodą był godzin kilka zdrow. W Poznaniu uczył się czyłty ten Anioł w całym życiu. Z Niewiastami musząc gadać, szpilkami się kłół. Jęzuka został w Krakowie R. 1609. 14. *Augusti*. W cierpliwości y milczeniu bardzo się ćwiczył. Co dzień kwadrans o śmierci myślał. 5. razy N. Sakrament odwiedzał na dzień. Raz pod czas Mszy S. w Serafina postaci widział P. Chrystusa Ukrzyżowanego. Matki N. prosząc o potwierdzenie w łasce Bożej, od niego usłyszał 18. *Stycznia*: *Dam ci tę łaskę,*
ale

ale musisz dnia Oczyszczenia mego pocze-
kać. Jakoż w dzień Oczyszczenia głos
z Najsświętszego Sakramentu usłyszał:
*Potwierdzam cię w łasce moiej, Naza-
iutrz na Mszy S. za to dziękuiąc przed
introitem od Boga słyszał: Dziś na Mszy
tey dam ci znak potwierdzenia w łasce mo-
iej. W krotce po Mszy tey takie uczuł
obrzydzenie grzechow, że w piekło sko-
czyć go owo był. Na co głos słyszał:
Przestań ieśli możesz y ieśli z Ciebie są
przestań od tych affektow. Od żalu y mi-
łości nie mógł się utrzymać.*

Adam Lucens z Zakonu za forte wy-
glądał, X. Drużbicki go utrzymywał Di-
scypliny zań czyniąc, y utrzymał w Zako-
nie. w krotce umarłszy o puł no-
cy gdy zań 5 Dyscyplin X. Drużbicki
uczynił, (gdyż obiecywał się modlić kona-
jącemu) Anioł rzekł do niego: O to już
uwolniony od mak wychodzi. Co dzień
za Dusze 2. Dyscypliny czynił, dla tego
u drzwi do niego kołatały nieraz. A
potym wszystkie zaślugi modlitwy po-
łty &c. swoje im przekazał. Na różne
Święta po kilka tysięcy Aktow BOGU
oddawał. W Ewangelii owey z gorą-

cością

cością mowionej niby przyjmując Jezusa
do siebie: *Quotquot autem receperunt
eum, dedit eis potestatem Filios DEI fieri,*
usłyszał: Ześ mię przyiął, przyimę y ia
ciebie y nigdy nieopuścę. X. Jakubo-
wi Lichańskiemu poufale wszystko
objawiał. Na Collegium ktore go patrząc
niedostatek, do P. JEZUSA Ukrzyżowa-
nego udawał się: *Oto, z rąk twoich po-
karmu wygladaio: y zawsze do Forty przy-
nieśiono iaką iak mużnę. Nowicyatu nie-
dostatek widząc w Krakowie, u Chrystusa
Ukrzyżowanego uprosił, że Miodzian na
drodze nie znajomy w złocie sumnę mu
dał. Prowincyałem obieżdżając Kolegia,
kroki Bogu ofiarował, Obywatelow od po-
wietrza, głodu, gradu, ognia, aby BOG
uwolnił, prosił. W Kościołach, przejeź-
dzając, sercem adoracyą N. Hołtyi odda-
wał. Był Kaznodzieią Trybunałskim Po
Kazaniu dyscyplinę czynił. Miał Ducha
Prorockiego. Co dzień 12 Dyscyplin
czynił, z rana naywiększą, 366. razy się
zacinał dla JEZUSA y MARYI. Na u-
rodziwe nie patrzył, y na żadne rzeczy
piękne, y ciekawe, tylko na szpetne: rzeczy
pachnących unikał, a na cuchnące okazy-
się narażał. Przed iedzeniem piolunem*

D

ięzyk

ięzyk napuszczał. Żelaznym głowę grzebieniem czesał, na twardym fypiajączym: Długo na iedney nodze stawał. golenie, pierś, żywot, rozgami smagał, w trzewikach kamyki nosił. Na końcu roku zacinął się 365. razy. grzebieniem żelaznym się szarpał razy 225. że tyle kości w ciele ludzkim. W Zapuśty, w dni Krzyżowe, w wielki Piątek cudnym był tyranem na siebie. Rany Chrystusowe 6466. rachowane, Dyscypliną teyże liczby szanował. Wrzod swoy na boku niebeśpieczny, rozgą dobrze ciawszy. uzdrowił. Raz na Młzy obrociwszy się widział Kościół pełny ięzykow, iak włócznia, iak dzida, iak miecze, iak puginały, węże. Wyrzekł się sławy przez ślub przy Przełożonym: za bydle y niewolnika Zakonowi się podaiąc. W starym wieku psem się zgnitym nazywał. Matkę N. obrał sobie za Dziedziczkę. Imieniem iey ciało sobie piętnował. Z komory wychodząc Obraz iey całował. Trzy razy się na dzień do śmierci gotował. Co miesiąc spowiedz czynił. W chorobie, iak sfolgowała, rozgami smagał się. Lat mając 71. R. 1662. 2. Kwietnia umarł. Ciało w lat 4. oprócz głowy całe znale-

znaleziono, y ięzyk cały. 28. Xiąg napisał: to cud, że żadnych Autorow nie zażywał: a kiedy Piśmo, albo text z Autora iakiego cytował, nigdy do niego nie zayrzał, a słowo w słowo napisał. Nigdy nic w pisaniu swym nie linował. Dwa razy do Rzymu Prokuratorem iezdził. Dwa razy Elektorem. Życie iego pisał X. Daniel Pawłowski. Cuda czyni.

DRYA Herb fą 3. kamienie drogie żółte między dwiema liniami. Bierze początek od Mutina Żołnierza z Burgundii, z tąd Mutinę ten Herb zowią. NB. S. Bernarda Klarawalleńskiego Herb zwał się *Gaudium*, to jest dwie linie ukośne szachownicy, pola zaś białe y czerwone.

DUNIN. Bolestaw Krzywoust Monarcha Polski Piotra Dunina z Danii, Herbu Łabęć, na sławę swych zwycięstw do Polski przychodnia, uczynił Hrabią na Skrzynnie. Ojciec iego Gwilhelm Podskarbin był w Danii, w tym zabity Henryk Król Duński od Brata, y tron porwany. Gwilhelm Piotra Syna w Polsce przestrzegł o skarbach. Więc za radą Piotra Krzywoust Król poszedł do Danii, Tyrana zrzucił, dopomógł do elekcyi

D2 Kro-

Krola, a Gwilhelma do Polski tu Święto-
 sławem nazwanego sprowadził. Z tych
 skarbow Piotr Dunin Kościołow wystawił
 77. iako świadczy *Cromer. Bielski* ie wy-
 licza: w Krakowie S. Jana y S. Andrzeja,
 na Zwierzyńcu Salwatora albo Transfigu-
 rationi.; tamże S. Marcina y S. Michala.
 Na Kazimierzu pod Krakowem S. Wawrzyń-
 ca z drzewa. W Strzelnie, Chelmie,
 w Łęczycy, w Kłobucku, w Skrzynnie,
 w Żarnowie, w Paęcznie w Ziemi Sieradz-
 kiej, w Rudzie, w Siewierze, w Chelmi-
 cy, w Wierczycowie, w Kiliach, na Tyń-
 cu, w Chlewińskich, w Opatowie, w Ko-
 ścielcu Kujawskim, w Kaliszu u S. Wa-
 wrzyńca, w Czerwieńsku z Opactwem,
 w Kazimierzu w Wielkieypolszcze, w
 Mstowie, w Kanime: gdzie też na cmen-
 tarzu u Fary postawił słup wielki Ka-
 mienny, puł drogę tam naznaczając z Ka-
 lisza do Kruszwicy, bo był Kaliskim y
 Kruszwickim Starostą: w Nysie, w Cho-
 tlewie, w Rabinie, w Czerwonym Koście-
 le, w Ławinie Zakonikom, y u Fary;
 w Łozowie przed Krobią S. Idzie to:
 w Wrocławiu Kościół y Klasztor Pre-
 monstratensow pod tytułem S. Wincen-
 tego: gdzie on, żona Marya, y Synowie
 leżą.

Z Fa-

Z Familii ie to tyle Domow liczy Pol-
 ska, ile Kościołow wystawił, co mu obie-
 cała N. Matka. Był y Starostą Wrocła-
 wskim. Miał tenże respekt y u Włady-
 sława Syna wyzwoleń z Państwa z kto-
 rym na polowaniu za Zwierzem się sami
 dwaj zaciekali, y tam o chlebie y wo-
 dzie wietrzejąc, gdy Władysław Piotra
 tknął za rękę, on Xiążęciu wyrzucił Kry-
 stynę żony jego z Dobieszem niejakim
 konfidencją. O czym dowiedziawszy
 się Krystyn, Duninowi sprawującemu
 wesele w Wrocławiu Corce swojej z Ja-
 xą Xiążęciem Serbskim, Graffowi od Do-
 biesza porwanemu, y do siebie przyprowa-
 dzonemu ięzyk urznać kazała, y oczy wy-
 łupić: co oboie Matka N. mu przywro-
 ciła, y żył po tym lat 5. Obraz ten w sta-
 rym Skrzyżanym jest cudowny: *Nicolaus
 Henel. Breslographice fol. 78.* świadczy
 że Marya żona jego we Wrocławiu Ko-
 ściół fondowała na Piaśku y Klasztor
Canonicis Regularibus Lateranensibus, ia-
 ko wyraża napis:

Has Mater venit tibi do Maria, Martie.

Has offert cedas Sventoslau Ulaszides.

Podobno to był Syn ich ten Święto-
 sław. *Łonjewski.* Familianci tego Do-

mu tak się kochali, iż każdy Dunin co rok złoty ieden do skarbu składali aby tą składką przez jaką przygodę upadłego mogli poratować. *Paprocki*. Tenże świadczy że mało co przed nim, Duninow *Rzęsotkami* zwano, iż pieniędzy rzęszotem odmierzywszy nie rachując pożyczali, y tak odbierali. Piotrow nawięcey w tym Domu.

DZIAŁOZA jest rog ieleni y skrzydło Sępie od Bolesława Krzywoustą Działoszy Rycerzowi nadane, że Jeleniowi rog, Sępowi skrzydło na łowach w oczach Krola tego urwał. *Bielski Paprocki*.

DZIAŁYNSK Zygmunt Działyński Herbu Ogończyk fondował Kalwaryą mierzoną według Jerozolimskiej w Pakości u OO. Reformatów. Zafuwę Obrazu Częstochowskiego srebrną całą dał.

DZIERSKO czyli DZIERZEK Krzysztof Herbu Nieczuia, ze szkoł zaraz od Zygmunta Augusta do Porty posłował, tam lat 6. bawiać Arabskiego Pisma nauczył się y Tureckiego języka, oraz od Cudzoziemskich Rezydentow po Francusku, Włosku, Niemiecku: namawiany aby się pobisurmanił y gwałtem przymuszany nie uczynił tego. Posłował

wał od Krola Stefana do Moskwy. *ferib* na grube traktowania odpowiadał. Peregrynował do Jerozolimy.

O Mikołaiu DZIERZGOWSKIM Herbu Jastrzebiec Arcyb. Gnieźnieńskim napisał *Janicius*:

Largus eras inopi, nec certe injurius ulli.

DZIULA Trzy Węze. y Dzwonki 3. iak u iastrzebia. czyliś Herb na Grobie Kamjencu.

E.

ELZANOWSKI Herb jest Białogłowa po pierśi z włosami w tył puszczonemi, z nosem sępowym długim, czyli orlim: w Helmie dwie trąby myśliwe. *M. S. o Familiach Pruskich*.

Sebastyan de FALKENSTEIN Rycerz (z Niemiec do Prus Familia przeniesiona) w okazyi z Turkami mając worek podrzucony rzekł: *Milites non hic quaerimus aurum, aut divitias, sed virtutis premium, & gloriam militarem.* *M. S. de Familiis Prussicis*.

F.

FIRLEY Herbu Lewart. Ostaśi Stolnik Krakowski po Niemiecku (język na Dworze Niemiecki był w tedy) Firlejer. Od Jana Firleja Potomkowie idący od
Dobr

Dobr nazwiska pobrali iako to Bronie-
wscy, Menkuszewscy.

Jan FIRLEY Woiewoda Krakowski
Martzalek W. K. uczył się w Lipku y
Luteryą zaraził tam słuchając Marcina
Lutra, był w Padwi, y Palestynie, y Połsem
do Karola V. Cesarza na Seym Worma-
cki. Na koronacyi Walezyusza; że *Ar-
ticulum Confederationis de Fide* Krol nie
chciał podpisać, z Koroną z Kościoła
wyszedł był. Umarł tegoż roku Anno
1547. in Augusto, w Kocku pochowa-
ny w Kalwińskiej Sekcie. Dzieci jego nie
zheretyczaly, oprócz Andrzeja Kasztelana
Radomskiego Syna jego, Barbara Córka
u S. Barbary w czystości, y dla BOGA
szcządrobliwości, w nabożeństwie lat 50.
żyła y tam leży: a 2. Siostry iey Bene-
dyktynkami w Chełmnie

Henryk FIRLEY, od Henryka Wal.
do Chrztu S. trzymany to wziął imie.
Arcybiskup Gnieźnieński w Gracu y Rzy-
mie dobrze nauczony nie długie sobie
siedzenie na tej Katedrze wywrożył, dla
tego Grob sobie zaraz Marmurowy tam
wystawił, trumnę z sobą olowianą woził
na nią patrząc, Infułę do Archikatedry
16000. taxowaną sprawił, statnę srebrną
do

do S. Barnaby Apostoła: W Kollegiacie
Łowickiej Reliquie S. Bennona dane
sobie od Xiążęcia Brabancyi y Ciało S.
Wiktoryi Panny z Rzymu tam złożył.
Był to Syn Woiewody Krakowskiego
Marszałka W. K. Kalwina, ale od Matki
Mn. szchowny po Katolicku wychowany.

Mikołaj Woiewoda Krakow: FIRLEY,
wielki Człowiek, wielki Pere rynnant, od
Klemensa VIII. dystyngwowany włście:
*Diligimus te & plurimi facimus virtutes
tuas.* Krol Hiszpański Hrabia go czy-
nił, ale nie przyjął. *Okolski.* Mikołaj
Woiewoda Sędmiński, w Niemczech,
Anglii, Hiszpanii, Francyi let 12. ba-
wił; Filozofii Matematyki, Jurispruden-
cyi pełen. *Civilis Prudentie Phoenix*
nazwany od Potockiego.

FIRLEY Jan Podskarbi W. K. Syn
Jana Woiewody Krakowskiego Marszał-
ka W. K. Kalwina, Katolik z Rzymu po-
wrocił: Spiofanowane Kościoły w Da-
browicy Janowcu, Lewartowie, Kocku,
Markaizowie Katolikom oddał, nadał,
ozdobił. Swoie zahartował Dobra, aby
Woytku zapłacił nie płatnemu: *Fidelis-
mus aerarii praefectus*, mowi P. Potocki,

FIRLEY Stanisław Kasztelan Lubel-
ski,

ski, Bratu to puściwszy Krzesło był Proboszczem Czemiernieckim. chodząc koło Dusz pracowicie, żadnych *Prentu* nie przyjmował.

Jan FIRLEY Kasztelan Sanocki miał 4. Corki, iako to Radecką Chorażynę Belzką: Scipionową Starościna Lidzką, y Jakoba Firleia ostatniego zmarłego R. 1730,

FOGELVEDER jest Herb *Pas Rycerski* o 14. gwiazdach złotych po sobie.

Radziwiński Franciszek Frąckiem po Mazowiecku zwany, dał okazać że Frąckiewiczów Dom w Litwie urości, Herbu Brodzic.

FREDROWIE od Roku 966. pod imieniem Mierzbów kwitnęli. Klemens Mierzb za Mieczysława Chrzescianin: Wieś założył blisko Czerwieńska *Boheza* od swego Herbu, z kąd Bonieccy.

FREDROW imienia Autor Dobiesław Mierzb Kazimierza W.K.P. Marszałek. Gdy z Niemcem pojedynkiem harcował, pokonał go aż wołał: *Frydher*, z tąd Fredro. *Glinka w Zwierzycu Jednorogów*

FREDRO Alexander Biskup Przemyski na Katedrę więcej niż 2. kroć stotyści wyśpiał, obaloną znowu zreparował.

parował: Na Kościół *P. Maryi* w Jarosławiu na blache dał 100000, Na Paulinów Brzozowskich więcej niż 100000. Seminarja pofondował, y Kalwaryą, na co 30000. łożył.

FORGAĆZ Węgrzyn gły Karola Sycylijskiego od Węgrow koronowanego na łożku obciął był, na pamiątkę tego, którykolwiek z Forgaczów na Pokołe Krolewskie wchodził, Miecz goły zawsze przed Krolem trzymano, poki nie wyszedł. *Niesiecki*.

G.

GAMRAT Piotr *Sulima* z Gamratów od Roku 1413. w Polfcze kwitnących (lubo mu tey zaćności y procedencyi z tych Gamratów uwlekają) Arcybiskup Gnieźnieński y Krakowski Biskup, z Plebanii Wiskowskiej, z Biskupstwa Kamienieckiego y Pzemyskiego. Zyczył sobie Pieczęć Mnieytzejkoronnej wakuiącey, y gdy wżedi do benatu: Marszałek *antuzuo more* Kanclerstwo oddający y ogłaszający *ironicę* do niego się obrociwszy, rzecze: *Tobie tey Mości Xięże Biskupie*: tym czasem pauzę uczynił, Gamrat porwał się: świadomy ironii Zygmunt I. Krol rzekł. *Stądzie Mości*

Sci Xęże Biskupie, nie wam to mówią. Zatem Jana Choińskiego Marszałek Podkanclerzym ogłosił. Ze Arcybisk: Gnieźnieński z Krakowskim Biskupstwem trzymał, Paweł III. dyspensował za staraniem Krolowy Bony. Dwa wozy za nim chodzily z odzieżą y kożuchami: sto ubogich codzień żywił. Na Niezłomne godziny w Wilia Święta którego wybierałemu się, stanął w oczach Kurosz Szlachc, głównych swowoli jego Kompan, (ktory zabił Bluzniercę Matki N. po długim żywota koniaćemu Matka N. pokazała się, y obroniła) Znakował z oczu, powiedziawszy że za miesiąc 6. umrze. Nikogo do siebie Arcybiskup niepuścił, y umarł w sześć miesięcy R. 1545. Pochowany w Kaplicy Archikatedralnej od Krolowy Bony iemu wymurowanej. *Lubelski Moneta. Dama-lewicz in Archiep.*

GASTOLD Dom wielki y sławny Herbu Abdank w Litwie. Po ostatnim Stanisławie Woiewodzie Trockim bezdzietnym, Barbara Radziwiłowna Augusta I. Zona.

GEBICKI Wawrzyniec Herbu Nałęcz, pod czas Chocimskiej za Krola Zygmunta

gmunta III. po całej Polsce Supplikacye nakazał: gdy po gorący modlitwie oknem z Pałacu Skierniewskiego poyrzał, widział Matkę N. na niepełnym Xiężycu stojącą. Jak widział, tak odmalować kazał obraz N. Panny, w Kaplicy Pałacu Skierniewskiego złożony. Synowie sześć mali Jana Gębskie, o Brata Prymasowskiego Początkowego Poznńskiego, Krolowi Stefanowi ścieląc się do nog na Gdańszczan idacem, usłyszeli: *Nobili è vite pariosum vinum ferendum. Temboński Fascia.* Byli Sehatarami, trzech Biskupami oprócz iednego młodo zmarłego.

GEDROYC Herbu *Poray* w Litwie, daley biorąc, idąc od Juliana Doroszprunga, bliżej od Galigina Xiążęcia W. X. Litewskiego, którego Syn Romand, czyli Trabus spłodził Gedrusa (z Zmudzkiego u Strykowskiego słonce) Gedrusa Potomkowie Gedroyciami nazwani. Z tych Xiążąt Gedroyciow idzie: Błogosławiony Michał Gedroyc Ord. *Canonicorum S. Mariae de Metro, Fratrum de Penitentia. BB. Martyrum:* Jedną nogę z bólu od dzieciństwa mając odciętą, kul zażywał w całym życiu. W Bystrzycy w Litwie wsta-

wstąpił do tych Kanoników; z tad z Generalatem do Krakowskiego Nowiciatu pojechał: gdzie uprosił u Generala y Kapituły wieczne w Krakowie mieszkanie. Pościł o iarzynie y wodzie, albo ciękuszu. Uczyniony Zakrystyanem, do Kraciuxa się modląc usłyszał: *Esto patiens usq; ad mortem. & accipies coronam gloriae: Pruszc.* Teraz ten Krucifix w Wielkim Oltarzu. Umarł R. 1485. leży u S. Marka na Ulicy Sławkowskiej. W lat 46. Mikołay Proboszcz Brzeski widział ciało iego nie zkazone; potym się rozsyptało. Pochowany przy Zakrysty w Grobie nowym, cudem zbudowanym. Trumnę iego w Zakrysty chowają, którą skrobią dla chorych. R. 1624. *Sublewacya* Kości iego była przez X. Oborskiego Suffragana Krakowskiego, w Srebrney wianence wielkiej w murze znalezionych, które on pieczęcią utwierdził, y na uczciwym mieyscu złożył. *Hystor. Dom. Profess. Crac. Soc. JESU* 1624. Jest ieszcze ten Dom w Litwie.

GERALT nieiaki opierając się namowom do Wiary za Mieczysławą, w Rzymie będąc ią przyjął y za Herb Krzyż Kawalerski od Papieża, a dawny swoy Herb

Herb Bażanta, czyli Cietrzewia, według Okolskiego na helma wyniosł. Herb ten nazwany od imienia iego Geralt, y Osmorog od ośmiu rogów.

B. Mikołay Proboszcz w Konwencie S. Justyny w Padwie *Ordinis S. Benedicti*; zgodnie miany za Prusaka, Herbu Gissa, aliàs Lwa nad trzema rzekami. Do Rzymu pielgrzymując, wziął habit w Padwie u S. Justyny. Po Professyi pod zakrystyanem będąc, gdy wielki Obraz stroił, głos usłyszał od Pana JEZUSA który mu się ukazał: *Mikołaiu podz zamną. Poszedł za Oltarz, y będąc w zachwyceniu, widział Niebieskie skrytości. Na Mszy swojej widział po konsekracyi Hostyi Dziecię JEZUSA.*

GISSA Fidemannus na Dworze Zygmunta I. y Zygmunta Augusta wielki człowiek od stylu, Xiążę Sekretarzow, potym Biskup Warmiński; który mawiał: *Immodicus libertatis usus, servitutis occasio est. M. S. de Familiis Prussie.*

GISZOWIE z Giszowic pod Lublinem, a dawniey Słodzcy od słodkiego gaju.

GLAZNOCKI Herbu Prus 3tio ale bez Złotogółczyka nad Koroną który
zrzuc-

zrzucili za zabicie S. Stanisława Biskupa Krakowskiego. *Al. S. Zaluscia-
na o Familiach Pruskich.*

GLAUBICZ jest Ryba żółta na kształt karpia *Petrusanda in Teller. Cap. 3.* powiada, że Wodzowie Kartański Rybę pod Koroną w Herbie nosili, podobno znacząc, że byli Panami Morza.

GLINSKY Aniaziowie z Siewierza z Głiska czyli Hłiska Miasta, po wzięty tej Prowincyi do Litwy przeniesieni. Z tych sławny Michał Głiski Marszałek Nadw. Litewski lat 12. w Niemieckich Obozach służył, wszystkich języków w Europie się nauczył. Z wyniosłej fantazyi u Króla Zygmunta źle notowany, y z Kolligacyi z Xiążętami Ruskimi, y z Fortuny. Zbił Tatarów pod Kleckiem w Litwie 10 tysięcy, a potem więcej. Nadążył wiktoryą Panami Litewskimi pospionował. O ambicyą, Tronu u Zygmunta w podeyrzeniu będąc, przez Władysława Króla Węgierskiego y Czeskiego przepaszał go, lecz nie wskurzał. Zaczem z Moskwą do Litwy wpadł, y Zabrzezińskiego Woiewodę Trockiego udawaczą swego do Tronu zabił w nocy. Z Fortun wyzuty, y wy-

gnany

gnany do Moskwy; przecięż Króla Zygmunta przeprosił, ale przez Panów niewiśnych Ciar przestrzeżony, że go miał Głiński opuścić, w kaydaniach umarł. *Starowolski, Cromerus.*

GŁOWA TRUPIA Herb, na wierzchu isy szabla.

GNIEWOSZ Mikołaj Herbu Rawicz z Olexowa Starosta Radomski przez lat 30. Rotmistrz pod Chocimem taką miał paradną Chorągiew, że Władysław Krolewicz ją sobie uprosił. Na Zborowskiej Król Jan Kazimierz *SALVATOREM* go swoim nazwał, co mu y Seymik Opawski R. 1650. przyznał.

GNINSKI Jan Herbu Trach Podkanclerzy K. z Posłami będąc w Paryżu po Ludwikę Maryą Gonzagę Władysława IV. Małżonkę, na dzielnym koniu kłękł przed Królową. Kommissiarni, Deputacym, wstawiony, Podskarbin był Nadwornym, Woiewodą Chelmuńskim, darował Rzeczpospolitą 100. tysięcy. Był Legatem do Danii, Szwecyi Brandeburskiej Marchii, do Brunswika, do Moskwy, do Machometa IV. do Hana Tatarskiego z pod Zborowa. Na Seymie y Trybunale Marszałkował,

E

wiel-

wielki Statysta. Owdowiawszy Xiążd y Podkanclerży K. Jan Chryzostom Syn jego Biskup Kamieniecki piękną Morawą (wydrukowaną) Pieczęć Mnieyszą Krolowi Janowi III. oddawał.

GNOINSKI Herbu Warnia, pisali się olim Nofalami według Paprockiego. Lenard Gnoiński Rotmistrz sławny, w szykowaniu Woyska nieskomparowany, zginął pod Mocharzem w Węgrzech za Krola Ludwika przeciw. Solimanowi. Głowa jego do Konstantynopola zaniefiona. *Bielski.* Przecław zaś Stolnik Ludwika Krola, wzięty na wojnie dopiero wspomnianey do Carogrodu z drugimi, gdy śpiewał nabożnie w więzieniu, od słyszającego Bafzy odniesiony Cesarzowi, stawiony przed nim, pytany: *Z kąd by w niewoli taka im weselość przypadła.* Odpowieda Gnoiński *Z ręki, prawi, Boskich tak szczęście, iako nie szczęście nasze, równym umysłem, to jest, mile przymuiemy: y cokolwiek on o nas postanowi, to za naylepsze sądziemy: śmierci się nie lękamy, bośmy iey w tak wielu kompaniach iako żołnierze szukali.* Ucieszony Cesarz uwolnił ich, y do Polski pusił. *Lorencowicz* w Kazaniach swoich

swoich na Niedzielę 3. *post Epiphaniam.*

GODZIEMBA Sosna o trzech gałęziach, a o dwóch odciętych. W hełmie Rycerz zbroyny takżez drzewo trzymający. Początek herbu z tad: że pod znakiem Sieciecha Wojewody Krakowi Rycerz Godziemba w Morawach nacierał na Morawczyków, gdy broń utracił, wyrwałszy sosnę, bronił się, ktoremu gdy dwie gałęzie Morawczyk odciął, zwalony z konia, y przed Sieciechem stawiony, wziął ten herb. Roku 1094. *Paprocki, Okolski.* Probus Cesarz żołnierzom swoim drzewa wyrwać kazał, y one w Rzymie sadzić na publicznym mieyscu: dopieroż w on las jeleni, sarni, y rozmaitego zwierza po ryścu wpuszcivszy, pospilstwu łowić dozwalał, co się komu podoba. *Vopiscus num. 7.*

GOLARCZEWSKI Maciej Herbu Topor Biskup Kuiawski z Oyca Stawnika Kisztel: Nakielski ego y Matki Małgorzaty wraz z 12. Bracią urodzony, po zmarłych po chrzcie sam żyjący, w Awenienie u Jana XXII. na Kuiawskie Biskupstwo poświęcony. Gdy w starości oślepił,

Synowcowi rezygnował. On Sektę Flagellantium wypędził.

GOŁEBIOWSKI Michał Prawdzić, Jezuita, Misionarz. w Choynicach, na Wielki piątek gorącą kaząc, głos y siły stracił, y życie na ambonie R. 1667.

GOLSKI Stanisław Woiewoda Ruski sterilis z Anną Potocką Kasztelanką Kamieniecką. OO. Dominikanów w Czartkowie fundowali.

GOŁUCHOWSKI Abraham Leliwczyk Podkoniusz Litewski Karmelitów w Kościelinie Fundator. Ubogich, y kaleków trzymał przy sobie: z pod Bukowiny żołnierzów schorzałych sustentował, sumię dawczy na Dobra.

GORKA Herbu Łódzia z Gorki miasta na Pograniczu Szląskim odpadłym od Polski, Mikołaj Hrabia się podpisał na Przywileju Miechowitów Roku ieszcze 1287. Łukasz Woiewoda Poznański (Łukaszów wielu w tym Domu) Barbarę z Trechczyna. Hrabiankę z Węgier sprowadził dla Zygmunta I. K. P. y drugą po tęg zmarłej Bonę Xieźniczkę Medyolańską. W ten czas otrzymał *titulum Comitum de Gorka*, czyli też potym od Cesarza, będąc Połsem. Jak został Biskupem

skupem Kuiawskim, postanowił, aby w Katedrze świec zawsze gorzało 13. na pamiątkę 13. Apostołów. Łukasz Hrabia z Gorki Woiewoda Poznański Heretyk, Gnieźnieński Starosta w Samotulach, potym, w Korniku pochowany, bo w Katedrze Poznańskiej Biskup nie pozwolił. Zył z Ostrożką Xieźniczką bezdzietny. Jędrzey Kasztelan Międzyrzecki od Reja w swoim Zwierzyńcu nazwany: *co do piękności Parysem, co do serca Hektorem*. Stanisław Woiewoda Poznański od Bucholcera pochwalony; *Re, ni Poloniae Senator gratissimus Litterarum ac Literatorum liberalis Mecenas*. Ostatni to był tego Domu. Jędrzey Kasztelan Międzyrzecki, Łukasz Woiewoda Poznański, y ten to sam wspomniany Woiewoda Pozn. *Aacatholici* byli Synowie Jędrzeia Hrabi z Gorki Kasztelana Poznańskiego. Jeden z tych 3. Braci frebra Kościelne, Kielichy, y Pateny. z Kościoła Szamotulskiego psu swemu, na obrozę przerobić kazal; *Historia Collegii Posnaniensis*. Pałac Gorkow Poznański, gdzie był Zbor Hererycki lat 30. dostał się Pannom Bernardynkom. Turobin, y Szczecbrzeszyn ich był na Rufi, a w nich Zbory. O GOR-

O GORNICKIM Łukasz Staroście Tykocińskim Godnym y uczonym Cześniku, Dworzaninie Zygmunta Augusta, Oratorze y Póecie Kochanowski napisał:

Orphœa fingit Carmina digna Lyrâ

GORSKICH 15. Domow różnego Herbu.

Agnieszka Sobocka Herbu Doliwa po GORYNSKIM Wojewodzie Mazowieckim y po Stanisławie Barzim Wojewodzie Krakowskim Wdowa dla znacznych y sierot Panienek Dom swoy szkołą Pobożności uczyniła, onemi Klasztorzy Panieńskie napelniała z niemi do stołu siadała, co miesiąc Patronow rozdawała, Litanie do Wszystkich Świętych co dzień mawiała: z rana do południa przed wielkim Ołtarzem w Kościele trwała na Mszach SS. Co piątek na Skalkę chodziła. Co dzień godzinę medytowała. Lubo, na Kaplicę miała Indult, iednak choć w naycięższą zawieruchę szła do Kościoła mówiąc: *Na gody nie masz niepogody*. Chorych nawiedzała y Szpitala: za Dusze się ustawicznie modliła. Na skupienie gruntow koło S. Barbary dała 2000. Czerw: Złoty, Nim Jezuitom Kościół oddała, z zacnem go zamia-

miatała. y posadzkę szorowała: Marzyła Ciało na ziemi sypiając, dyscyplinę czyniąc, nosząc paski pośty odprawując. Umarła R. 1613. 9. Aprilis. Jeźv u S. Barbary. P. Skargi. *Annue* 1608. *Historia Domus Profess. Cracov.* 2680.

GOSIEWSCY Slepowrony, albo *Corvini* z Mazowsza do Litwy przemiesieni. Alexander Woiwoda Smoleński wielki Człowiek w Moskwie y w Polsce. Fundator Kollegium Witebskiego. Krzysztof Syn iego Woiwoda Smoleński od Władysława do Jana Kazimierza, do Ludwika XIII. Krola Francuskiego Posel, gdzie miał piękną mowę, wydrukowaną. Wincenty drugi Syn Alexandra Podskarbi W. Litewski y Hetman Polny, wielki wojownik. Bogusław Gosiewski Biskup Smoleński.

GOŁAWSKY Herbu Nałęcz, przedtym ich Kielbasami zwano, iako to Wincentego Kielbasę Biskupa Chełmskiego.

GOSLICKI Franciszek Grzymała bez Rycerza wbramie Rotmistrz pod Przemysłem y Herburtem w małej kwocie na Tartarow uderzył, z konia zbity, choć sumnę za się obiecował, rozfiakany: w krwi iego szable y szaty maczających, y po matym ka-

kawałku ciała biorących, iak by z tąd ser-
ca nabrać mieli R. 1556. Mogła tam
stoi Goślickiego. *Paprocki, Szarowski.*

Z tegoż Domu y Herbu Marcin GO-
SLICKI, w Greckim ięzyku, w Teologii,
Filozofii, Astronomii, Oratorii perfekty
po Kamienieckiey, Chełmskiey, Prze-
myślskiey Insule, Poznańskiey dostąpił,
do Węgier, Niemiec, Saxonii, Szwecyi
y Prus *legatus*, wielu Xiąg Autor, iako
to ieszcze w Padwi wydał *de Optimo Sen-
natore, de Optimo Cive, Oracya pro Statu
Sacerdotali* do Senatu w Warzawie.

GOSTKOWSKI w Kaszubach Herbu
Drzewicą *alias* Leliwy z Gwiazdą pod
y nad miesiącem, a na hełmie rękę z mie-
czem zanieśioną z napisem: *Virtus mihi
Numen & ensis, pium teneo.* M. S. Za-
łusc: *de Famil: Pruss.*

GOSTOMSCY Nałęczowie z Gostom-
ni, ale z Leżenic się pisali, bo iedney
z Leżeńskimi Dzielnicy. Dobrogość
Gostomski Wojewoda Rawski R. 1583,
Heretyk zelant, w Pałacu iego Zbor ich
y zbior Panow, dokąd się hurmem scho-
dzili. Nawrocony od trzeciey Zony
Zofii Szczawińskiej, ale niedysponowa-
ny od Katolickich Kapłanow, choć chciał,
bo

bo Synowie Heretycy niedopuszcili. Ztey
trzeciey żony była Elżbieta Łucya Go-
stomska, za Prokopa Sieniewskiego Mar-
szalka W. K. wydana. Przed śmiercią
Anioł się iey pokazał pytając, czy na
ramtym, czy na tym chce świecie cier-
pieć. *Tu obrata.* Rzekł iey, że maż
umrzeć, pociechy żadney mieć nie bę-
dzie. Na Pogrzebie Marki swojej
w Pałacu Dominikanow, oprócz Mszy,
ubogich do Spowiedzi świętey y Kom-
munii przygotowała, zniemi wraz Kom-
munikowała, po czerwonym Złotemu
dała. Tamże fundacyą uczyniła za Ma-
tkę, Xiążęcia Ostrogskiego Janusza Ka-
sztelana Krakowskiego wzgardziła Wdo-
wa konkurrencyą. Ran ieden Heretyk
gdy w 500. koni paiechał ią chcąc po-
rwać za żonę, ona podczas traktamentu
na szpetny dyskurs iego rzekła: *Ja nie
haykę powiem, ale rzecz prawdziwą, na
którą oczy moje patrzyły. Jeden zuchwa-
ły wdowę gwałtem porwał, za co w War-
szawie też mu ucięto. Zatem porwała
się od stołu, poszła do pokoju, y pole-
ciwszy się BOGU, strzelbę wzięta nabi-
ła, y puzinał ostry. Gość odiechał nie
żegnając, że wstydem. Dwoch miała
Jezui-*

Jezuitor, y dwóch Swieckich Kapelanów. Od klęczenia kolana się iej pokancerowały. Postanowiła nabożeństwo przed Najświęt: Sakramentem w dzień y w nocy, przez puł roku godzinami klęcząc, pod czas Rokofzu za Zygmunta III. Zawsze płakała, ile razy o BOGU mówiła. Relikwie z sobą nosiła S Konkordyi, Krucifis na łożku, a sama siebie na ziemi kładła suknom postaney; Dyscyplinę kilakroć na rydzień czyniła. Pielek od kogoś iej był darowany; skoro ku niemu przywiązanie mieć poczęła, utopić sekretnie kazała. Spać idąc woskiem z świecy roztopionym ciało sobie kapłała. Poniedziałki, Szrodę Piątki suchotami obchodziła. Służebnice-ia strofowały, ganiły, dyscyplinowały, w gębę biły. W Chelmie dwie Corki iej wstąpiły do Zakonu, z rad wiofy ich zawieźła do Częstochowy, y obrazy obydwóch srebrne odlewane, Trzecia Corka Anna y Syn Jarosł. pomarli młodo. Żydów nie lubiła. W Ratnie Starostwie Chrześcianom im. służyć zakazała, aż się wyniesli. Za despekt Figury, wyrobiła dekret, że nową szubienicę starzy żydzi, do starey szubienicy zanieśli z procesyą, gdzie

gdzie młodych Kat u szubienicy chłostał. Tamże w Ratnie Szkołę żydowską wyszła nad Kościół, Ludziom swoim kazała rozebrać. Tamże gdy Zamek gorzał, a służebnicą się uragała, że Pani od BOGA ugaszenia spodziewała się, wioł ogień stanął nad Pokoiami naybogatszymi. Kollegium Lwowskie Soc: JESU fundowała y Klasztor Benedyktynkom Sandomirskim. W Unieiwie wiele do Kościoła uczyniła, sierot po 80. chowała, szyciem, haftowaniem, nabożeństwem zabawnych. Na Mszy, y na Litaniach, nayostatnieyszy z Czeladzi, jeżeli nie był, był karany. Szaty u niey proste, łatane, kosztuła zgrzebna; Nigdy się prowadzić nie dopuściła, przeto z wschodów spadała z nadwężeniem Krzyżów. Sierotom służyła, w piecu paliła, nogi umywała, garcę szorowała. We Lwowie z wysokich wschodów Czart ią zrzucił, bez naruszenia. Umarła w Radawcu iadąc z Lublina, Sakramentami opatrzona, na rękach Xieni Corki swoiey Zofii, w Karete w siadłszy, w Wilią S. Mateusza R. 1624. Noc całą, przed śmiercią modliła się do Matki N. Mówiąc Pozdrowienie, przydawała: *In manus tuas commendo Spiritum meum.*

meum. Leży we Lwowie cała, *Sustiga w życiu.*

Przed Hieronimem Gostomskim Wojewodą Poznańskim, z dowcipu y pilności, nie z nauki szkolney mądrym, Dyssydent sarkał, że P. pieczę Z, dów niewiernych we Włoszech cierpi, a Heretyków choć Chrześciantuznia, rzekł: Podobnym sposobem załłł się kiedyś wilk przed pastuchami: Co to jest, że sroka nie raz na grzbiecie wieprza siedzie, załłł go, chwytł. szczyplę, a wy na to milczycie; niech że się ił wilk choć zdaleka pokazę, wślytkich pśłw na nas spuszczacie, gonicie y strzelacie, Sroki są żydzi, skubią oni Chrześcian, ale przecie Duszom niezkodzą, Heretycy zaś iako wilcy, ktorzy gdzie się w mieszaia, wiele Dusz swemi chytremi błędami gubia.

GOZDAWA albo Lilia białł w polu czerwonym, Rycerzowi Dziedzicowi na Gozdawie nadana, z tąd imię. X. Rutce zdaie się *in M. S.* że od Władysława Hermanną X. Polsk. ale dawnieysze Gozdawitow imię: pewniey z cudzych kraioł, *P. Bonani in Ordinibus Episcop.* pisze że Sanctig Wielki gdy był Mauroł z Nawar

ry

ry wypędził, idąc torem Garzł swego Antecessora Obraz Nawiedzenia Nawsł: Panny, na Chorągwiach żołnierskich malowano, około Roku 1043, z inskrypcyą: *DEUS primum Christianum servet.* Rycerstwo iego nosiło dwousty łancuch złoty z Lilią wiszącą; zwano ich *Equites Lilii*, wiele tryumfów, odnosili, Karol VII. Krol Francuski Joannie Pannie Aurelianenskiej mężney, Rod siey nobilitowawszy, dał w Herbie Miecz srebrny w błękitnym polu, ostrze Liliami ozdobiwszy. Więc Familia, krotą zwała się *de DAREK*, zaczęta się pisać *de Lilio.* *Spondanus in Annal.* 1429. Krolowie Francuscy dawno lilii żazywali, znać to z posągów, ale mniej albo więcej; aż Karol VI. trzech zaczynać począł; *Nangius* u *Spondana in Annal.* 1238. przez 3. listki u každy lili Krolow Francuskich, 3. Cnoty rozumie Wiarę, Męstwo, y Mądrość

Krystyn Arcybiskup Halicki Franciszkan Kościół w Haliczu Katedralny S. Magdaleny fundował, y Kanonikow, ktorych u swego stołu żywił, że szczyple mieli prowenta. Herbu Rawicz z Ostrowa. Szymon Gozdawa Biskup Płocki,

Płocki, bardzo pobożny, umarł, R. 1129. Dwor od niego poświęcony drzewiany, w Peplowie, do tych czas stoi już 600. kilkadziesiąt lat, *Lubieński in Vitis Episc. Płocens.* Dodał na iutrzną wstawiał, y z Xieżą ią śpiewał.

GRABIE Herb białe o 7. zębach, w polu żółtym.

GRABSKI Stanisław Herbu Wczele, *alias* Szachownicy Kasztelan Rogoziński w Holsacyi, w Danii, y w Polsce nie ustraszony Rycerz. Raz u stołu siedząc u Podkomorzego. Naywyższego Duńskiego w dzień Sobotni nic nie idząc, y obserwując ten dzień, gdy od iednego Dystrydenta usłyszał: *Nie godna Marya, żeby ią tak ciężkim postem czczono,* porwał się od stołu, y do szabli, chcąc życie poświęcić przy honorze Maryi.

GRANOWSKIEGO Leliwczyka Wincentego Generała Wielkopolskiego, żona była z Pilca Woiewody Sędzińskiego Córka, a po nim trzecią żoną Władysława Jagiełły. Z nią weszła Pilca w dom Granowskich, na ktorey Syn Jan Granowski uczyniony Hrabia od tegoż Jagiełły z następcami. Jan Granowski

wziął-

wziąłszy Choderowską dziedziczkę Brzozdowiec, Brzozdowieckim się nazwał, bezdzietny. Rafał Granowski brat jego, wziąłszy Dziedziczkę ostatnią Sieniawy, Sieniawskim się nazwał.

GREK Herbu Prawdzic w Woiewodztwie Brzeskim Litewskim.

GROCHOLSKI Herbu Sorokomla Woyski Nowogrodzki Porucznik Pancerny kilka dni iak umarły leżał, a gdy go do Grobu kłaść miano, przyszedł do siebie, y umarł potym nie rychło. Miał za sobą Zosią Korfakową.

GROCHOWSKI Stanisław Herbu Junosza od Bohdana Xiążenia Ruskiego według Okolskiego idąc, z Grochowca się pisał. Arcybiskup Lwowski, Poeta sławny, Łacińskie Wiersze na Polskie wdzięcznie wykladał. Achacy Grocholski Biskup Przemyński, potym Łucki, od Zygmunta III. Posel do Rzymu Głowę S. Stanisława Kostki wywoził. Jego instynktem Xiągi Heretyckie z Dekretu Trybunałskiego na stosie palone. Po śmierci pokazał się Konfidentowi Proboszczowi Kantoników Regularnych, w Krakowie, na Kazimierzu, w płaszczku kulsym y przytartym, spytany: *co by to za moda*

moda taka na Biskupa? odpowiedział.
Długo się żyło, ale się, krotko na niebo
robiło; dla tego też kufy płaszczyk dano.
Janczyński in M. S. Umarł R. 1633.
leży w Przemyślu.

GRODZICKI Paweł Herbu Łada
do Belgium inodo poślany od Mikołaja
Sieniawskiego Podczaszęgo K. tam
w Rycerskich dziełach przećwiczony,
od Władysława III. K. P. pierwszy z Po-
lakow do tego obrocony; że Polskie ar-
senaly na formę Cudzoziemskich, w po-
rządek wprowadził, w Krakowie, w Warsza-
wie, i w Warszawie. Brat jego Krzysztof Ka-
sztelan Kamieniecki Generał Artyleryi
K. i Statysta Drochobycki. Potocki in
Cent.

GRODZICKI Jakub Herbu Drya 50.
Czerwonych złotych starych [bo na nie-
których sztempel był z figurami y
podpisami Pryama Krola Trojańskiego,
y Lizymacha Krola Tracji] darował na
Kielich szczerozłoty do Kościoła Poznań-
skiego. Parisius in Slavia; y przydać;
że te pieniądze znalezione były na ro-
li w Wielkiej Polsce.

GROTH Jan III. Rawicz Biskup Kra-
kowski w Awenionie, od Kazimierza bę-
dąc

dać Postem do Benedykta XII. Palliusz
sobie wyrobił, gdyż go Krakowscy Ar-
cybiskupi nosili przed tym. W lat 175.
Ciało jego nie skażitelne znalezione przy
zapachu fiołkowym, w nowym wspania-
łym grobie złożone. Był Pobożny.
Są też Grotowie od trzech w Herbie
Grotow.

GRUDZINSKA Maryanna Teresa
Herbu Grzymała Starościanka Uyska
wnuczka Zygmunta Woiewody Rawskiego,
żona Jana Działyńskiego Kasztelana
Chełmińskiego, barzo pobożna, dowie-
dzawszy się że Portret iey wymalowa-
no, o ziemię go uderzyła, y zdeptała;
grzebieniem ciało swoje szarpała. Umar-
ła R. 1682. u Jezuitow w Poznaniu po-
chowana.

GRYF biały w polu czerwonym, że
śa Gryfzy trzymają Valaterranus Here-
dotus Pausanias, Helianus, Mela, So-
linus, Apuleius. W Bakrii, Indyi, Tar-
tari Azyatyckiej, ie kładąc, Jan de
Montevilla wielkość im przypisuje, że
ośmiu Lwom wyrownają, sto orłow prze-
chodzą, że Smoki, słońce, zwyciężają, że
wołów 2. albo też Jeźdca z koniem do
góry podniosą sponami, y pazurami, tak
F wiel

wielkimi iak u wołu rogi: *S. Eustachius Antiochenus in Hexam* powiada: *sicut Aquila leporem, sic Gryphs leonem raptum praedatur: Plinius, Origines, Albertus M. Ulisses, Aldrovandus, Szeniwanu in Curiosis Miscell. Parte 2. Champius sub voce Gryf* przeczą temu. *Levitiici cap. 11. v, 13.* BOG mowi. *Gryfem ne comedatis. Cornelius à Lapide* z Hebrayskiego Poręż rozumie wielkiego orła z nosem zakrzywionym. Zygmunt Herbersztejn Posel Cesarzski do Cara Moskiewskiego napisał, że w Moskwie znaydują się ptaki do naszych orłów podobne, ale bez komparacyi większe, na których weyzrzenie, iastrzęby y orły trupieią, *Egipcianie Gryfow za Bogow mieli. Plutarchus.* Mędrsi Poganie mieli ich za *Symbolum* albo figurę Apollina Bożka, któremu dwóch Gryfow wpojazd zaprzegli. ztąd Gryfinami nazwani. Do Polski, nie z Egiptu, lecz z Dacyi ten Herb zawitał.

Krew Monarchow Polskich po dziś dzień żyje w tych co się Gryfem pieczętują; którego Herbu domysłem docieć możemy, że iest Lefzek III. Monarcha Polski Syn Lefzka II. który miałc Sy-

now

now XX. rozdał im Państwa y Herb Gryfa dla distinkcyi Orła Polskiego. Między temi Synami Jaxa sławny, któremu y Bratu iego Ziemianow z zawoioowanych Prowincyi dostała się Sarbia nie wschodnia ale zachodnia, *alias* część Misnii, którą nie ktorzy Serbią zowią. Drugim Synom dostały się te kraie. Barnimowi y Bogdałowi Pomorska Ziemia, Kazimierzowi y Władysławowi Kaszuby, Wratisławowi Rugia, Przebysławowi, Cieszymierzowi y Otcie Dirwonja albo Luzacka Ziemia. Jakoż do tych czas Kaszubska Ziemia zażywa Gryfa, iako też Pomorska Ziemia, y Szczecińska, ktorey udzielnemi byli Panami Lefzka Dzieci pod Grunwaldem Chorągiew tego Xiążęcia Szczecińskiego, Gryfa miała za Jagiellą. R. 1410, *Długosz.* Także Zgorzelica *vulgò* Brandeburska Ziemia, y iey pod te wieki Panowie w Herbie na 27. dzielnie rozłożonym, w siedmiu dzielnicach mieli Gryfy różną formą y kolorem udane. Meklemburskie Xiążęta, (ktorych Ziemia Lefzkowych Potomkow była) w Herbie swoim na 6. części wymierzonym, w dwóch częściach noszą Gryfy. Ten Herb zowie się

F2

się

się Swoboda. Nakielski wieku swego naliczył w Polsce 21. Zakonów różnych Fundacyi, Gryfów hojnością stojących. *Tarsus* w Cylicii Mniefzey A. zyi, Tyran Tyru, y Traccy Monarchowie, Gryfa za Herb używali ale z orla y smoka zmieszanego *Okolski*. O Gryfoniuszach *Theatrum vitæ hum.* l. 4. fol. 51. świadczy, że w 400. po Potopie, uniwersalnym z Ormiańskiej Ziemi wyszedłszy w Tuscii osiedli Peruż miasto założyli, czyli rozprzestrzenili, y Gryfa za Herb mu dali. Gryfiów sławna w Rzymie Familia *Petra Sancta* cap. 54. Styryi Herb Gryf srebrny z wybuchającym z pyska ogniem. Na Szląsku wiele Familii tegoż Herbu, bo byli Polakami przed oderwaniem.

JAXA Syn Leszka III. à Brat Popieła w Serbii *vulgo Windisch* od Synowca swego Popieła młodszego potym otruty z drugimi Bracią. Po śmierci Jaxy lat 300. Potomkowie jego w Serbii dziedziczyli, potym w Roku 1116. ale lepiej y pewniey około R. 990. jeszcze Jaxa Wincenty, Swatopetk, Michora, jego krewni do Polski się wrocili: List Klasztoru Trzemeszeńskiego wspomina

Win-

Wincentego Jaxyca *Comitem ac Haredem in Bochnia*, Bo wtedy Niemcy z Henrykiem Cesarzem Nadmorskie kraie do hołdu przyciskali, *reste Vitichindo l. 2. Saxoniae*; Z drugiey strony Polacy z Leszkiem IV. rebellizujących sobie Wnukow Leszka III. wojną podbiiali *Cromerus l. 5.* z Hazeke, od Wincentego Jaxyca Hrabi na Brzeznicy, Syn 1. Junisław albo Janik Arcybiskup Gnieźnieński Cysteriów z Merymundeńskiego w Burgondyi Klasztoru za żywota S. Bernarda Sprowadca y Fundator w Jędrzejowie, ztąd ten Klasztor passim zowie się *Minor Morimundus*. Drugi Syn Bożusław Gubernator Pomorski, trzeci Syn Klemens, albo Kliment, &c. *Vide Brancickich* Herbu Gryf, Gedeon Gryfusz Syn Klemensa, a Wnuć Wincentego Jaxyca Świątobliwy Pan. Xiążęcia Mieczysław za oppressyą poddanych przez wielkie podarki, po upomnieniu z tronu zrzucił: Stefana Woiewodę Krakowskiego Cudzołożnika wyklął, y gdy do Krakowa wieźdzał we wszystkie dzwony kazał uderzyć, iak na gwałtownika, choć był jego krewny.

GRI-

GRYZIMA są trzy Liszki iedna nad drugą w lewą tarczy stojąca. Słowiańskiej Ziemi był to Herb. *Hulfus in Chronologia.*

GRZYMAŁA o 3. wieżach Brama z Rycerzem, czafem bez Rycerza zażywana, herb czyli z Niemiec według Bielskiego z Swidrigierem Biskupem Krużwickim, czyli według Łukasza Paprockiego z Lechem do Polski w niesiony. Żołnierz *Zelberschwehe*, bronił mocno iakiegoś Kasztelu stanawszy w bramie, a obrociwszy, otrzymał przydatek do herbu Męża zbroynego z mieczem do Grzymały, *Z tad Tricesius in Epigrammate:*

*Miles qui stricte tres turres protegit ense,
Grimaliae Gentis, nobilis auctor erat.
Arces tutatq contra vim fortiter hostis,
Et meriti, hinc, grato Principe, Stemma tulit.
Unde unisortes, ejus de stirpe creati,
Tutantur patriam Marte petente suam.*

Titus Vespasianus w dobytey Jerozolimie od siebie 3. tylko wieże zostawił na znak wspaniałości miasta *Iosephus de Boll. Judaic. l. 7. c. 15.* Tamerlanes dostawszy Damasku miasta, tak wiele w nim Ludzi pomordował, że z samych głów

głów Ludzi pobitych, 3. niby wieże o-fobliwszą robotą wystawić sobie na tryumf kazał. *Cornel. à Lapide in Jerem. c. 44. v. 13.*

Jan GRZYMAŁA Arcybiskup Gnieźnieński od fuchey kompleksy Suchy-wilk nazwany.

GUNDELBALK *von Holt* są trzy Palmy, y Lew z mieczem, w inflanciech: ktorego zażywali y już uftali Guldenbalkow.e, *von Holtowie.*

GUT Herbu Rawicz, potym Gutkowskimi zwani Sedomierzanie.

GUTTETER Jędrzey Jezuita Herbu Grzymała, będąc Rektorem w Nowiciu w Krakowie, gdy ieden Młodzian oblokłszy się w Sukienkę Jezuicką, y swoy pierścień zawiesiwszy na Obrazie Matki N. w Kaplicy, przy S. Macieju, potym znova prosił o dimissyą, poszli obadwa przed ow obraz, w tym pierścień ow spadł y uderzył w Pierś owego młodkosa, który padł do nog Rektora, prosiąc o niewypuszczanie go z Zakonu. *Daniel Pawłowski w życiu X. Drużbieckiego.*

GWIAZDY trzy w Herbie w polu błękitnym według M. S. Kosiłowicza, nie-

niewiadomo k którego Domu Herb. Jan Walery Krol Francuski fundował Kawaleryą R. 1352. *Equites Stellae* z napisem na łańcuchu: *Monstrant Regibus astra viam*. Poświęcony był ten *Ordo* Trzem SS. Krolom z darami, do Chrystusa niegdyś przychodzącym. *P. Bononi Ord. Equestris fol. 110.*

H.

HALKA Herbu Salawa na Rusi. Piotr Halka Hetman Woysk Ruskich. Pisał się z Romanowa tak iak Swirscy, znać że jedney z niemi dzielnicy byli.

HARABURDA Herbu Abdank sławni są w Litwie po dziś dzień.

HIAUBICKI Herb, Jastrząb trzymający gołębia dzikiego w sponach. *M.S. Żółuski o Familiach Pruskich.*

HERBURT Herb. 3. Miecze srebrne, dwa z góry ukośsem, trzeci spodem w iabłku zielonym końcami utkwione, na polu czwartym. *Paprocki, Okolski, Bielski. Petrasanča* podobny być mie ni w Brytannii, y Insubrii, ale inną symmetryą. Są z Moraw, kędy się na Fulstynie Zamku pisali, a do Polski się przeniosłszy inni Fulstyn fundowali. Walentyn Herb urt jest Biskup Przemyński

Posel

Posel Zygmunta Augusta w Trydencie na koncilium R. 1562. Wieżdżającemu wielu Biskupow *obviam* wyiechało, iessya na ten dzień przypadająca, na inny dzień odłożona. *Pallavicinus Histor. Conc. Tridentini.* Hosius Kardynał *Tom. 2. Oper. fol. 245.* w liście do Jędrzeia Opalińskiego mowi: *Illi similes cuperem esse nos omnes, qui sumus ejusdem cum eo vocationis, & ordinis: est enim vir & pietate & doctrina praestans:* Na Seymie Lubeńskim 1559. Murem się stał za Domem Bożym przeciw Heretykom. *Orichovius.* Umarł R. 1572. pogrzebiony w Fulstynie. Z tej Familii Jan Herburt Kasztelan Sanocki Starosta Przemyński, któremu Seymowa Konstytucyą zleciła przetłumaczenie Statutu Polskiego z Łacińskiego na Polski: Pisał Xiegi inne, iako to *Chronica Regni Poloniae.* Jeszcze przed rewolucyą Kozacką ten Dom zezedł. *Potocki.*

HIPPOCENTAURUS, to, jest puł konia puł człowieka *non datur.* Widział jednak takie monstrum S Antoni Pustelnik szukający S. Pawła Pustelnika, które spytane, nogą drogę do niego pokazało, y poszło w las. Czart. to miał być.

S.

S. Hieronym w *Żywiu S. Pawła*. *Aelianus* świadek, że we Włoszech pierwszy uieżdżacz konia *Maren* zwany, nazwany zinnemi potym Uieżdżaczami *Hippocentaurus*.

HOŁOBOK puł Łosofia ryby, prosto głową do gory. Boleław Krzywousty wouiąc z Pomorzany, gdy w Bydgoszczy stanął patrzył na Łosofie podskakujące w rzece Hołobok w tym Rycerz Ratuld rzucił toporkiem, y przecio, rybę co za *omen* wiktoryi wziął Krol, y nazaiutrz zwycięzca dał za Herb tę rybę od rzeki *Hołobok* nazwany.

HOŁOWNIA, Herb w Litwie litera T.

Holsztańskie Xiażęta Herbu Hippocentaura, idą od Xiażąt Litewskich od Iulianą Dorlżprunga z Włoch do Litwy z Palemonem Gościa y przychodnia. Romaną Xiaże Litewski Synów miał pięciu Narymunda od którego XX, Radziwiłowie (Kojałowicz), Doumonta od którego XX, Siefickie y Swirskie, Gedrusa od którego Gedroycowie, Freyden, który Mnichem był, od Holszy Xiażęta, Holszańscy. Anna Xieźniczka Holszańska podobno Stolnikówna Litewska

Zona

Zona Pawła Sapiehy Woiewody Nowogrodzkiego, w Dom Sapiehow Xieństwo Holsztyńskie y Herb Hippocentaura wniośta.

HONDORFFOWIE pisali się *olim Fon Hohenacoff*, teraz Hondorff przez abbreviacją Herbu Nabram.

HORSKIE Xiażęta Herbu Druck od Wiodzumierza Jedynowładzcy Ruskiego, bliżej od XX Druckich, iakoż piszą się, Drucki Horski Książ od Horek.

HOSIUS Stanisław Herbu *Stefius alius* nogi ludzkie y 6. bułek, Syn Uryka Prokuratora Wileńskiego w dziedzictwie od Matki miał sobie aparat bogaty od perel Kapłański sporządzony, którego potym zażywał. Uczył 3. Polskiego, Łacińskiego, Niemieckiego języków. Z Wilna, do Akademii Krakowskiej dany. Co piątek, na Skalkę chodził wenerując S. Stanisława Patrona. W Padwi y Bononii *Utriusq; Juris Doctor* pod Łazarzem Bonamikiem. Był Sekretarzem Krolewskim, Kan: Krak: Biskupem Chełmińskim Posłem do Karola Cesarza, Ferd Krola Rzymskiego, Filipa Krola Hiszpańskiego od Zygmunta Augusta, potym Biskupem Warmińskim.

Wy,

Wydał Xieęgę *Confessio Christiana* na kontra punkt *Confessioni Augustanae*. Pius IV. Papież do Ferdynanda Cesarza y Maximiliana Krola Czeskiego uczynił go Nuncyuszem, gdzie wymógł na Trydenckim Koncilium zezwolenie, za co mu Kardynałski Kapelusż pośtał do Wiednia, w krotce Prezydentem deklarował *Conciliu*. Na Koncilium tym zachorowawszy, do mięsa w post nie dał się namowić. Pierwszy Jezuitow do Polski wprowadził, Brunsberskie Collegium założył. Pius V. w liście swoim do niego, zowie go *Kolumną Religii Katolickiej*. Od Zygmunta Augusta do Rzymu posłany miły był Piusowi V. y zaraz Grzegorzowi XIII. gdy go *Supremum Penitentiarum* uczynił. Xiegi naybardziej Doktorow SS. czytał. Kościół S. Stanisławowi z Szpitalem dla gościnnych Polakow wystawił. Kromera Koadjutorem Warmińskim uczyniwszy, do Kapraniki dla upałow y poratowania zdrowia wyjechał, y tam umarł. *Annō etatis 76. Roku 1579. 5. Augusti*. Ciało w Rzymie za Tybrem (gdzie był Kardynałem) pochowane z Nadgrobkjem marmurowym. Tomasz Tretterus miał

miął oracya na iego pogrzebie. Wydał Książek pojedynkowych w różney materii w dwa Tomy zebranych 18. Jan Starosta Gustardcki y Ulryk Bracia Kardynała Rodzeni, kilku Synow, y Corek Oycowie.

HYNEK Herbu Topor w Sędomirskim. Toporczykowie poimawszy na wojnie Hinka Czecha nie którzy z nich nazwani Hynkami. Z tych Alexander Pisarż Lwowski.

J.

JAGELŁOWICZ Herbu Łabędź na Rusi, idąc od Jawgiela w Litwie z kąd się tu przenieśli, zwać się by powinni Jagiełłowiczami.

JAKLINSKI Jędrzej Ostoyczyk, z Niemiec peler wojenny wzięwszy Turkow pod Kamieńcem, Szwedow w Prusiech, Kozakow pod Kumeykami bił odważnie, gdzie ich dwóch wziął razem na kopią. W pragnieniu wody napił się y umarł w malignie R. 1638. *Starowolski in Monument.*

JAKUBOWSKA Anna Herbu Topor za Ligęzę Hermolausa Podskarbiego W.K. dana, hoyna na różne Kościoły. Po śmierci męża gdy Dwor z skarbcem bogat-

bogaty m zgorzał, rzekł: *BOG nam odbiera, byśmy o niebo lepiej dbali.* Siedm lat męśa nie iadł, a nikt tego nie postrzegł. Na folwarku każdym ubo-giego aż do śmierci karmił. Umarł R. 1638. 1. *Martii*. X. Jan Nieluski S. J. w 20. Rozdziałach życie iey napi-sał, ale ieszcze nie drukowane. Leży u S. Piotra w Krakowie.

JANCZYNSKI Tomasz Jezuita umarł w Kaliszu R. 1651. Zostały się godne iego Manuskrypta.

JANICKI Klemens Herbu Rola dla wyboru nauki, y dowcipu wielkości najmędrszym na ten czas w Europie mia-ny y od Maximiliana *Laureatus* Poëta uczyniony. wiele wierszów napisał. Jan Albrycht z Janic Rola wiele także pisał za Krola Jana III.

JANINA Tarcza brunatna w czerw-
nym polu od Chrobrego Krola Janiko-
wi Rycerzowi dana koło R. 1000. czy-
li od Leszka I. czyli od Leszka Czar-
nego, iakoby mu S. Michał Tarczę po-
dał na Jadzwingow. *Jul. Cæsar de Bell. Civil. l. 3. pag. 418.* świadczy, że Sce-
wa Setnik z ostatnich Chorągwi na tar-
czy miał ciętych rażow y sztychowa-
nych

nych 230. za co mu wyliczone 2. kroć sto tysięcy y Chorągiew iego między nayıpierwsze policzono.

JANUSZOWSKI Jan. na Dworze Maxymiliana Cesarza, y Zygmunta Au-gusta służył, w komput Rycerstwa Pol-
skiego od Zygmunta III. policzony po śmierci żony Archidiakon Sądecki 15. Ksiąg Autor, iako to Statutow Koron-
nych &c.

JARZYNA Herbu Trzaska albo Bia-
ła, w Rawskim y Krakowskim Woie-
wodztwie pisali się Hrabiami z Biały,
potym z Trąbaczowa. Pierwszy Raci-
bor z Panigrodu, Ziemowita I. Xiążęcia Mazowieckiego Pieczętarz, że lubił, ia-
rzynę od Xiążęcia Jarzyną nazwany. Był Syn iego ieden z czterech Jan Wo-
iewoda Jarzyna Podczaszy Koronny od wstrzemięzliwości tak rzeczony *Bielski*. Na pierwszej Chocimskiej 14. Jarzy-
now przeciw Turkom mężnie stawało.

IASTRZEMBIEC Jastrzembem się pieczętowali. Przodkowie w pogaństwie *esse Paprocki*. Atoli za Bolesława Chra-
brego Krola Polskiego koło Roku 999. gdy Łysą górę, albo S. Krzyża Paganie *hostiliter* opanowali, y z woyska się na-
szego

szerzo urągali, pretendując aby ieden z naszych za Chrystusa swego na poiedynek wyszedł; Rycerz ieden Jastrzembczyk podkowawszy konia na Łysą się gorę przedarł y z Poganinem poiedynek odprawiwszy złapał go y do Krola przyprowadził. Za tę odwagę y wynalazek Podkowę z Krzyżem w pośrodku odniósł złotą na polu błękitnym do gory końcami obroconą, a Jastrzęba w Helmie. Ale *Poppea* za *Nerona* żyjąca konia swego srebrnymi podkowami kować kazała, toć jeszcze przed nią y przed Jastrzembcami Podkow zażywano. W Czechach koło R. P. 128. Dom się znajdował 3. Podkow zażywający, który tam z Czechem przyszedł. *Balbino Histor Bohem*: Leszek też Chytry, albo zdradliwy na Pradnickim polu naszpilonym ostremi kolcami, do korony na słupie, koniem kowanym dobiegł. *Crem*: l. 2. Znać to Jastrzębczyk wznowił dawny kowania zwyczaj. Podobno też z Lechem do Polski ten Herb przyszedł, a gdy z tej Familii Wiarę S. przyjmowali, Krzyż przydany. Któryś z Jastrzembczyków między Woiewodami niegdys Polską rządzącymi kwitnął. Jeden z nich

w Cu-

w Cudzych krajach okrzywszy się, y do Polski przybywszy, Mieczysławowi do Wiary S. był powodem. Zadnego Herbu Familiantow nie jest tak wiele, iak Jastrzembczykow, bo ich w Niesieckim znaydziesz 278. Po Woyciechu Arcybiskupie Gnieźnieńskim poczęli się iedni z Rytwian pisać, inni z kąd inąd.

Tego Woyciecha Arcybiskupa Gnieźnieńskiego Brat Scibor Woiewoda Łęczycki miał Synow 20, 8. ich na Pruskiej wojnie zginęło; 12. różnemi Kasztelanami było.

JASTRZEBSKA Agnieszka Herbu Słepowron Xieni w Zawichoście w Sędzińskim wtora po S Salomei Zakonu S Klary, Reguły S. Franciszka z 60. Dziewicami z X. Stanisławem Kaznodzieją, y z dwunastu Towarzyszami *Conventualium* od Tatarow za powodem Daniela Ruskiego Krola, na nabożeństwie po zabijaniu w Kościele S. Damiana w dzień Ofiarowania N. Panny R. 1282, *Cromer*: l. 9.

JELITA. Są trzy kopie żolte na krzyż złożone. Przyczyna herbu. Roku 1331. gdy Władysław Łokietek 40000. Krzyżaków zbiwłszy, oglądając poboiowiisko.

G

po-

postrzegł żołnierza imieniem Saryusza
(à *Sarissa*) tłoczącego w sobie ielita, y
rzekł: *O iaką ten zacny żołnierz ponosi*
mękę! Odpowie Saryusz: *Nie tak mię*
to dolega y trapi, co widzisz Krolu, iako
bardziey zży sasiad w iedney ze mną wio-
sce mieszkający. Uwolnił go Łokietek,
y hoynie udarowawszy, ten mu herb
nadał; który przedtym zwał się *Kozło-*
rogi, że w hełmie koziek. *Lisippus teste*
Plutarcho, Alexandrowi wielkiemu ko-
pią dał w ręce, Statuę iego wystawiwszy.
Bożkom Marlowi, y Bellonie na znak Bo-
stwa y władzy kopie dawano, *Cyrillus*,
Festus Pompeius świadczy, że Ludziom
Rycerskim te *Insignia* dawano na znak
męstwa ich. *Lucio Sicinio Dentato* 18,
kopii za odwagę dano, *Valer. Maxim*:
Lipsius de Milin Rom: l. 5. f. 448. Kar-
loweuszowie w Britannii 3. kopii w Her-
bie zażywaią. *Petrus sancta Cap. 63.*

JELITCZYKOW gniazdo naystarsze
Moykowice w Ziemi Sieradzkiej, w Po-
wiecie Piotrkowskim, przy których jest
zamek nad Pilcą rzeką *Surdega* zwany
murowany, spuścizną; a to była własna
małżność Floryana Saryusza Rycerza.
Zegota brat był Floryana. *Paprocki.*

JEŁO.

JEŁOWICKICH brama obozowa
złota, w polu Czerwonym, a nad bramą
Krzyż tym jest kształtem iak Herb O-
gińskich y Puzynow; tylko że tam Krzyż
rozdarty. *Jaxa vide Gryf.*

JEZ Herb.

JEZOWSKI Jerzy Herbu Prus imo
Kasztelan Warszawski, do Moskwy od
Zygmunta Augusta Posel; gdzie od Ca-
ra po kolana w oleiu wrzącym nogi
miał smażone golenie wiercone, za pa-
znokcie trzaski zabijane, do wydania se-
kretu przymuszany y pytany; czy Listow
iakich do Glinńskiego nie przyniosł, se-
kretu nie wydał, *redux præmiatus.*
Bielski fol. 524.

JNES Woyciech Jezuita, Herbu trzech
gwiazd y Księżyca iako mowi w swych
Epigramm: *Luna vale, triplexq; meo*
pro stemmate fydus. Jego Książka: *Le-*
chias sive Ducum ac Principum Poloniae
ab usq; Lecho deductorum, Elogia Histo-
rico - Politica & Panegyrico - Lyrica &c.
Umarł lat mając 38. R. 1658.

JORDAN Herbu Trąby w Krako-
wskim. W Rzymie ten Dom kwitnął we-
dług Chronologii Kassiodora. *Jordanes*

post Christum Natum. 470. był Konsulem Rzymskim inny Konsulem Konstantynopolitańskim. Jan Jordan Dworzanin Konstancyusza Cesarza. Są y nad Renem w Imperium. Są y w Szląsku 3. tręb. Teraz nasi piszą się z Zakliczyna. Miał Grob swoy w Krakowie u Świętey Katarzyny.

JUNOSZA Baran biały w polu czerwonym z rogami, w prawą tarczy stojący, we krwi po boki skrwawiony. *Okolski.* Ziemia Wieluńska nim się pieczętuje. Ma mieć z Niemiec początek gdyż *Jungszchoff* młody baran znaczy; ztąd złamawszy na akcent Polski *Junosza*. Z Lechem naypewniey do Polski zawitał. Święci Patryarchowie Starozakonni tego znaku zażywali *teste Flavio Josepho in Antiquit.*

JUTRKOWSCY w Powiecie Łrzeszowskim.

JUFROWSCY Herbu Rogala Wielkopolanie.

KALINOWA Herb strzała rozdarta wpuł, a na końcach gwiazdy *Aciscus* Kalinowa był znaczny, y z Krolewem do Polski przybył. Inni są Zagłębowie z Kalinowy. Jerzy Kalinowski wiel-

wielki Woioownik w Wołoszech pod O-bertynem zginął gdzie Mogiła Kalinowskiego po dziś dzień. Walentyn Alexander Kalinowski Generał Podolski Starosta Bractawski y Winnicki otrzymał od Rzeczypospolitey Human na Ukrainie za wielkie zasługi; y pustych gruntow na mil 30. koto niego dziedzicznym prawem: y znowu R. 1616. Summę 5000. kop Litewskich, na Starostwo Winnickie wniesioną. Zamek Winnicki fundował. Zginął pod Cekorą. Marcin Kalinowski Woiewoda pierwszy Czerniechowski Hetman P. K. Kozakow, y Tatarow Woioownik pod Korsuniem; w głowę y rękę raniony, na 3. letnią dostał się niewolą, potym uwolniony, Buławę zawiesił w Częstochowie u Matki Naysw: *Nieszporck.* Ten na Beresteckiey okazyi zwycięzca. W krotce po Mikołaju Potockim Kasztelanie Krakowskim Hetmanie W. K. wielką wziął Buławę; ale pod Batochowem zginął. W Husiatynie Farę, y 00. Bernardynow fundował. Miał Helenę Xiężną Korecką żonę.

KALUSKI Stanisław Jezuita przez 24. lat Kaznodzieia. Umarł w Jarosławiu R. 1711.

KA:

KAMIENIECKI Herbu Piława, ie-dney z Moskorzewskimi dzielnicy. Pi-fali się z Kamieńca miła od Krosna gdzie jest Zamek ich na skale piękny z Herbem Piławą, teraz się zowie Zamkiem Odrzykońskim. Mikołaj był Woiewo-dą Krakowskim Hetmanem W.K. y dru-gi Mikołaj Woiewoda Krakowski H. W.K. Marcin Woiewoda Podolski, także Kamieniecki &c. wielki Woio-wnik, Jana Krola Węgierskiego zbitego od Ferdinanda Krola Czeskiego, w Ka-miencu pod Krosnem R. 1528. hoynie przyioł. *Bielski i Vapovius.* W Kate-drze Krakowskiej w Kaplicy S. Mikołaja Groby Kamienieckich y Moskorzew-fkich. *Pruszczy:*

KANDYBA w Litewskim Xięstwie Szlachta,

KANTAKUZEN Herbu Orła o dwóch głowach ukoronowanych. Byli z Ce-sarzami Greckimi Paleologami spokre-wnieni.

KAPUSTA Książ Odrowąż Herbu w Bracław: Woiew: z Xiążat Peryastaw-skich wspomina Kosiłowicz. Jędrzey Książ Kapusta Kasztelan Bracławski.

KARLINSKI Ostoyczyk w Krako-wskim;

wskim; Szyiowie nazwani, że ktoregoś w szyię cięto.

K.

Kasper **KARLINSKI** miał Synow 8. z tych Zygmunt w obronie Zamku Hol-sztyńskiego przy Zygmuncie Krolu z Mamką we Wsi porwany, y gdy pod tym zakładem, iesliby Oyciec Zamek poddał, miał być oddany; Kasper mniey dbając o Syna wiernie Zamku bronił, dając ognia z armat Syna własnego za-bił.

KARNKOWSKI Herbu Junosza. Jan Karnkowski w Niemczech zaśluzo-ny, zwany tam y tu Joannes Polacus. Był Kasztelanem Gnieźnienkim y woio-wnikiem wielkim. Z tego Domu Karn-kowski Stanisław Arcybiskup Gnieźnień-ski, Mądry: Świątobliwy, wielu Fabryk Duchownych y Świeckich Fundator. Na publiczney do Studentow nauczania-wiał, *Te ręce kiedyś w piecu pality, teraz Krolow maszczą* (Stefana y żonę koro-nował y Annę Zygmunta III.) y *Koro-ne im na głowę kładąc mówił. Te nogi bosko chodzą, teraz pierwszą w tej Oczysz-źnie Prymasowską Godność noszą. Wie-cież i kąd ma to? szczerze mówię, z em się zawiżo*

zawsze nayspilniey o dochowanie niewinności starał. Janczyński in M. S. Był Synowcem Biskupa Kuiańskiego y tam się chował. Umał więcey niż ośmdzieśiatletni R. 1603. Leży w Kaliszu w Marmurowym Grobie. Ośm Wsi Kapitułe darował. Za co u S. Woyciecha Grobu, co. Mieściąc Msze S. odprawuie Archikapituła. Pokazał się Kanonikowi Gnieźnieńskiemu wesóły po śmierci: spytany gdzie by był? Odpowiedział Między Świętymi ale z trudnością. Czemu? *Surowe są sądy Boskie: inaczej BOG, inaczej ludzie sądzą.*

KASTKI Marcin Kazimierz Herbu Brochwicz (z Dobr Kętow, lubo się z Czechowa pisałi) pod czas burzy Szwedzkiej wszysię kulą postrzelony pod Barem, Zurawnem, Chocimem, Wiedniem, Strygoniem Rycerz Kasztelan Lwowski, Generał Podolski. y Artylleryi Koronney, Woiewoda Kiiowski, Krakowski, tandem Kasztelan Krakowski.

KAWECKA Barbara Herbu Gozdawa, wyzuwszy się z fortun żebrała, y ubogich karmiła co dzień. Pannom Zakonnym służyła. Trzysta razy codziennie na twarz swoją padała na modlitwie.

Zyla

Zyla 92. lat. Umarła R. 1667. leży w Toruniu w Kościele S. Jana.

KAZANOWSKI Herbu Grzymała. Z Komesow idą Mediolańskich, z których ieden Pałac nową strukturą wystawił, *Casa nova* nazwał: od tego czasu Sukcesorowie *de Casanova* pisać się poczelili. *Jerzy Donhoff Biskup Kamieniec, w Kazaniu swoim.* Z tych ieden do Polski się przeniósł; Fundował któryś Kazanow, a w nim Hieronym Kazanowski Choraży Sędomomirski OO. Bernardynow. Marcin Kazanowski Wojewoda Podolski Hetman Polny K. wszedłszy do Kościoła pierwey na kolana padł, dopiero do ławki: nigdy w mrozy Mszy S. słuchając głowy nie nakrywał: pod czas elewacyi z ławki wychodził: *Młodzian; Tom. 3. Conc. fol. 180.* W okazyi kilka postrzałow y rań odniósł. Od Władysława IV. wziął Buławę Mnieyszą którą po tym przy Obrazie Matki N. w Częstochowie zawiesił. *Nieszporzki.* Żył lat 70. Umarł R. 1636. leży w Buszowcu. Była za nim Sarzycka Herbu Oksza. Z niej Corka Anna za Andrzejem Krzeczowskiem Stolnikiem Halickimi, czyli Przemyskim; po którym wdową żyjąc lat

30. *in opinione sanctitatis* zeszła R, ---
 leży w Bultzowcu *incorrupta* w Habicie
 zakonnym. Druga Elżbieta za Miko-
 łajem Potockim Kазtrelnnem Krakow-
 skim H.W.K. Dominik Alexander Woie-
 woda Bractawski przed tym Pisarz Pol-
 ny Koronny. Wielki z młodości Junak:
 Miał za sobą Annę Potocką Woiewo-
 dzankę Bractawską podobno z Morwo-
 lanki zrodzoną. Z nią tylko zostawił.

Maryę Annę Kaznowską za Jabłono-
 wskiego Stanisława Woiewodę Ruskie-
 go Hetmana W. K. wydaną Dzwony
 w Fradze ogłosiły same gdy się w Pod-
 kamieniu urodziła. R. 1643. w Wilię
 Bożego Ciała. W każdej swojej rezy-
 dencyi starała się mieć osobny pokoi-
 k do modlitwy. Młzy po kilka klęcząc słu-
 chała, Komunię Duchowną często przy-
 mowała Co rok ośm albo dziesięć dni Re-
 kollekcyi odprawowała. Do P.Jezusa U-
 krzyżowanego nabożna, Krucifix na pier-
 siach położywszy zasypiała. Na miey-
 scach gdzie Krucifix widziała osobiwie
 w Poście krzyżem leżała: w Saieciu na
 Wielki piątek bosą przestroiwszy się
 krzyż na ramiona, postronek na szyję
 włożywszy, chodziła. Marce Najświęt-
 szey

lzey dobrowolnym ślubem za niewolni-
 cę się oddała. Za chorego starszego
 syna Młzy S. u Jezuitow przed Nayśw:
 Panną słuchając, blisko Elewacyi świecę
 zgaszoną widziała, po małej chwili z go-
 ry ogień ją zapalił: poalterowana Mat-
 ka, przecież cierpliwa. Z kościoła wy-
 chodząc odebrała nowinę polepszenia
 zdrowia. Nabożna była do S. Jozefa,
 Franciszka, Antoniego, Xawerego, De-
 cenną go czciła, który w postaci iakie-
 goś człeka, pod Toruniem Wiłę prze-
 bywający w Niebezpieczeństwie wezwany,
 prum podważył, liną do brzegu cią-
 gnoł. Pod Najświętzy Sakrament ma-
 teraczyki robiła, z perfumami, Pieluszki
 szyla na Narodzenie, *alias* Korporały.
 Ludzi zawsze przy sobie miała poważ-
 nych albo Duchownych, dla tego dy-
 skurs, iesli kto mniej skromny prowa-
 dził, miała wstręt, albo do nich swoy za-
 czeła, tamtego nie słuchając. Botrawy
 wabiące gust, na stronę odkładała, nie
 znakomicie: fruktow dawać sobie zaka-
 zała. Dzieci Zydowskie konające pod
 pretextem wodki lekarzkiey chrzcila po
 drogach. W Janowie Kościół wystawi-
 ła. Słyszając od Fary idącego z N. Sa-
 kra-

kramentem do chorey asystowała z Dworem, wyrzucający Hostyą ręce podsta-
wiała, potem z naczynia na ogień wylała.
We Lwowie umierając Chrystusa całowa-
ła Ukrzyżowanego. Matce Najświęt-
szej SS. Patronom się oddawała, Męża,
Dzieci, Dwor pożegnała, y wołając JE-
ZUS Marya skonała, R 1687 wieku
swego 44. dnia 23. Lutego Krolewicz
Jakob oczy iey rękami swemi zawarł.
Krołowa nawiedzając Ciało nogi iey cał-
owała. Na pogrzebie iey był z O-
piey Pallawicyn Legat Apostolski y Mi-
chał Radzieiowski Arcybiskup Gnieź-
nieński Prymas. 1. dnia kazał Chryzo-
stom Załuski Biskup Płocki, drugiego
Albrycht Donhoff Biskup Kamieniecki.
Grob ich w Buszowcu.

KAZIMIRSKI Mikołaj Herbu Bi-
berstein, *alias* Rogu Jeleniego, Brat
Pawła woioownika w Moskwie dobrze zna-
iomego, w Senacie gdy gorliwie o wol-
ność się umawiał, Stefan Krol rzekł:
*Tace nebulo. Kazimirski: Non sum ne-
bulo, sed Elector Regum; detrufor tyrannorum.*
Był to Aryanin ale rewokow-
wał, żonę miał Firleiownę Woiewodzan-
kę Lubelską. Inni to Zamoyowskiemu
przy-

przypisuią, y pewniey tak wielkiemu
Senatorowi.

KIERDEIA Herb trzy Lilie na ie-
dnej prawey połowie tarczy błękitney,
białe, przedzieloney linią, drugiey poło-
wy pole czerwone. *Okolski, Długosz*
twierdzą, że od Krola Ludwika nadany
zołnierżowi Kierdeiovi w dobywaniu
Belza. *Okolski* twierdzi że Kierdey Syn
Tarkiewicza Perekopskiego Pana w Pol-
szcze, y we Francyi zaśluzony ten Herb
od Krolow Francuskich otrzymał, od
Ludwika w Polszcze potwierdzony.

KIETLICZ imo jest sznor popłata-
ny w esy. NB. Hiszpani Maurow 180,
tyfięcy za Sankeyusza Krola Nawarry
zniesli. Naycelniejszy sznurem się opa-
fali; ieden z Hiszpanow Kawalerow
przecioł, za Herb złote łańcuchy od-
niosł. *Spondanus in Ann. Eccl. sub an-
no 1212. numero. 5.* Spartaka Tatara
z sobą wojującego, Rzymianie na gory
nie dostępne wygnali, tam głodem mo-
rzyli: On z rady Sarmaty Niemieckie-
go (bo Sarmatow wziół na pomoc) wici
wił albo witki y niemi się spuszczał, iak
po drabinach na Rzymianow w nocy y
zniosł.

zniość. *Parifius in M. S. Florus l. 3. c. 20.*

Za to ten Sarmata Kietlicz Herb otrzymał. Pausaniasz u Lipsiusza mówi *Lib: 1 mo. o Sarmatach: Et laqueos iniciantes in quemcunque hostium, possunt.* To obserwują Tatarzy według Sozomena w Kościelney Historji, Alanowie Scytyjscy *Joseph l. 7. Hesippus de Alanis l. 5. c. 50. Laqueos jacere, atque hostem innectere ars est Alanis, bellandisq; mos est.* Toż o Persach *Herodotus Missa l. 7. y Valerius Flacc. l. 7.*

KIETLICZ Henryk Xiążę Bremeński Arcybiskup Gnieźnieński Herbu Kietlicz imo. na Xiążętach y Senatorach Polskich wymógł, aby Prawo Świeckie na na Duchowne Osoby nie rościagało się, którą ustawę Stolica Apostolska potwierdziła. Na Kapłany włożył przysięgę, aby żony y nałożnice od siebie oddalili, Otrzymał tytuł *Legati Nati*. Umarł R. 1219.

KISIEŁ Herb jest Namiot obozowy, biały, z kapą białą pstrą, na gałce krzyż złoty w hełmie trzy wieże. Dany ten Herb Świętoldyczowi Hetmanowi od Włodzimierza Jedynowładcy Ruskiego Roku

Roku 1040. że Pieczyngow, Kiiow. w obleżeniu ścisłym trzymających, głodem chcących wymorzyć, Hetman ten w doł mąki nalypać kazał, zamieścić, chleba upiec, y rzucać w oboz Nieprzyjaciołom z kąd ustąpili. Kistem Hetman od kischenia chleba nazwany, a Namiot za Herb ofiarowany Świętoldycz nazwany. *Okolski.*

KISZKA Herbu Dąbrowa w Xięstwie Litewskim. Z Zgierskiego Kiszka nazwany od Hetmana Litewskiego Białego że u niego na Dworze służąc lubił kiszki iadać. Za co on z razu się gniewał, lecz gdy mu powiedział Hetman: *Zart ten fortunny ci będzie, iedyńczkę Corkę z fortuną weźmiesz odemnie, tylko się Kiszka nazyway,* tak się mianować począł. *Paprocki, Okolski, Koiałowicz.* Stanisław Kiszka Woiewoda Smoleński Hetman Polny Litewski. Bił Moskwę, Tatarow. Wiele z tego domu było Senatorow. Ostatni z Kiszkow Janusz Woiewoda Połocki Hetman Wielki Litewski Wielki woioownik pod Chodkiewiczem rycerskich dzieł założył

początki, nieplodny z Xiężną Drucką Woiewodzanką Połocką Leo Kiszka Metropolitą wiadomo czy z tych.

KLECZKOWSKI Herbu Cholewa Woyciech czyli Hieronym czyli Stanisław wysłany do Ferdynanda Cesarza na pomoc, wielki y prędki wojownik. Pod Kremzą 1000 Piechoty Fryderyka Palatyna wyciął. Pod Horną z sasadzki kulą z muszkietu zabity: Mowa jego jest do Ferdynanda Tom 2. Mowcy Polskiego, *fol.* 72.

KLEINPOLT Woyski Małopolski Stanisław Sekretarz Krolewski, Metrykant Koronny, nobilitowany Roku 1672.

KŁODNICKI Kasper Herbu Łada w cudzych krajach przepolerowany, na Dwor Henryka Króla namowiony Łaciński, Hiszpański, Włoski. Niemiecki, Czeski język umiał, Kasztelanii Warszawskiej nie chciał przyjąć &c.

KŁOKOCKI Stanisław Herbu Nałęcz wytłumaczył po Polsku Monarchią Turecką. Rykota

KMITA dwie chorągwie żółte Kościelne w polu czerwonym. Nabyty ten znak przez żołnierza gdy dwie chorągwie

rażwie wydarł Nieprzyjacielskim Chorągwym, za to tym Herbem od Jednowładow Ruskich udarowany. Ci w Litwie sławni z Czarnobyłą, który Kmicianka wniosła w Dom Sapielow.

KMITA Herbu Szczeniawa z Krzyżem Dom wielki, pisali się z Wisznicza, Piotr Kmita Woiewoda Krakowski Marszałek W. K. na Dworze Maximiliana Cesarza wziął peler, wielki człek, Posel do Karola V, Cesarza Ferdynanda, Jana Króla Węgierskiego. Achacy Kmita wydał Lament Żydów wygnanych z Bochni.

KOBIERZYCKI Stanisław Herbu Pomian Kasztelan Gdański, potym Woiewoda Pomorski napisał Historią Władysława Xiążęcia, Oblężenie od Szwedów Częstochowy.

KOBRZYNSKIE Xiążęta Sylwester Xiążę Kobrzyński Władysław Chetmiski, Złodzi Dom ten.

KOCHANOWSKI Jan Herbu Korwin Woyski Sędmiński Póeta Łaciński dobry, Polski jeszcze lepszy. Pisał Elegias y inne rzeczy, Psałterz cały wierzem Oskarowaney Kasztelanii Płockiej za promocyą Zamoyckiego nie przyjął. Przywilej odesłał mówiąc u Starowol-

skiego *se sua mediocritate contentum. sumptuosum illum & decoctorem Castellatum in villam adeq; Paternas non admissurum, qui, quæ Kochanovius sibi parasset, per fastum & ambitionem esset absumpturus.* Piotr Kochanowski Sekretarz Krolewski wydał Goffred albo Jeruzalem.

KOCHOWSKI Herbu Nieczuia Wespazian Woyski Krakowski, napisał *Annales* od śmierci Władysława IV. do abdykacyi Jana Kazimierza *Climacteres* nazwawszy, *Primum, 2dum, 3tium Tomum.* Napisał *Commentarium Belli Chotimensis & Viennensis* gdzie sam był. *Schultzius in Polonia nunquam tributaria* mówi że on *Phænix Literatorum.*

KOCIEŁ Herbu Pelikan w Litwie, od Kotła iednego z Xiażąt Słowackich. *Długosz.* Z tych Michał Kazim. Kocielew Woiewoda Trocki, potym Podskarbi W. L. około R. 1717.

KOJAŁOWICZ Kazimierz Woyciech Wijuk Jezuita Teologii Doktor, ktorey 21. Tom wydał do Druku. Manuskrypt iego *in folio* o Herbach y Familiach Litewskich znajduje się. Umarł Roku 1674.

KOLENDA Herbu Bełty zacny Dom
Litt. KO-

KOŁO czyli KOŁA Herbu Junosza. Michał Woiewoda Inowrocławski Piotr Kasztelan Inowrocławski Paweł Woiewoda Podolski. Pisali się z Dalisowaz zesli lat temu 200.

KOLUDZKI Augustyn Herbu Pomian z Koludy wsi nad ieziorem z wod od Motławy, Sędzia Inowrocławski Ziemski Autor Książki Tron Oczysty albo Pałac wieczności.

KOMOR Zabożyński założył blisko Szarogroda Komargrod. Z Woiewod: Bracławskiego do Litwy wyniesieni. Herb ich Komor *alias* Lilia na doł kwiatami obrocona, a na niey krzyż stoi. *Koiałowicz in M. S.*

KOLUMNA *vide Roch 2do fol. 167.*

KONARSKI Jan Abdank Kazimierzowi sprawiedliwemu przy kościach dał węgbę. *Cromerus l. 6.*

ZYGMUNT August chodził w habicie Czarnym Niemieckim, w birecie czarnym.

KONIECPOLSKI Herbu Pobóg z Koniecpola w Sędomirskim, Stanisław Kasztelan Krakowski Hetman W. K. Do Francyi Poselstwem potym Smoleńska dobywaniem w sławiony, przed Wołoską

wyprawą Polny K. Hetman, gdy pod Cekorą Hetman Wielki Zółkiewski Stanisław zginął, on wzięty od Tatarów z szat obnazony, a w podłe y robaństwa pełne ubrany, które (mówił on) torturą mu się stało związanemu. Z 66. osobami wtrącony do więzienia ciasnego, tak że jeden stał na drugim w smrodzie. Działem, Konięcpolski, Xiąże Korecki, Zółkiewski, Farenbachius, odesłany do Silistrii, potym do Konstantynopola do Judykeły. Jednemu Turczynowi pozwolono, go nawiedzać, y ięzyka Arabskiego uczyć, przy odradzaniu wielu Turków że Języka tego niewolnikowi nie przystoi uczyć się. Cieszył go z nim służący Nikoli Francuz Kawaler Maltański. Xiąże Korecki stracony, on we czterech latach do Ojczyzny powróciwszy, wziął Starostwo Barskie. Tegoż R. 1624. Tatarów zbił na granicach Polskich na 90000. wojsko im małe, (bo ie sciśnięt) pokazawszy. Zbił potym pod Martynowem Kantimjra 30000. Potym Szwedów pobił. Abazego Białę pod Kamieńcem z 100000. Ludzi zbił. Kodak fortecę przy Dnieprze założył, aby był wstręt Kozakom do Turcyi uczynił, rebel-

rebellizujących y Paulika Wodza ich zbił. R. 1644 pod Ochmatowem 40000. Tatarów położył. We dwie lecie umarł. Był okragłej twarzy piękney, siwy y brodaty. W mowie zaiękiwał się, z kąd Woyskowi mawiali, *Pan Stanisław w przód uderzy, niż wymowi.* Powoli wszystko czynił z tad Cuncłator zwany. W Konięcpolu S. Stanisławowi wymurował Kościół; drugi w Brodach; gdzie Jeży z żoną Lubomirską Krystyną Kasztelanką. Woynicką. Brody ufortyfikował. Rykor Autor w Monarchii Turckiey pisze, że tenże sam Hetman, mając sobie w pasztecie przez Posta Francuzkiego *de Sanoy* podane sznory iedwabne y pilniki, wartę popoiwszy, wyłamał kratę, spuścił się z wysokiey Kasztelu wieży w nocy, y mając konie gotowe na dole, uszedł do Polski; Poset za to był w więzieniu w Kasztelu. Konięcpolski Alexander Woiewoda Sędomirski Syn Stanisława Hetmana z Lubomirską, w ten czas urodzony gdy Ociec wzięty pod Cekorą, dla tego Portret iego posłany do Konstantynopola na pociechę zażalonego serca. Na Dworze potym był Ferdinanda III. Cesarza Xiążciem. Rzym-

skim

skim kreowany. Był w Rzymie u Ludzi wzięty. przez Francją do Belgium zafzedł, tam wojenney szarży chciał, aż *Auryakus* sławny Wodź przestrzegł, żeby pamiętać, że się Synem Hetmańskim urodził. Bił z Oycem Tatarow pod Ochmatowem. W wielu okazjach, wielki Woioownik, Jego Syn Stanisław był Kasztelanem Krakowskim. Remigian Koniecpolski Biskup Chełmski do Katedry sprawił Krzyż wielki srebrny y 12. lichtarzow srebrnych. O nim X. Karwat in *Siradia trabeata*:

*Quo non servantior æqui,
Romuleo quisquam Lechias moderamine
gentes Flexit.*

KONOPATSKICH z Konopatu albo na Konopacie Herb Mur z ciosowych kamieni w siedm linii ułożony, a na wierzch trzy wynikające murki, w hełmie Chorągiew nachylona w prawą iak Cernerowska. *Okolski*. Przynieśiony z Prus za Krzyżaków do Polski z Brunswickiego Xięstwa. *Łukasz Paprocki*. Według innych z Lufacyi: Jeden z Domu tego na Woynie Świętej za Godefryda Bullemiusza z kawalerskiej odwa-
gi

gi na mur wstał (odwaga się z tad Herb zowie) mieyski przed innemi. Chorągiew na znak podniósł, y wziął za Herb. *M. S. Patris Rutka*.

Z tego Konopatskich Domu Jan na Bieliczanach Baron koło R. 1260. Zona iego B. Justa z Familii Sargenhausen, Coraka Woycięcha y Jadwigi w Miasieczku dziedzicznym Bug puł mile od Chełmy R. 1220. urodzona. Brat iey rodzony Jan, Mistrz Krzyżacki, Dominikanow w Toruniu fundował. Mąż iey w Rzymie na Peregrynacyi umarł. *Vide iey życie tu fol. 4*. Wielka to Familia, na wielkich Honorach zawsze kwitnaca, Maciey z Woiewody Chełmińskiego po śmierci żony Biskup Chełmiński, wiele od Heretykow cierpiał, uczynił fundacyą na cwiczenie Szlacheckich dzieci. Obligował Testamentem, żeby mu żadnego Mauzoleum nie stawiano, ale na prostym głazie napisano: *Tu leży Konopacki Biskup Chełmiński. Janczyński in M. S.*

KOPEC Herbu Kroie, Dom w Litwie dawny, od XX. Twerkich początek swoy zaciągający.

KORAB, żółty z masztem szarym, z wie-

z wieżą szarą w polu czerwonym. z Niemiec przynioſł Rycerz Miorſz czyli z Anglii. *Paprocki*. Czyli go przynioſł Robert I, Biſkup Krakowski. Hunnowie Słowacy, by Traeyi nie naieźdzali byli, Juſtinian Ceſarz, wielkie Nawy porobić y na Dunay ſpuſcić kazał; ale Słowacy ie to potopili, to pobrali. *Cedrenus*. S. Ludwik idąc do Paleſtyny na Saracenow nową kreował Kawaleryą noſzącą od ſzyje Portugały złote z okrętem, zwana: *Equites Navis*. *Bonnont in Ordine Equestr. fol. 85.* *Vide* Okręt w kruciacie *Peregrinus y Paradifus*.

KORABITOWIE *Reſti & mediocritate contenti*, mowi Długoſz.

KORABITA Sędziwey albo *Sandek* Rektor Akademii Krakowskiej Kanonik Gnieźnieńſki pobożny, gdy Krol Kaźmierz pod Choynicami przegrał batalią, ze łzami całą noc w cilicium przed Krucifixem proſił BOGA o objawienie, kto okazyą przegranej. Objawiono mu że grzechy Krolewſkie. Więc kazano mu poyſć do Krola, y ſtrofować go. Poſzedł Sandek boſo w proſtym odzieniu do Przeſcia, Krolowi kazał ſtaąć przed ſobą, gromił o grzechy ſobie obja-

wio.

wione. Umarł w Kłodawie, Kanonikiem Regularnym y Proboszczem tamecznym R. 1476. *Damalewicz in Vitis Arch.Gn.*

KORCZAK fa 3. Wręby czyli rzeki od gory na doł coraz krotſze białe na polu czerwonym: Czyli też Czara złota, a z niey puł pieſka do góry wſpiętego ſzarego, w lewą rarczy obroconey. *Origo*. Ludwik Krol Połſki y Węgieſki przydał do czaſzy 3. rzeki Demetriuſzowi, który ſię piſał z Bożego daru. *Długoſz*. Trzy rzeki w Węgrzech ſławne Dunay. Sawa y Cifa, drudzy kładą Drawę. Nad temi rzekami Przodkowie Herbu Czaſza, Nieprzyiacioł gromili. Przodek tey Familii Zoardus ſławny wojownik za Attili, pod iego imieniem wiele dokazuiący. Tego Zoarda Przodek za Pogańſtwa, po ſmierci Xiążęcia Węgieſkiego na rzędy Węgieſkie zapiaſzany, wymowił ſię, innego z Familii Kaninow naſtęczył: z kąd *fabula origo* że Pſa Krola mieli Węgrzy. Za tyranią zabit *Caninus*, od Zoarda, za to Pſa otrzymał w czaſzy za Herb y rzeki 3. nad ktoremi ſam y Przodkowie wiele dokazywali. *Paprocki* Z Węgieſkiego Hiſtoryka. Ofiris Syn Chama noſił w Her-

w Herbie Psa, Wilka y Lemiesz. *Pa-procki fol. 3.* Ormianie zdawna na tarczach swoich malowali Psa żółtego, ba y teraz rytego w Kościołach swoich stawiają na pamiątkę, iż ich z puszczy pewney błędzących pies iakby do domu własnego, przyprowadził. *Pierius 1. 24.* Montmorancyuszowie noszą w Herbie Psa wierności Symbolum. Burchard Montmorancyusz postanowił kawalerię Equites Canis noszących pieska niżej pierśi. *Bonon. in Equit. fol. 17.* a Filip. Król miał, na przychod iego, Kawalerów na złotym łańcuchu Lwie głowy spaiane. W Krakowie niedawno, Niewiasta przez wisłą się przeprawując utonęła z czołnu z przewoźnikiem. Pies iey zbrzegu trzy razy się w wodę, zanurzył, za trzecim razem za warkocz wyciągnął ledwie tchnącą. *Historia Co. legii Cracov.*

KORECKIE Xiążęta Herbu Pogonia Xiążąt Litewskich, Witenesa, Gedimina y Olgierda krew. Olgierd bowiem Syn Gedyminow miał z Maryi, Xiężniczki Twerskiej 6. Synów Jagiełła, Władysław po chrzcie, Sskirgełła Kazimierza, Swidrygełła Bolesława Leona, Korybuta Dymitra, Wigunda Wasyla Alexan-

dra,

dra, y Butawa Dymitra, *Okol'ski Strykowski &c.* Zwali się Olgerdowiczami Xiążętami Koreckimi ich następcy: Gdyż ten Dymitr Butaw Olgerdowicz oprócz Dobr w Litwie, na Wołyniu nad rzeką *Korec*, gdzie ona w rzekę *Stuck* wpada na miejscu gorzystym na skałe Zamek wyttawił. Zginął na wojnie Wirtolda z Edygą Hetmanem Tamerlanesą wojuiąc. Bohusz Fiedorowicz Woiewoda Wołyński (Xiąże Korecki) leżący w Kijowskich Pieczarach. Testament iego po namowach od Krola Listami do Unii: *Credo Sanctam Ecclesiam, & in ea morior quam quatuor Patriarcha gubernant & administrant.* Konia w różnych expedyacjach doświadczonego y łuk blisko przed śmiercią Krolowi Augustowi posłał.

KORECKI Samuel Syn Joachima Woiewody Wołyńskiego po szkołach y cudzych krajach pod Stanisławem, Żółkiewskim Hetmanem Marłowe założył początki będąc na Dworze Krolewskim, Miał Córkę Jeremii Hospodara Multan: Katarzynę (trzy już były za Polakami, za Michałem Wiszniewieckim, za Stefanem Potockim, za Janem Przerebskim)

dla

dla tego Tescia z Hospodarstwa zrzuconego znowu z Zięciami drugiemu bez Krola y Rzeczypospolitey konsensu, Turkow zebrany wojskiem, zbawszy, przywrocil. w krotce gdy Jeremiaśz umarł, żonę jego y Piotra syna Turcy wygnali. Znowu Szwagrowie, Koreckiego choć młodego uczynili Hetmanem. Ten na Turkow poszedł miasta pustoszył 19. zwycięstw z nich otrzymał w dwudziestey wzięty w niewolę R. 1617. *Bzovius* powiada że w 21. bataliach więcej niż 100000. Turkow Tatarow Wołochow zbił. Po wygranej z Tomśa nowym Hospodarem, X. Wyszniwiecki szwagier umarł, Korecki wszystko na się wziął ciężar. W Jassach go Turczyn obległ w 800. ludzi się tylko został, a Turkow y Tatarow na dwa kroć sto tysięcy liczono. Od Soboty do Srody bronił się Korecki w okopach, 40000. Nieprzyjaciela poraził, gdy się y prochu nie stało, sam się w ręcz potykał przez 4. godziny. Przez Polaka perswadował mu Basza, aby się poddał, z siadł z konia Korecki pałasz pod nogi Baszy rzucił. Do Carogrodu przywieziony, pytany od Cesarza; *Z czyiego ordynan-*

dynansu przeciw niemu wołował? Samem się prawi z własney swoiey woli, nie z czyiego ordynansu mścić włości, z ktorychś wyrzucił Piotra Hospodara. Janczyński in M. S.

Bzovius zaś in *Ann. Eccl. fol. 1383. N. 20.* iak sam słyszał z ust Koreckiego, gdy potym był w Rzymie pisze, że Turcy wtedy do Koreckiego wysłali Legacyę, obiecując przywrocenie Metrytemu Hospodarstwa, byle on broń złożył, wojsko rozpuścił. Uczynił tak Samuel ubeśpieczony przymierzem. Co postrzegłszy Skinger y Imbraim Baszowie w 60. tysięcy Turkow y Tatarow go obkoczyli, Korecki 3000. ludzi tylko miał, z niemi się ucierał w sukni prostego żołdaka, naostatek po rozerwaniu działami obozu wzięty, z powagą twarzy swoiey poznany, na rumaku do Konstanrynopola posłany, od wyspanych Cesarza, Baszow, Pospolstwa z podziwieniem witany. Ofiarował mu w Wojsku swoim Cesarz najwyższe rzędy, byle Machometanizmem przyjął. czego że niechciał, do Zamku nad Bofforem wtrącony; tam długo siedząc, schizmy się wyrzekł, fundacyi Kościoła OO. Franciszkanom w Korcu y

cu, y nawiedzenia Loretu śluby uczynił, wlot od żony y od Sieniawskiego Podczaszego Koronnego opatrzenie pieniężne odebrał przez poufalego Greczyna, który mu swym przemysłem w flaszy wina powroz y pilnik żelazny podał. Podarunkami tedy straż swoją uiowski, 3. kraty przepiłował, spuścił się, przebrawszy się był w Carogrodzie z tamtąd do Raguży, do Sycylii udając się za kupca uszedł, z tamtąd do Neapolu, potym do Rzymu w R. 1618. gdzie od Pawła V. mile przyięty, do Loretu ślub wypełnił, naostatek powrócił do Ojczyzny. Od Zygmunta III. do wojny pobudzony, był pod Cecorą, po zabiciu Hetmana Żółkiewskiego, gdzie wzięty z Stanisławem Koniecpolskim Hetmanem potym z Farenbachiuszem w powrotną niewolą do Carogrodu odesłany (wieżdżając w Miasto na tryumf grał na Kobzie *Janczyński in M. S.*) kuszony znówu podarunkami, aby był wiary odstąpił. Ze gardził Turkami, znówu bano się, aby nie uszedł, umysłono go tedy stracić, przeczuwszy to wyśpowiadał się. Gdy na wieżę go wyższą z dolney wyciągniono, przyzli Turcy z sznurami dusić go, ma-

iąc

iąc za pasami noże, wydarł iednemu noż, y nim wielu popłatał, potym zwątlony, y zaduszony. (*Janczyński in M. S.* powiada że łokciowemi pretami poty sieczony, aż zabity. Ciało z wieży zrzucone, w dole ziemią y piaskiem przyrzucone, okupione potym kryjomo w wor smolą oblany włożone, y do Polski sprowadzone w Kotcu u OO. Franciszkanow od Brata pochowane. Umarł Roku 1622. Gdzie nad nim taki jest w Korcu nadgrobek: *Clara Ducum soboles, Olgerdi sanguine cretus, Princeps.* Zygmunt III. o nim mówił: *Gdy by takich Koreckich więcej Polska miała, nigdy by tak częstych napażdow od Turkow y Tatarow nie cierpiała.* Był statury rosłej, dowscipu pięknego, siły y odwagi wielkiej, w naukach się kochający. Zonę Mohilanę uczynił Uniatką.

Jan Karol Xiążę Korecki Kasztelan Wołyński Brat Samuela z niewoli Szwedzkiej pięcioletniey uczyniwszy ślub, iż się miał szymy wyprzysiadz wyszedł, 8. Chorągwi na Chocimską okrytych wystawił.

Samuel Karol Korecki Starosta Rebczycki Syn Kasztelana Wołyńskiego
z Li-

z Ligęzianki z Zofią Opalińską Wdową po Stanisławie Koniecpolskim ożeniwszy się w dzień ślubu śmiertelnie zachorował. Dom Koreckich zakończył, nie miawszy Potomka.

KORNIAKTOW Dom Herbu *Kruczyny* w Konstantynie: z *Krery* do Polski zawitał, od Stefana Króla otrzymałszy indygenat. *Okolski*, *Starowolski*. Miał za sobą *Dzieduszycką*. Ich był *Husakow* *Sofnica &c.* Przy Karolu Franciszku wielkim Peregrynancie mającym swoich 5. Chorągwi Dragonii, pod Żboremem, zabitym R. 1672. zszedł.

KOROWAY Szlachta przedtym na Wołyniu.

KORWIN inaczej *Kruk* czarny w lewą tarczę skierowany na pniu leżącym stojący, pierścień złoty, z dyamentem na doł obroconym w pysku trzymając pole czerwone. Teraz y *Slepowron* y *Korwin* zaiedno się biorą. Markowi Waleriuszowi w Woysku Rzymskim Rotmistrzowi, pojedynkującemu z Francuzem, *Kruk* nie wiedzieć z kąd na głowie usiadł, jego to skrzydłami, to pyłkiem broniąc dopomógł pokonać Francuza z kąd Walerjusz za świadectwem

Ale-

Alexandri ab Alexandro Corvini wziął imię: które z Rzymu do Pannonii zawitało bō *Valerius Messalus Corvinus* tę Prowincyą za Tyberiusza Rzymianom podbił. Jan Huniad Woioownik tym się Herbem szczycił; Syn jego Maciey *Korwin* Królem Węgierskim y Matka S. Stefana Króla, tegoż Herbu y Dómu. Do Polski przenieśiony przed R. 1224.

KORYATOWICZOWIE Herbu *Pogonia* *Xiążęta*. *Korjat* Syn *Gedymina* miał Synów 4. *Alexandra* *Koryatowicza* Gubernatora *Podola*, *Wołynia*, *Pokucia*; *Konstantyna*; *Jerzego* *Hospodara* *Wołoskiego* y *Multanńskiego*; *Teodora* albo *Fiédora* *Xiążęcia* *Nowogrodzkiego*; *Sukcessora* po sobie. Ci *Koryatowiczowie* *Zamek* *Podolski* fundowali. *Okolski in Russia Florida* fol. 102. Ten *Fiedor* *Podole* po Braci mając *Trybutu* dać nie chciał *Olgerdowi*, gdy nań szedł z *Woyskiem*; uszedł do *Węgier*, tam umarł. *Teodor* znówu tych potomek daniny dać nie chcąc będąc, *Xiążęciem* *Podolskim*, od *Witołda* *Wojującego* o to, w niewolę wzięty. Wiele w *Smotryczy*, *Kamieńcu*, *Czelwonogrodzie* &c. *Domi-*

kanom, ci Xiążęta świadczyli. *Okolfski in R. F. f. 104.*

KORYCINSKI Herbu Topor pisali się z Jabłonny, lub z Pilcy. Jan z Pilcy Kasztelan Sędomirski w Korytnie dobrach najczęściej rezydując Korycińskim nazwany. Inni potym z Korytna się pisali. Grob nie których jest w Krakowie w Kościele S. Szczepana, w Kaplicy S. Ignacego Lojoli. Franciszek Kasztelan Bracławski ostatni tego Domu, bo choć Synów miał kilku, tych jednak wprzód, niż siebie pochował.

KOSOWIE czyli Kossowie trzech rzek ukośnych czyli 6. pasów trzech białych trzech czerwonych są z Włoch. Neapolitańskiego Krolestwa. *Valateranus y Juvenalis* wspomina *Cossos*. *Livius dec. 1. l. 4* za Augusta Cesarza z *Getulow Cossus spolia optima Regis interfecti gerens*, *Tacitus* namienia *Claudum Cossium Legatum militarem*. Liwusz Konfulow Rzymskich *Kossos*. Jan XXIII. Papież Neapolitańczyk, Baltazar Cofs zwał się. *Platina*. Kos Jan Woiewoda Infantcki, a potym Nominat Chemiński Augusta III w cudzych krajach Marszałek y wyprzysiężenia się Lutejskiey

sektu

sektu Autor to submissya to roztropną perswazyą, to polorem nauki; przed posessya tey Katedry umarł.

KOŚCIELECCY Herbu Ogończyk *alias* pul strzały, na pul pierścienia. *Hoziusz* Kardynał o nich napisał: *Cum Kościeleccu ab Ecclesia nomen, ducant, nulla unquam in re separari ab ea volunt*. Daley mowi, że w tym Domu *nullum unquam Haeticum videre adhuc licuit*. Pisali się z Kościelca w Kujawach (bo drugi jest w Krakowskim) Piotr z Radzikowa, który nappierwszy dostał tego Herbu, miał dwóch Synów Piotra Ogona, który kupił Kościelce w Kujawach, z tad się Potomstwo jego pisało; drugiego Jędrzeia Powagę, ten osiadł w Małopolszcze. Tamci długo Ogonaми zwali się: *Od R. 1349*. kwitneli. Od Kościeleckich Działynscy poszli, kiedy jednemu działem Działyn się dostał Kościeleckiemu, jednak y ci z Kościelca się pisali. Jędrzey Kościelecki Kasztelan Woynicki Podskarbi W. K. z melancholii trojakię, umarł, 1. że mu Syn iedynek umarł, 2. że Starostwa Krakowskiego nie dostał, 3. że Katarzynę Telniczownę Sleżankę żonę jego Zygmunt, młodszym będąc przeciw Pra-

Iz

Wu

wa Boskiemu kochał. Gdy Jędrzey do Senatu wchodził, Bracia się iego dway Kujawski y Poznański Woiewodowie porwali, y wyszli mówiąc że my prawil z tym wespół zaśladać nie możemy, który taką konfuzją Imieniowi naszemu uczynił. Z tamtych y z tey racyi umarli. Łukasz Gornicki w *Historyi swojej pisze o tych iey z Krolem konfidencyach A. 1540.* Córka tylko z niey została.

On gdy Zupy Krakowskie gorzały z Bertranem Raycą Krakowskim, w one w puścił się y ogień w nich ugasił; on Zupy w porządek wprowadził. Na zieżdzie Wiedeńskim R. 1515. gdy innym y iemu Cesarz exotyczny tytuł Hrabiorów dawał, podziękował, za naywiększy to sobie poczytuiać tytuł że się Szlachcicem Polskim urodził. Kościelecki Łukasz Biskup Poznański Xięgi Heretyckie zebrałszy w szrod rynku Miasta, palić kazał, Drukarnią Sektariską zagubił. W Poznaniu na Nadgrobkę pochwalony. *Sinceritate, liberalitate ac insignibus Senatoris virtutibus probatissimus* Siedział Lat 21.

KOSCIESZA strzała biała z żelazcem w pół rozdarta, a nad rozdarcie Krzyż na

na pola czerwonym. Nadany Herb ten od Bolesława śmiałego Krola Polskiego R. 1072. Rycerzowi Kościełszy pod Snowskiem, że w ciele iego strzała utkwiona rozdarta była, y miecz wręku; dla tego Miecz itzaskany na Krzyż dał przez strzałę. *Paprocki Okolski.*

KOSSOBUDZKIEMU Herbu Pobog z Kossobudy iednemu, Synowi Adama Woiewody Mazowieckiego godnego człowieka w Warszawie nadgrobek przyznaie u Starowolskiego: *Quod causa Patris cumulare custodia, hoc precipiti haeres. sparsit licentia.*

KOSTKA Herbu Dąbrowa są y w Czechach, ale innego Herbu, Herezya przed tym zarazeni: Czeską. Idą od Nawoia, Kostkowskiego Dziedzica na *Rostkowie*, który według domysłu X. Duryewskiego w Książce: *Nie żeszła pam. cc. od Kofki na twarzy Kostką nazwany.* Z tey Familii Jakub podzieliwszy się z Janem Bratem włością Kostkowską, do Prus się wyniosł od Gabryela Bazanńskiego Woiewody Chetmińskiego Dobra *Sziemberg* albo *Stangenberg* albo *Steinong* nabywszy. Genealogią Kostkow napisał Paweł Kostka Brat S. Stanisława Kostki która

która się w Rosłkowie ręką jego pisana znalazła.

Stanisław Kostka Woiewoda Chełmiński pod Wiszniewcem Tatarów Najeźnik mawiał: *Mollia comedi, cruda vitavi, calide me tenui, & sic consenui.* Pochowany w Lisowie z Kolumną od Sukcesorów z napisem wystawioną. Umarł 1555 S. Andrzej przed śmiercią mu się pokazał. *M.S. o Familiach Pruskich.* O Janie Koscie Woiewodzie Sędmińskim Kromer, *Senator vigilantissimus, & omni genere virtutum ornatissimus.* Na Seymie Elekcyi R. 1573. po Walezego do Francyi odeszł. Selim Cesarz Turecki radził przez Posta obrać tego Woiewodę Krolew. Na co y Stan Rycerski pozwalał, do Senatu posyłając, aby go obrano, albo Hrabie z Tęczyna. On Stefana Kandydatem podawał siebie wymawiając. Anna Kostczanka Jana Kostki Starosty Lipieńskiego Córka Panna z Rozrzeszowskiej Kasztelanki Poznańskiej, u Xiężney Ostrogskiej (od Rodziców ofierocona) wychowana, że w pragnieniu piwa się napiła z trucizną, dla kogoś zgotowaną, nie lekarstwem lecz, cudem Bożym go wyrzuciła, ślub uczyniła byź Zakon-

Zakonnica. Wstąpiła do PP. Benedyktynek w Jarosławiu, Posag więcey niż 100000, bo y w Kleynotach na 30000. Była tam Xienią, lat mając 75. w roku 1692. umarła. Cała znaleziona Roku 1699.

Zofia Kostczanka Jana Woiewody Sędmińskiego Córka, Woiewodzina Wołyńska z Odrowążowny Woiewodzanki Ruskiej, z rodzoney z Anny Córki Konrada III. Xiążęcia Mazowieckiego. Na Boże Ciało ochrzczona urodziła się R. 1575. dla tego w całym życiu do Najświętszego Sakramentu nabożna. Matka mając ją rodzić wszystkich ubogich częstowała. Wydana za Alexandra Xiążęcia Ostrogskiego Woiewodę Wołyńskiego, idąc za wolą Sryia, ale życzyła sobie żyć w Pannieńskim stanie według woli Matki. We wszystkim za męża szła wolą, w tym bywała Kościele gdzie mąż nie gdzie ona chciała. Schizmatyka Męża przed śmiercią nawrociła. Po tego śmierci dożywnią wzięła żalobę, czystości ślubem się obowiązała, w nim żyła lat 32. Oprócz Swiat, co Czwartek Komunikowała. W wielki Post codzień na Pałacu kazań słuchała, nabożna, do

do Męki Pańskiej. Dyscyplinami się siekla, a chora innych aby ją siekli prosiła; używała y włosiennicy szpilkami natkaney, często na gołych deskach sypiała. W Szpitalach ubóstwo, częstowała, im służyła, Ona PP. Benedyktynę Kłasztor w Jarosławiu fundowała, które prowadząc całym Dworem z Chelmińskiego Kłasztoru zaiechała drogę. Do Kościoła S. Jana w Jarosławiu od Matki swej fundowanego Licharze dała srebrną z Skarbow Xiażat Mazowieckich; Obraz S. Ignacego w 60. grzywnie srebra oprawy: Monstrancya szczerozłotą z kamieniami, Nadgrobek Marmurowy Święt. Walentemu M. Do Grobu Rzymskiego S. Stanisława Kołki postawiła śluby bogate. Do Grobu S. Jacka Odrowąza swego krewnego Lampę srebrną sprawiła. W Jarosławiu Dom na ubogich fundowała 70. Młodzi okrywając. Co rok w dzień urodzenia tyle dawała czerwonych Złotych, ile lat przeżyła, okupując lata swoje. Na Imię Maryi wszystko czyniła. Poddaństwu we wszystkim przystępna. O Śmierci od Spowiednika przestrzeżona rzekła: *Pragnę iey, nie czuję aby mnie tworzyć miało.*

ła. Umarła R. 1635. 29. 8bris. Leży w Jarosławiu u S. Jana. Jey Gorka Anna Aloyzia Chodkiewiczowa. *Vide XX, Ostrogskie.*

Kościanka Barbara Gorka Macieia Starością Trydeceńskiego, Konopacka Kasztelanowa Elbląska od sług y poddanych Matką zwana, leczącą y karmiącą, chorych, Jalmuznicą ubogich. Po śmierci krwawę plamy na rękach y nogach się pokazały. Ciało w lat kilkadziesiąt całe R. 1676. znalezione. Siostra iey Norbertanką w Żukowie z nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu sama opłatki piekła: o męce Pańskiej słysząc, łzami się zalewała. Umarła w Żukowie R. 1699. Zofia iey Siostra także, w Panieństwie na świecie żyła lat koło 70. w Rządzkowie pod Rawą R. 1698. umarła ostatnią z Domu Kołków. Na kolanach, po śmierci guzy były y na grzbiecie z skóry odarcie, od klęczenia y dyscyplin. Do S. Stanisława Kołki osobliwe miała nabożeństwo, w ostatniey też chorobie zawołana od niego przez sen: *Podź się mną.* Jan na Rostkowie, Brat Jakuba na Stembergu, był Sędzią Ciechanowskim, Synowie jego z Matgo-
rzaty

rzaty Kryski Herbu Prawdzić Wnuczki y Siostry Woiewodow Mazowieckich oprócz dwóch Corek. Paweł Kostka Chorąży Ciechanowski y S. Stanisław Jezuita. Z młodu ten Paweł był Stanisławowi Bratu przeciwny, potym dyscypliny czynił, postem, wstosienicą na ziemi krzyżem leżąc. przed Obrazem Brata swego, już cudownego, przeproszał: Co dzień Paćierze Kapłańskie Officium o Nays, Pannie mówił, o drugiej z puł nocy na modlitwę wstawał, z ktorey guzy miał na kolanach. Misy wielu słuchał y służył do Misy. Kościół, Figurę miłując, z karety wyśiadał, modlił się, ziemię całował. W chodząc do Kościoła, w progu, w pośrodek Kościoła jedno kolano, przy ławie obie zgięwszy 3. Paćierze mówił. Sługi nie przyiołaż wyznanie Wiary Katolickiey uczynił: W Prasnyżu Kościół y Kłafztor OO. Bernardynom fundował: do Fary prowentow przyczynił: Dom, dla ubogich Studentow przy Pułtuskim Kollegium fundował, y Szpital w Prasnyżu wymurował. Dobra Rostkow y inne przedawszy na ubogich rozdał, Sam w Szpitalu, osobną mając stancyą mieszkał. im służył Hono-

row

row ofiarowanych nie przyioł: uszczypliwych ięzykow nie uważał z rad na grobie napisać kazał: *Non erubescō Evangelium.* Zabierając się *ad Societatem*, y będąc przyiętym umarł w Piotrkowie, reszte fortuny uspokoił (ciało obłożone było) R. 1607. 13. 9bris, S. Stanisław Kostka urodził się w Rostkowie R. 1550. Wiadomy żywot iego. W Rzymie gdy go Emmanuel Saa mając za towarzyszka spytał, *czy kocha Nays. Pannę*, rzekł: *co pytasz Oycze, moja to Matka.* Dziesiątego miesiąca po wstąpieniu do Zakonu w dzień w Niebowzięcia N. Panny po puł nocy umarł R. 1568. 19. wieku swego w całowaniu Krucifixu y Obrazu Matki Nayswiętszey prosząc aby mu Pationy miesięczne od niego spisane, czytano. Franciszek Toletus S.J. potym Kardynał gdy Oycowie zbiegali się Ciało iego widzieć, y z płacem nogi iego całowali, rzekł: *Młodzieniśzek ieden Polak umarł, y wszyscy do ciała się iego cisną, a my starzy gdy pomrzemy, takię cześć mieć nie będziemy.* Pochowany w Rzymie u S. Andrzeja, ciało iego było obłożone kwiatami, choć tego zwyczaju nie mają u Jezuitow. Był

WZRO-

wzrostu miernego, twarzy piękney, białey okrągłej. Długi czas leżał cały. Klemens X. Papież między Patronów Polskich pierwszych policzył go R. 1674 Niedzielę Listopada po dniu 13. przypadającą Uroczystości jego naznaczywszy, Msze y Pacierze o nim pozwoliwszy; stwierdził to Innocencyusz XI. na instancją Jana III. Króla po otrzymaney wygranej pod Chocimem. Klemens XI. R. 1714. Dekretem go swoim między SS. Pańskich policzył. Benedykt XIII. R. 1726. do skutku przyprowadził a w roku 1728. na uroczystość jego po całym Świecie, wieczny Odpust nadał. Było Kostkow Senatorami 12, to Woiewodami to Kasztelanami, to Biskupami, na różnych stopniach.

KOSZYRSKIE Xiążęta, za Herb mają Pogonią.

KOT Morski wspięty żółtym pasem przepasany, sam szary. U Rzymian Pułki, pod któremi starzy żołnierze się znawali, na chorągwiach kota nosili z podpisem: *Felices Senatores. Pierius Val.* 2. 13. c. 44. Okolski z Metodiusza świadczy, że Alani y Burgundiones kota na cho-

chorągwiach zażywali. Nikt teraz tego Herbu nie zażywa.

KOTWICZ jest na Kiształt rzeki, pole czerwone na białey tarczy, od Austriaków do Polski wniesione, Jana y Henryka. Xiążęcia Wrocławskiego się znajdujących, gdy zadali z Polakami, *Pohnerami* zwali się. Henryk w Łuszeńskiej ziemi ożenił się założył Kotwicz Maśto, z tąd imię, z tąd się wyniosł do Szląska, rozkorzenił Kotwiczow. NB. Austriakowie na tarczy czerwoney. białe pole noszą.

KÓWALSKI Herbu Korab na Miasteczku *Kowale* w Sędomirskim. Kowalski Chorąży Lwowski R. 1649, z Tatarami y Kozakami się biał, po uciętey prawey ręce w lewą wziął Chorągiew, y tę straciwszy wielu ranami zwałony aby była Chorągiew nie dostała się Nieprzyjacielowi, zwinął ją pod się, na nią się rzucił. *Kochuv. 12. Climac. 1.*

ZERWIKAPTUR Herb. *Vide sub Z.*

KOZUCHOWSCY Herbu Doliwa, gniazdo ich Kozuchow w Czerskiej Ziemi 6. mil od Czerska.

KRASICKI Marcin Herbu Rogala Woiewoda Podolski Starosta Przemyński

na Karola ArcyXiążęcia Austrii y Zygmunta III. Dworze polerowny, przeciw Moskwie Turkom Tatarom Woioownik Pałac y Kaplice w Krasieczynie wyfundował, Bosym Karmelitom, Kościół y Klasztor w Przemyślu tamże Zamek zruynowany reparaował. Od Ferdynanda II. Cesarza, ieżdżąc w Legacji do niego tytuł *Comitis S. R. I.* na siebie y na Sukcesorow swoich wyєднаł. Zszedł bez Potomstwa

KRASINSKI Jan Kazimierz Podskarbi W. K. Herbu Słępowron w Krasńskim Kościele (*alias* w Krasno na Probstwo dobre przez Franciszka Krasńskiego Biskupa Krakowskiego erygowanym) złożył ciernia kołec ieden z Korony Chrystusowej. Będąc bowiem w Bazylei, zheretycznym Mieście, od znajomego miał go darowany sobie; Kardynał ieden tę Świętą Relikwią darował był do Bazylijskiej Katedry. Wawrław Korwin albo Wawrzęta pierwszy z Pannonii do Polski przyszedł, na Dworze Konrada Starego Xiążęcia Mazowieckiego wprzod marszałkował, potem hermanił, tam ożeniony z Pobogianką, na Podkowie iey swego Korwina lokował.

Jan

Jan Bonawentura KRASINSKI Woiewoda Płocki Syn Podskarbiego, Warsz. y Praśnyski Starosta, Pałac Warszawski erygował wspaniały. Żona iego Jabłonowska.

Stańisław Kasztelan Płocki Syn iego; Wnuk Błażey Krasinski Starosta Praśnyski, mający za sobą Maryannę Czarnkowską Starościankę Osiecką, która z Siostrą swoją są ostatnie iskierki Domu Czarnkowskich.

KRASSOWSKI Łukasz Herbu Rogala pierwszy z Polskiego Narodu Jezuita, pierwszy też z Kapłanow tego Narodu y Zakonu do Nieba się przeniośł R. 1571 bo do Wilna X. Prowincyałowi będąc Socyuszem; służąc tam zapowietrzonym umarł.

KRETKOWSKIEGO któregoś Dolegę w Epigrammatach chwali Kochanowski. *Te rapidus Ganges, gelidus Borysthenis unda, te Tagus & Rhenus te ripa binominis Istris, & Septemgemini videntur Ostia Nili.*

KREZA Herbu Ostoia Mikołaj pod Sokalem więty, wysługiwał się Tatarom, Tu kom. Wyprosił się do Ojczyzny, aby okup za siebie dał. Wrocil się y od-

dal.

dal. Turczyn zdumiały nad rzetelnością jego y okup y konia Turckiego y wolność darował mu. *Starowolski in Monum.*

KROIE albo trzy Łemięsze podobno od Piaśta nadane Potomstwu swemu.

KROKOWSKI Herb Trąba myśliwska na nogach dwóch pszczych. Pieczęcią się nim Krokowscy od Zamku Krokowa, są *alias* Wickeredowie.

KROPOTKA Książowie na Wołyniu.

KROSZYNSCY Książowie Herbu Lichtarza, idą od Wigunda Xiążęcia Syna Kieystutowego. Hrehory Syn Wigunda zbudował miasto y Zamek Kroszyn na Siewierzu, Moskwa ich z Dobrami z Siewierzem zagarnęła R. 1485.

KRUPKA Herb corrupte, *alias* Krucz; herb 2. lilię; Nadańy w Imperium od Fryderyka Cesarza: do Polski od Piotra Kruczberg corrupte Krupek przyniesiony: który od wzrostu znaczniejszego *Lcenus* *Peter* nazwany w Przywileiu. Kruszelnic ki *vide fol. 253.*

KRUŻER trzy Krokwy y trzy Kubki z Niderlandu do Polski przyniesiony od Eneasza Croser; za Jana III. Indigenat im dany.

KRY-

KRYSKI Herbu Prawdzie w Woiewodztwie Mazowieckim od Dobr Kryska; ale pospoliciey z Drobnina się pisałi. Kryska Małgorzata żona Kostki Kasztelana Zakrocimskiego nabożna umartwiona, co dzień do Rostkowa do Prasnysza iezdziła. Umierając wołała do S. Stanisława już cudami wstawionego: *Teraż Staśu Synu kochany ratuy.*

KRYSZPIN Herb dwie głowy ielenie z puszczkami ucięte na puł tarczy, w środku pniak z sękami, na lewey stronie tarczy Lew stojący na tych sękach oparty. Do Litwy przyszli z tym Herbem. Z nich jeden, zostawiwszy drugich w Brandeburgii na Imię Kryszpin Kierszeyszten Zygmuntowi Augustowi zaśluzony na Zmudzi gnieżdżić się począł. Z tad Herb y Familia Imię wzięła. Nie są to *Crispini Consules* *Romni* iako był *Quiridus Crispinus U. C. 745.* *Clodius Crispinus R. P. 187.* *Crispina Zona Kommoda Cesarza od niego zabita.* Był Kryszpin Podskarbi W. Liwowski y Pisarzem, inny Biskupem Zmudz-

K

kim

kim. Inny Woiewodą Witebskim Michał Pisarz Polny Litt Mowca y Zolnierz wielki, Kasztelan Trocki, Zmudzki. &c.

KRZYCKI Marcin, Harbu *Kryż* *alias* Ręki zbroyney z kintą czarna nie pospolitey nauki, wymowy, gładkości stylu, wieku swego Mowca pierwszy w Polsce. Mowiono o nim: że sobie nie miał równego. Zażywany od Tomickiego Biskupa Krakowskiego Kanclerza W K. do ekspedycji. Wiele pisał. Między Listami Erazma Roterodama wiele Listów jego jest, ktoremi przeciw Lutrom stawia się *strenuum Propugnatorum Ecclesie*. Zygmunt I. uczynił go Kanclerzem Barbary Krolowy, potym Biskupem Przemyślskim, z tym honorem wysłał do Ludwika Krola Węgierskiego lubo unikał honoremow mówiąc: *In parvis quies*. Znowu był Biskupem Plockim tandem Prymasem. Umarł Roku 1537. Do wierszow miał wene, będąc *Poeta Laureatus*. Chciał swoje Poemata purgare w młodości napisane, ale interessa publiczne nie daly czasu. Jakoż Lubieński mowi że jego *Poemata obscenitatum jordanibus fetent*.

KUSTRA, z Krzyżowa Lezaysko fundował,

dował, mając tamteży obfzerne włosci, ktore po zeszlym jego Potomstwie Krolowi się dostaly.

KRZYWDA, isk Lubicz *alias* Podkowa biała w błękitny, ni polu, w niey krzyż, a nad nią put krzyża nie dostaje od prawey strony. Krzywa się rowie że w dziale Brat Brata ukrzyż wazni według domysłu Autorow.

KRZYWOSADOWIE Hrabiowie od Roku 990. dawni, Kłasztora Sieciechowskiego Dobrodzieie.

KRZYŻNI albo Krzyż. Wiele z Krzyżanmi i Szlachty, podobno, Wiare przyjąwszy Świętą obdorzonych. Póher Wioch pierwszy Biskup Krakowski Krzyżem się pieczęrował, z rogami czterma trochę rozdarreni. Wiele się we Włoszech takie ni Krzyżami pieczęrowanie, iako to Sanctakruciusze: z ktorych Antoni Sanctakrucius Arcybiskup Seleucyi Nuncyusz Polski lat 20 w Krakowie pochwany Roku 986. *Starowolski*. *Vitalianus* albo *Witalianus* Francuz pierwszy Arcybiskup Gnieźnieński, tegoż Herbu *Damalewicz*. Między Chęragwiami Krzyżackimi pod Granwaldem zabranemi było Chorągwi 8. z krzyżami

rożnemi według *Paprockiego*: Gdańska Mieyska Chorągiew miała 2. krzyże białe, jeden pod drugim, nad któremi Krol Kazimierz przydał Koronę temu miastu. S. Florian Kłuczyzny Herbu Hiszpaleński Biskup od granic Polski ieszcze nie wierney, przez Mediolan do Hiszpulu dostawszy się przyśtany jest Jędrzejowi Batoremu Kardynałowi Wnukowi Stefana Batorego Krola Polskiego R. 1584. od Karola Borromeusza Kardynała Arcybiskupa Medyolańskiego który jest w Miechowskim Kłasztorze złożony ze czią. *Nakielski in Miechovia*

KSIESKI Toporczyk w Krakowskim z Dobr Książ, jedney dzielnicy z Wronowskiem; dla tego pisali się z Wronow. Z tych Stefan Księski Piarz Grodzki y Burgrabia Krakowski według *Narar*: przy pocałowaniu ręki Krolewskiej z Seymu się rozieżdzając R. 1665. 26. Martu spytany od Krola Jana Kazimierza *Et Dominus Księski quo animo forsitan Judae proditoris?* Respon: *Nequaquam Judae sed Joan Baptista, Serenissime Rex. Id quomodo? Non licet tibi serenissime violare leges.* Był biegły w Prawach, y

Insty-

Instygatorem Koronnym. Umarł Roku 1670

KUCZBORSKI Herbu Ogończyk w Ziemi Dobrzyńskiej Z tych Jan Kuczborski Biskup Chełmiński, to na Nagrobku swoim w Toruniu u S. Jana kazał napisać: *Hic jacet Joannes Kuczborski Episcopus Cuiusensis, peccator, oratur pro ea.* Zakazał muzyki na swoim pogrzebie. Piasecki o nim pisze że Zygmuntowi III. będąc na Biskupstwie lat 10. zebrał wielkie pieniądze y dał 5. kroć sto ty tysięcy czerwonych złotych czyli też pięć kroć sto ty tysięcy złotych Polskich: co pewniey, bo owa złota kwota wyniosła by na 10. milionów. Bogaty był w prawdzie przy industryi Ekonomiczney Sebastiana krzywkowskiego Miecznika Ptockiego. Chłopca raz po coś posłał do skarbcu, ten zastał Pana siedzącego na szkatule daie znać Panu, zastając tak sam Pan, y rzekł. *Tylko też tyle pociechy masz z pieniędzy inoich poczwaro, więcej się nie spodzieway.* Rozdał po Kollegiach, Kłasztorach summy, umierając, żadnego nie minął Leacyą Kłasztoru, y Kościoła w swojej Diecezy; resztę Zygmuntowi III. posłał żeby ich

ich był ten Krol (mowi Testament) na ubogich wysypał. Z krewnych nikomu nie uczynił, tylko Synowcowi na pamiątkę Biskupstwa swego, dał krzyż Biskupi z łacińszkiem, Stanisława Kuczborskiego Kaizelara Sierpskiego na kulach dla chorych nog chodzącego wyrwawszy znała kulę X. Mikołaj Łancycy Jezuita uzdrowił.

KUTWA Pułkozie w Litwie.

KUL w Krakowskim Woiew. Jastrzębiec. Zowią się Niemstami.

KULE, ZA Piotr Jezuita herbu Slepawron Misijonarz Obozowy, w bataliach Zamoyskiego i Zaskiewskiego krzyż przed nim młotący, y animujący. Sypiał pod Niebem konia do ręki przywiązawszy.

KUNAT Herbu Topór, podobno Kunaszewski teraz. Wyrozebscy z Kunatów podobno poszli bo się tak piszą. Z tych leden był Insygnatorem Koronnym.

KURCZOWIE Herbu Kurcz niby herbu Kościeczy, ale z prawey gwiazda z lewey mieściąc. Jest Herb Kurczow Kniazów czy z Ruskich Xiążąt, czyli od Koryata Xiąęcia Nowogrodzkiego iednego z Synów Gedimira idących. Gnieździli się na Wołyniu. Lew Kurcz
Woie-

Woiewodą Witebskim inny Woiewodą Brzeskim. Inni są w Litwie Kurczowie Herbu Ostoja, a tamci Rodwanu.

KURDWANOWSKI z Kudwanowa Jan Herbu Pułkozie (nie Junosza iako Paprocki y Okolski mylą się.) Kurdwanowski Biskup Płocki 30. w Białej będąc Pebanem prałtym, a o mądrości raby do Bora y Maryi prosząc, iaz do Koszowa wzięc, został na ożarzu worek z 10. przywień Pragskich siebra, iezymował Beneficium, do Bononskiey udał się Akademii lat mając 30. Doktorem *in aq. iuris* zollawisz, *Pontif. Apostolici* w Rzymie Auditoriem uczyniony, na Płocką Katedrę od Bonitacego IX promowowany. Do Katedry dał służne Osoby odlewane, P. JEZUSA ze złota, 12. Apostołow; z srebra zaś 72. Uczniow Chrystuowych.

KURLANDCY Xiążęta z Herb maia Krzyż biały. Naramowski *in Lucie Re- rum Sarmatic.* Inni 4. Herby mają na Tarczy na czworo podzieloney. Lwa czerwonego w pierwszej części w Koronie w polu srebrnym, w drugiej y trzeciej puł Jelenia w Koronie w polu Nie-
bie-

bieskim. -- A na tarczy w pośrodku po prawey stronie ucho złote od Korta w polu czerwonym pod Koroną; inni kładą szcękę zębów wilczych, po lewey dwie litery S. A. szarne w polu złotym z koroną, w hełmie Mitrę. Te Litery nadał Zygmunt August Gottardowi Kotlerowi Mistrzowi Krzyżackiemu w Inflanczech, gdy się Inflanckowię, uprzykrzywszy sobie pod iążmem Krzyżaków, temu Krolowi poddali; a ten Mistrz wyrzucił się ze wszystkiego Prawa do Kurlandyi y Semigallii, krzyż złożył, Pieczęć, y Przywileje.

KOROPATNICKI Herbu Nieczuia na Rusi, z Koropatnik. Koropatwa Herbu Jastrzębiec na Rusi. Starożytny od Roku 1413. Dom.

KUROZWECKI Poray od Kurozwek w Sędomirskim. Był ieden Kasztelanem Krakowskim.

Od Kurozwecki h zrodzone Potomstwo zwano Piorunami, druzie Wrzodami, *Paprocki*. Teraz Męcińscy piszą się z Kurozwek.

KURPSKI Herbu Lew Książ Jędrzey Kurpski za Zygmunta Augusta, Kowelskimi nadany Dobrami. **KUR-**

KURSKI Prawdzić Maciey Bernardyn Biskup Woloński Author Książki: *Altare Dei privilegium seu virgo Dei para libera a debito peccati Originalis. in 8vo* w Poznaniu 1677.

KUR albo Kozut biały w czerwonym polu, nadany Rycerzowi za czuyność. *Ckolski*. Pieczęcią się nim Kurkowie, Kurscy, Karzewscy.

KURZANSCY Herbu Odrowąż na Rusi. Jedney z Wysockimi Dzielncy; pizeoż kurzańscy z Wysockiego, Wysocky z Kurzan piszą się. Bernardyn Kurzański od Matki nadający do Lwowa, upuszczony pod koło ofiarowaniem do Zakonu S. Franciszka ucalał, nie raz od Matki obligowany, alby ten S. Zakon przyjął, on wojnie służył ale zawsze osobliwie w śmiertelney chorobie na votum Matki pamiętny wstąpił, w Krakowie do Bernardynów, przez rok konia rżącego, albo trąbę wojenną słysząc, do wojennych dzieł czuł w sobie ochotę.

Paprocki

FLEMING Herbu Wilk w Koronie na dwóch łapach stojący, całym sobą w prawą tarczy obrocony, z ogonem zadartym, kamień drogi w łapach trzyma.

ma. Z Flandryi, do Brandeburżii przy-
szli R. 1250. Nad Elbą mieli sobie pu-
szczone *territorium* Fleming z tąd imie
wynieśli.

KUNCZEWICZ Herbu Roża we-
dług niektórych, Lubicz Herbu we-
dług *Okolskiego*. B. Jofaphat Arcybiskup
Połocki y Witebski; Syn z Szla-
chty Gabryela y Maryny w Włodzimie-
rzu R. 1580 urodzony. Janem na chrzcie
S. nazwany, Małutką do Cerkwi S.
Piątnicy przyniesiony na Krucifix gdy
patrzył, ukraśkoczyła z obrazu na nie-
go, którą za prawdziwą Rodzicę mając,
szukali za pazuchą prognostyk to był ie-
go gorliwość. Kupcowi dany do Wil-
na, aby się w kupiectwie ćwiczył, casy do
nabożeństwa się skłonił: Wstąpił do Zako-
nu S. Bazylego w Monasterze SS. Troy-
cy R. 1604. Jozefata imie wziawszy.
1000. na dzień pokłonów czynił przy
dyscyplinie, postach, mięsa przez lat 26.
Zakonnosci swej nie iadał, Białogło-
wę na złe namawiającą ociół postron-
kiem. Spowiedzi słucał ustawicznie,
czy w drodze, czy w Cerkwi, już y Bi-
skupem będąc. Był pierwej Archyman-
drytą Wileńskim niżeli Arcybiskupem
Po-

Połockim. Wdowie bezkę mają dać
kazał, choć już mało było, Szpiżarnia-
nemu cudownie pełną wszystkiego poka-
zał Szpiżarnia. Wielu do Miży S. Służących
Aniołów przy nim widzieli, na to przy się-
gli. Przed Obrazem Matki Najświęt-
nej na Wiotach Cerkwi Połockiej całe no-
cy trawili, z kąd widziano promienie
Jozefata otaczające. Do Witebska lubo
prześlizniętym od Unitów śmiało poie-
chał, tam tedy z nowionych Schizmarykow,
w Niedziele po iutrzeni na Pałac swój
przyjechałszy, był na gwałt dzwoniących
słynął, padłszy na ziemię krzyżem mo-
dlił się; a gdy na czeładź jego uderzyli,
wyszedł mówiąc; *Dziatki coż wam cze-
ladka mora winna. że ich zabijacie? weź-
cie mnie sponka, ie, ożm ia jest, y przeżegnaj-
cie.* Krzykneli: *Bij zabij łacinie! Pz-
pieżnika.* W głowę ieden kijem uderzył,
drugi cioł berdytem. Padł S. Jozef, od
wszystkich różnemi instrumentami bity,
włoczony za brodę, y włosy. Na zabi-
tym Baby uładłszy gorzałkę piły: inni
na nogach postawivszy, o Błogosławień-
stwo prosiły. Z sukien odarli go postron-
kiem po mięsie włożyli. Zaczęło się
słońce, noc się stała. Złękli się iedni,
dru-

drudzy Ciało w Dzwinę z góry rzucili, ale się zawiesiło, potem nawiązawszy kamieni utopili, nad którym ślup jaśny widziany. Dnia 6. wyjęte Ciało piękne, w Cerkwi ubrane 9 dni stało przy wonności: Wzieli Połocczanie Dzwina ciało do Połocka, zaprowadzili przy wielkim konkursie wiernych y nie wiernych. Az w rok Ciało przez Metropolitę Ruskiego z Episkopami pochowane Roku 1628. Stolica Apostolska zesłała Kommissarzów, do Połocka, znaleźli Ciało całe zdrowe, z ran krew płynącą, z oczu łzy, na desce spodniej truny Obraz B Męczennika. Wiele cudów stało się. Urban VIII. sam cuda jego na sobie doznawszy w R. 1642, w liczbę go Błogosławionych w pisał, Mszę Pacierze i Uroczystość pozwoiliwszy.

E.

ŁABĘDZ biały czy srebrny w polu czerwonym, w helmie także *Paprocki, Bielski*. Duning go przyniósł z Danii. We Włoszech była Familia *Cygnorum*. Hannibal Wódz Kartażyński tymże Herbem zaszczycał się. Herkules na tarczy kilka Łabędziów nosił latających. *Hellodo-*

odorus. We Francyi Familia *Cygnorum* ma srebrnego w Herbie Łabędzia. Walentyna Miasło w Hannonii przedtym zwano *Valis Cygnorum* (że na-bliższym jeziorze stadami bywali Łabędzie) Łabędzia ma w polu zielonym. *Salucius* *Diabo* postanowił *Ordinem Cygnorum*, noszących na sukni czarney na złotym łańcuchu Łabędzia, obowiązek ich był y powinność uspokajać tam zaiętrzone serca Obywatelów. *P. Bonan in Equit. fol. 32.* Duńscy Królowie noszą między innemi Łabędzia srebrnego w polu czerwonym, z koroną złotą na szyi.

ŁADA Herb Podkowa z Krzyżem y dwie koło niey strzały nadany Dziedzicowi Dobr Łada od Bolesława Wstydliwego w Roku 1248. za pobicie Jazdwingów.

LANCKOKONSKI Herbu Zadora. *alias* Lwiey głowy z płomieniem. Pisał się z Bizezia na Polu. Zbigniew Lanckoronski Herman, gdy Cesarzowi Karolowi IV. do Rzymu na Koronacyą asystował we 200. Usławił y 300. lżeyszej jazdy wziął tytuł Hrabiego który był na Sukcesorów pozwolon R. 1355 świadczy Przywilej. Nadał tenże Cesarz Herb

Herb na tarczy, na czworo rozdzieloney na wyższej prawey, y niższej lewey Ona złotego w Koronie z skrzydłami y zozonem rozpiętym; w wyższej lewey, y niższej prawey Płomienczyka, Na środku tarczy, Lwa złoto-płomienistego w Koronie, iak by do bitwy ułożonego. Z hełmu Orzeł y pól Lwa wynika z mieczem. Potwierdził ten Przywilej Kazimierz W. K. P. R. 1370 Potym z Lanc-korony pisali się y zwali. Zbigniew Marszałek W. K. wystawił swoją szkatułę Husaryi na Krzyżaków 200

Stanisław Lanckoroński Woiewoda Podolski we Włoszech, Francyi Peregrinant od Klementa VIII. *Singulare Sarmatiae decus & ornamentum* nazwany iako Nadgrobek w Katedrze Lwowskiej świadczy. Nie ktorzy z nich wziowszy Bąkową Górę w dziale, Bąkami zwali się, iako to Stanisław Bąk Lanckoroński, który od Moskwy zginął. Inszych Brześć był w Kuiawach, z ktorego się pisali Doliwczycowie iako Jan Lutek z Brześcia Biskup Krakowski.

ŁAPKA Herbu Drużyna, w Krakowie W.

LARISSA są dwa Lemiefze końcami do

do gory obrocone: tak zwane albo od Łarisy Miasta *Tessalon*, od Mezow zburzonego, według *M. S. S. Parisiŭza*: albo też od miast kilku przez tychże z ziemią zrownanych. *Paprocki*, *Tylk wskim* trzymają, że Piast Familii Matki swej ten Herb nadał.

ŁASKI Jan Korab Herbu Arcybiskup Gnieźnieński wiele umiał ięzykow, do Ziemi S. pielgrzymował. On Statut Polski, pierwszy wydał R. 1506. będąc ieszcze, Kanclerzem W. K. z rozkazu Ale-xego Krola na prozbę stanow na dziedzie Radomskim, z Audentow Krolow Pol-ckich, Prawa, y Przywileje wybrałszy. Był na *Koncilium Lateranen.* od Zygmunta I. Posłem. Wziął w tedy tytuł *Legati Nati*, z temi przywilejami iako Arcybiskupi Kantuariyscy. *Vide Constit. Synod. j. 1. 22.* Kolegię w Łasku fundował. Święto Niepokalanego Poczęcia w swojej Diecezji obchodzić kazał: Zy-dow z Łowicza wypędził, y tamże comie-siac innych Burmistrzow obierać kazał. Lat mając 75. umarł R. 1631. w Gnieźnie u S. Stanisława *in Campo Sancto* pór-grzebiony, gdzie Kościołek okrągły z 7. Kapłanami fundował, pawiment iego Ziemi

Ziemią z Jeruzalem posypał. On Prawo uknował iak pisze *Damalewicz*, że *Plebeus* do Prelatur droga zaramowana. Jan Łaski Woiewodzie Sieradzki Synowiec Arcybiskupa Gnieźnieńskiego Proboyszcz Gnieźnieński, Nominat Wesprynienieński w Węgrzech po śmierci Strya swego żonę pojął od Gamrata, utraciwszy beneficium uszedł do Anglii, do Sekty się Kalwińskiej przywiązał, za Edwarda IV. Krola Angielskiego. *Superintendes Ecclesiae Peregrinorum*. Marya Krolowa po Edwardzie; Jana Łaskiego z kompanami 175. wygnana, Hieronima y Jana Synowiego zarzrywawszy, *Rescius de Atheismo fol. 210.* Po Francyi, Danii rulał się, iuż Kalwin, iuż Luteranin, iuż Zwinglianin. Na oustatek gdy wrota Hereytykom do Polski otworzono y on wciśnął się do Sakramentariuszow y Sekty ich przyioł, Lutrow pioro na siebie zaostrzył. *Inter alia* napisał *opus de oppresso Verbo* przeciw Hozyuszowi Kardynałowi. Umarł mizernie R. 1560 *Bielski*: Miał y trzeciego Syna *Samuela* Rotmistrza Krolewskiego. *Paprocki*.

Hieronimowi czyli Jarosławowi Łaskiemu Woiewodzie Sieradzkiemu y Siedmio-

dmizrodzkiemu od Jana Krola Węgierskiego do Porty Postowi, drugi raz. Imbraim Basza dał się z tym styszeć: *Jeden Bog na niebie, jeden Soltan Turecki Pan powinien być na ziemi. Warszav Orat. 14.*

Albracht Łaski Woiewoda Sieradzki botacz po Oycu Woiewodzie dopiero wspomnianym, y dwóch żonach, na wszystkich był hoyay. Dzieścić kroć sto tysięcy Czerwonych Ziorych wysypał na Peregrynacyi, y jeszcze Dobra zahartował. *In Divinatu, de Inter. Polon.* Był wielki woioownik. Tatarow zbił R. 1568. Podoje pustoszących,

LASOCKI Herbu Dołęga *alias* Podkowy z strzałą w pośrodku piszą się z Lasotki w Ziemi Dobrzyńskiej; potym się pisali z Brzezinek, drudzy z Głowa. Inni z Lasoczyna zowią się Lasockiemi. byli na Biskupich y Senatorskich godnościach.

LASOCKI Herbu Szreniawa, z Lasoty, z. Stefan Lasocki na wojnie z Turkami zginął Roku trzeciego, na pobojowisku *Jeżus Marya wołał. Jestem Chryścianin stuga Maryi.* Profit o Spowiednika 7.

Świąt iey w roku Spowiedzia, Kommuni-
obserwował, wile o chlebie y wodzie po-
ścił. *Spannerus Tom. 2. lit. M. f. 27.*
Raynald. ad An. 1415 z Bonfin. Histor.
Wegier. Dec. 3 l. 3. Ale ci go Auroro-
wie Łasocyuszem y *Præfectum Vata-*
chie zowią, nie Łasockim.

ŁASZCZ Herbu Prawdzic z Mazo-
wsza. Alexander Łaszcz Kasztelan Czer-
ski założył Zamek *Łaszczow*, od ktorego
Łascy pisać się poczeli. Jedni bowiem
od Łuczap Tuczapskimi Łaszciami, in-
ni Łaszciami Nieledewskimi zwali się;
inni Łaszciami Obrociorami. Samuel
Łaszcz Strażnik Koronny, Choraży Po-
dolski, sławny kawaler, od Potockiego
Pawła pochwalony, pierwszy strzyżenia
czupryny wysoko wynalazca. Zawsze
wesoly przez 3. dni Zapustne u XX. Je-
zuitów trwający, mawiał: *Naylepiey pra-*
wi w ten czas cisnąć się do BOGA, kiedy
wszyscy mało co o nim myślą. W dzień
popielcowy na gołe ciało brał pancerz,
ktory aż na wielki piątek zdeymował.
Umarł R. 1649. w Krakowie, u S. Szcze-
pana pogrzebiony, żałując że na łożku,
nie w okazyi umierał.

LATAŁSKI Herbu Prawdzic Pisali
się Hrabiami z Labużyna, y byli tak w
Duchownym iako y świeckim stanie Sena-
torami. Są ieszcze w Wojewodztwie
Sieradzkim

ŁĘCZYCKI Herbu Niesobia albo puł
stazali do góry leżącej, u drugiej poło-
wy stazali ożon Orli. *X. Mikulay Łe-*
czycki albo Lan. tens. Urodził się w Xię-
stwie Litewskim R. 1574. 10. *Apris.*
w Wilnie lat mając pięć u Świętego Jana
pod czas elewacy. Holtyr na Miży S. wi-
dział maluczkie dziecie promienami o-
świecone. Zaraz i się był od Ojca Kał-
winiką Sektą tak dalece, że na iey obro-
nę szły pod miecz gotował, lecz za na-
mową Nędza Piotra Skrzy Szczęśli-
wego ko sam kacerstwa o odstąpi, ale na-
wet Ojca swego 60 lat mądręgo nawio-
cił. Wstąpił potym do Zakonu *S. b. n.*,
y próbę albo *Novitiat* Zakonną w Li-
twie przegry w Rzymie dokonał. Ni-
gdy się nie obracał tyłem ku temu me-
sy, na którym był Nyśw Sakrament.
w Rzymie cierpiąc szkrupuly, słyszał P.
Jezusa mówiącego: To krzyż twój re-
szkrupuly. Minęły go potym w R. 1604.
Pięć razy różnych dni po komuniach

widział Troycę N. y Chrystusa Księgę żywota trzymającego z słowy: *Święty Lancyzy Societatis Jesu*. Przed Celebrującym w Chełmińskim Kościele pod czas owych słow *Agnus Dei*, Anna Konarska Wdowa widziała na Patynie Jezusa powitego małego. Czternaście lat bawił w Rzymie: wiele ciał SS. Męczenników z łaski Ojca S. przywiozł, y Paciorek S. Joanny trzeciej Reguty S. Franciszka od Generała Franciszkańskiego. Przez list, będąc w Wilnie do Najswiętej Matki Trockiej interesa swoje polecił napisać, do X. Oloriusza; on List pod czas Mszy S. na Ołtarzu położył, ten zniknął, przed Mikołaiem w komorze położony z responsem cudowną ręką pisanym: *Mikołaiu o cokolwiek prośiles uprosziles*. Mawiał na kurtyarzu; *Panie nie jestem godzien, że ziemię, po ktorej lepsi studzy twoi chodzą nogami memi deptać*. Zwał się Diabłem. Po twarzy swe zwał *bolum pingvem sine offe*. Napisał 7. Tomów. Jakich mu słow w Doktorach SS. trzeba było, ieno otworzył, zaraz napadł. czynił to Anioł Stroż. Miłości Boskiej ogniem rozpalony, okna, drzwi otwierał. Rektorskie y Prowincyałskie Listy kłę-
cząc,

cząc, czytał. Pisma mu wiele zgineło, co miał za największy, przecież miły krzyż. Pięć razy się ciał na dzień za Grzeszników, za Dusze czyścowe, za utrapionych, za Dobrodzieiów, za podwyższenie Kościoła S. W Brunie Studentowi do Mszy S. służącemu rzekł. *Porzuci te myśli*. (były nieczyste) Miał Ducha Prorockiego. W Glacu Zakonnik go o Spowiedź prosił, on mu sam grzechy jego powiedział. Ten padł do nog o absolucyę prosił. Z Muzyki wielką czuł do nabożeństwa pobudkę, na modlitwie miał dar łez. Uprosił sobie żeby Czyścić minot, w boleściach naśladował P. Chrystusa; iakoż chorował całe puł rocznie na bok się obrócić y głowy podnieść nie mogąc: Ciało po nim zgniło z nog robactwo jak palec grube wychodziło, które on nazad do ran wkładał. Na co Medyk Dysydent rzekł: *Wielkiom Jezusie y wielkiego Świętego widział*. Wołał: *Dla ciebie Jezu dla ciebie Marya to ciebie &c.* Prosił aby przed skonaniem Biblią, Reguty Soc: Jesu Koncilium Trydenckie y Książkę Votorum krwią swoją pisaną pod głowami miał. N. Sakrament 3. dni stał przed nim. Konając
sam

Sam sobie oczy zanikn.ł. Umarł Roku 1652. 30. Marca w Niedzielę piątą Po-
stu w Kownie, Wień cudow iego do-
znał. Pisali o nim *Tannerus, Barbus,*
Kojatwicz.

LEDOCHOWSKI. Herbu Saława
Stanisław Woiewoda Wołyński z Podko-
mornego Krzemienieckiego, Mistrz
Konfederacyi co rok do Łucki na świę-
to Niepok: Poczęcia zaprosiłszy i ucier-
stwo Wołyńskie zebrał. Miał Maryan-
nę Wisłhorską kalszteiankę Wołyńską.

LIGNICKI Xiążęta.

LELIWA Xiężyc nowy złoty, gwia-
zda o 6. rogach na polu błękitnym.
W Hełmie pawi ogon z takimże Xięży-
cem. *Piprocki, Okoliki.* Błogosławiony
Bertold Opat Garlstenki tym się Herbem
pieczętował.

LESKI Herb Pruski dwa charty
wspięte do siebie tyłami obrocone, nad
niemi mur. Zowie się ten Herb Goń-
czym.

LESNIOWSKICH Herbownego Gryf-
fa dawniej Golałkami zwano. *Paproc:*

LESZCZYC Herb w Poliszce Le-
szczycowi Rycerzowi nadany. *Parfius.*
Innym się zda, że od Lelzka Potom-
ków wyszedł.

Ger-

Gerward Leszczyc Biskup Kujawski
z Diecezji swojey *Frates Bignardes*, kto-
rzy się Pułteńnikami nazywali, y mieli
w Złotorzy kłaztor z Kościołem, Skrzy-
ża, ruzował. Ci nauczali: że Czątek mo-
że przysię do tego stopnia doskonałości że
iż wyżej własce Bożey nie postąpi, y
żegze nie może.

LESZCZYŃSKI Herbu Wieniawa.
Orych *Barbatus* Historyk *Cyjk in Epi-*
tom: Rer: Bohem: t. 2 c. 7. mowi: *Qui*
Iesic, ynsiciorum genus ignorat, Poloniam
ignorat. Triumphalis Familia, ex qua tot
Duces tot Senatus decora, tot Aristites
et Archi, et ceteros numerare licet. *Pasto-*
res y Twarowski wywodzą, że ta Fami-
lia y Herb z Czechow wyszedł, gdzie się
Iesic, ynsic od pierścienia w pysku zu-
bra zowią. Z których jedni w Kiole-
stwie Czeskim, diuży w innych Pań-
stwach kwitneli. Jan Perlsztajn R. 1454.
był Posłem od Władysława Krola Cze-
skiego y Węgierskiego do Kazimierza
III. Polskiego. *Drug: 7.* Znowu inny
Perlsztajn R. 1573 do Zygmunta Au-
gusta Krola Polskiego od Maximiliana
Cesarza. *Bielski.* Zygmunt I. gdy pod
Dąbrową y Smoleńskiem, leżał z Woy-
skiem,

skiem, *Perfztein* od konia twardego, cały ubrany Kierysiem w Dniepr zaniefiony, y zrzucony, nurkiem grzebał się po dnie do brzegu, dwa razy wody zapilwszy się. Był potym w wielkich reſpektach u Krola. *Sarnicki* poa R. 1514. *Bielski* pod R. 1580, piſze to o Piezchlińskim z *Herber, zeyna*. Oſtatni w Czechach Władysław *de Perfztein* *Cancrarius Caeſareus Equitum Cataphractorum Duſtor* w Saxonii zginął, w potrzebie z Guſtawem Adolffem w roku 1631, X. Rutka ſtyżai od Sanktacruciusza Nuncyusza Apoſtolskiego w Polſzcze, że wiele Familii we Włoſzech Herbu Wieniawy zażywa, y od Herkuleſa linią ſwoię prowadzą.

LESZCZYNSKI Bożuta a raczey ieſzcze *Perfztein* z żalu na Arcybiskupſtwie Gnieźnieńskim umarł, że Czechowie Gniezno rabując Krzyż 300. grzywien złota w ſobie mający y Ciała Świętych zabrali. Dziedzic na *Goluchowie* aż od nich odpadł koło R. 1700.

Rafał Leſzczyński Kaſztelan Poznański Marſzałek Nadworny Koronny, Dziedzic na Leſznie na Dworze Fryderyka III. Ceaſarza przepolerowany, od niego do

do Kazimierza III. Poſeł w R. 1473, Za co Hrabia na Leſznie uczyniony y na helm, miaſto 3. pior zdawna zażywanych, Lwa wynioſł w Koronie z Mieczem gołym do cięcia zaniefionym, według Przywileju. Według *Okolſkiego* wrocizy się do Oyczyzny 10. Staroſtw trzymał, iako to Koſcińskie, Kujawskie, Koninſkie &c Umarł Roku 1501, Leży w Biżeſciu Kujawskim, u Dominikanow.

Rafał Leſzczyński Woiewoda Brzeſki Kujawſki Zygmuntowi Auguſtowi dał się z tym ſłyſzeć *Reſpublica ut liberè diceret, Armis efficitur ut dicat nunc, providebit, Flexya nad Maniſeſtem*. Ten złożył Woiewodztwo Brzeſkie, ſłuchając Prawa ſwieżo uſtawionego na on czas, aby żadne Krzeſto z Staroſtwem Grodzkim w iednym Woiewodztwie nie chodziło, a przy Staroſtwie Radzieiowſkim zoſtał, R. 1550. aby *in Equeſtri Ord.* wolniey mowił. Kaſztelania Szremſką Krol Stefan w niego wmusił, Herezyi się chwycił; ktorey Synowie iego Jan Staroſta Radzieiowſki, Jędrzey Woiewoda Brzeſki Kujawſki, Wacław Kanclerz W. K. wyrzekli się, Koſciół Gołuchowſki z nieyczyszcili. Oſtatniego z tych Cor-
ka

ka Anna Potocka Podkomorzyna Halicka chodząc po Ogrodzie znalazła, obłączkę rogową czarną, a w niej *Memento mori*, prognosylik prętkiey iey śmierci zaśłizey.

Kazim. Ignacemu Leszczyńskiemu Kasztelanowi Lwowskiemu S. Borgiasz pokazał się przed śmiercią, za co mu Oitarz oiterną wolą wystawić kazał w Stanisławowie, y tam się poגרzesz kazał. Jędrzey Woiewoda Brzeński Kunawski na kampanią Moskiewską wystawił swoim kosztem Ufarii 300. oprocz lekkich Chorągwi. Ten kochał się w naukach, y w uczonych ludziach. *Bucholcer u Aronice sw. iv.* Jan Woiewoda Krakowski Generał Wielki za Jana Kazimierza do Szwecyi Posel wielki choć nie skuteczny do Pokoju namawiać Posel do Wiednia o Sukurs, do Moskwy o Pokoy, do Wilhelma Elektora Brandeburskiego z Wydziału oddając mu rządy Prus z perswazyą bicia monety srebrney, z Berlem y Mieczem na krzyż, co korona wiazała z napisem: *Pro DEO & populo*. Z młodu wyrzekł się herezyi Na *Colloquium Charitativum* w Toruniu Katolickich Doktorow z Ministrami Pre-

dykantc-

dykantckiem, z rozkazu Władysława IV. zebranemu przydykował.

W. cław Leszczyński Arcybiskup Gnieźnieński wielki Człek za Jana Kazimierza, przed śmiercią po ambonach rozgłosząc kazał, że kto by miał krzywdę, żeby szedł do niego po nadzrodę. Ułogę Szlachcie pieniądze na naukę dawał. Rafał Woiewoda Bełski Kalwinom sprzyjać podobno porzucił, bo w Częstochowie pochowany. Jędrzey Woiewoda Derpski Syn Rafała Woiewody Bełskiego, Poeta dobry Polski, y gładki Orator, ale Dyni dent, Mąż Anny Xiężniczki Koreckiey Corki iedyney Samuela Koreckiego owego Woioownika. Jey bardzo kochaney przy dziecięciu zmarley, affekt, pokazując w Czartoryjsku Kościół Katolicki wystawił, z bogacił, y tam ją pochował: *Okol'ski*. Potym się sam poiednał z Kościołem Katolickim.

Rafał Leszczyński Podskarbi W. K. Generał Wielki. Gdy Marszałkował na Seymie; liga stała Chryześcian na Turczyną. Był Woiewodą Pomorskim, ale Województwo złożył, dla Podskarbstwa. Posłem był do Porty tak porządnym w licznicy asystencyi, że równego Turcy nie widzie-

widzieli. Miał Annę Jabłonowską Kasztelanę Krakowską za sobą. Był Marszałkiem na Dworze Królowy Janowej; Pałac w Rydzynie fundował. Stanisław iedynek Syn jego na Elekcyi Augusta II. pierwszy Kandydat do łaski Marszałkowskiej w Izbie Poselskiej. Woiewodą Poznańskim został R. 1699. lat mając 23. razem zasiadając z Oycem Krzesło, Królem Koronowany w Warszawie Roku 1796. Zona Marya Katarzyna Opalińska Kasztelanowa Pomorska. Córka jego Królowa Francuską Marya Karolina Zofia, Felicitas, zaślubiona w Straszburżu 1725-15. *Augusti*. Powiła Ludwika Delfina, y drugiego zmarłego, Cordek 7. Jedna za Królewicem Hiszp.:

Był znowu obrany Królem Polskim R. 1733. Lecz do Gdańska się uchylił, z tamtąd w nocy utajwszy osobę swoją wyszedł. Jedni są Leszczyńscy Czarni drudzy Biali: Było Leszczyńskich 62.

LEWART Lew albo Lampart z Niemiec zawitał za Władysława Łokietka: gdzie za Paprockiego pamięci to Imię zeszło, tylko na Białogłowy poszła Fortuna. Okolki Przywilejem Kazimierza Sprawiedliwego probuje R. 1163. danym, że za Kazimie-

zimierza ten Herb przyszedł do Polski *Wichfryd* Syn. Borgosa Wnuk Lamfryda Margrabi znaiomego Kazimierzowi, gdy w Niemczech peregrynował wniósł go z sobą. Od tych Lamfryda y Wichfrida idzie Ostatni Stolnik Krakowski *Firteiem* nazwany. Długosz ten Herb zowie *Walmym*. Jest to Lampart przednimi łapami wzdarty, sam biały, w Koronie, z cętkami czarnymi w czerwonym polu: na hełmie puł takiegoż Lamparta. *Petrusandā* wiele Domow liczy w Cudzych Kraiach tego Herbu, iako to Gwilhelma Xiążęcia Akwitańskiego, Hrabiów Glocestrii, dwóch Lampartow noszących. Trzech kładą Wielkiew Brytannii Królowie. Y przydaie że wyszedł z Gotskich Królow. Jakoż Karol V. Cesarz mawiał: *E Scandinia & Gothorum Stirpe totius Europae Nobilitatem exortam esse. Cambdenus in Britannia.*

LIGEZOWIE Herbu Pułkozie starożytni, pisali się z *Brbę ku*. Z tych *Nicolaus Spytek de Bozerek Ligez i Castella-Sandomiriensis Nobilis Polonus* malowany pod Krucifixem w Sędziszewie, nachylony do nog bo się inaczej nigdy malować nie pozwolił. Wielki na Kościo-
ły

ły Dobrodziey, w Dobrach swoich wszy-
stkich Szpitalow, w Rzeszowie Ber-
nardynow Fundator, y żywiciel. *A-
walicki w Kazaniach.* Imi się pisali
z Zawady. Felix Ligęza Arcybiskup
Lwowski na Heretykow ostry, iakoo nim
*Rozpius in Chiliaficho: Quo non Sep-
temrio totus, Religione tulit, aut pietate
priorum.*

LINGWIENIEWICZOWIE Xiążęta
Mściwawscy Herbu Pogonia, idą od Sie-
miona Lingwiena Brata Jagiełłowego.

LINIEWSKI Herb Miecz, z gory na
doł ostrzem, a po bokach iedno y dru-
gie ferce, na doł obrocone. Liniewscy
na Wołyniu go y na Rusi zażywają, piszą
się z Liniewa.

LIPSKI Herbu Grabie, Belzanie y
Wielkopolanie, nazwali się od Lipęgo,
blisko Stawiszyna. Była y w tym Do-
mu Sekta Luterska, osobliwie w Janie
y Reginie Semikowskiej żonie iero.
Andrzej Lipski Biskup Krakowski
Kancierz W. K. Wkrótce ieno osiadł
Katedrę Krakowską po Kuiawskiej,
odchodząc od Krola rzekł do swoich:
Jam tetigi portum, spes & Fortuna valet,
y śmierć tobie w krotce wyprorokował.

Infu-

Infułę krorą 20000. taxowano, Krako-
wskiej Katedrze uarował celebruiących
w niej obliguiąc *ad Ave Maria* za siebie
Pruc. Wiele fundacyi poczynił. U-
mierając Zymuntowi III. Krolowi
Polskiemu krom Portugalow, 1000 Czer-
wonych Zlotych zapisał Krolewnie sto
tyścizy Złt. Krolewiczom po kilkadziet-
lat tylęcy. Był ognistey kompleksy,
z kąd siebie gdzie w prywatnym mieyacu
smagał postronkiem, aż ugał. Na Bo-
że Narodzenie przy Zymuncie III. Ju-
trznia zaczął iak Kompleę. *Converte
nos DFLS Salutaris noster.* Cielecki
Referendarz potrzepał mu: *Et averte i-
ram tuam a nobis.* Postrzegł się zaczął:
*Domine labia mea ap. es. Junc, y, jki
in M. S. Pacierze* Kaptanśkie klęcząc od-
mawiał. Założył w Beżkum Lipsk Miał-
steczko y Wieś Lipie na grontach, Prze-
worskich.

Jan Alexander Lipski Kardynał Bi-
skup Krakowski w tey godności w Ra-
domskim prezydował Trybunale. Był
to Syn Wacława y Barbary Miałkowskiej
Miecznikow: Poznanski.

LIPSKI Herbu Łada, to jest Podko-
wa z strzałami, z Lipią y Krzemienicy.
Z tych

Z tych Franciszek Lipski Kanonik Gnieźnieński Sekretarz Krol. koło 20. razy Deputat na Trybunał Koronny. Z tych Senatorami byli Woiew: Rawski. Woiew: Kaliski, Arcyb Lwowski, Kasztelan Lwowski, Jan Arcybiskup Gnieźnieński który Chelmińskim uczyniony za wielkie przysługi był Posłem do Wiednia, bo Cecylią Renarę: za co Ferdynand III. Cesarz Rzymski ięgo y Dom cały *Comites S. R. Imp.* kreował. Umarł Roku 1641. *Memmius* Orator Francuzki *Polonium Lipsium* go nazwał. Gdy Heretycy znacznego Domu, Figurę Crucifixu zhańbili, Lipski na Seymie mową swoją zakończył: *Stawa przed tobą Najasnieyszy Panie dnia dzisiejszego Krol nad Krolmi BOG nasz, a tak ty sprawę ięgo osądysz, tak on twoię kiedykolwiek sądzić będzie.* Staneli wszyscy przy honorze Boskim. *Zatuski Tom. 1. fol. 187.* Doktor od Emulufow za to przekupiony, otrul go, za co mu do nog upadłszy, *in absentia* wszystkich przyznał się prosił o odpuszczenie. Darował mu z całego serca y do tego kazał dać 100. czerw: złotych. Tak na siebie konając wyznał Doktor, y

po śmierci prosił publikować. Sześć Domow jest Lipskich co raz innego Herbu.

LIS Bzura albo Mzura jest strzała biała z dwoma ielcami, niby Krzyżami na polu czerwonym: nad hełmem Lis z korony wyskakujący do pol, w lewą tarczy obrocony przodem. *Paprocki, Bieliski, Otok.* Lise n się zowie, bo Familianci tego herbu samego Lisa na tarczy nosili. Tandem w roku 1058. za Krola Kazimierza I. odmiana stała się; gdy bowiem Przodek Domu tego pod Sochaczowem nad rzeką Bzurą czyli Mzurą Iadzwingow y Litwę opalał, y zniósł dawszy swoim w tyle znać strzałę wypuszczoną z ogniem, za co Herb ten otrzymał *alias* Strzałę na tarczy, a Lisa na hełm wyniosł. Ten sam Rycerz od rzeki Bzurą czyli Mzurą nazwany. Potomek ięgo w Krakowskim Wies Bzurę założył, która się dostała do Klasztoru Jędrzejowskiego. *Paprocki:* Na Chorażwiach pod Grunwaldem zabranych osobnych były liszki iedna czerwona, biała. Na inney strzała z hełmem na krzyż *Długosz.* *Petrassandza* pisze, że na Szląsku Familia *Artziorum* strzały w Herbie zażywa.

Fulko albo Pełka Arcybiskup Gnie-

znienński będąc przy podniesieniu Ciała S. Stanisława Biskupa y Męc. otrzymał w Świętym upominku Pierścień iego Biskupi z innemi tego Świętego Relikwiami, w Katedrze Gnieźnieńskiej złożonemi.

LISOWSKI Herbu Jeż. Czterech Braci z Woiewodztwa Pomorskiego do Litwy za Krola Augusta L. Tych Potomek Alexander Jozef Janowicz, podobno Syn Jana iednego z owych czterech, we Francyi, Hiszpanii, Włoszech Peregrynanta, mającego Synow 10. Ten to Alexander w Moskwie Pułkownik wstawił Imie Lisowczykow. W Inflanciech Porucznikował u Niewiarowskiego, przy Rokoszanach z Kozacką Chorągwią stawał. Do Dymitra, zmyślonego Cara Moskiewskiego z 200. iazdy Kozackiej przeniósł się; tam się wstawivszy uczyniony Hetmanem Kozakow Dońskich: wiele Zamkow podobywał. Dwa kroć sto tysięcy Ludzi przyprowadził do Stolicy, wiele kraiu podbił, Zerebcowa zniósł, łeb uciół. List Tatwosza Regimentarza Litewskiego na stronę go Krola przeciągnął. Tyśiąc kilka set Ludzi mając, w tedy Moskwę zbił, wiele Fortec dla Krola zawoiował. Za Ordynan-

sem

sem Chodkiewicza Hermana 1615. tyłko 430. ludzi mając tam Branska dobywał długo, odsiecz poraził, za którą gdy się uduł, na resztę ludzi iego Branszczanie wypadli, ale Lisowczykowie za niemi do miasta wpadłszy, miasto opanowali. Ryłkiewicz się z nim złączył, uczyniło się Lisowczyków 1500. Pozarski z 1000. nań poszedł 30. Augusti napadł. Lisowczykowie w koszulach na konń siedli, mężnie nie raz wsparzy przeciwnika, potym się w tabor salwował: Lisowski na harcu iadawitą strzałą postrzelony, do Krem z ludem poszedł; przez dwie nocy y dwa dni 60. mil upadł, Bilichow miasto spalił. Potym Szeremisz zniósł. Torst, Kazym y Halecz spalił. Ryłkiewicz dla żony Moskiewki go odstąpił. Wtęc Lisowski 80. mil za Stolicą blisk już Morza będąc lodowatego, bojąc się aby ten zbieg sekretow iego Moskwie nie wydał, nazad się wrocil. Wracając się wiele Miast wyciół, popalił. Książ Kurakin, drugi raz Pozarski za nim posłani, bali się porykać, y Ludzie ich dezertowali. Powrócił do Oyczyzny, mile od Krola w Warszawie przyięty, y znowu do Moskwy wyflany, pod Starodu-

Ma

bem

bem niespodzianie umarł, nie bez podey-
rzenia że otruty. Po śmierci iego cała
Moskwa tryumfowała. *Kojatowicz in*
M.S. Starowolski in Bellatore Sarm. pi-
sze, że w przod na Maltańskich expedy-
cyach Rycerskie cwiczenia założył.
Ze pod Smoleńskiem swoich obieżdza-
jąc, apoplexyą ruszony umarł R. 1614.
że na iego miejsce *substitutus* *Waleryan*
Rogowski. Mowy *Lisowczyka* punkta,
alias Kleczkowskiego ich Hetmana *vide*
Kleczkowski Herbu Cholewa.

Litery w Herbie są Abdank, Chalecki,
Charytonowicz Szafzko. *Z. litera, S. albo*
Znin, Kołodyn, Hołownia.

ŁODZ żółta, czy złota o 4. deskach
w polu czerwonym, iak by po krwi ply-
wała: na hełmie na pawich piorach ta-
każ Łodz. *Paprocki, Bielski, Okolski,*
Z Czech, do Polski przyszedł. *Paprocki,*
Na Monecie *Jani Augusti Adriani*
Łodz widziano testē Okolski, y w Ate-
nach na uroczystość Tezeusza zaśluzonym
rozdawano. Z tamtąd na Dwor Cesa-
rów potym do Czech zawitał, a z tam-
tąd do Polski koło R. 969. Znowu *O-*
kolcki świadczy że iczście za Pogan do
Polski przyszl, potym w Chrześciań-
stwie

stwie w Bazylice Gnieźninskiej y Kra-
wskiej w murach Kościelnych z ciosow
Łodzie wyrabiali. Może też bydz *origo*
od Kawaleryi do kolchidy płynącej po
złote runo. Czy też Sarmackie wyciecz-
ki nawami czynione w Państwa Rzym-
skie y Greckie, czy też Słowakow z Duń-
czykami morskie do innych Nacyi, mor-
skie najazdy dały ten Herb *Argonautom,*
albo żeglującym tryumfalnie z krwi wy-
laniem. Karol III. Krol Siciliyski R.
1382. postanowił *Equites Navalem* al-
bo *a Nave. alias* *Nawy* malowaney w po-
frzod flukow. Nosili ją na żołnierskiej
szacie. *Patronus Ordinis S. Mikołay*
Murreński, Spond. in Ann. Eccl. Anno
profecto. Vide Korab.

Familianci tego Herbu zwali się Ło-
dziami. Za Bolesława Smiałego Łodzi-
cow w Białogrodzie (*in alba Regali*)
w Węgrzech był pulk cały na *prosedum*
zostawiony od tegoż Krola gdy Bełę wię-
cia swego osadzał na Tronie Węgierskim.
Okolski z *Riciusza*. Historyka Węgier.
y *Marianus Costenus.* Tandem od Dobr
zwyczajem Polskim zwać się poczeli, ia-
ko to z Kurnika, drudzy z Kempy nayzna-
czneyfi z *Bnina* miasteczka wprzod Kro-
lew-

lewskiego, gdyż był Kasztelan przedtym Bniński: Musi byż że ta krolewsczyzna długo w tym Domu była aż w Dziedziectwo zamieniona.

Jędrzey z Bnina Biskup Poznański dowiedziawszy się że Abraham Zoęski Sędzia Poznański Husitański Herezyi 7. Ministrów z Czech do Zbyszyna sprowadził w 900. koni Zbyszyn obleżł, 5. Herfztów (2. uciekło) złapał y w Poznaniu popalił. *Długosz sub Anno 1439. Dama Lewicz powiada że po śmierci te wierzyki o nim wyszły: Gauacte Angvillæ, quia mortuus hic jacet ille Presbyter Andreas qui Capiebat eas.* W Poznaniu Nagrobek go chwali że *Compatiens atq; benignus semper extitit.*

ŁOSIOWIE Herbu Dąbrowa. Prusacy Łosiowie z Krzywobłogi: Inni się pisali z Grodzkowa.

ŁOSIATYNSKI jest Cyrkul a w nim Krzyż, nad Krzyżem strzała do góry w czerwonym polu. Za Ludwika Przodek Łosiatyńskich, zabiwszy na hercu Poganina gdy jego towarzyszy nań puścił strzałę uchwycił ją, za to wziął za Herb, Herbarze.

LUBA Herbu Lubicz w Rawskim y Podlasku, LU-

LUBECKIE Xiążęta Herbu Druck w Orszańskim y Piskim Powiecie. Idą według M. S. Kojatowicza od Włodzimiera Jednowładcy Ruskiego przez Xiążęta Druckie z których potym cztery Xiążęce wyszły Domy Horńskich, Sokolińskich, Oziereckich.

LUBICZ Podkowa z Krzyżem, na wierzchu y wpośrodku białemi w polu błękitnym, w bitwie z Prusakami nabyty w Roku 1190. za Kazimierza nad Drwecą rzeką w przod Lubicz zwana.

LUBIENIECKI Herbu Rola *alias* Roży z kroiemi trzema z niey wynikającemi; Stanisław wydał *Theatrum Cometicum* w dwóch Tomach *in fol.* od stworzenia świata wyliczający komety: drukowane w Amsterdamie R. 1665, Krolowi Duńskiemu przypisawszy. Dla Herezyi, którą y Księgi zaraził, rulał się po cudzych krajach, na koniec w Hamburgu z dwiema corkami trucizną znieiony z świata Roku 1675. *Braun fol. 118.*

LUBIENSKI z Łubny (bo inni Lubieńscy z Lubienia Doliwczycowowie) Stanisław Herbu Pomian to jest Zubrzy z głową z Mieczem przez głowę Biskup Płocki nauki nie pospolitey y piora gładkiego,

kiego, Bibliotekę Płockiey Katedrze zostawił. Wydał 6. Opera pięknych iako to *Vitas Episc. Plocensium*. O nim *Anibal Bentivolus* Kardynał elogium napisał: *Ilum Religio Catholica propugnatozem acerrimum, eloquentia lumen eximium, Polonicus Senatus prudentiae normam suspexit semper & mirabatur*. Umarł R. 1640

O Macieju Lubieńskim Arcybiskup. Gnieźnieńskim wielu rzeczy dla BOGA sprawcy Matki y Braci od grobu, na ramionach Biskupich zanoscy Urban VIII. powiedział: *In Polonia multi sunt Praelati, solus Mathias est Episcopus*: Umarł lat mając 81. R. 1652. Pod czas burzy Szwedzkiey Łupieżcy Kościelni pierścień mu zrywali z palca, ale tak ścisnął trup rękę, że mu odjąć nie można, *iako stylizował Nieścieki*.

LUBOMIRSKI Herbu Srzeniawa bez krzyża jedneyże dzielnicy z Stadnickiem. Grob Lubomirskim założył Sebaſtjan Lubomirski Kasztelan Woynycki w Kaplicy wspaniale fondowaney przy Kościele SS. Troycy OO. Dominikanów w Krakowie, wieś zapisał, Pyramidę wystawił. Po śmierci

Ste-

Stefana Krola sto konnych, sto pieszych uzbroił: przeciw Maximilianowi pod Byczyna 500. tyleż pod Smoleń. Spiż odkupił. Kupił Wisznicz, od Cesarza uczyniony *Comes in Wisznicz*. S. Romualda Zakonnikom blisko Krakowa Bielany mieysce. to iest Skalę z lasem puścił na Kościół y Celle, wieś do tego y Kaplicą S. Sebastiana tamże fundował. Umarł R. 1613. Stanisław Hrabia na Wisznicu Woiewoda Krakowski po iednym y drugim straconych Hetmanach pod Ccorą, będąc Kommiss. *ad Consilia bellica* miał pory Kommandę woyska aż powrocił z niewoli Koniecpolski. Po skończoney Chocimskiej obowiązał się ślubem, y to uczynił że Kościół wspaniały w Wiszniczu *Servatori* Xto Karmelitom Bosym wystawił. Nawiedzał przed śmiercią swoją Xiążecia Janusza Zbarazkiego Kasztelana Krakowskiego zmarłego, natrafił na słowa śpiewających: *Vos autem sicut homines meremini, & sicut unus de Principibus cadetis*, w krotce, umarł. *Młodzian: Kazan: Tom: 3.* Dwadzieścia Kościołów wystawił. *Okolski*. Zwykł był mawiać: *Miałem się przedtym nie źle, przesteż mi żawże nie ślawato Jakem się poczat z Bogiem*

giem dzielić fortunę moją, Kościół y Kłafortory fundować, sam nie wiem, iako mi BOG wsi ystszego przyznaża.

W Wifzniowcu Nadgrobeko nim mowi. *Principis Imperii titulum à duobus Augustis, Ferdinandis ultro oblatum, missumque non induit, sed velut pignus Imperatorii de se iudicii in modestiae scrinio deposuit. Piglowski in Elogus oim. Quot Aras per Provinciam DEO, quot Religiosis cœnobis, tot æternæ sui memorie fundavit monumenta.*

Alexander Michał Lubomirski Woiewoda Krakowski do Częstochowskiego obrazu dał ryle złota, ile Syn iego Jozef urodzony zaważył. *Niesi port. Oareb siol. fol. 323.* Jozef Karol Marzatek W K. Syn tamtego: Miał za sobą Teofilę Liężniczkę Ostrogską y Zastawską oitarną Wdowę po Dymitrze X. Wifzniowieckim Kasztelanie Krakowskim. Z nią Córka Teresa za Karola Xiążęcia Neuburskiego wydana, ktorego Xiążęcia Siostry I. za Cesarzen. 2. za Krolem Hiszpańskim 3. za Krolem Łużytańskim, 4. za Jakubem Krolewiczem Polskim 5. za Xiążęciem Parmkim. Druga poszła za Sanguszka Marzalka W. Litt. y w Dom Xiążęcy w prowadziła Ordynacyą Ostrogską,

ską, bo Brat iey Ordynat umarł młody.

Jerzy Sebastyan Marzatek W.K. Hetman Polny Gen: Starosta Krak: Syn Stanisława Woiewody Krakowskiego; ktory to Woiewoda dzieląc na trzech Synow Fortunę te trzy rzeczy temu rezerwował, ktoremu zgodne swego czasu będą 1. Namior ktory odkupił od Kozaków wzięty Turkom pod Chocimem, 2. Marzalkowska łaskę darowaną sobie od Mikołaja Wolskiego Marzalka W.K. 3. Kamienicę w rynku Krakowskim. Wszytko to się dostało temu Jerzemu, łaska iako Marzalkowi, Namior iako Hetmanowi, Kamienica iako Generalowi Małopolski: Staroście Krakowskiemu na przyjmowanie Gości. Był w Hiszpanii, gdzie z Koniecpolskim Hetmanem początki wojenne zaczął. W Częstochowie od Jana Kazimierza Buławą Polną uczczony, którą tamże zawiesił u Nays: Panny idąc przeciw Rakocemu. Pod Cudnowem Moskwę bił a pod Słobodyszczany Chmielnickiego Moskwie na pomoc przybywającego. Ten *Invidia succubunt*, Jako mowi, Potocki, a to dla tego, że zażycia iego innych Kandydatow z Francyi Krol nie akceptował, Na co się przed całym

świa-

światem manifestował. Nie mogąc umitygować tej nie łaski Króla, pod Marwami Wojsko Królewskie zniósł, porzym izabłę pod nogi Króla rzucił, na Szląsk się umknął: także R. 1669. umarł, w Wifznicy pochowany. Dekret od wszystkich go honorów odsądzaący, na Seymie Electionis Króla Michała skasowany. Córka jego z Ligęzianki Krystyna, Felixa Potockiego Kasztelana Kraków: Hetmana W. K. żona, na skrzypcach dziwnie dobrze grająca, wiersze nabożne, partytury do tego komponująca: bardzo z młodu wesół, aż nicią od Ciorki Xiężny Radziwiłowy Kancelerzyny Koron: do Stołu nad Książką wiązana. Matce Mayświętzey służyć się zapisała kwią z palca wyciśnioną, chowała tę karę aż przed śmiercią, pokazała Spowiednikowi. Na wrzody zachorowawszy na czele y pod gardłem, z okazyi grassującego powietrza uczyniła ślub przy Spowiedzi: Wilię w całym życiu pościć do S. Ignacego (było to w Wilię jego) nazajutrz wrzody się przepukły, za co miała zostać Zakonnica S. Terezy, ale odwiedziona. Jeden z Konkurrentów męża iey chciał zabić, ona zgromiła go, a gdy coś nie przystojnego

nego od niego usłyszała, dała mu w gębę. Była urodziwa. Czas na wszystko miała rozmiarzony, na Modlitwę, na czytanie, na ręczną robotę. Chorych nawidzała, niewolników wykupowała: Dufze Czyścowe ratowała: w Sokalu Brigitkom usługowała, nogi ich całowała. Pannom w nocy swoim trzewiki chędożyła, całowała, pościem, wlotiennicą, dyscypliną, pałkami się umartwiała. Perswaduującym, aby nie tak surowie z sobą postępowała, rzekła: *Jest to sobie pochlebować, mówić: GOGA kocham, a nie dla niego nie cierpieć.* Za popędliwość swoją w gniewie, ialmuznę dawała, urazy odpuszczała. Zakonnicy Szkaluiący się nogi ucałowała. Brigitkom w Sokalu z Mężem piękny Kościół wymurowała: Także Kościół S. Markowi Ewang wystawiła w Surowowie pod Krasnostawem: w Krasnymstawie zaczęła a Sukcesorowie iey legacyi Kościół dokończyli Jezuitom; y miejsce to aparatami z bogactwa y co rok ośm dni Rekolekcyi odprawowała. Wota poczyniła: 1. *Kłamstwem dobrowolnym nigdy BOGA nie obrazić.* 2. *wzbudzać w sobie pragnienia widzenia BOGA, y gotową być na śmierć.*
Przy

Przy każdej ełewacyi Hołtyi S. to pona-
wiała. Na Rekolekcyach trzydniowych
R. 1699. 8. Mai: zapadła, umarła po
Sakramentach, y spowiedzi generalney,
którą co rok czyniła w dzień Niepokala-
nego Poczęcia. Po-chowana w Krasnym-
stawie u Jezuitow. *Spowiednik dłużej iey
życie opisał in M. S.*

Stanisław Herakliusz Marzalek W. K.
Syn tego Jerzego Marzalka y Hermana.
Zwano go *Młodym Muszkietierem*. Uia-
zdow przy Warszawie Krol Jan y Rzez-
pospólita mu darowała; gdzie piękny z in-
skrypcyami Pałac erygował, a w Czernia-
kowie OO Bernardynow *sub titulo S. Be-
nifacii*, fundował gdzie sam pochowany;
Roku 1702. z nadgrobkim. *Hic iacet
peccator huius loci Fundator*. Miał 1 mo-
roza Zofia Opalińską Marzalkownę Na-
dworną; Z niey Elżbietę Sieniawską Ka-
sztelanową Krakow: Hetm: W. K. 2 do-
cótki miał Elżbietę Donhoffównę Podko-
morzanek Koronną. Za granicą będąc
w drodze, gdy z iszą skarbu ciała nie-
ktorych pochowane były, w kilka czasow
potym gdy się do Domu wrocil w eremi-
torium pokazały mu się ich Dusze upewnia-
jąc go o nieśmiertelności Dusz ludzkich.
Bieliński in Consolom Hie.

Hieronym Augustyn Kasztelan Krako-
wski Herman W. K. Syn Jerzego Mar-
zalka W. K. czwiczony w Malcie, Ka-
waler Maltański dyspensowany dla Bo-
konowny Stolnikowny Litt. Był pod
Wiedniem, y w Kilii zwycięzca z Tur-
kow, Fundator Reformatow w Rzeszowie.
Umarł R. 1706. Jerzy Dominik Wo-
iewoda Krakowski piąty Syn Jerzego.
Marzalka Wielkiego Koron. Hetmana
Polnego. Będąc Podkomorzym K. exe-
kwował Dekret na Toruńczanow. Do
Częstochowy wysypał 100. tysięcy. U-
marł R. 1727. leży w Częstochowie
z Zoną Bokunowną Stolnikowną Litew:
przed śmiercią się rozwiódł, a poioł Tar-
łównę Woiewodzanek Lubelską.

LUBRAŃSKI Herbu Gódziemba
z Lubrańca Lubraniec się zowie. Jędrzey
nazwany Laikary Biskup Poznański na
Koncilium Konstantyeńskim Posel od
Jagiella Krola, 3. Kazania miał po Nie-
miecku z plauzem wielkim. *Bzovius in
Annal:*

ŁUKOMSKI Książ Herbu Roch, uży-
wają y Pogoni, bo idą od Siostry Jagiella
Kozatowicz. Mieli Połockie y Łukomskie
Księstwa.

LUZIĄNSKI są dwie z zębami szczęki do siebie obrocone. Przyszłedł ten Herb z Misnii do Polski. *Okojski.*

LWOWSKI Herbu Nałęcz, Idą od Ostrorogów, tylko od Lwowka Lwowskiemi nazwani iednak się pisali z Ostroroga. Dobrogost *de Lwow* Kasztelan Poznański R. 1504.

ŁYCZKO Herbu Sulima w krakowskim. Łyko także w Litwie.

ŁZAWA są dwie Podkowy białe barkami do siebie obrocone między niemi miecz na doł ostrzem. Za Łęzka Białego Rycerz Behina *alias* trzech Podkowszczaź trzymający zdrzymał się, we śnie woysko widząc nacieraające krzyknął. Przypadło woysko nic nie widzi. Przyznaie się do snu. Życiem darowany, ale z Herbu podkowa trzecia odjęta, herb od Łkania Łzawa nazwany. *Paprocki.* Tenże znowu twierdzi że od miasta Bawarskiego Łzawa że Swichowscy tam się tym Herbem pieczętują.

M.

MACIEJOWSKI Herbu Ciolek Samuel Biskup krakowski kanclerz W. K. wielkiej godności Prłat: same Panięta na dworze swoim chował. kromer zwał

go *Animam Mundi.* Lubieński o nim: *Dwoch w Polsce jest którzy prawdy nigdy nie powiedają Piotr Gamrat, y Samuel Maciejowski. Ten sekreta dęymując, tamtę, choć czego nie widział usłysz.*

Kważyna Maciejowska Córka Kasztelana Sędomiczkiego Stanisław 1, Marszałka Nadworne go K., gładkie go Wierżopisa. wielkie go Starysty w radach, czterema miedziami przed czasem urodzonego, dla tego tyleż czasu w sadle wieprzowym codzień inszym uwiązane go żonę. Urodził się z Czurytowny, kasztelanki Przemyśkiej, która była wielkiej światłości. W przed była żoną Wapowskiego kasztelana Przemyśkiego: o której on mawiał: *Żenie żonę, ale Anioła mam w domu.* Kapłanom u stołu pierwsze miejsce dawała, bez których, albo bez uboie go nigdy nie siadła. Cerkwie Ruskie Schizmatyckie za konsensem Grzegorza XIII. na kościoły katolickie poobracala, Plebanami osadziła: do Schizmatyków, grzeszników była Apostolką. Przestrze, a aby w Święto nie robiona. Żydówki, Moskiewki, Tatarki na iey Dworze ochrzczonebyły. Wina nie piła, Włosiennicę nosiła, z Panną iedną do

kościół chodziła w czarnym stroju. Kartki z officiami statecznym rozdawała, a ktorey się starzeństwo traſiło, tey cały mieſiąc ſłuchata. Pięknie umierała Roku 1596. w piątek 17. M.ia od N. Matki y Marſaleny S. nawiedzona. Pochowana w Dynowie. Suknie iey z opinii Świątobliwości rozebrano. Paprocki ją zowie *Matronam lectiſſimam* X. Szymon Wysocki wydrukował iey Życie.

Bernard Maciejowski Arcybiskup Gnieźnieński oraz Biskup Krakowski Kardynał pod tytułem *S. Joannis ante Portam Latinam*. Dworzanin Ferdynanda y Maximiliana Ceſarzów. W Polſzcze był Chorałym koronnym, w Moſkwie wojownikiem potym Xiędzem zoſtał kapeluſz mu Nuncyusz oddał klaudiuſz Ranconiusz tu przyſtany mając z Rzymu. Pochowany w Krakowie. Fundował Kolegium Jezuickie Lubelskie, do kościoła dał Zab S. Jana Chrzciela. Baſba proſiła bardzo proſiła go, aby iey Spowiedzi ſłuchał, uczynił to, iuż Arcybiskupem będąc, dała mupo Spowiedzi bochenek chleba razowego według zwyczaju, wzięt, kazał ſobie dać na ſtoł, mówiąc: *Je Paſterskiey pracy jwiozey chlebem* MIA-
wie.

MIA CZYNSKI Herbu Swinka, z Miącznik w Sieradzkim. Z tych Jan Miączniński napisał, *Lexicon Polon. Latinum* naśladował pierwſzy Calepina, Filozof, w Hebrayſkim, Greckim, Łacińskim językach biegły. Wiochy Hiszpanią, Francją, Brytanią zluftrował, Stetana Batore o Faworyt. *Starowolki, Petocki*.

MAGIER Szeliga Herbu, w Sędomicynie kuſi Magierow Miasteczko założyli. Już ich nie maſz.

MAGNIFIK kapitań Nobilitowany Roku 1662.

MASŁO w Ofzmiąńskim Powiecie Szlahta.

MALDRZYK Herbu Wąż w Mazowszu. Już ieſzli, a fortuna ich weſzła w Dm Toporow. Xiążę Mazowiecki Władysław polując obnócował ſię wpuſzczy, żalił ſię przed Węſem, iż głodny; krory mu rzekł: *Mam ia chleb, y Maldrzyk y ſłaję niwa*. Za to Xiążę częſć znaczną na wieś darował Węſowi. Zwaſno go z Potomſtwem od tad Maldrzykiem. Jan Maldrzyk Wąż Podſkarbi Xięſtwa Mazowieckiego, potym Woiewoda Belzki, bo Xiążęta Mazowieccy byli y Belzkiemi. *Paprocki*.

MAŁOPOLSCY Nobilitowani Roku 1676. kleynpolt Herbu, chyba wkonstytucyach wspomnionego yopisanego.

MASSALSKI Litera wielka M. na ktorey krzyż stoi, wszystko złotego koloru na polu czerwonym: *Paprocki*. Vel litera M. biała krzyż złoty pole błękitne. *Okolski*. Czyli też krzyż powinien bydz nad, y pod strzala. Na hełmie piora strusie, albo Mitra. Wyszli z Smolenszczyzny z Siewierszczyzny, iak te kraie Moskwa do siebie wzięła, do Litwy poszli. Massalski Woiewoda Miński. Teraz Woiewoda Mściwawski y Hetman Masalski.

MASZKOWSKI Herb; Stońce. *Okolski* mowi że we Francyi, y Alfacyi wiele Domow się tak pieczętuje. Maszkowscy go w Polsce zażywaią. Zyndrama małego wzrostu Myszkowskiego R. 1410. Chorążego krakowskiego Władysław Jagello na Grunwaldzką z krzyżakami okazyja uczynił Hetmanem. *Starowski*, *Bielski*. Pisali się z Maszkowic.

MATCZYNSKI Marek Jastrzębczyk z Podskarbiego W. K. Woiewoda Ruski, legował 2000. Czerwonych złotych na poprawę murów Lwowskich.

ME-

MECINSKI Herbu Poray albo Roży w Lubelskim y Sieradzkim. Biszą się z kurozwęk ktore poszły w Dom Lanc-korońskich przez ostatnią kurozwęka. Odrad już Męciniemi się zwali. Grob Męcinskim założył w Częstochowie kasztelan Sieradzki Woyciech Męcinski tam sam złożony z żoną Przyłęcką. Z tych idzie X. Woyciech Męcinski, Jezuita, Syn Woyciecha Męcinskiego, z Heretyka katolika, y Felicitary albo szczęsney Głoskowskiej Herbu Jastrzemiec, urodzony około Roku 1601. W powołaniu swym chwalić się był poczoł. lecz przez sen Najświętsza Matka w osobie S. Marii majoris podająca mu pomarańczę, pokusy te przytlumila. Uczył się w Polsce, w Rzymie, w Luzytanii w Eborze dokończył Teologii. Po sobie y Braci zmarłej całą Fortunę Collegio Ciacoviensi zapisał. Gdy płynął do Indii, w niebezpieczeństwie Relikwiami S. Xawerego do kotwicy przywiązaniem salwował się. W Goi mieście Indyjskim u grobu tegoż Świętego misterną Lampę swym kosztem w Europie sprawioną, zawiesił, przydał y do trumny jego sztuki piękne. Włosy uszrzygliży po Japońsku-ustroionys, z Kie-

z Xiędzem Rubinem Wizatorem Japon-
skim y 3. kapłanami Soc: *Jeſu* przybył
do Nangazachu, 7. mieſięcy w więzieniu
trzymany, do drabiny wznik przywią-
zany, lekiem w ſiebie laną cierpiał wo-
dę, y znowu w praſie ſciśniony wylewał
ją z ſiebie, gębą uſzema &c. ſto pęć na-
razy to na nich powtorzono W. pro-
wadzeni za maſto na górę *Mons Aizti-*
zum, powrozami ſkrępowani, lewą rękę
zostauiwszy do dania znaku, ieſtli b. wiary
ſwoiey oſtąpili do góry no am. za-
wieſzeni, nad ſmrodliwemi dołami głó-
wami, to do góry wyciągani, to w doł
ſpuszczani y w nim kręcenie. Tak żył
Woyciech dni 7. ſkonał 23. Marca Ro-
ku 1643. wieku ſwego 42. Dniem ie-
dnym prędzey X. Rubin: XX. zaś An-
toni kapłan Franciszek Markwez Di-
dacus Morales w dni 9. przy ucięciu głów
pomarli: Dwie w nim wielkie były
Cnoty: 1. chęć cierpienia 2. wiarę. 2.
miłość do Matki Najświęſzcy którą we-
zwawſzy w Weſtfału *ſuo tam praſ. ium*
zmowiwszy, rozboynikow rozeſnał na
ſiebiezgotowanych kiedy zapisywał Col-
legio Cracov. ſwoię fortunę, rzeki: *Ju-*
żem dał Panu BOGU wſyſtko, com miał;
nic

nie mi nie zoſtaie tylko abym mu y
krew moię oſtarwał. Piſali o nim *Filip*
Alegambe, Math: Fanner, Franciſ: Rſini.

MEK Herbu Rycerza z wlocznia
w Litwie.

MEKARSKI w krakowski.

MIECZNIKOWSKI Herbu Podko-
wa, Adam Pułkownik Zygmunta III. po-
tym Reformat, który w młynie krako-
wskim OO Dominikanow ſzczarowa-
nym gdy koła przeciw wodzie obracały
ſię, y nie e. orczyzmy nie pomogły, zro-
ſkazu ſtarſzych ſwoich trzy razy rzeki-
ſzy owe ſłowa: *Chriſtus ſaſtus eſt obe-*
diens u; ad mortem przełamał czarto-
wſką ſię, młyn uwolnił. *Kazanie koro-*
na wiekui ca.

MIELECCY Herbu Gryfiedney zBra-
nickiem i Dzielnicy; co ſię o tamtych mo-
wiło tym ſłuży; Idą od Klemenſa z Ru-
ſzczy Woiewody Krakowskiego, z Miel-
ca ſię piſzący Jan Mielecki Woiewoda
Podolski Marſzałek W. K. żołnierz,
komendę całego Woyska na Inſtant-
czykow wtedy poddających ſię mający,
w wierze gorliwy na wyſłępki żołnier-
ſkie ſuroy. Umarł R. 1561. Pogrze-
biony w Mielcu gdzie y innych groby
wſyſt-

wszystkich. Mikołaj Mielecki Woiewoda Podolski Hetman W. K. Syn Jana Woiewody Podolskiego na Dworze Cesarzkim wychowany: Bohdan Ho podarą wygranego, na swej ośledził władzy: posłany do Moskwy, Połock do Polski odebrał, Sokal hawny Zamek spalił. Na drugą tamże ekspedycyą od Stepana namawiany słabością się ekuzował, Białąę dobrowolnie złożył, która dostała się Zamoykiemu. Heterwa za słianem X. Piotra Skargi y X. Benedykta Herbertsteina Jezuitow porzucił. Miał Raddziwitównę Woiewodziankę Wileńską K. W. L. Z niej Zofia Xiężna służyła potym Chodkiewiczowa Wiewodzina Wileń: druga katarzyna Ostrozowa Woiewodzina Poznańska, Podsiwono y Baczow Collegium Lwowskiemu Societ. JESU zapisały

MIESZANIEC Herb puł orla białego na prawey stronie tarczy przedzieloney y dwie róże białe na lewey w polu czerwonym Dany od Wielkiego Kazimierza Pelce y Niemitże Braci spłodzonym z Estery Zydowki, dla tego Mieszaniec nazwany. Jeden umarł młodo, drugi zginął pod Pokrzewnicą. *Pa-procki, Okolski, Bielski,* **MIE-**

MIETELSCY z Mierła Herbu Ostroja. **MIKULINSKI** Herb z trzech liter M. złożony białych czyli złotych na polu błękitnym na wieżach krzyż. Rzymianie na proporcach dla dystrykcyi od Choraw nosili te litery, który zwyczaj do Gekow od nich do Rusi przyszedł. *O-kulski.*

MINOR Herbu Pulkozio w krakowskiem Lięża miał Synow dwuch bliźniąt, Leczdo wzajem sobie podobnych, obiemą iedno imię dano Jana, ale dla dystrykcyi iednego zwaño *Lięża Jan Major*, drugi *Jan Minor*. Lięża Minor był Woiewodą Łęczyckim. Wnuk Woiewody tego Starosta Polznieński miał 9. Synow z Beaty Tęczynskiej, z Lubomirskiej drugiej także 5. Z tych 18. Synow 5. pod Obertynem za Tarnowskiego Hetmana zginęło. Jest to tedy ieden Dom z Liężami.

MINSKI Herbu Prus w Mazowieckim. Stanisław Miski Woiewoda Łęczycki Starosta Płocki Posłem będąc do Rzymu kanonizacya S. Jacka otrzymał od Klementa VIII. y chorągiew z obrazem iego solennie wprowadził do Krakowa. *Relicus.* Ogłuchalsy w Neapolu się wykurował, powra-

powracając w Padwii umarł Roku 1607. tamże pochowany u S. Antoniego.

MIRSKI Herbu Białynia w Litwie. Według wielu zdania idą Mirscy od Włodzimierza Monarchy Ruskiego, z którego Synów 12. jeden Swanropek Xiążę Twercki, od niego Syn Jędrzey y Dymia; tych Xiążęta Czerwentyński y Mirski: *Gueda, q, u (g, nich), tyel wana.*

MŁOCKI Herbu Prawdzie w Litwie y Polczere. Z tych Jakób Jezuita w Rydze umierając widział Markę Najświętszą którą Nabożeństwo n. czu. osobiłwizy n. upewniając o zęciu swoim, na wozie tryumfalnym siedzącą, nakrótym Dufzę, do nieba wprowadziła. *P. Nadaś.*

MŁODZIANOWSKI Herbu Dąbrowa Tomasz Jezuita wielkiej nauki y świętobliwości Kaznodzieja, wiele Xiąg wydał. Był w Jeruzalem. Dufzę często go o ratunek prosiły. Kazywał w Poznaniu, Lublinie, Krakowie u Świętej Barbary. Umarł w Olbromie R. 1686. na kamień przy Xiędzu Matachowskim Biskupie Krakowskim zostając. Sprowadzony do Krakowa, lat 22 nieskazony oprócz twarzy, roku 1708. *Hist. Coll: Crac.*

MNISZECH Herb jest pior 7. strusich

fich czarnych iak pawia ogon rozw. tych na polu czerwonym, na helmie korona, a z niey tyleż pior wynika. Wyżedł z Czech za Zygmunta I. Krola Polskiego od Mikołaja z Wielkich kończy (i)ę bliko Frystana) dla niechęci Ferdynanda Krola Czeskiego, choć go już wokującego po przedednaniu, nie powracając, y, wziół kamieniecką Pilawczankę Ciotę Maciejowskiego Kardynała. Był potyn. Podkomorzym koronnym. Leży w Krakowie w Zamku. W Czechach się iednym piorem zrazu piacztowali, lecz gdy Wandalin Mnifzech 7. lat w Wojsku Karola Wielkiego hermanił 7. pior mu za iedno dał do Herbu, y uczynił Habią na Konczycy y Osłowicy *Okoljki*. Karol Krol Węgierski w Herbie swoim całego kładł Strusia. *Chronica Hungariae.*

Jerzy Mnifzech Woiewoda Sędomirski z Jadwigi Tarłowny wielkiej fortuny Damy, Chorążanki Sędomirskiej spłodził Maryannę za Dymitra Cara Moskiewskiego wydaną, z weselem pompatycznym przy obecności Zygmunta III. Krola Polskiego ślub dawał Maciejowski Kardynał. Po ślubie z wielkim kosztem na Moskiewską Stolicę odprowadził

wadził Ją Oyciec, który woyskiem własnym swoim 500000. Moskwy pod Nowogrodem zbit według *Petryusza*. Potym Moskwa Dymitra tego zabita, Maryanna związki małżeńskie ponowiła z Iwanem Marciniowiczem Zaruckim. *Pratorius Orbis G. tract. 1. 2. c. 2. §. 6.* Ale y tu wraz z nim y z Synem zginęła. O śmierci tej pisze *Kobier'yci in Hist. Vlad. II.* Druga jego Coika była za Xiążęciem Wulzowieckim Woiewodą Ruśkim. *Pis. i se ut, yky Wandalinami.*

MODLIBOWSKI Herbu Drya alias trzech kamieni drogich na linii ukośney z Modlibowie

MODLISZEWSKI z Modliszewic. Herbu Łabędz. Jan Podkomorzy Płocki, mając według niektórych 24. Beneficia gdy w iednym posiedzeniu dwadzieściego czwartego nie mógł się dorachować, usłyszał głos: *Bedziesz prawi w piekle u mnie miał dwudzieśc czwarte Beneficium.* Czym przestraszony, Beneficia rezygnował. Kapucynem osiro żyjącym został.

MOGIŁA Herb. Mogiła iak skrzyńca czworo-graniasta, z prawego y lewe-

go boku y no frodku krzyż. *W Litwie tych Herbow wiele.*

MOHYŁA Herb dwie są szable gołe na krzyż ułożone na doł końcami, na których także krzyże. Ale y innych wraz z tym Herbem Mohyłowie zażywali. Na gorze są trzy Herby ieden koto drugiego. 1. a *dextis* bawola głowa czarna z pięścieniem w nozdrzach z gwiazdą na czole, z boku od prawey strony słońce, od lewey Xęzyc Wschodku dwie szable. 2. dwie szable opisane. 3. Jelita. 4. Ozeł czarny w lewą, tarczy skierowany, trzyma w pyśku krzyż, stojący na gałęzi odcięty, na którym korona otwarta. 5. Ostoia. 6. Nowina. Bawola głowa iest Herb Wołoski, gdzie oni Hospodarami byli. Szable ich iest Oyczysty Herb. Jelita, że od Zamoyckiego Hetmana Hiremia na Hospodarstwie utrzymany, od Hieremii przyięty; Ostoia Nowina z racyi Kolligacyi z Domami.

Idą Mohyłowie od Mucyuszow Rzymskich, z których ieden do Grecyi się przeniósł. Inni mówią że Przodkowie ich w Albanii osiedli, czyli w Dacyi. Siedmidrodkiey Ziemi, Multanach. A

że dwie Buławy nosili w Herbie, aby nie wpadli w suspicya że iakiey władzy użypnia. Buławy w szable zanienili. Oczym List widział *Okolki* po Włosku u Samuela Xiążecia Koreckiego. Z nich iednak kiedy ten Dom w Polsce kwitnoł Buławy z Szablą na krzyż złożoney w hełmie y na tarczy zażywali. Mohyłow imie od Mogił sypanych na trupach zwyciężonych po nad Dunay. W kolli-gacye wielkie z Gefarzami Greckiem i Dakami, Kanrekuzanami, Paleologami to imie zaszło. Jan Mohyla Woioownik do ser-cu przypadł Jana Huniady, skolligował go z Córka Despory. Z nią spłodzony Heremia Hospodar Wołoski, indigena-tem w Polsce darowany R. 1593. Miał Elzbietę Ciamiartownę Siedmigródzan-kę zasną, z nią 4. Córki i. Reginę, Mi-chala Xiążecia Włsniowieckiego Starosty Owruckiego żonę. 2. Maryą Potocką Wo-ięwodzinę Bracławską, Pisarzową Pol. K. 3. Katarżynę Samuela Xiążecia Korec-kiego żonę. 4. Przerębską Woiewodzinę Łęczycką, porym Czarnkowską Kaszte-lanową Łęczycką, porym Myszkowską Wo-ięwodzinę Krakowską 4to tandem voto Potocką Woiewodzinę Krakowską Het: W.K.

W.K. Ta się przy śmierci schizmy wy-rzekła.

MONTELUPI de Mari Florenczy-kowie iaz zeszli: mogliby się zwać Wil-czo-wiecy.

MORA *vel* Murzynowa iest głowa Murzynka na polu czerwonym przepa-łana Chustą białą. *Bielski, Papirski*. W Hetrurii Hiszpanii, takich Herbow dosyć wspomina *Petrarcha* y Steffeliu-szowie na Szląsku go zażywają. *Item* Algarbii Herb takż głowa chustką ścią-gniona.

MORAWSKI Dąbrowita Jan Jeru-ira kwiaz niewinności iak wyznał Spowiednik. Był pobożny, wiele Xiąg wydał: Umarł R. 1700. w Poznaniu.

MORDAS w Litwie niegdyś.

MORSCY Topor z Trepkami ieden Dom.

MORSZTYN Herbu Łeliwa z Nie-miec. Zwali się Mondstern od Dobr y Zamku nad Renem leżących; y tak sen-sim Morsztynowie nazwani. W Jetzym y Janie Bratach tu przyszli. Jerzy Sta-rosta Kowalski Arianizm w Dom swoy zaplatany porzucił.

MORTESKI w Prusiech Dom sławny Herb

Herb ich dwie nodze orle na krzyż. Kwitnął w Francyi w Prusiech za krzyżaków. Nazwani od Dobr Morteza: sławni od Roku. 1128. Ostatni Ludwik Moręski Woiewoda Chełmiński. Jego Siótry najmłodzey Magdaleny, życie opisał X. Stanisław Brzechsy Jezuita y wydrużkował. Ta w młodym wieku przypadkiem rzeniec ranita, oko straciła y potym przed Siostrami tę szczyciła: *że rżoka ślepotą wiele Dłuży iey światłości przybyło.* Zakonnica zostawszy Benedyktynką po Nowiciacie śluby Zakonne uczyniła, Chrystus, przez ten Aniołami otoczony podawał iey pierścień dyamentowy ostrzy którego kilka razy nie chciała przyjąć, Chrystus na obłoku go zawiesił, y rzekł. *Ten pierścień znaczy śluby Zakonne, starayże się, żebyś ich z pilnością dochowała.* Klasztor Chełmiński od krzyżaków zheretyczalnych zburzony, mający niegdys 160. Panien uposażonych, reparaowała Xięnią tamże zostawszy. Przed Gustawem Xiążęciem Sudermańskim Szwedem. uchodzący, do Bydgoszczy z Siostrami, czy przez ten, czy na jawie z raniiony Chrystus w płaszczu szarłatnym skrwawionym rzekł iey: *Nie boycie się ia*

was

was bierę w obronę moię podjęcie w wszystkie pod płaszcz moy. Raz zgubioną swoię znalazłszy Książkę z prętkości wymowiła: *To moia Książka: wycięła sobie za to policzek, że w Zakonnicy słowko to moia postać nie powinno.* W piarce strzegła się gadać, śmiać. Umarła R. 1631. w sobotę przed Starozapustną Niedzielą lat mając 76 z pospolitego grobu dla świętobliwości do osobnego zaniesiona w Chełmie.

MORTE Szlachta niegdys w Liwkiej Ziemi

MOSZCZYNSCY Nałęczowie Moszczyńscy Łodziowie.

MROZOWICKI Jakób małego wzrostu, Olbrzyma potężnego Krolowi do Torunia przyprowadził. *Vapovius in fragmentis.*

MUR jest w Herbach Arcemberski, Farenzbach, Frankenberg, Golebiowski, Konopacki, Kozłowski, Prawdzie, Rhor, Waxman.

MORDELIO Mieśiąc nowy z krzyżem y gwiazdą pod mieśiācem. Z Kroacyi Jerzy Karwar go wniósł za Władysława, czy Kazimierza Jagiełłończykow wziął za męstwo na Szląk. ey granicy Woytwo

stwo

stwo w Młodaszyńie, potym w Potomkach Młodawskim nazwany.

MUTYNA Herb patrz Drya.

MYSZKA Herbu Kórczak Michał Myszką Kafztelan Wołyński 1589. Córka jego była za Radziwiłem.

MYSZKOWSCY Herbu Jastrzebiec w Krakowskim. Stanisław Woiewoda Krakowski Heretyk, za niego Herezya gorę wzięła w Krakowie. *Hofius in Epistolis*. Na weselu Zygmunta Augusta za dobre gonitwy z kopią rezygowany. Pisali się z Mirowa. Az za Piotra Myszki B. Krakowskiego, inaczej pisać się poczeli. W Kaplicy u S. Trojcy, wspaniały ich grob. Zygmunt Myszek Marszałek W.K. y Piotr Woiewoda Rawski Bracia mając Rzeczypospolitey zezwolenie, jako ostatni Domu tego, uczynili Ordynacyą Dobr ruchomych y nie ruchomych. Pisali się Hrabiami na Mirowie. We Włoszech będąc od Xiążęcia Mantui Gonzagi do Herbu y Familii przyięty a od Klementa VIII. Papieża Margrabią zawołany imię Margrabiów Gonzagów w Dom swoy wprowadził. Na wojnę Moskiewską swym kosztem kilka Chorągwi wystawił. Umarł Roku

1615.

1615. Ferdynand Starosta Grodecki Brata swego Władysława do cudzych Kraiów iadącego żegnając w Michałowie, statkę Braterskiej miłości świadka wystawił. Władysław był Woiewodą Bractawskim, Sędmińskim, Krakowskim, w Poście wielki do krwi się biczował, boś na wielki piątek groby nawiedzał. Syn to był Marszałka W.K. z Mohilanki, zrodzony.

N.

NABRAM albo Waldroff Pola 3. białe a 3. czarne do góry idące, od Ryce-rza Nabram zwanego Bratoboycy na znak wieczney żałoby wzięty. *Paprocki; Petrasanika* takie Herby wspomina.

NAKIELSKI. Nobilitowani R. 1683. Z tych Samuel Nakielski Miechowita Proboszcz u S. Jadwigi w Krakowie mąż uczony, wydał do druku *Miechoviam sive Promptuarium Antiquitatum Monasterii Miechoviensis Anno 1634*. Pisze tam o Przywileiach, Proboszczach &c.

NALECZ *vide* Czarnkowi. *Petrasanika* Cudzoziemskiego żadnego takiego Herbu nie opisuje. Był Ordo Bando y Binda w Hiszpanii. (Bando w Hiszpańskim Nalecz Chusta, Pas) od Alfonsa

O2

Krola

Króla Kastrylii postanowiony, ten pafa na cztery palce szerokiego z prawego ramienia pod lewą wiszącego, zażywał. Szlachcie go dawano tylko y lat 10. w wojnie służącym. Już ustał,

W Neapolitańskim Królestwie był Order Nodi od Ludwika Króla Węgierskiego postanowiony, gdy wojnę z Joanną Królową, Traktatem Pokoju zakończył Joannę pośl za żonę y ten Order postanowił R. 1351. *P. Bonnam in Ord. Equestr. p. 11.*

Piotr Biskup Poznański *Gerbisz* albo według drugich *Proditor* zwany że podobno Probstwo Santockie oderwać od Kapituły pozwolił Ottonowi Długiemu Xiążęciu.

NAPIWON Herb *alias* Jelenia głowa z rogami do góry, a między niemi siedzi wilk szary z ogonem zadartym, w polu żółtym. *Paprocki.* Bolesław Krzywousty temu, co mu żywcem Jelenia przyprowadził, dał go za Herb, y pieniądze kwotę mówiąc: *Na piwo, z tąd Napiwon ten znak.* *Paprocki.*

NARBUT Herbu Zadora, zacni. Bazyli Narbut Jezuita Świątobliwy y mądry Kapłan, ktorego konwokacya po śm. erci Augu-

Augusta II. Kanonizacyą zaleciła Roku 1733. Pokazał się młodzianowi w pokusach radząc tak się modlić. *Deus, qui Basilium Narbut occulto castitatis Martyrio decorasti. quæsumus ut ejus meritis & intercessione, a carnis illecebra liberemur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.* Umarł w Sędomierzu Roku 1722. *vide* Trepka.

NIECZUIA Herb Pień sękwowaty od drzewa odejty, albo kłoc na nim krzyż w polu czerwonym; w heimie pieńek także z skrzydłami po bokach. Nadany w Czechach od Xiążęcia Jaromira Howoriuszowi Łowczemu, iż go obronił na łowach od Werfzowiczów z zasadzek wypadających na jego zabicie. *Paprocki.* Wszebór Woiewoda Krakowski z pod Halicza uciekający tego był Herbu.

NIEDZWIEDZ w Herbach Kruszkich *Lichfus*, Rawicz, Sokół.

NIEMIRA Herbu Gozdawa *alias* Lili Witold Xiąże Litt. dając Moskwie batalią; gdy ci opokoy profilili y Mir; Nagora Rycerz życząc się boiem potykać, zawołał: *Nie mir, to jest nie pokoy,* ztąd Niemirami ta Familia potym Niemirowiczami nazwana. *Stryk: Kojatow. Wzie-*
li

li sobie w Horodli Jastrzębiec pod czas Seymu tamecznego. Lubo potym Litwa za Podole na Polakow rozniewana, Herby pierwey wzięte, odrzucała. *Ło-iatowicz in M. S.*

Władysław NIEMIERZYĆ (są w Woiewodztwie Kijowskim) Arianin rewokowawszy X. Michała Kisarzewskiego zawołał do ostatniey dyspozycyi. Wątpiąc o swym zbawieniu że *sub una specie* komunikował. Domagał się na piśmie assekuracyi od Spowiednika, dał mu w ten sens: Jeżeli na Sądzie Bożym będzie co cierpieć Jmość P. Władysław Niemierzyć za komunią pod iedną osobą pożywaną. Ja to biorę na Duszę moję. 11. Apr. 1653. w Lublinie. Z tą assekuracją skonał, z nią w trumnę włożony. Piątego dnia w Lubelskim Jezuickim Kościele gdy go do grobu spuszczano, w ręku znaleziono drugą oprócz tamtey assekuracją, w ten sens po Łacinie. *Ego Vladislaus Niemierzyć liberum permitto P. Kisarzewski ex vinculo assecrationis bo z miłosierdzia Boskiego Komunia mi służy na zbawienie. Datum in Valle penitentiae 16. Aprilis 1653. Vladislaus Niemierzyć.* Są te Karty w Kollegium Lubel-

Lubelskim Trybunałowi przez X. Rektora tamecznego pokazane.

Niemsta Jastrzębiec: Niemsta Poray.

NIEPOKOYCYCKI Herbu Pociły w Litwie.

NIESOBIA puł strzały ostrzem do gory, w czerwonym polu u dołu z ogonem orlim czarnym, w żółtym polu, *Paproc.* Nadany nad rzeką Niefobia Pułkownikowi iednemu po otrzymanym tam zwycięstwie, które idącemu Kazimierzowi K. Pol. na Wratisława Xiążęcia Czeskiego, widząc orla lecącego, y od siebie strzałą wogon trafionego, wyprorokował. Ale dawniey Krzywosądowie Pizodkowie Do-mu tego kwitneli. R. 999.

NIEZGODA Herb, że Bracia Herbu Dołęga w dziale się nie zgodziwszy ieden drugiego zabił. Za to krzyż od Dołęgi czyli od Podkowy z krzyżem na wierzchu a z strzałą z pod niey na dół ostrzem stojącą, krzyż odcięto a miecz od rogu do rogu podkowy położono. *Paprocki, Biel-ski, Okolski.*

Nieznaiomowski. Ninieński. Leliw-czyk.

NISZCZYCKI Prawdzic Dom staro-dawny. Paweł Woiew: y Starosta Płoc-ki

ki koło Roku 1380, Xiążętom Mazowieckim Kopyłtki y Mławice puścił, za parę ogarów, tak był myśliwy. Niszczył ich Dobra. Wiele było tego Domu Senatorów.

NOSKOWSKI Herbu Łada w Mazowszu Dom starożytny. Z tych Jędrzey Noskowski Biskup Płocki pobożny, w Pułtusku Collegium Soc: JESU wyznosił, tamże pogrzebiony z wielką pompą R. 1562. W Roku 1699. umarł Młodzian w Toruniu Czarliński Prusak, tamże pogrzebiony. Pokazał się w kilka dni Spowiednikowi swemu Jezuitcie prosić go o ratunek. Spowiednik powie: *Młode Dziecie! tyle Miży SS. na pogrzebie twoim odprawito się; za coż ty mnie jeszcze ratunek prosisz.* Odpowie Młodzian: *Wszystkie prawi Miże na pogrzebie moim mianem BOG aplikował nie mnie, ale Waszego Collegium Pułtuskiego Fundatorowi.* Nie wiedział Xiądz kto był Fundatorem. aż się nazajutrz dowiedział, y tę Historią rozgłosił, postarał się też o inne Miże SS. za tego.

NOWINA Herb Miecz ostrzem prosto nadół, a pod nim ucho od kotła białe w polu czerwonym: w hełmie nad koroną

na noga zbroyna mby w koronie klecząca. Nadany od Bolesława Krzywoustego, czy na Płim polu, czyli pod Haliczem temu, który konia podał Kfołowi, a sam się pieśzo ucierając nogę stracił. Po tym gcy oznaymił nowinę że Polacy wygrali, do Herbu ucha Miecz y Nogę otrzymał. Nowiną ten herb za nowinę przyniesioną nazwany.

Cum quo dum rediens, victores narro Polonos.

Stemma fuit dictum lata Nowina meum.

Ale podobno dawniejszy ten Herb; bo Pogna S. Stanisława Biskupa K. Marka około R. 1071, nim się herbowala, czyli złotogoleńczykiem, ale pewniey że Nowina, bo y Swentostaw Woiewoda Krakowski za panowania Leszka Białego Nowiny Herbu zażywał y był krewny Matki S. Stanisława. *Nakielski.*

Złotogoleńczyka początek taki, że Hetman w przebraney okazyi z Rotmistrzem wzięty, y razem w kaydany okowany nogę sobie urznoł. Krol za to złotą mu dał goleń, y na hełmie nosić kazał. *Sarnicki fol. 246.* ten Herb zowie Woyną

NOWODWORSKI Herbu Nałęcz, Z tych

Z tych Dobrogość Nowodworiski Wydrzyoko od czerwoności oczu zwany. Dziekan Krakowski, potym Biskup Poznański, Arcybiskup Gnieźnieński. Pisał się z Nowodworu. Bartłomiej Kawaler Maltański służył w Woysku Francuskim, tam kulą raniony 7. lat strawił, potym do Malty się udał, tam Kawalerem został, pod Lepantem raniony: w Oyczyźnie Smoleńska na 30. łokci mur minami wyfadywłszy dobył. Dwa kroć w Moskwie postrzelony. Od Zygmunta III. w Wilnie złoty wziął Łanuch y Miecz staroświecki z Dobrami, nad to Kommendatorem Poznańskim oznaymiony. Wiele na chwałę BOGU uczynił: do kaźdey potyczki Bogarodzicy Dziewicy wzywał. Leży u S. Jana w Warszawie zmarły R. 1623. Na pogrzebie iego mowę miał Jakób Sobieński Ociec Krola Jana III.

NOWOSIELSCY Kniaziowie że idą od Jednowładców Ruskich y iednego są z niemi Herbu.

O.

Oborski Herbu Roch. Mikołay Jezuita pobożny iednym pocałowaniem Głowy S. Stanisława Kostki w ciężkim par-

roxyzmie ozdrowiał. Ten sam R. 1621 nocy, ktorey pokoy Polakom pod Chocimem, z Osmanem Cesarzem Tureckim stanął, widział S. Stanisława Kostkę na wozie tryumfalnym z Nays: Matką na kolanach supplikujących BOGU, świetną drogą po Niebie od zachodu na wschod przejeżdżających. *Kobierzyski in Vladislao Principe.* Był to Syn Prokopa Oborskiego Podczaszego Czerskiego y Katarzyny Łosiowny. Tego Mikołaja Brat Tomasz Oborski Biskup Laodycki Suffragan Krakowski. Co dzień 2. razy Medytował, co dzień celebrował, zamknowiący się Pacierze odmawiał: w drodze y kilka mil wyboczył dla Mszy S. co dzień y kilka razy na dzień spowiadał się: był cierpliwy w krzyżach, do Matki Najsświętszey nabożny, Rożańcem y Peregrynacją ią szanując. Sam sobie izbę zamiatał, suknie chędożył, latał. Raz w drodze pożyczoney igły zapomniawszy oddać przez umyślnego ią odesłał. Biskupstw, Opactw, przyiąć niechciał; na krzywdy y urazy od sług nie uważał. Do Rzymu 2. razy chodził pieszo, Włosienicę, paski nosił, dyscypliny czynił pokrzywą się parzył. Na Kapłaństwo po-
świę-

święcił. 2185. Osob. Kościołow 140. między innemi S. Piotra w Krakowie, Ołtarzów 75. Portaryków 1000. Kielichów 1757. Wizytę Dycezyi dwa kroć na rok czynił, z iaką Ceremonią, *vide Niesiecki Tomo 3tio jub litora O fol. 389.* Bierzmował dwoma liniami ludzi przez Kościół postawiwszy. Na kamień przed śmiercią chorował, w Krucy fix o- czy w lepiwszy y Sakramenta Święte przy- iawwszy umarł Roku 1644. 3. Lipca po- chowany w Katedrze wiele łask świad- czący po śmierci y Cudów. Życie iego napisał *Xiążd Kukliński Jezuita.*

OCZKO w Czechach z Ołomuckie- go Biskupa, Prażski Arcybiskup z łaski Karola V. Cesarza. *Purpura Doda in suppl.*

ODNOWSKIE. Xiążęta tegoż z Ru- skiemu Herbu, od nich bowiem idą.

X. Odolińskiemu Plebanowi Pryczkie- mu (o 2. mile od Dubna) Wiktoryno- wi, cały tydzień w ciężkiej chorobie iak stuga służył żywiąc, ścieląc chore- mu S. Xawier. Pytał go kto by był w stroiu Jezuickim? Odpowiedział? że Franciszek Xawery. Dał na to świa- de

deństwo do Konfistorza Łuckiego *sub fide, honore, Conscientia 21. Augusti R. 1666.* w Ptrycze. Był to Xiążd poboż- ny y do tego S. nabożny, Jezuitom przychylny.

ODROWĄŻ jest Strzała biała w go- rze y w dole z zagiętymi końcami, na polu czerwonym. Takeż na pawim o- gonie poprzek. Wyfzedł z Morawy. Mąż tam ieden Rycerski wiele sztuk do- kazywał Łukiem, pasowaniem się, był to Poganin wielkich sił, ale go Chrzescia- nin nje raz pokonał. Dla tego wot zach Pana tamecznego wyzwawszy się, Chrze- ścianin porwał go za wąsy, wyrwał one z rwarzy na strzale przynioł do Xiążęcia, wzioł za Herb, Odrzywas teraz corrup- te Odroważ zwany. *Paprocki ex Nar- ratis.* W Czechach też wielkie Domy tak się herbowwały, iako to Tobiaśz Bi- skup Prażski; ale już nie masz. Co w Mo- rawie są Tworcowscy y Siedlniecy mo- wi *Balbinus.* Przyszła ta Familia do Polski czyli ieszcze z Dąbrowką, czyli za Bolesława Chrobrego; z ktorych Przy- byszów *Saul de Konskie,* albo Hrabia na Końskim *cum Successoribus* pisał się. Była Odrowążowna za Jaxą Gryfem Fun-

Fundatorem Miechowskiego Klasztoru.
Nakielski in Miechovia.

IWO Biskup Krakowski Odrowaź wielu Kościołów Fundator iako to S. Troycy w Krakowie Będąc w Rzymie a widząc tam S. Dominika, Synowca swego Jacka mu oddał sam, a potym u SS. Troycy osadził. On S. Salomeę odprowadzał Kolomannowi będąc Kanclerzem Lefzka Białego. Za trzecim razem będąc w Rzymie. w Murynie umarł w R. 1229. Kości jego potym w Krakowie w wielkim Chorze złożone, Znadgrobkiem marmurowym. S. Jacek był Synem Eustachiusza Brata Iwona: O Jacku Honoryusz Papież tu pośtanym mówił: *Będzie prawi z niego wielkie w pólnocnych kraiach wiary prawdziwey objaśnienie. Severinus l. 4. fol. 300 Hilarion Rango-* nius twierdzi że 54. umarłych wskrzesił do swoiey Kanonizacyi. Na Kijow Tatarowie gdy napadł, on Mszą Świętą mając wziął Najswiętszy SAKRAMENT aliści w puł Kościoła głos go załatuie: *A mnie to Jacku zostawiesz tu na zniewagę. Rzekał do Statuy. Nie mam tyle siły zdolney na wyniesienie Ciebie z tej burzy, Ciebie Święta Penno.* By-

Była alabastrowa Statua: *Nie boy się stęgo moy wystarczyć tyle siły, byleś mię wziął. Nawet z temi Świętościami przez Dniepr suchą nogą przeszedł. Saterinus l. 1. c. 13. Na wyspie Dniepru dokąd na płaszczu płynął Diabła kijem z drzewa wielkiego wygnał ktoremu się Paganie tam kłaniali Czart ten w postaci Smoczey. Wypędzony po Dnieprze pływał. Umarł R. 1257. w Wilią *Assumptionis B. V. M.* lat mając 71. Panna Zakonna Bronisława widziała od Kościoła SS. Troycy na Zwierzyńcu drogę do Nieba iasną po niej z Aniołami idącą N. Matkę y Jacka za rękę wiodącą śpiewając owo: *Ibo ad montem Myrrhorum & ad colles Libani. Leander Corn. a Lapide in Cant. C. 4. Miechov. Severing.* Prandota Biskup Krakowski przez sen widział oprócz złotey korony, dwiema wieńcami na głowie ozdobionego na znak lauru Doktorskiego y czystości Pannieńskiey. Widziano także nad grobem jego trzy promienie, jeden nad głową, drugi nad pierśiami, trzeci od nog. Klemens VIII. R. 1594. w liczbę go Świętych wpisał, Święto 16. Augusti naznaczył. Synod Prowinc. Piotrkowski R. 1907. od*

od Urbana VIII. porwierzony, rozkazał, aby Święto jego *post Assumptionis B. V. M. Festum* w Niedzielę pierwszą obchodzono. *Patrz B.* Czesław Odrowąż był Brat rodzony S. Jacka: Leży w Wrocławiu. Iwan y Miłostaw Odrowążowie Bracia, chcieli Fundacyą Stryia swego Iwona Biskpa Krokowsk: Cystersom uczynioną kassować, ale Odrowążowie drudzy R. 1462. tę fundacyą podpisali. Jest ich tam wielu co się nazwali *Fratres Armorum & Domus Odrowążianae*. 15. Jedni Odrowążowie pisali się z Końskimi woli Koneckiem; drudzy z Białoczową Białoczewscy: inni Straszowie, inni z Chlewisk, inni z Szczekocina, inni zaś z Dombra, inni z Sprowy. Jan Odrowąż Arcybiskup Gnieźnieński wieś Damba w Miasto Skierniewiec zamienił. Grzywnę Złota *in feuti signum* z Łowicza należącą raz dawszy; wymógł u Kazimierza Xiążęcia Mazowieckiego, aby iey więcej nie dawać. Chowali się to w Mogile; to indziej. Jan z Sprowy Lwowski Arcybiskup Jędrzey z Sprowy Odrowąż Woiewoda Ruski, Podole trzymał y część Rusi od Jagiella. Tenże sam

Lwo-

wskich Bernardinow fundował, spalonych przez Schizmatyków refundował, Tandem wiele Benefaktorow około R. 1620. Jan Woiewoda Ruski, Fundator Bernardynow w Samborze Jan Woiewoda Bełzki, Stanisław Woiewoda Ruski, Zona iego Anna Xiężniczka ostatnia Mazowiecka Konrada III Córka. Córka iego Zofia Hrabina Tarnowska Kasztelanowa Woynicka, Zygmunt Augusta *thalami aspernatrix*. żona potym Kostki Woiewody Sędomirskiego owdowiawszy Fundatorka Jezuitow u S. Jana w Jarosławiu co czwartek ubogich w szpitalu traktowała, do Troycy Najswiętszey dziwnie nabożna, nikomu nic nie odmawiała w Imie iey, na Imie iey od stołu wstawiała. W Kościele szczepę pod kolana Panna konfidentka iey podawała. Co rok pieśzo na Łysą górę chodziła. Dzieci swoje naśladować Chrystusa, urodzone na sienie kłaść kazała. Umarła R. 1580. leży w Jarosławiu. List pisała do połogu się zabierając do Syna albo Córki, aby iey intencyą, gdy była Wdową 7. lat, y chciała żyć w czystości, wykonał, albo wykonała. Fortunę Bogu obrocil, albo obrocila. Groby Odrowążow są w Mogile u Cystersow.

P.

ODY-

ODYNIEC Herb strzała z krzyżem przez szodek, a w dole załamaniem nadany od Xiażat Ruskich Rycerzowi siłnemu, z ludźmi y Odyńcami dokazującemu z łukiem, szablą.

OGINSKI Herb brama czerwona Obózowa na niey krzyż biały rozdarty w gorze, nad hełmem Mitra; Nadany Przodkowi, że Tatarów wyparł. Wywodzi Genealogia Domowa ich od Jednówładców Ruskich *ab Anno 990*, gdzie mówi, że od Jerzego Fiederowicza Syn ieden mały a orły Puzyr a potym zleżka Puzyna nazwany: z tąd ieden Dom Ogińskich y Puzynów: drugi Syn Grzegorz dla gorącej komplexyi Ohen tandem Ogiński. Konstitucya *Anno 1628*. Kniaziami Ogińskich zowie. Ogińscy y Puzynowie zdawna z Koziełska piła się *M.S. Kojatowicz* namienia, że idą z linii Xiażat Siewierskich, czyli z Heleną Moskiewką Alexandra Krola Polsk. żoną, czyli za Glinńskiego, woynv, do Litwy od tyrannii Moskiewskiej się uchylili.

Alexander Ogiński Woiewoda Miński pod Kirchołmem Szwedów, pod Smoleńskiem Moskwy, pod Chocimem Turków zwycięzca gdzie na harcu znacznemu Tur-

czynno-

czynowi głowę uciół, którą szablę chowają do tych czas w Domu swoim. Za Władysława IV. w chorągwi srebrney, to jest wyborney zostających Mężów był Pułkownikiem

OGONCZYK *vel* Powala Nazwany Ogończyk od Syna tego Piotra Ogona *vel* zowią Pogonczyk od gonienia *vel* od Poganina zabitego. Zowie się Powala Herb puł białej strzały, na puł pierścieniu w polu czerwonym zełezcem do gory stoi: na hełmie ręce Panieńskie do gory wycignione. *Paprocki, Okolski, Bielski*. Podobny do Odrowąża. *Origo*. Gdy *Curii* albo *Cumani*, Morawom od wschodu przylegli ten kray rabując najeżdżali, y Pannę Odrowążankę ieden Poganin porwałszy, uwoził, ta widząc Piotra Piotrasza z Radzikowa, Kawalera, nań wołała, odbił ją puł pierścienia mu dala złamawszy na znak że iego będzie. Inny konkurrował, na wesele iego przypadł Piotr temu pierwszemu słowa do trzymała za pokazaniem puł pierścienia, od niego: na tę pamiątkę tak Herb ułożył. Anonymus Autor w osnowie Genealogii Ogończyków *Anno 1692*. wydany wywodzi od Krola Scytów *Og*.

P2

kto:

ktorego Jozue zabił. Num. 4. Jego Potomkowie wynieśli się do Kappadocyi, do Włoch koło Benewentu Caudini mia-
sto wystawili, a po naszym Ogon, z tam-
tad do Pannonii, z tamtad Powąła Przo-
dek do Polski zażedł za Leszka III. kto-
rego Potomek wziół Odrowążownę y
ten herb odmienił.

OKOLSKI Herbu Rawicz Szymon
Dominikan, innych Operow, y Herba-
rza Autor, censurowany od Braun Mar-
kiewiczza w Książki *Carcer Romanus* pre-
facyi, że Herbarz Okolskiego z Dekre-
tu Trybunału na ogień skazany; *Monachus enim stipem mendicans, & domos Nobilitium oberrans laudes cumulabat & exaggerabat plus offerenti.* W czym fałsz jest,
bo uczył w Zakonie Theologii, był na wie-
lu miejscach Przeorem, Prowincyałem, na
Missyi u Mikołaja Potockiego Katztelan:
Krakowskiego H. W. K. toć nie miał cza-
su domos oberrare.

NANKIER Okszyce Biskup Krakow-
ski, Kościół Katedralny Krakowski zgo-
rzały, od Bolesława Krzywousty fundowany
zrzucił, do reszty inny wymurował swoim
y całej Diecezyi kosztem, Herby Bisku-
pow y Xiażąt Polskich tam pochowanych
zgu-

zgubił. We Wrocławiu (tamecznym po-
tym Biskupem będąc) pochowany, Przy
śmierci jego Pobożna Matrona według
Długosza śpiewanie słyszała, pytała co
by to, odpowiedziano: *Duszę Nankiera
Biskupa Aniołowie do nieba wprowadzają.*
Z Wrocławia co rok Ciało S. Sta-
nislawa nawiedzał: postnik, iatmuznik,
mortyfikant. *Starowol. in Vitt. Ep. Cr.*

OOGON Herbu Belina z Okunia
w Kawkim.

OKUN Herb w Litwie świat, a na
nim strząda przez nią dwa krzyże ieden
dłuższy, drugi krótszy. *M. S. Kojat:*

OELKOWICZOWIE Xiażęta łuc-
cy Herbu Pogonia Litt. Włodzimierz
pierworodny Syn Olgerda W X. Lite-
wskiego, z Ulianny, gdy mu Xięstwo Kijo-
wskie działem się dostało, Witold Xiażę
Litewski chciał go z niego wyzuc woj-
ną, aż perswazyą Jagiełły dobrowolnie
ustąpił Witoldowi, w zamian wznowiły
Kopyt z wielkimi gruntami na mil 30.
w obrębie, wzdłuż y w szerz, gdzie on
Stuck zakładać począł, na Potonkow
Xiażąt Stuckich wlażył Imię *Savitko-
wski, Kojatowicz.* Syn Włodzimierza A-
lexander albo Odelko Odelkowiczow
Au-

Autor, Xiąże Słucki y Kopylski. Zofia ostatnia Jerzego Michała Olelkowicza wielkiego Woiownika Xiążęcia Kopylskiego, poszła za Janusza Xiążęcia Radziwiła Kasztelana Wileńskiego y w Dom ten w nioła Xiąstwa Słuckie y Kopylskie. Mieli w Senacie Litewskim miejsce po Biskupie Wileńskim. *Bieljski.*

Jerzy Oleśki Herbu Grzymała Kasztelan Chełmiński w Pieniążkowie na swoim Nadgrobkup napisał. *Mihi hodie, cras tibi.*

OLESNICKI Herbu Dębno, z razu się długo tak pisali, potym od Oleśnicy miasteczka w Sędomirskim teraz Lancoronńskich, nazwali się. Jch był Pińczow. Zbigniew Oleśnicki Biskup Krakowski Kardynał, *inter cetera*, Katedralnemu Kościołowi Krakowskiemu sprawił dwa dzwony Urban y Kardynał. On kupił Xiąstwo Siewierskie. Na Łysfey Gorze Mikołay Oleśnicki Woiewoda Lubelski Grob sobie y Familii wymurował.

OLSZANSKIE Xiążęta *vide* Holzańskie.

OLSZEWSKI Herbu Prus powtornie Arcybiskup Gnieźnieński dzielny w sprawach po śmierci X. Prącińskiego Kano-

niko-

nikowi Chelmskiemu Spowiednikowi swemu pokazał się, mówiac: *Achcoż pumogę Człowiekowi Czc. Przyśiegał na to. Litera Patris Kofir ycki 1677.*

OMIECINSKICH Junoszew są Groby w Konstantynowie na Podolu, y w Jezupolu. Anna Rozalia Córka Łukasza Omiecińskiego y Eleonory Jeziorkowskiej Hebrajka Radwan, urodziła się 5. Grudnia R. 1709. w Rodach ochrzczona, w Szody, parki, iłbowy pierśi mamki f. c. nie chorując w piaceru zaraz utulała się podanyu sobie Kruclixeni, Modlitwy S. Prygitty, codziennie mawiała. W chorobie za to od tey Świętey, uzdrowiona pytaiącey: *Chceszli prawu żebyś udrówiona zostawała?* rzekła: *Chcę o. S. Janno.* Brigitta S. wziąwszy ją za rękę rzekła: *Ows uć udrówioną zostasz, nie żebyś córkę moją zostawała.* Za Wst. Nakładzą pojechała za zdrowie na zmurz w Podkameniu podziękowała y tamże Czystosć y Zakon przyjęła. Za mał. w lat 14. przymuszana od Rodziców od Meza uciekła. Rozwód stanął R. 1717. po którym w Klasztorze osadzoaa PP. Brigirek. Za pozwem o posag do Lublina musiała się tarygować, y z taryg podróżnych.

ných po SS. Sakramentach w Kokorowie umarła R. 1731 10. 10bris lat mając 22. W Krzemieńcu cała leży u XX. Jezuitów

OPALINSKI Herbu Łódź, z Bnina się pisali. A że Jędrzey Biskup Poznański 5. Heretykow spalić kazał na grońcie swoim, gdzie Wieś założył nazwaną Opalenice z tad Synowcowie iego z Opalenicy Opaleńskimi to Miaszczko w Sukcesyi wziowski, pisali się. Piotr Opaliński Kasztelan Gnieź. Zygmunta Augusta wychował od Bony Krolowy piefzczonogo przedtym. Wiele ięzykow umiał 5. razy do rożnych Monarchow Posel. Nieplodny sto tysięcy legował Zygmuntowi Augustowi, krom złota y frebra. Maciey Opal: Marzalek W.K. Exekutor Testamentu drugi po Zamoy skim gdy umierającemu Stefanowi perswadował, aby ktoremu z Synow swoich do Korony Pol: drogę sposobił, rzekł Stefan: *Ego ne juvenem optima, spei ad hanc Carnificinam vestram detruderem?* Wiele dyzgustow od wielu ten Krol wycierpiał. Heretykow gromił, za to od Syxtusa V. Klem: VIII. Listami pochwalony. Wielki był Legista.

Kazimierz Opaliński B. Chelmiński, gdy iefzcze w żywocie był Matki, na boku

iey

iey znamie iak Infuła pokazała się. *Traditio.*

Piotr Woiewoda Poznański Opaliński 150. Usarow na Moskwę wystawił, pod Łuck przyszedł do Władcy sława Krolewica, spytany od Chodkiewicza Hetmana: *coby miał za pobudkę tak dalekiej fatygi?* Mam prawi żonę dzieci y fortunę, iedney mi iefzcze rycerzy nie staie chwaty, z dzieł moich zapracowaney, dla ktorey tu pospieszyłem. Posłany pod Kaluzę Heroicznym się stawił także y pod Chocimem.

Łukasz Marzalek Nadw K. ięzyki Hebrayski, Grecki, Łaciński; umiał. Żonę iuż mając Greckiego nauczył się ięzyka. Wydał wiele Xiąg iako to *Polonium defensam contra Barelavium &c.* Miał Jzabellę ostatnią Tęczyńską Woiewodzinkę Krakowską. Z niey Zofia Corka Matematyki y Muzyki nauczona za Lubomirskiego Marzalka W. K. poszła Y Syn Jan Hrabia na Tęczylinie Tęczyński.

Jan Kasztelan Poznański z Czarnkowskiej Woiewodzanki Łęczyckiej miał Katarzynę Krola Stanisława żonę. W Rytwiannach Grob ich.

OPOROWSCY Herbu Sulima w Łęczyckim Woiewodztwie z Oporowa Dom

stare-

starożytny, wiele miał Senatorow od Roku 1457.

ORDA w Litwie Szlachta Ostoyczy-kowie z odmiana.

ORLA Orzeł czerwony w polu białym, z rozciągniętymi skrzydłami, ale bez głowy za miast ktorey niektorzy kładą gwiazdę złotą albo nie. Pochodzą z Niemiec, czyli z Węgier.

ORZECHOWSKI Herbu Oksza Przemyślanin Stanisław sławny Autor więcej niż 20 Książ bardzo mądrych. Umiał Gręckie ięzyk, y Łaciński doskonale. Był się w Wenecyi pod Egnacyuszem Ambasforem. Był Kapłanem od Starz. Przemyśkiego Arcyb. Lwow: poświęcony Był Kanonikiem Przemyśkim, pośl. Jana Chelmskiego Cerkę Magdalę, z nią miał Syna Jędrzeia. O co Dziadusi Biskup Przemyśki y Dzierżgowski, Arcyb. Gniez: Censurami go okryli. Udał się w protekcję Hrabi Tarnowskiego Kaszt. Krakow. H.W.K. y Kmity Woiew: Krak: y innych wielu. Tym obraził Duchownych na się, pocieszyli Hererykow wszczy-nających się. Na Synod w Piotrkowie stawiał się, tam się oświadczył z submissyą Stolicy Apostolskiej, uczynił Profesyą Wiary,

Wiary, od Censur rozgrzeszony R. 1552. Starowolski świadczy że był *a Sacerdotio funditus remotus*. A sam in *Annalibus* powiada że do Kapłańskiej funkcji był przywrocony, ale iey podobno już nie akceptował: powstał piorem w ten czas na Herezyą w wielu mieyscach publicznie na konfatuąc.

OSIEMIATYCZOWIE Xięzcy Dom z Siewierza do Moskwy poszedł tam kwi-tnie.

OSSOLINSKI Herbu Topor w Podlasiu. Jedneyże z Tęczyńskimi dzielni-cy. Zrazu się pisali na Progeni Hrabiami. Ossoliński Janusz Hrabia na Tęczyńie, druzi Jasko Owca zwany fundowali Ossolin z kąd potomkow imie. Jędrzey z Morawiey Ossoliński w Pruskich woynach gmach zapaliwszy, sam gorejąc zawo-łał do S. Stanisława Ratuy, y w net płamień się rozdzielił, y pozwolił mu wynieść z koniem. *Długosz w życiu S. Stanisława B.* Jerzy Ossoliński Kanclerz W.K. Syn Zbigniewa Woiewody Sędomirsk: dwakroć Marszałek Izby Poselskiej, Poset do Jakoba Krola Brytannii o sukurs na Osmana od Władysława IV. do Rzymu z złotemi podkowami do Urbana VIII. Roku

Roku 1635. za tą drogą do Ferdynanda II. Cezarza, do Weneckiej Rzepltey do Xiążęcia Hetruryi do Ratisbony do Xiążąt S.R.J. Ferdynanda III. utrzymując. *Mercurius Sarmaticus*. UrbangoKreował Xiążęciem na Ossolinie, Ferdynand III. *Principem S.R.Imp. Okolski*. Był Podskarbin W. W Częstochowie Oitarz N. Panny z Hebanu wystawił, tożywłszy na to sto tysięcy. W Bydgoszczy Koll. Jezuitom fundował y Szkoły pod tytułem *Aeternae Sapientiae*. Miał mowę na *Colloquium Charitativum* w Toruniu. Umarł R. 1630. wieku swego 55. w Klimontowie pochowany. *Cricius Puteanus centur* 2. *Epist*: 80. chwali go iako swego w Łowanium Dyscypuła. Miał Izabellę Daniłównę Podsk. W. Koron. 2do voto Elżbietę Firleiownę Woiewodzankę Sędomirską z ktorey Tekla Lubomirska Woiewodzina Krakowska srebrną trunnę 21. grzywien ważącą sprawiła S. Walentemu Męcz. w Jarosławiu. Obraz Częstochowski ze złota odlewaniemi statuami ozdobiła; y tam wieczną fundacyą na świece uczyniła. Została Karmelitką w Lublinie. Umarła 1686. Ten Kanclerz ustawy *Ordinis Imm. Concept*: B. V. M. ustanowił od Urbana VIII. approbowane. Osto-

OSTOIA Herb Miecz biały otłuczony między dwiema Xiężycami tyłem do siebie obroconemi niepełnemi złotemi, w polu czerwonym. *Papr: Okolski*. Dany od Bolesława śmiałego Rycerzowi, Ostoia. że pod mieściąc nieprzyjaciela cicho zniósł straż, a potym oboz. W Surmii y Styrii wiele Familiantow tego Herbu, ale bez miecza, mowi *Petrasantia*. Przodkowie Domu tego Saborami się iak dziedzicznym imieniem zaszczycali. Byli Saborowie Hrabiowie z Jabłeczna, Hrabiowie z Poniędza.

OSTROGSKIE Xiążęta prosta linią idą od Ruskich Monarchow Ruryka Ihora I. Swentostawa, Włodzimierza, Jarosława, Ihora II. Dawida, Mściława I. Mściława II. Romana Bazylego. Dom ten zniknoł R. 1670. Herb ich był Jezdziec czyli S. Jerży smoka zabijający. Potym Konstantyn I. Xiąże Ostrogski Woiew. Trocki H. W. Litt. z siedmioletniej niewoli Moskiewskiej wyszedłszy żeby nic pospolitego z nieprzyjacielem Oyczyzny Moskałem nie miał, odmienił na herb Leliwa zwany.

Bazylego Syn jeden Jerzy Zastaw działem wziowłszy, Zastawskich Xiążąt na Wo-

Wołyniu bo drudzy tą w Litwie Autorem się stał, Iwan drugi Syn Bazylego, wzio-
włszy Ostrog, Oycem Ostrogskich Xiążąt
stał się Konstantyn Woiewoda Trocki
Kasztelan Wil: Het: Litt. wiele tysięcy
Moskwy y Tatarow poraził pod Wisniow-
cem. Votum uczyniwszy za wygraną wy-
stawić 2. Cerkwie, iedną S. Troycy w Wil-
nie, drugą S. Mikołaja. O nim pisząc
Poseł Papięski do Rzymu mowi: *Cum Tar-
caris trigiesies tricies pugnando victor sem-
per extitit.* Zygmunt I. dwa razy mu
z tryumfem publicznym wieńdzać do sie-
bie pozwolił; raz po wygranej pod Or-
szową, w Wilnie, drugi raz w Krakowie.
Trookie także mu dał Woiewodztwo, nie
iako Syzmarykowi, ale iako Woiowni-
kowi. Był wzrostu nie wielkiego, ale
wspaniałego serca.

Konstantyn Bazyli, Syn drugi tego
Hetmana z Alexandry Olelkiewiczowy
Xiężny Kijowskiey, Woiew: Kijowski
Marzałek Wołyński, miał roczney intra-
ty według Młodzianowsk: w Kazaniach
Tom: 1. Million dwa kroć sto tysięcy:
Marzałka zawsze miał Senatorsa, jurgiel-
tu mu płacząc co rok 70000. byle tylko
dwa razy do roku stał przy nim. Dworu,
swego

swego tyśiąc ludzi miał zawsze, a czafem
koło dwóch tyśięcy Ostrog okazalszym y
ludniejszym uczynił. Tatarow, Sie-
wierk spustoszył, y plon żyzny przyniósł.
Chciał Unią przyiąć, do Grzegorza Pa-
pieża XIII. Cyrycena Arcyb posław-
szy Hypacego Pocieia miał postać z o-
świadczeniem posłuszeństwa Stolicy A-
postolskiej a tym czafem w Syzmie za-
cięty blisko Rulerni umarł R. 1606.
Wiele pomurował Cerkwi Manafterow,
Szpitalow. Była za nim Tarnowska Hra-
bianka Woiewodzanka Krak: Na ięzo-
rò Dworze byłow Bohdan *edo Janczyn-
ski.* Synow miał 3. Janusza, Konstante-
go, Alexandra. Janusz Woiew: Wołyński,
potym Kasztelan Krak: Katolik: w Kon-
stantynowie OO Dominikanow z dwie-
ma wsiami, w Miedzyrzeczu OO. Fran-
ciszkanow fundował Ordynacye z Fortu-
ny swoiey uczynił iako *sterilis* z dwóch
żon. W ordynacyi tey Miasieczeky wsi 35
to warował, żeby Katolik Męszczynza dzie-
dziczył: po Synach swoich jeżeli starszy
byli po XX. Zastawskich z Domu Radziwi-
łow, X. Janusz Radziwił Podczasy Litt:
Siestrzeniec tego: po ześciu tych Kawaleri
Maltański Polak na Seymie obrany. Ka-
żdy

żdy Ordynat Herb nosił XX Ostrogskich na każdą Oyczyzny potrzebę ludzi wystawił 300. konnych 300. pieszych. Tę Ordynacyą pozwoła uczynić *Respublica* przez Konfitytucyą. Na Dworze Cesar skim będąc Syzmy się wyrzekł, za co od Oycy w Dubnie był więziony, z Czela dzia iadał. Zbił Kozaków pod Piątkowem, Tatarow na wielu mieyscach. Za niego z Zaslavia szła Processya Karolicka do Sokala przez Ostrog, Nalewayko *hostis fidei* wyprawił, hultayską Processyą z Ostroga, Chorażew wielką z prześciera deł, mnieysze z worow, miało dyscyplin liście ogonymaiącą, miało śpiewania na bożnego, ryki. Skarżył ten Janusz na nich przed Oycem ale nie ukarani. *Janczyński*.

Konstantyn Kracyz Litt. Syn Woiew: Kijowskiego Katolik ale troche swawolny, w leciech 18. Starzec mu się pokazał w białey szacie mowiąc: *Widzę że się twarzą moią delektujesz z widzenia Osoby moiey, atoli widzieć twarzy moiey nie godzienesz, bo sprośnie żyjesz y nie według Boga*. Zniknoł. Żył znowu lat 12. swawolnie Starzec mu we śnie mowi: *A pokiż so daley w tych twoich złych nałogach leżec będzie* &c. wiedząc o tymże już tylko

3. lata

3. lata życia twego reszty. Wyspowiadał się był lepiej. W Sobotę przed Kwietną Niedziela też Osoba przed, oczy mu się stawiła. *Jutro prawi o dwunastey godzinie umrze*. Lepiej się przygotował, umarł R. 1655. wieku swego 33. Bratu swemu Januszowi testamentem legował skrzyneczkę z dyscypliną paskiem włosiennicą. Widziano też osobę nad pałacemiego gdy konał że ręce do nieba podnosiła.

Alexander Woiew: Wołyński Syn najmłodszy Konstantyna Woiew: Kijowskiego umarł R. 1603. Z Anny Kołczanki *de Sztemberg* Woiewodzanki Sędomir: Synow miał 2. Adama Konstantyna, y Janusza, bez żonnie pomariych. Jeden z nich wśrzediszy do Refektarza Zakonnego, Zy woty Świętych na celu postawiwszy głęboko ich strzałą przeżył, aż się oparła strzala na słowu *Smierć*. W krotce umarł. Corek Woiew: Wołyński miał 3. Zofią Lubomirską Woiewodzinę Krak: Katarzynę Zamoylską Kancelerzynę, y tę następnie.

Anna Aloyzya Jana Karola Chodkiewicza Wojew. Wileński: H. W. Litt: Małżonka czyła poślubie pod Chocim ruszonego, y w 10. Miesięcy w Obozie

Q

zmar-

zmarłego. Owdowiawszy *votum* czystości uczyniła. Przed Krucyfiksem modląc się słyszała: *Pogardź światem*: iakoż Xiężną y Woiewodziną zwać się nie lubiła. Rekolekcyę co rok 10. dni, a co miesiąc po 3. dni czyniła. Po Komunii częstej Świętey po 5. czerwonych na Ołtarz kładła: W dzień urodzenia swego co rok ile lat miała, tyle czerwonych złożyła na Ołtarz położyła. W Roku śmierci miała lat 53. tyleż dała na ofiarę. Spowiednik raz pobożny ale prosty spytał się Jak ci Imię? Hanka; Coś jest? Dziwka; z kądżeś? z przed mieścia. Była Hanka, Panną y przed miastem w Zamku Jarosławiu mieszkała. Oycą swego, że przed śmiercią Unii żądał, a Syzmatycy nie dopuścili, zmarłego z Cerkwi. do Kościoła wziąć kazała co wielki na Panią tumult sprawiło, ledwo nie zabita. Ale z Dekretu Trybunałskiego Popow 40. wygłoszono: a Bantownikow ścinać czwiniować, w koło wplatać: ale ich na placu życiem darowała. Kollegium w Jarosławiu fundowała, po spalonym przez chłopstwo Ostrogskim. W. R. 1654. za Patrona miesięcznego iey się dostał *Telesphorus* *finem Januarii adferens*, iakoż w tym Ro-

Roku w Racie umarli, i sponowana na śmierć przez X. Kaspra Dzibickiego wchowanego. Przy całowaniu p. Jezusa Ukrzyżowanego y mówiąc *Iesus Maria*, na ostatek wymówiwszy *Czwata Bogu* skonała 27. Stycznia na S. Chryzostom. Ciało iey u S. Jana złozone w Jarosławiu a pod rewolucją Szwedzką y Moskiewską, do Krakowa zaprowadzone, aż tandem R. 1723. w Ołtuzi, oraz y Mał Chodkiewicz złożył, przy Mizach SS.

OSTROROG Herbu Nałęcz Starożytny Dom polski. Jedney Dzielnicy z Szamotulskiem, bo się pisali Ostrogowie z Szamotuła. Nałęczowie y Zarębowie że się mieli do przemysła zguby przyłożyć, od czerwonego koloru y szaciech y stania w iednym hufcu odsadzono, aż Kazimierz wielki za odwagę na Rusi pierwsze im prerogatywy przywrócił. *Bielski*. Sędziwoy Ostrog Woiew: Poznański wielki wojownik pod Grunwaldem, zginął pod Warną, pisali się na Sempolihorku. Inni na Lwowku, z kąd Lwowski Ostrogowie imie urosło.

Stanisław Kąstelan Kaliski Ostrog z Łaskim Arcyb! Gniz: na Konciliūm La-

teraneńskie od Zygmunta I. postany. Od Zygmunta Cesarza *Comes S. R. Imp.* kreowany.

Stanisław Woiew: Poznański wielki Człowiek Herezyi się wyrzekł staraniem X. Warszawickiego Jezuity, Kościoły w dobrach pooddawał Katolikom: Bernardynów w Sokalu zaczął fundacyą bo był Starostą Chełmskim. Zygmunta III. Synów miał edukacyą. Popisał nie które rzeczy. Miał Katarzynę Milecką Woiew: Podlaską Hermanownę. Syn iego Mikołaj Podczaszny K. dla Izby Poselskiej y w starości Krzesła przyląć nie chciał. Zadnego Seymu nie opuścił, PoSTEM zawsze.

Tenże Woiew: Poznański *2do voto* miał za sobą Zofią Siostrę Alexandra Woiew: Kijowski: Xiążęcia Zasławskiego: Z tey Anna Córka Jabłonowska Mieczn: Kor.

X. Anioł Karmelita był to Wnuk Woiewody Poznańskiego Ostrogora. Wydał: *Discenda Concionatoria y Zywoł Święt: Kajetana.*

Sarnicki powiada że owych czasow kiedy się Polacy nie bardzo naukami bawili Biblia tylko była na 3. miejscach u Krola, u Arcybiskupa, y u Ostrogorow.

O-

OSTRZEW iest Pień *vide* Nieczuia.

OTREMBUS Herbu Rawicz w Rawskim.

OTTENHAUSEN w Inflanciech herbu Kielich Kapłański.

OTWINOWSKI Waleryan podczaszny Sędomirski Poeta polski wysmienity *Geopica* albo Ziemianstwo, y *Metamorphosin*, albo przemiany Owidiusza wierszem wyłożył.

OWADA Brama złota w polu czerwonym o dwóch drzwiach nad nią Korona Krolewska. Nadany Owadzie od Bolesława śmiałego że go w Kijowie do bramv złotey sprowadził. *Okolski.*

OZGOWIE Herbu Rawicz fondowali we Lwowie u Jezuitow śpiewaną Mszą co wtorek: tamże Kongregacyą Dobrey śmierci.

OZIERECKIE Xiążęta czy od Włodzimierza czy od Syna iego Niedziśława Xiążęcia Pleszkowskiego, czyli też od Xiążat Druckich *Kojatowicz.* Jan Xiąże Ozierockie za Zygmunta I. do Moskwy się wyniośł.

P.

PAC Herbu Gozdawa. Zawitali z Florencyi do Litwy; tam się zwali Paccii al-

1.0-

bo Pazzi ieszcze przed Pańskim Narodzeniem tam kwitnący, W grontach Zamku Surnellum znaleziono *antiquitates* R. 1635. po wojnie z Rzymian w rok od Karyliny zakopane, w Bibliotece Trydentskiej się konserwujące, na jedney z nich napisano: *Cosmus Paccius Pontifex Maximus subsignavit: Kojat: in M.S.* iako sam widział. S. Magdalena de Pazzi Karmelitka z tegoż Domu, podziś dzień całą, od Klem: IX. Kanonizowana. Ząb w złoto y włosy tej Świętej w krzyżatę oprawne Xiążę Florencki przysłał Pacowi Biskupowi Wileńskiemu. Piotr Pac Woiewoda Trocki co dzień po 6. godzin kłęczał na Modlitwie, y w lat 70. tego zwyczaju nie odmieniając. Kościoły murował reparaował. Leży w Wilnie.

Michał Kazimierz Woiew: Wileński H. W. Litt. Wielki wojownik Szwedów, Moskwy, Turków pod Chocimem. Umarł R. 1682. pochowany w Wilnie na Antakolu u Kanoników Regularnych swojej fundacyi pod progiem z napisem: *Hic jacet peccator.* Przed każdą baralią Mszy S. słuchał krzyżem leżąc. Pochowany bez pompy: ale Exequie po różnych Kościołach za niego były, nawet od Dwo-

ru swego a co większa od Zebrakow u O.O. Franciszkanów sprawione: wiele łożył na Oczyszczę y to iey darował: Uczynił fundacyą na Artylleryą Litt: *Disciplinam Militarem* w ciągnieniu obserwował. Krzysztof Choraży Nadjorny potym Kanclerz W. Litt: *In Monte Pacis* albo Poznysku w powiecie Kowieńskim 24. Dakonnikow S. Romualda fundował. Dobrami opatrzył, przy potwierdzeniu Konstytucyi: Nie ma rowney sobie ta Fundacya dla Marmurow srebrow, apparatow. Wielkiego był rozumu, nauki biegłości. Zona iego Francuska od Krolowy Ludwiki *Clara de Malgi Lascaris* nie płodna.

PACZEK puł Orła Herbu.

PACHOŁOWIECKI Herbu. tegoż inaczej Pskowczyk bo pod Pskowem na bytego. Stanisław będąc Pisarzem Kancellaryi Koronney 30. umiał Charakterow co raz inszych, y delineować Miasta fortece pięknie: co przywilej Krola Stefana, y paprocki wspominają. puł orła mu dał Stefan w Herb y Zamoyski Herman swoje Jelita a w hełmie wieże dwie z Chorażkami, że pierwszy na mur pskowa wskoczył.

PADNIEWSKI Filio Herbu Nowina Biskup Krakowski zawsze przed sobą miał 200. konnych w iedwabie stroynych, każdy z nich z łańcuchem złotym,

PAPARONA Herbu Budzisz że Gęś obudziła Kamillusa Rzymskiego pana czasu potrzeby, gdy Francuzi do Rzymu ubieżawszy cicho Capitolium odebrali chcieli. Ten Kawaleryę obudził odegnął od murów Francuzów. A który się najdzielniey popisiał Gęś białą siedzącą na darnie zielonym w polu niebieskim otrzymał. *Pap: Okol: Bielecki.*

Ten Kleynot przyniośł do Polski Włoch *Mamphiolus* Biskup Płocki choć nie dostał Katedry: czyli też Rycerz Włoski tu sławy Rycerskiej szukający.

PAPROCKI Herbu Jastrzębiec w Ziemi Dobrzyńskiej. Bartłomiej Paprocki sławny Pisarz wydał Książek 12 *in variis materiis*. Czechow y Polakow wy dobył Herby. Gniazdo Cnot y Herby Rycerstwa polskiego &c. Umarł R. 1614 u 00. Franciszkanow we Lwowie pochowany. Zona jego Jadwiga Kofobudzka Kasztelanka Sierpska.

PAPRZYCA albo Kufzaba jest kamień młyński szary z żelazem we środku, w polu

w polu białym, na hełmie ośm szczytów. Jesz, ze się zowie Ruchaba y Bychaba. Początek jego z Czech za Bolesława wstydlwego jest taki: Pani jedna Czeska karała poddanę że 3. Synów razem powiła, jakoby z cudzoloztwa. A gdy sama powiła 9. Synów, ze wstydu karała onych potopić babie; ktorey idącey, Mąż nadziechawszy zdrogi, coby niośła spytał, odpowiadając że szczytów, zayrzzał do zapakiey, widzi że Dzieci, dowiedzie się Historyi, daie mielnikow. do wychowania. Gdy dorosli zaproszonych Gości na traktament, pyta co by tey matce czynić, coby własne dzieci zgubiła; gdy odpowiedzieli że godna śmierci, rzekł Ociec: *Niech tu staną szczytów moje.* Przyprowidzono 8. chłopcow w iednakowey barwie: Powiedział Ociec historyą, potym do żony się obraciwszy, godnaś prawy śmierci tylko cię Bog przezemnie ratował od grzechu większego, dla tego podziękuy mu. Na pamiątkę tego trafunku czy Synom, czyli Młynarzowi dał za Herb kamień młyński, y w hełmie 8. szczytów.

PARYS Herbu Fawdzie w Lubelskim y w Mazowieckim. Woiewodą był ieden Mazo-

Mazowieckim: wielu Kasztelanami.

PASTORI ab Hirtemberg Joachim Sekretarz Krolewski za tę wierną usługę między koronnych Synów policzony. profellorem niegdy był Gdańskich Luterńskich szkół, został Katolikiem Kanonikiem, Oficyałem. Wydał Książkę z dwanaście na świat,

PELIKAN biały na tarczy ezerwoney Herb nadany Rycerzowi przy Hermanie fortuna y życiem obstarciacemu. We Francyi kilka Familii tym się Herbem szczyli, y Łowicz ma dwa pelikany do siebie obroczone w Herbie. *Theatrum Urb. S. 6. f. 51.*

PIASECKI Paweł Junosza Bisk. przemyski Kronikarz Polski, wydał *Chronica gestorum in Europa.*

PIENIAZEK prokop Odrowąż Kawaler Maltański pod Tunetem y w Polsce sławny Rycerz za Stefana y Zygmunta III. Jan Pieniążek Woiewoda Sieradzki. Kazania X. Skargi po Łacinie przetłumaczył, y Innocentemu XII. przypisał.

PIERSCIEN jest w Ogończyku, w Herbie XX. Ostrogskich, Ratul Drogośław, Despot, Dulicz.

PIA-

PIĄTIROG albo Pentagonum. Złoty, w polu błękitnym na wierzchnim liścia biała *Bielski, Okolski, Antiochus* ma takie trzy anguly związane wyrażające 5. rogów *Petrusantę c. 3. pisze Pierus l. 47. f. 753.* że Antiochus mając dać batalia Galatom, widział we śnie Alexandra W. który mu radził wziąć za symbolum wygranej *Pentagonum* alias Piątyrog. Co uczynił, y wygrał.

PIKARSKI pulkowie Wawrzyniec Jezuita różne cierpiąc boleści gdy się od nich wypraszal przed Krucifiksem, usłyszał: *Quid petis levamen? an non licet mihi facere tecum, quod volo? sustine quae pateris, ego patientiam adaugebo: Umarł R. 1660.*

PILAT albo pilzt Herbu Nowina, Pilat Uieyski.

PILAWA puł trzecia krzyża białego w polu błękitnym, z prawey strony nie dostaie puł krzyża. W Helmie pięć piorstrusich.

PIWO Herbu prawdziw w Płockim, Belzkim, y w ziemi Dobrzyńskiej. Wiele ich było.

PLATER, Herb, są trzy pasy na tarczy poprzek a czwarty na nich na ukos z gory lewey na doł prawey. W Inflankach

ciech y w polszcze y Litwie na różnych funkcjach kwitneli y kwitna.

PLAZA Herbu Topor. Byli Urzędnikami, Starostami *ab anno* 1366. Płomieńczyk *v.* Zadora.

PLICHTA Herbu ruśkozić w Krak. y Rawskim Woiewodztwie. Dominik paulaci Dominikan w dedykacyi swoich Kazań ich początki, z XX. Ruskich wywodzi, z nich nie którzy do Czech y Morawskiej ziemi wynieśli się. Plichta Marszałek XX. Mazowieckich: inny Kasztelan Rawski: Konstantyn plichta Woiewoda Mazowiecki: Marszałek Władysława Krolewica.

PISANKA Herbu prus w Ziemi Wiśkiey.

PILAWA Herb puł trzecia krzyża Autor iego Zyrosław, pod Haliczem za Bolesława Krzywoustą z młodości zahartowany. Prusakow z polskiej władzy chcących się wyłamać Bolesław Kędzierzawy y do poddaństwa y do Wiary świętey przymusił. *Circa Annum* 1166. *Cromerus Bielski*. W tedy się Zyrosław popisał, Herfzta zabił. *Paprocki*. Za tę od wagę aż Kazimierz sprawiedliwy tron ośiadłszy ten Herb dał Zyrosławowi, bę-

dace.

dacemu z Familią S. Stanisława Szczepanowskiego skolligowanym Prusem się pieczętującym przydał krzyż, żeby było puł trzecia, takie same pola błękitne opowiadają zwany pilawą od miejsca zwycięstwa pod pilawą w prusiech otrzymanego. Tak się zda *Niesieckiemu*. Syn tego Zyrosława Alexander który miał synow 8. tyleż Familli, od Dobrobie wydzielonych nazwanych Autor. Od niego to podobno rozrodzeni Tworofcy od Tworowa Stanisławscy od Stanisławowa, Borowscy od Borowy Stosłowscy od Stosowy. Benedykta owa Zakonnica leżąca w Krzeszowie, która to od Litwina zabita dla kostki wyjęcia z czoła tegoż Herbu według niektórych była.

PILECKI Herbu Leliwa. Granowski Kasztelan Nakielski poioł Elzbięgę Corkę Ottona z pilcy Toporczyka Woiewody Sędmińskiego iedynaczkę, że pilcę z nią wzięł w posagu od tad pillec kim się pisać poczoł. Krzysztof Dziedzic Łańcuta Dyssydent, przeciw rewokował. Łańcuta Kościół lat 20. sprofanowany, odebrał. Pileccy Herbu Topor wielkimi Senatorami byli; pisali się

de

de Tablona. Jeden to Dom z tamtęmi tylko się to ow mąż pileckiey tak był nazwał. Ta pilecka była żoną Władysła Jagiełły; u którego; na Syna pileckiego chciała wyrobić tytuł Hrabi. na pilecy ale Toporczykowie nie przystali na to.

PNIEYNIA Herb, są dwie łapy niedzwiedzie iabika trzymające strzałę przeszyte. Początek, że strzelec widząc iabika iedzącego niedzwiedzia, ugodził go w gardło strzałą uciot mu łapy przypioś do Xiążęcia Mazowieckiego, za to tym Herbem uraczon.

POBOG jest podkowa srebrna barwkiem do gory stoiąca, na nley krzyż złoty w polu błękitnym; w hełmie puł charta z korony wyskakującego, z obrozą y smyczą w prawą tarczy obroc smyczą. *Paprocki Okoiski*. Początek. Jeden Zagłobczyk; *alias* Zagłoby y Zagroby Herbu to jest podkowy przeszytey w barku szablą, za zabicie brata tak uformowanej, gdy tę zakatę chciał zmazać, udał się do Papieża na pokutę, otrzym. od niego ołmiane Herbu za miecz dano krzyż nad podkową. Gdy powrócił do Polski Bolesław Chrabry to pochwalił, *Pobog Herb* od pobożności nazwał. A że wziął Da-

me

me w Herbie Charta mająca charta na hełm wyniośt. *Paprocki, Petrasancla*. we Francyi, Włoszech, Niemczech, Brytanii wiele wylicza Familii Herbu Chart, albo kilku chartow. *Cap. 36. y 54*.

POCIEY Herbu Waga Hypacy Episkopem Włodzimirskim od Zygm. III. porym Metropolita uczyniony Unii Promator wielki. Wyiednał u Zygmunta III, aby Unici do Sądow Swieckich nie byli pociągnięni. Co uraziło Schizmatyków, zaco gdy w Processyi Bożego Ciała w Wilnie przy Krolu asystował, ieden go chciał zabić, uciot trzy palce ręki lewey, gdy się złożył Metropolita imperowi szabli. Zawiesił ie pod Obrazem Cudowney Matki u S. Troycy z napisem: *Castigans castigavit me Dnus, non autem tradidit morti*. Umarł R. 1613. w Włodzimierzu pochowany, podziś dzień cały. Są jego kazania Homilie. Ludwik Pocięy Woiewoda Wileński H. W. Litt. Fundator w Kłodawie OO. Paulinow. Zona jego Z. chorowska Kasz: Wil. nieplodna, druga W. rszycka z ktorey Corka Pani Borzęcka Starościna Zydaczewska. Alexander Bar. Pocięia Woiew. Witebski, ktorego Corka za Humieckim Stołnikiem teraz

Ko-

Koronnym. W Witebsku marmurową wystawił Kolumnę z złocistą statua S. Józefa na tym miejscu gdzie zabity. W Wilnie OO. Paulinow, y inne Kościoły Cerkwie pomurował. Dzwon w Wilnie podobno OO. Bazylianom 20. kamieni ważący prawił.

PODBIPIĘTA, czyli Połupięta w Połockim.

PODKANSKA Herbu Brochwicz Kolumba Dominikanka w Gurze pod Warszawą świętobliwa, ktorey Ciało całe po dziś dzień: łaski przez nią świadczonę chowała w Nuncyaturze.

PODKÓWA w których się Herbach znayduie *vide superius sub* Dołęga.

POGONI z kopią nastawioną Konrad Xiążę Mazowiecki, zażywał pod czas wojny, a podczas pokoju z złożoną. *Bielski.*

POGONIA jest Rycerz na koniu nagi, dzidą smoka zabiiający albo szablę trzymający.

POGONIA jest ręka zbroyna po ramie miecz zanieśiony trzymająca z korony w hełmie takż wychodzi. *Paprocki, Okolski.* Jest takż Herb w Brunświku, Frankonii, Misnii, we Włoszech, na Śląsku. *Petrasandta cap: 65.*

POKO-

POKORA Herb jest podkowa stojąca na dol hakami, a przez nią klucz. Nadany w Rzymie za Hermanna Monarchy za jakiś excess. *Paprocki*

POKRZYWNICKI Rafał Herbu Grzymała wyszedłszy z Zakonu, na Sejmiku, lubo do żadney nie mieścił się strony, między zawasnionemi dwiema partyami, trzema kulami przeszyty w głowę, pierś, y łono, umierając zawołał: *Tria me vota occidunt: in capite votum obdientiae, in pectore paupertatis in inguine castitatis;* w tym mowę zamknął. *Jahczyński in M. S.*

PULKOZIE jest Głowa ośła, szara w polu czerwonym, w hełmie puł kozy, z korony w prawą tarczy wyskakuie. Nadany Stawisz Rycerzowi polskiemu w Zamku Ezech mocno bronioncemu się poganom, którzy gdy go ni orężem, ni obietnicami do poddania się nie naklonili, głodem naklonić umysleli; Rycerz orta y kozę zabić kazał skóry wołowe krwią nasmarować, zmurow wywieścić, mięso na nich rzucić. Odstał nieprzyjacieli: a temu pan Zamku ten Herb dał. Działo się w Roku 1022. *Okolski.*

POŁUBINSKY Herbu Jastrzębiec

R

2 rą

z tą odmianą, że podkowę tę na orle czarnym rościągnionym noszą. Nie którzy z nich Mitry miasto hełmu zażywają; gdyż idą od Xiążąt Ruskich. *Paprocki*. A Kojałowicz wywodzi od Olgierda X. Litt: wraz z Trubeckimi Xiążętami: a immediate od praprawnuka Iędrzeja Fiedorowicza Xiążęcia na Łubnie. Jest to wielki y zacny Dom w Litt.

POMIAN jest Zubrza czarna głowa w polu żółtym miecz przez nią z gory prawey nadoł: w hełmie ręka zbroyna mieczem zaniesionym. Nadany z rąk: Łasiek Hebda z Grabia, Brata swego rodzzonego Jaranda Dziekana Gnieźnieńskiego zabił, o ganieńie złego życia, co się działo we wsi *Lubania*. Za co oprócz inney kary na herbie iego Wieniawie kazano miecz dawać a w Wieniawie kolko z nozdrza odiać pomian nazwany, ni by pomni nań; czyli od pomieniania za Wieniawę.

POMORSCY Xiążęta Herbu Gryff.

PONINSKI Herbu Łodzia w Wielkiej Polścze od Ponina pod Kościanem. Z tych Antoni Woiew: Poznański, Syn Alexandra piśał wiele.

PORAY Roża biała o 5. Listkach
w polu

w polu czerwonym, także nad koroną. Poray Brat S. Wóyciecha z Czech tu Dąbrowkę odprowadzając, siebie y Herb ten wniosł; który jest *Refinorum stirpis Romanae*. *Bzovio teste in Notis ad vitam S. Ad. Iherii*. Intra *Alpes* tenże Autor wielki szereg kładzie Xiążąt Margrabiów, Habiów, Panów: *extra Aples* zaś we Francyi, Arragonii, w Niemczech, długi Komput Rozinów. 42. Biskupów 6. Metropolitanów: *Præfectos Urbis* 4. wiele Konfulów, wiele Hetmanów Kawalerów, Kardynałów 20. czyli 34. Papieżów 4. czyli 7. S. Ursina Ucznia Apostolskiego SS Jana y Pawła MM. S. Wolusiana Turon: Biskupa, B. Jana Raynera Klunia-ceńskiego w Rzymie Cenobitę, Roży Herbu w wszystkich. W Anglii dwie Krolewskie Fámilie Rożą się o 5. Listkach pieczętują: *Eboracensis* białą, *Lancastrensis* białą: są te obie Roże w Herbie Krolów Angielskich. Ursini także są *Rosini*, idą z Xiążąt Askanii. Było Kardynałów Ursynów 23. do Roku 1623. *Claconius in Vitis Pontif. & Cardin. S. R. I.* W pułtoczne kraie zawitał *Ursinus* z Rożą y Hektor z Publiuszem Palemonem y prospertem Cezarynem Kolumną. *Bielski, Serwinski*

kowski Kojalowicz. S. Woyciecha Ociec Sławnik Hlabia w Libiczu w Czechach, ktore Dobra po zabiciu Braci a Synow tego Sławnika Krolowie Czescy wzieli. Krzysztof Łebkowicz Baro Czeski. Urodzony był ten Sławnik z siostry II Henryka I. *Auceps* nazwanego Cesarza Oycy Ottona I. Dziada Ottona II. Cesarzów. Miał za sobą Strzeżyławę Corkę Xiążęcia Czeskiego Bolesława I. zaboycy S. Wacława. Z tey okrom SS. Woyciecha y Radzina abo Gaudencyusza, spłodził 5. Synow Sobiebotę, czyli Sobora, Spicymera, Bohusława albo Przybyśława, czyli Sobrośława, Czesława. Poraia, *Dubravius* powiada że ci od Bałwochwalców R. 995. pobici. *Poray* z siostrą Matki swojej Dąbrowką do polski zawitał. B. Bogumił Arcyb: Gnieź: w Zywotach, opifany.

PORYCKIE Xiążęta tegoż Herbu z Wiśniowieckimi y jedneyże z niemi dzielnicy y Zbarskimi Xiążęty. Xiąże Fedor Wasylewicz Xiąże Zbarski y Uroczowny spłodził 3. Synow Alexandra, od ktorego Poryckie Xiążęta od Poryck Dobr na Wołyniu, Stefana od ktorego Woynowie Woronieccy, Jerzego, od ktorego Woronieccy *de Woronczyn*

POTOC

POTOCKI Herbu Piława. Gniazdo ich nie w Sieradzkim Woiewodzt: potok, ale w Krakowskim ow potok co jest pod Jędrzeiowem. *Zabierzycy, Paproc. Okol:* iako w Jędrzeiowie y w tym potoku Nagrobki świadczą. Dzieścina z potoka tego do Krakowa należy.

Jakob podkomorzy Halicki Rotmistrz, wielki Mał, ktoremu w Budziaczu czyli Buczaczu napisany Nagrobek: *Quem Secuta, quem Valachus quem Turca timebat impius.*

Jakob Marszałek Nadworny Zygmunt Augusta na ten czas jeszcze Krolewicz polskiego, syn Chorążego Krak: fortunę Bogu, y Braci stryiecznym ustąpiwszy, udał się do Marsowych kunsztow; gdzie tyle postąpił że mu Zygmunt I. syna swego Zygmunta Augusta podczwienienie Kawalerskie zlecił. Jan Woiew: Bielski oraz pisarz polny K. nad ktorego tamtego wieku, ani odważniejszego Zolnierza, ani biegleyszego w Rycerskich dziełach Wodza, Polska nie miała, że był Herezyą zarażony od Zygmunta II. Honorow Hetmańskich nie otrzymał.

Stanisław na podhaycach Woiewoda Krakowski H. W.K. we Francyi Inderlan-

landzie polerowany, uczony Hieronim u-
terkskiej się wyrzekł [Był to syn Jędrze-
ia Kasztel: Kamieniec:] w paniowcach
miejsce, gdzie była Akademia Hierety-
ka, w stajnię zamienił. Fundował iab i
stryi Jan Woiewoda Bracławski, na Dru-
karnią y na Ministrów Hieretyckich przy-
niey co rok 4000. złotych dawał. *An-
nus Sac:* Żył lat ten Hetman. 88. nie-
przełannie wojując, w 46. stawał okazy-
ach, na co 60. y kilka lat żołnierzem był.
Te 60. kilka lat skończywszy, Woysko
pożegnawszy, gdy do domu iechał na
odpoczynek, blisko Lwowa prosił kmio-
tek orząc, żelazną Buławę wykopał, przy-
niósł Stanisławowi, aby przyiósł, prosił o-
wając że mu się przyda; wziął, rekom-
pensował. Jeno stanął we Lwowie, od
Jana Kazimierza wziął po Kalinowskim
Buławę. Wiele potem nad Kozakami
Szwedami, Rakocym dokazywał. Umarł
R. 1667. leży w rodhaycach. Spowie-
dnikowi swemu pokazał się po śmierci,
wyznał że między innemi uczynkami,
to mu Zbawienia dopomogło, że woysko
w rygorze trzymał. Po śmierci Kruci-
fix ledwo mu z rąk wydarto. Buławę dru-
gą u Matki N. Częstochowskiej zolta-
wił.

wił. Stanisławow na pokuciu odimienia
swego założył. Technoł samą szczerością,
miał *in usu ten termin Revera*, ztąd Re-
werą od woyskowych nazwany.

Jędrzey Potocki Kasz: Krak: H. pol-
ny kłozego Jan III. idąc pod Wiedeń
per diploma uczynił *Prince Regem*. Z kąd
powraciając po Sieniawskim Buławę
mu pełną oddał. Pod nie bytność Kro-
la bił dobrze Tatarow na podolu. On
Stanisławow ufortyfikował, Kollegiatę
fundował, nadał. W Kolczynie *vulgo*
Stanisławowie OO. Bernardynom wysta-
wił Kościół. Umarł Roku 1691. leży
w Stanisławowie. Miał za sobą Annę
Kysincką Herbu Leszczyc Kasztrelankę
Kuszwicką z Firlelowny zrodzoną, Syn
iego Stanisław Starosta Halicki z Rzymu
z Jubileuszu Wielkiego od Innocentego
XIII. S. Wincentego Mecen: wziął cia-
ło. Pod Miastem Bruxellą trefunkiem
proch się zaiósł, ludzi płynących wysa-
dził y potopił, a iego z Ciałem świętym
na bliską kępę na brzeg wyniósł.

Michał Wołew: Wołyński Oltarz w So-
kału Matce N. cały srebrny sprawił. Ko-
ronę złotą dał zdyamentami 120000.
Złt, pol: szacowaną. Mikołaj Kasztel:
Krak:

Krak: H. W. K. a pierwszy polny po Kazanowskim. Pod żółtymi wodami wzięty od Kozaków y Tatarów, oddany Hannowi Tohaybogowi 2. lata siedział, syna dał w zastaw. Kozaków on zabił pod Beresteczkiem. Umarł R. 1651. Leży w Jezupolu, gdzie OO. Dominikanom Kościół wymurował. Urodził się tak że mu przy jedney nodze łapa niedzwiedzia przyrosta była.

Stefan Woiew: Braclawski pisarz polny K syn najmłodszy Mikołaja Generała podolski. Gdy Szwagra swego [bo miał siostrę jego Mohylanę] na Hospodarstwie osadzał, od większego woyska złamany, wzięty do Konstantynopola. S. Dominik mu się pokazał, prętkiego wyszła uczynił nadzieję; iakoż wyszedł z Jedykuły morzem wypłynął. Herezyi się wyrzekł Kalwińskiej. Ze Wsi Zahajpola na pamiątkę potoku w Woiewodztwie Krakowskim, z ktorego ta Familia wyszła miasteczko uczynił. *Okolski.*

Paweł Kasz: Kamieniecki syn Woiew: Braclawskiego z Mohylanki, uczony w domu y w cudzych krajach, w Moskwie był lat 11. będąc poymany, z Gosiewskim Hermanem Litewsk: na stolicy siedzący. Na-

Napisał *Saeculum Bellatorum & Togatorum seu Centuriam Clarissimorum Virorum Polonorum & Lithvanorum: 2 o Moscoviam &c.* Po Jarmolińskiej poioł Eleonorę Soltykownę Anny Imperatorki Rosyjskiej Jwana Cara Coiki.

Teodor Arcybib: Gnieźnień Prymas w Warmii gdy pijane chłopstwo, mścąc się nie nieurodzaju w polu Ukrzyżowanego Chrystusa bieżowało, za to kazał ich czwiertować, a na miejscu tej zniewagi Chrystusowej w Synwezie Kaplicę wystawił z napisem. *Pena non Pietatis opus.* Zwano go *Wielki Prymas.* W Rzymskim Collegium pod Alemannem y Carezno Theologii słuchał. Serce jego w Rezydencyi Jezuickiej złożone. Wiele posundował, grzechem się brzydził. Mawiał że u mnie wszystkim drzwi, stoł, y serce otwarte.

Potockich jest Domow. 6. Herbow Janiny, Lubicz, Szeliga, Srzeniawa, Ostoia, Pilawy. Wacław Potocki podczas Herbow y Szlachty Korony polskiej, Argenidę Barklawiusza, Zaciąg, pod Chorzew starą Tryumfujący Jezusa, albo Historią Męki jego. Wszystko to wierszem polskim.

POWAŁA Herb y Familia w polsce
vide Ogonczyk. Wiele było powałów
Senatorami, osoblwie Biskupami.

PAWĘSKI w Mazowieckim Woiew:
czyli paweński. Z tych Jan paweński gdy
się często uskarżał na Janusza Książca
Mazowieckiego o krzywdy sobie poczy-
nione; Xiężę iartem mymowił: *Nie trze-
baby cię zwac Paweński ale Skarga*. Por-
wali to Dworscy y tak go zwali, y Fa-
milią jego. Piotr Skarga z Ojca Micha-
ła, z Matki Anny Święstkowskiej uro-
dzony. Uczył się w Krakowskiej Aka-
demii, był Inspektorem w Wiedniu Jana
Tęczyńskiego Kafzela: Krak: od Taria
Aicyb: Lwowskiego na Kapłaństwo po-
święcony był kanon: Lwowkim prob-
szczem Rohat. Z tego się wyrzucił, szpital-
nie nawiedzał &c. więźnie. Czart mu się
przez lat 3. w postaci wielkiego psa po-
kazywał, leżącego w nocy nogi przyle-
gał. Woiewodzinę szymaryczkę nawrócił.
Societatis JESU Zakon fundował się
wtedy, on do niego Szymona Wysockie-
go y siebie promowował: Do Rzymu
się z nim pusił, na drodze Mileckiego
Woiewodę podlaskiego od Herezyi chciał
odciągnąć, za to z mostu mało nie zrzu-
cony.

conv. Przyśłał mu potym Woiew: 100
złt ale one nazad odesłał, winę odpuścił.
Przyjęty od świętego Borgialza do Za-
konu już po śmierci S. Stanisława Kosi-
ki. Brody sam sobie przystrzygił (bo Xię-
ża świeccy z brodami chodzili.) mówiąc:
*Zchyl mię czarę iako już był poczet na
miał za co trymać.* Zabawiwszy na
Watykańskiej penitencyarii do polski
powrócił, we Lwowie Kanonikow kłę-
knowszy przeproszał. Z X. Kardyna-
tem Radziwiłem z Stefanem Batorym
Wiarę krzewił w Inflanciech, na Białej
Rusi. Kollegia *Soci. Jesu* pochwodził
w Wilnie, Kydze, Dępcie, Połocku.
W Krakowie lat 4. kazał; tam Dom pro-
fessow y Nowicyat u S. Szczepana zato-
zył; y Bractwo Miłosierdzia po różnych
miejscach. Od Zygmunta III. na Dwor
wezwany lat 24. kazał. Senat z Dy-
dentow oczyścił. Gotując się na kaza-
nie trzech rzeczy zażywał modlitwy, u-
martwienia, trzy razy albo 5. Dyscypli-
nę czyniąc, y pilności. Prok: Sienaw:
Marszałek W.K. Hieronima Gostomsk:
Woiewodą poznań: Mikołaja Kazimir-
skiego, Ernesta Weihera woioownika
podskarbiego Kor. Adama Kopiehiusza,
Chry-

Chrystiana Franchen Ministrow Here-
tyckich, wiele Dam Dworzanow, Zoinie-
rzy, Tatarow, Zydow, Syzmatykow; na-
wrocil. Raz od Heretyka otrzymał po-
l. zeh. Zakonnosc u Dworu zachował.
W Krakowie na S. Cecylię uslyszal wne-
trzny głos na Mfzy S. od siebie mianey.
*Daję zastawę albo zadatek miłości mo-
iej ku tobie.* W Warszawie choremu
pokazał się w południe Xiądz Stanisław
Warszewicki Jezuita zmarły y mowil do
niego: *A czemu nie prosisz o lat dziesięć
życia, ale tylko o rok ieden.* Zniknoł. w lat
10. umarł Skarga. W Roku 1610. na
kamień choremu Skardze pokazali się SS.
Franciszek z paule y S. Ignacy mówiąc:
Przyśliszmy Pana prosić za ciebie. Na co
on: *Nie chodźcie, bom się zupełnie spuścił
na jego wolę Najsłodsza.* Pana iednego
Lutra nie mógł nawrócić; który skoro
ieno skonał, koło okna X. Skargi na re-
kollekcyach 8. dniowych zawołał, *Xię-
że Skarga, X. Skarga, prawda prawda
wszystko, cokolwiek mi o Wierzę radził:
ale biada mnie, biada mnie.* Diabeł przez
niego wypędzony nic mu nie mógł za-
dać, tylko to. *Daj mi pokoy, bo po-
wiem to, na ciebie, czegoś się ty nigdy
nie*

*spodziewał? Coż? Otoż prawi cudzą
miotką, bez dozwolenia komorę swoją za-
miał.* Nakoniec na Wielkanoc na Ka-
zamu pożegnawszy Krola, Senat, y Kro-
lestwu Komunia S. dawszy, b. te; y
na Błogosławieństwo żądali, odiechał
do Krakowa, tam u S. Piotra w dzień
Translationis S. Stanisława osobliwego
swego Patrona 17. 7bris wieku swego
76. R. P. 1612. umarł. Na pogrzebie
X. Fabian Birkowski Kaznod: Krolew:
Dominikan Themę założył: *Surrexit E-
lias, & Verbum ipsius quasi sacula ardebat.*
W lat kilka Barbara Langa widziała go
w Biskupim stroiu z pastorałem, bez In-
fule na znak że był *Pastor Animarum.*
Wydał Opera że 30. palce iego za cza-
sow pruszcza całe były. Dwie świece
swoiey pracy postał przed śmiercią ie-
dną do Częstochowy, drugą do Obrazu
także Matki Boskiej w Nowiciacie Jezu-
ickim, które w moment skonania iego
dogorzały

POWODOWSKI Herbu Łodzia Ar-
chiepiskop w Panny Maryi w Krako-
wie w rynku Kanonik Kaznodzieia wiel-
ki Pifarż wielu Xiąg: ktorego Rescius
zowie, *Unum in vincta Domini operarium,*
POZNAK

POZNIAK jest Mąż strzałą przeszły Herb Litw:

PRAWDZIC Herb jest puł Lwa żółtego, z muru czerwonego wyglądającego, w lewą tarczy obroconego z paszczką otwartą w łapach trzyma koło żelazne albo prawdę stołową w hełmie takiegoż puł Lwa. Początek jego taki: Androd z Dacyi rodem, służąc gdzieś a tytańsko będąc traktowany zaśledził do Afryki tam się ukrył w iaskini, Lew nadszedł iako do swego legowiska, łasił się koło niego nogę pokazując cierniem skaliczoną który gdy mu on wyciągnął, Lew iemu y sobie obłow nosił. Stęsknił sobie Androd poszedł między Ludzie w Afryce, od pana swego prokoniula Afrykańskiego poznany, do Rzymu zaślany na *Ampitheatrum* bestyom wystawiony, był tam y ow' Lew z Afryki, poznał go do nog mu padał lizał, wypulczono ryśia, tezo Lew pożarł. Pytano co to czy nie czary, powiada, *Liberatus*, a gdy się o przyczynie dowiedziano Herbem Lwa nadany. *Okolski ex Aulo Gellio.*

Bielski tak go wywodzi. Luzytańczyk ieden do Afryki peregrynując Lwa łalwował z smokiem się bnącego, za co

mu

mu Lew iak pies służył: Luzytanczyk ranniony od Maura w okazyi iaszczurka krew jego chleptała, Lew ią rościot, drugą nadziediszy zielem ią uliczyła, co widząc, ziela do rany ieno przyłożył, o zdrowiał. Umarł potym, Lew nad grobem jego siedział nie iedząc aż zdechł. Jeden z potomkow Androda, z Fami. Menirow w Ietruriił poiót wielkiej fortuny Dziedziczkę, która się murem czerwonym pieczętowała, do tego muru Lwa swego przyformował. Nad Renem nie którzy osiedli z tego Domu, Hrabowie Dinhein tego herbu. Jeden za Rolsfi: Chrabrego przybył to jest Jędrzey Dinhein który tu poiowski za żonę Jana Prawy Sędziego Ziemskiego Gostyńskiego Hrabiego na Szczawinie y Trąbkach iedynaczkę, żony swoiey koło żelazne albo prawdę Oyczystemu swemu Lwowi w łapy złożył. *Okolski.* Rozrodzone Potomstwo od Dobr nazwisk nabyło, pisząc się Hrabiami z Trubek, z Łabiszyna, z Gałczewa, z Szczawina.

PROCHNICKI Herbu Korczak w Ziemi Przemyśkiej z Prochnika, krew Xiążąt *de Bibel.* Połowę te Prochnika poślizło w Dom Pieniążków w posagu. *(mon. Pa.*

Paprocki) drugą połowę przedali Prochnicy. Sa u Okolskiego Przywileie Kazimierza W. y Władysława Jagiella utwierdzające, Listy także Xiążąt Ruskich, osobliwie Leona na dziedziczne dobra *Belski*. z przyległościami; w których Przywileich mianują się Dymitr Chotek Xiążę *de Bibel*, Jędrzey y Hrycko *de Bibel*. Jędrzey Wargocki rozumie że ta Familia jest Włoską, w osobie *Bibula* przed tyranią Iuliusza Cesarza aż do Instant uchodząca gdzie jest Zamek *Bibel* od Imienia ich fundowany znowu się wynieśli do Włoch gdzie jedni zowią się Karastami, Kwitnelli potym *Kaudyn*, *Płp-kop*, *Duszyn*, *Batko*, *Jarochno*, *Alexander*, *Skoruta*. Tych wszystkich imiona w Horodyjskim Manasterze Ruskim czytał. *Okolski*. y przydaie że z tego tam Domu 402. jest pogrzebionych. Daniel syn Alexandra Skoruty Wiare Katolicką przyiósł, od ktorego Prochnickich Familia ciągnie się! Z tych Piotr Prochnicki widząc Jana Tęczyńskiego nad Seretem z Turkami y Wołochami przegrywającego y w Serecie bez konia zostającego, podał mu swego. Ale niechciał Tęczyński mówiąc: *Egregium Militem, mihi gener*

neri & Nobilitate parem eo subsidio vultu privare nostro. Na co Prochnicki: *Quando quidem, tu Ductor meus, militis tui equo uti non vis, & miles tuus vita sua frui non vult*. Puścił konia swego, y obadwą się w niewolę dostali. Oczym się Turcy dowiedziawszy, oboch udarowanych do Ojczyzny puścili. *Skrobiszowski in Vir Arch- Ep: Leop.*

PRZOSNA Herb Lew cały żółty na sobie 3. wieże równe dzwigaiący, nadany w tedy kiedy Przemet Zamek Czechowie oblegli, w tedy Przodek tego Herbu 300. Pakakow tylko mający w Zamku, trupa, przez kanały sekretne wyszedłszy wyrzucił, w zanadrzu List od Krola mającego, że Krol znaczny Polakom, sukurs posyła: Co czytając Czechowie uszli, a Kommendant Polak Lwa w Herbie z wieżami wziął od Krola Przosna zwany, od Przosny rzeki Przemetński Zamek oblewającej.

PROSKURA w Podlesiu Szlachta.

PROTASZEWICZ Herbu Drzewica, z tych Waleryan Szuszkowski Protaszewicz Bisk: Wileński Akademii y Kollegium w Wilnie Fundator.

PRUNSKIE Xiążęta Herbu pogonia
S z Ru-

z Ruskich Samoderzców, od Włodzimierza, między którego 12. Synami Jarosław piszący się Wielkim Xiążęciem Rzezańskim, wziął sobie za Herb Pogonią. Syn jego ieden Jaropełk starszy Xiąże Rzezański, drugi Swentosław Xiąże Prunski, *Sarnicki*. Chleb Xiąże Prunski rośły, pod Mińskiem scierając się z Tatary, polegli y ma Mogiłę zwaną: *Mogila Chleba Prunskiego za czasow Sarnickiego*. Xiąże Prunski Woiew: Kijowski Biało Cerkiew przeciw Tatarom założył przed Rokiem 1555. Sam leży w Wilnie, innych wiele w Kijowie. Alexander Kasztelan Trocki w Rzymie się wyrzekł Syzmy a w Oyczyźnie Kalwinem zaślął: Miał Xieźniczkę Sanguszkównę. Na nim ustalili Xiążęta Prunscy. On Berestecki Kościół Kalwinizmem zaraził.

PRUS albo Turzyna u *Baszk* y *Okołskiego* jest pultora krzyża białego w czerwonym polu, w koronie, nad hełmem ręka zbroyna z mieczem w prawą zaniefioną, Trzey Xiążęta poganie tu zawitali z Prus iakąś popełniwszy, zbrodnią tu ten Herb wzięli z Wiarą od któregoś Monarchy. *Bielski*. Tu należy S. Stanisław Szczepanowski Bisk: Krak.M.

PRUS

PRUS albo Wilcze Kofy że niemi wilkow łowią. Są dwie białe kofy stojące, do siebie ostrzami obrocone na polu czerwonym: w hełmie ręka zbroyna z mieczem. Nadany y wymysłony od Xiążęcia Prus Hetmana, który zniósł dwa kroć Maślauś Juwazora Mazosza, za co Cerkę jego za żonę wielu dobrami, y kofy w Herb swoy wziął od Kazimierza Mnicha. *Faprocki*.

PRUS albo Nagody, że na weselu ta się stała odmiana: to jest pod krzyżem po prawey stronie kosa biała w polu czerwonym, po lewey stronie puł podkowy niby stojącey przeciw kosie w błękitnym polu: na hełmie nad koroną zbroyna noga z Ostrogą klęcząca kolanem. Tę odmianę uczynił Xiąże Prus, Pobogiankę albo Herbu Pobog wielką Dziedziczkę pojąwszy puł podkowy przyjął a lewą kofę wyrzucił. Jednemu Sabor imieniem z tey Familii gdy nogę na wojnie ucięto Bolesław Xiąże polski dał na hełmie nogę. Inni rozumieją że ktoś złotogoleńczyk Herbu, Damę pojąwszy, tę odmianę uczynił.

PRZEBĘDOWSKI jest kania przedniemi nogami do gory wspięta w prawą

S2

tar-

tarczy obrocona, świat z krzyżem, czyli raczey iabłko Krolewskie w pytku za koniec trzymająca krzyżem do pyśka przytknowszy na łapach przednich niby położone. M. S. o Familiach pruskich wilka im szarego w polu białym podrzuciła omylnie. Ma Dom ten przywilej Barbarłsy Cesarza, że z Tracyi wyszedł, a potym za czasu rewolucyi w Niemczech osiadł, gdzie miał Dobra nadane od Otona Cesarza Wilhelmsdorff. Przyszli z tamtąd do Prus za Krzyżaków. Z tych idzie Jan Jerży Podskarbi W. K. Była za nim Fleminzanka Corka Henryka Fleminga Felt Marszałka Woysk Salskich. Joachim Biskup Łucki Brat to był stryeczny Podskarbiego.

PRZEGONIB Miecz między dwiema Miesiącami, formalny Herb Ostioia.

PRZEREBSKI Herbu Nowina Dom w Sieradzkim y Krak: starożythy wielu Krześcian *in utroq; statu wstawiony*. Zygmunt Karol Woiew. Sieradzki do Częstochowy odkazał pierścień z dyamentem takim, że mu szacunku znaleźć nie można. *Nieszpork: in Annalesis fol: 330.* Maxymilian Woiew: Łęczycki miał za sobą Annę Mohilankę Jeremił Woiew: Wołoskiego Corkę.

PRZE-

PRZEROWA kopia z proporcem złotym w prawy bok tarczy nakloniona, w czerwonym polu w puł złamana, koniec proporca na kopię zawinięty. Nadany od Bolesława Krzywoustego Mirosławowi pułkownikowi na wojnie pod Wrocławem z Niemcami gdzie klin przewał Nieprzyjacielski dobrze nacierając. *Parochi.*

PRZESTRZAŁ Herb, iest miecz strzął przy samym wierzchu na ukos przeszyty, w polu czerwonym. Nadany, w Węgrzech od Macieja Krola Węgierskiego Stefaniowi Janczowi z Waynag.

PRZYIACIEL Herb iest serce ludzkie na misce strzął z gory na dół przeszyte. Nadany od Bolesława Kędzierzawego potomkowi Mirosława Kawalera polskiego, zabitego na dobrym uczynku, to iest że na wojnie z prusakami gdy ubitego Książęcia Sędomirskiego Henryka chciał uwieść, przy nim w serce ugodzony. *Bielski.*

PRZYIEMSCY Rawiczowie Wielki Dom.

PRZYŁUSKI Herbu Sulima w Krakowskim, Jakub Pisarz Ziemiński Krakow: wydał *Statutorum Collectionem*. A że był Here-

Heretyk, Duchowieństwo szarpie. Był dobrze uczony Orator, y Poëta, wprzod Mościcki Proboszcz, potym się ożeniwszy w świeckim stroiu pisarzem został *Starowski*. Statut iego od Zygmunta Augusta potempiony y zakazany. *Autor de Controversiis inter Ord: Eccl. & Sæcul. l. 7.*

PSTROKONSKI Herbu poray w Sieradzkim Woiew: iedneyże z Burzyńskiemu dzielnicy. Maciey Pstrokoński z Pstrokonia Biskup Kujawski. Dobrze uczony. Ten według Janczyńskiego *M. S.* na godzinę swoją zwycajną przed wieczernią w pokoju zamknięty uczuł Siarkę, chłopca woła, pyta. Nic ten nie powiada z kąd fetor. Aliści modłącemu się pokazują się znajome Senatorow, y Ministrów, osoby z konta, siarczyłym ogniem wskroż przeięte, w głowach postronkami skrempowane, pełne dziur. Powiedzieli że na wieczne męki skazani, że dowcipów swoich na iedną politykę, na zgubę Oyczyzny zażywali. Znikneli. Biskup surowe zaczął życie. Pisali się y z Bużenina gdzie Stanisław Jezuita Biskup Chelmski Infułat *Præposituram* fundował.

PUCHA-

PUCHAŁA Herb na Podkowie prostą stojący puł trzecia krzyża z lewego boku od dołu, na polu błękitnym. Nabył go Pobożanin któryś pod Hetmanem Piławitą, za to mu swoje krzyże dającym. *Okolski.*

PSARSKI Herbu Pomian.

PUZYNA Herbu Ogoniec, *vel* Brama Obozowa to jest tegoż Herbu z Ogińskiemu y Krwie. Jerzego bowiem Fiedorowicza Syn drugi Władysław Książ na Kozielsku Brat Rodzony Grzegorza Przodka Domu Ogińskich, dla małej a męszczej statury od Ojca *Buzyr tandem* Puzyn nazwany, dał okazyą temu imieniu. Z tych Michał pisarz Litt: miał Zofią Potocką Piławczankę Starościankę Jabłonowską z nią w Gwoźdzciu fundował OO. Bernardynów.

R.

RADOMICKI Herbu Kotwicz w Wielkiej Polfcze. Jana Woiew: Inowrocławskiego Generała Wielkopolskiego Corki z Broniszowny. Anna Szoldriska Łódzianka Starościna Łęczycka; Działyńska Starościna Nakielska.

RADWAN Herb chorągiew żółta Kościelna o trzech ogonach, z frezlami, na

na wierzchu iey krzyż Nadany Rycerzowi Radwan że swoich w małej k...
raz pokonanych, przy zabraniu C...
gwi, znowu porwałszy z Kościoła ch...
ragiewkę natarł na Ruś, pokonał; Za
to od Bolesława śmiałego wziął ten Herb.
Czyli też podobno za Bolesława Chra-
brego.

RADZEWSKI Łódz Franciszek Pod-
komorży Poznański, wielkiey wymowy
y ludzkości; Kommissarz r. 1717. na Sey-
mie Traktatow. Marszałkował na elek-
cyi r. 1533.

RADZIEIOWSKI Herbu Junosza
Dom Starożytny w Polfcze. Wiele by-
ło Senatorow. Michał Stefan Radzie-
iowski Kardynał z promocyi Krola Jana
III. krewnego swego, Arcyb; Gnieźni-
Prymas; syn Hieronima Starosty Łom-
zieńskiego od Krola Jana Kazimierza od
czci y honoru odsądzonego, za granicę
relegowanego, potym Posła do Porty
z Tytułem Woiew; Inflanckiego na le-
gacyi zmarłego. Który Hieronim zro-
dzony z Sobieskiey Woiewodzanki Lu-
belskiey Ciotki Krola Jana. On Xią-
cia de Conte na Tron Polski ogłosił, a
Dąbiki Augusta. Umarł, w Gdańsku r.

1707.

1707. Ostatni z Januszow Radzeiowki,
w Warszawie u Missionarzew pochowa-
ny. Inni Radzeiowscy Herbu Rawicz,
iako to ow Pulkownik.

RADZIWIŁ *vel* RADZIWIŁŁ iak
się podpisują Herbu Trąby. Idzie ten
Dom zacny Litewski według Strykow-
skiego od Narymunda Wielkiego Xią-
cia Litt: Potomka Palemonowego. Syn
Narymunda od Stryiow małenki na śmierć
skazany, dla zgubienia sukcesora, ale
Mamka go utaiła, Kapłanowi Pogań-
skiemu się tylko zwierzyła: ten widząc
Witenesa Xiąęcia na ow czas polowa-
niem się bawiącego, Dziecie owo czyli
w gniazdo Orłow włożył, czyli na drze-
wie w kolebce zawiesił, napadł Lezdey-
kiem od gniazda nazwać kazak. Kapłan
ten umierając tajemnicę rewelował. Więc
Witenes Lezdeykowi Córkę swoją dał.
Po Witeasie Gedimin na polowaniu
gdzie teraz Wilno, zasnął, wilka widział
żelaznego, a w brzuchu iego 100. innych.
Lezdeyko wytłumaczył ten sen, Gedi-
min Wilno Zamek założył, a Lezdey-
ka że radził Wilno założyć, od rady Ra-
dziwiłem nazwany. *Gvagvinus Stryko-
wski*. Tego Lezdeyka Syn Worszyło,
tego

tego Syrpucyusz, tego Ostyk z pięciu Synow wiele Familii Ociec. Mikołay Radziwiłł z Jagiellm w Krakowie ochrzczony, wziął Imie Mikołaja, y chciał aby w tym Domu *Primogenitus* to, miał zawsze imie. *Starowolski*. Co się też praktykuie. Mikołay II. Radziwiłowicz *Priscus* nazwany Woiewoda Wileński żył lat 117. trunkow gorących nie piąc tylko wodę.

Mikołay III. Woiew: Wileński Kanclerz W. Litt: na Seymie w *Posonium* miał 1000. Ludzi kroiem Moskiewskim y Tatarskim stroynych R. 1512. Wtedy w Aufzpurgu na Seymie pierwszego, z tego Domu policzył między Xiażat *S. R. Imp.* na Goniądzu y Medeli *Maximilian* Cesarz dawłszy Orła Czarnego, za Herb rościągnionego ojedney głowie z Mitrą na głowie. Nie akceptuującemu, do Litwy przyśłał R. 1518. w Dyploma zowiąc ich *Frates & Consanguineos*, z Xiażat Mazowieckich. Ale y tu reluctantiaż na Seymie w Brześciu Rzeczpospolita approbowała. Ale ten tytuł na Synach iego trzech bezpotomnych zgasił.

Albracht Biskup Wileński Jasnuznik

anto-

antonomastice. Po trzech set co dnia ubogich żywił, sam nie iadł aż im do stołu usłużył. *Skarga*. Ociec mu Woiew: Wileński do Mszy Święt: służył. Leży w Werkach, umarł 1519. *Starowolski*.

Jerzy Kasztelan Wileński Herman W. Litt: od Kwierniey Niedziele do Wielkieynocy zamykał się w Kłasztorze Pisał się na *Bierzach y Ducinkach*, iak tamci ustali na Goniądzu y Medeli. Mikołay Xiaże na *Bierzach y Dubinkach* Woiew: Wileński Kanclerz W. Litt: y Hetman W. Litt: Xiażęciem Imperii od Karola wyniesiony, wielki wojownik. O nim mowi Nadgrobek u Starowolskiego: *Privati boni negligentior, publici studiosior*.

Jan Kasztelan Trocki Herman W. Litt: Pacierze Kapłańskie co dzień mowił, w wielki post tylko się chlebem posilał posypawszy popiołem, poświęconym w srodę wstępna. Jego Syn Jan pisał się Xiażęciem na *Olyce y Nieświeżu* od Zygmunta I. na Seymie Brzeskim Kreowany.

Mikołay Czarny Xiaże na *Olyce y Nieświeżu* Woiew: Wil: Marzalek, Kanclerz W. Litt, August I. względem Barbary Radziwiłowny. a stryiecznorodzony siostry

Siostry jego wysłał do Imperium, gdzie tytuł *Sacri Romani Imp: Principis*, po zesłanej bez potomnie linii Xiażar Radziwiłow na *Goniądzu y Medele*, y Brata Jęgo Jana Krayczęgo Litt: y na stryiecznegę Mikolaia Xiażęcia na *Birżach y Dubinkach* y na potomstwo od nich idące. Do Orła ich Cesarz trzy hełmy przydał na środku puł Orła czarnego na prawym hełmie puł Gryfła. na lewym hełmie puł Lwa. Dany ten przywiłcy od Karola V. r. 1649 co August I y Rzeczpospolita na Seymie Brzeskim potwierdziła w tymże roku. On Kalwińską sektę do Litwy wprowadził, Białią po Polsku od swoich Ministrów przetłumaczoną w Brześciu Litewskim drukował swoim nakładem: w Olyce Zamek fundował. Ciało jego z Wilna do Dubinkow Krzysztof II. Radziwił przeniosł za konsensem Wnukow jego. Syn jego Stanisław Xiaże, z Olyki Ministrów Kalwińskich rugował (Starostą Zmudzkim był) od Oyca tam osadzonych. Tam Kościół erygował sam Katolicki. Na rość się wielki zamykał w *Eremitorium* przy Kłafztorze Nalibockim. Z Bracią swoją Ordynacją wieczną na Olyce, Nieświ-
żu,

ża, Klecku, Mirze, Grodku Corki nigdy niedziedziczyły, ale Synowie y to starli; *in defectu* ich blizsi. Potwierdziła to Konstytucya 1589.

Albrycht Stanisław Xiaże na Olyce y Nieświżu Kanclerz W. Litt: wielki Jalmuznik, Dewot. Zona jego pierwsza Regina *de Bisenrych* rodem z Bawaryi pokazała mu się prosząc o ratunek gdy rzekł żeś pobożna była y tyle Mszy za cię się odprawilo, rzekła: że te wszystkie komu infzemu aplikowane. *Naramowski Tac. R. Imp.* Fundował Kollegium Pińskie *Societatis JESU* Kollegiatę Odycką, w niej Ołtarze wszystkie Marmurowe, Proboszcza Insulata z Kanonikami, Do Niepokalanego Poczęcia na bóżny obowiązał się ślubem nic nie odmawiać proszącym w imie iey. Zapisał 25000. na dobrach Coling pod Gdańskiem na sustentacyą Heretykow rewokujących. Woyciech Xiaże na Klecku Marszałek W. Litt: staraniem X. Skargi z Bracią *Calvinismum* odrzucił. Główny Muzyk sam w Kościołach grywał. Jerzy Kardynał S. *Sixtu* na elekcyi dwoch Papieżow Innocentego IX. Klemensa VIII. w konklawe zasiadał. Na Jubile-
uszu

ulzu w Rzymie umarł R. 1600. pochowany u Jezuitow w Kościele *Imienia Jezus. vel al. Jesu.*

Mikołaj Krzysztof Syn pierworođny Mikołaja Czarneſego Woiew: Wileńſkiego Xiążę na Ołyce, Brat Kardynała z Rodziców na ten czas ieſzcze Katolikow, od Kapłana Katolika. Za Krola Zygmunta Augusta pod czas weſelnego aktu na Pałacu, Krolewſkim małe Dziecie ſame zoſtawione w pokoju Krol zaſtał, nad nim zawołał: *Sierotka*. Z tąd zawsze tak zwany. Od Oyca zarażonego Kalwinizmem, y on ſię zaraził, urągał ſię z Rzymskich ceremonii. Raz Zakonnikowi o iałmużnę proſzącemu dał konia nie wieźdzonego, ale ten go pięknie do Kłaſztoru zawiozł. Z tąd pochop do Wiary, że gdy z Warszawy do Wilna iechał y w Kwiećnią Niedzielę czyli w piątek wielki z mięſem iadł, ktoſ w tedy ſię naſmiewał z Ceremonii Katolickich, mówiąc tak to prawda, iak ten kapłan pieczony zapieie. Zapiał: w lot w lat 19. życia ſwego z Kościołem S. ſię poiednał y Bracia y Zona ie-goż złożył 5000. czerwonych złt: Księgi Kalwińskie powykupował, a oſobliwie Biblią od Oyca ſwego wydaną, w poſzrod rynku

rynku Wileńſkiego na ſtuſie ſpalił: We 12. Oſob między niemi był Lenard pacificus Jezuita R. 1582. aktu będąc Marſzałkiem W L. z konſenſem Stefańa Krola Jeruzalem nawiedzał z ſlubu uwolnienia głowy od bolow: zoſtał tam Kawalerem Bożogrobskim. Jezuitom Nieſwizkim Folwark Albę darował, gdy niechcieli akceptować, albę złotem tkaną oſiarował. Na Zakonnikow 100. czerw: złt: a na lampę 25. co rok poſtanowił: Kielich z patyną dał tam ſzczerozłoty. Nieſwież Zamek y Miasto ufundował Kollegium Jezuickie: tam w Kościele złożył Drzewo Krzyża S drogo oprawnę: tamże fundował Bernardynow y Benedyktynki pierwſze w Litwie z Chełmna: &c. Co rok na wielki Czwartek ubogich traktuiąc, nogi ich umywał. Sługa, dobra iego maiąc w ręku, na ſto tyſięcy go ukrzywdził, na ſpowiedzi wyznał niemożność reſtytucyi, dla uſzczerbku ſławy, ſtanu y honoru. Spowiednik *anonime* uproſił mu *kondonacyę*. Lat maiąc 67. umarł R. 1616. 28. Febr. pochowany w Nieſwieżu u Jezuitow w Pielgrzymſkim ſtroiu który noſił w Ziemi S. a pod ſtatua ſwoją poſł nogami Chryſtuſa rana napisać kazał: Ad-

Advena ego sum, & peregrinus apud te, sicut omnes Patres mei. Cały do tych czas leży. Nad grobem łaska y Kapełusz. Miał za sobą Xiężniczkę Wifznio-wiecką Woiewodzankę Wołyńską. Z nią 5. Synow. Łaskę złożył Marzałkowską. W Bononii 3. Radziwiłow umarło, toć fatalne dla nich mieysce.

RAFAŁOWSKIE Xiążęta, idą od Teo-
dora Xiążęcia Siewierkiego, a w nim
od Jednowładcow Ruskich, ktorego dway
Synowie Jędrzey y Jan zostali dwoch
Familli Xiążęcych Hołowczyńskich y
Rafałowskich Autorami.

RAMULT Herb jest 5. roż białych
w polu czerwonym. *Paprocki Okol:* Przy-
niesiony ten Herb od Baldwina Biskupa-
Kruszwickiego z Francyi okolo r. 1128.
Od Brata iego rozrodziła się Familia Ra-
mulow na Podolu y Wołyniu kwitnąca.
Wiele było godnych z niey ludzi.

RAROWSKI Herbu Rhor. Jest sześć
Cegieł złotych w trzy rzędy ułożonych
w pierwszym 3. w drugim 2. w trzecim 1.
na polu czerwonym. W hełmie nad ko-
roną iabiko Krolewskie złote z krzyżem,
po bokach delfiny na doł głowami. *O-
kol/ski.* Rhor Kawaler, w dobywaniu Bu-
dzy-

dzynia Miałta w Kroacyi od Turkow
obłożonego skoczył na mury, z nich 6.
cegieł rzucił, miałta dobył, na Cesarza,
za to też cegły na Herb mu dane: resztę
im porym przydano ozdoby w Herbie.
Kwitneli w Śląsku. Z tamtąd Jan Rhor
do Polski się wyniosł.

RATULD niby Szeliga, jest puł pier-
ścienia złotego, do gory końcami a w nim
krzyż w polu czerwonym. Byli kiedyś
Hrabiowie Ratuldowie. Już ich nie maśz.

RAWICZ Panna rozczesana w koro-
nie, siedzi na Niedzwiedziu czarnym, rę-
ce do nieba wyciągnowszy w lewą tar-
czy idącym, w polu żółtym. W hełmie
nad koroną między dwiema rogami iele-
niemi puł Niedzwiedzia wacha w łapie
podniesionev, roże. *Paprocki, Okol/ski.*

Po Kroju Anzielskim wiele skarbow zo-
stało, oraz syn y corka: syn aby nie zubo-
żał posag dając siostrze, dał ją Niedzwie-
dziowi na pożarcie: ten iey nogi lizał, śra-
dła nań, z tarasu wyiechała. O czym Bras
dowiedziawszy się, przeprosił ją, wydał, za
Xiążęcia Lotaryńskiego; z którym mia-
włszy synow, postarała się że Niedzwiedz
z panną za Herb im dany. Do Czech Fa-
milianci, a z tamtąd do polski dostali się.
Paprocki, Okol/ski.

Wiele Domow w Europie Niedzwiedzia zażywiają: iako to *Cæsarini* u kolumny Niedzwiedzia na łańcuchu noszą, a na kolumnie Orzeł rospięty. 4. było Kardynałów iako to *Julianus* pod Warną zabity. Z tych *Prosper Cæsarinus Kolumna* z Włoch przybył do Litwy. W Bawarii Familia *Hæcloderyuszow* z tabliczką złota na szyi Niedzwiedzia nosiła. Berna Miasto w Szwajcarach na 4. nogach Niedzwiedziem się szczyci.

RĘKA w Herbie: Ręka z koronką *vide Batman* ręka z pochodnią góraliącą *vel Półta*: ręka świni pyśk rozdzierająca *vide Swinka*: ręka z obłoku zaniesiona *vel Pogonia*: ręka z korony z mieczem nadół *patrz Brandys*: ręka z kitą *patrz Krycki*. Ręka przez łokieć strzałą przeszzyta, *vide Sapieha*.

RESCIUS Stanisław *Protonotarius* na Dworze Hozjusza Kardynała wychowany, wielkiego rozumu pobożności y nauki. On wydał między innemi *Rozmowę Czteka z Duchem, o śmierci*. Wydał życie Hozjusza. Chwali go *Baroniusz* y *S. Karol Boromeusz Kardinale*. *Syxtus V.* uczynił go *Utriusque Signaturæ Referendarium*. Zygmunt III. Krol Pol: *Ka-*

noni-

nonikiem Warmińskim, Dziekanem Warszawskim y Opatem Jędrzejowskim, między synów Koronnych policzył, y Legatem do Syxtusa o Kanonizacyą *S. Jacka* w roku 1589, y do Neapolu gdzie też umarł R. 1600. 3. *Aprilis* Bibliotekę swoją darował *ad Domum Professanæ* w Krakowie. Zwał się przed tym *Reska* potym *Rescius*, był Poznańczyk. *Starowski*, który y to o nim świadczy że od Stefana Krola był Posłem do Grzegorza XIII. do Syxtusa V. od Zygmunta III. do Weneckiej Rprlrey, do Ferdynanda Xiążęcia Hetruryi, do Klementa VIII. Papieża z subjekcyą od tegoż Krola.

REY Herbu Oksza w Krakowskim; w Wielkopolszcze y na rusi. Mikołay Rey mało co umiejąc na Dworze Jędrzeja Tęczyńskiego Woiewody Sędomirskiego tak się wypolerował, że wiele Ksiąg popisał. On Rejowiec pod Chelmem fundował. Okszę także założył w Ziemi Krakowskiej, miał respekta u Zygmunta Augusta y Bony. W Xiegach swych 16. imienia nie pisał, bo mówił, iż od niedouczonego pochodzily. Urzędu żadnego nieakceptował, szabli nigdy nie dobył.

T2

był. Zylł r. 1567. Władysław: Woiewo-
Lubelski.

ROCH powinny bydz 3. gwiazdy
kamienne od dołu większe trzeci na go-
rze najmniejszy; na którym stoi lilia
sama bez korzenia pole czerwone lilia
biała. *Okolski* Zowie się skałą łomaną.

Item Kolumna powinna bydz presto
stoiąca, na niey korona w polu czerw-
nym. Takż w hełmie nad koroną.
Origo Kolumny z Włoch: gdzie jedni po-
wiadaia że od *Herkulesa*, drudzy od *Ka-
rola Wielk:* inni iako to *Joannes Crescen-
tius in Corona Nobilitatis Italicae* od *Tra-
jana Fundatora* Kolumny Rzymskiej.
Spenerus wylicza z tey Familii 6. Papie-
żów, wielu Kardynałów, Wice Rejów
Arragońskich, y Neapolitańskich. Star-
szy w tey Familii zawżs jest *Eques au-
rei velleris, Primusq; Princeps Pontificii
Solii. Volaterranus* mowi że *ex Oppido
Columna* idą. Kolumna Kardynał *S.
Praxedis* R. 1220, będąc na wyprawie
Jerozolimskiej, Kolumnę przy ktorej
Chrystus biczowany do Rzymu przy-
wiozł, u *S. Praxedy* w Rzymie złożył.
Volateranus. Tenże Autor wiele Xią-
żąt, Bellatorów z tego Domu wylicza,
Hanno

Hanno Kolumna Arcybi: drugi Gniezn;
Rzymianin ktory z tym Herbem tu za-
witał koło R. 970. *Damali: Długosę.*

ROSCISŁAW Hrabia na Litwę y Ja-
dzwingów poszedłszy, gdy trochę był
pierzchnął, lubo potym tryumfator, na-
zwany żartem Pierzchałą; był Starostą
Płockim. Od tych czas Kolumna zo-
wie się Pierzchałą, albo Roch, od Rocha
Marzanka Szachowego czarnego w polu
białym. Zwanu tedy Rocha dawnemi
czasły Kolumną: gdyż *Rocca* z Włoskie-
go wieżę, albo kolumnę znaczy.

Tegoż czasu *alias* R. 996. *Palemon* albo
Libo, z *Proisperem* Cezarynem, oba Ko-
lumnowie ze Włoch od *Insubrii*, czyli
Ligeru albo *Ifetrurii* przybyli do *Pu-
styni Litt:* morzem w komitywie 500. Lu-
dzi; kędy *Libo* założył miasto *Liba*, od
ktorego *Libonia* kraina: drugie *Romam
novam* vulgō *Romnową*, tuzecie *Enrago-
lę* to jest *Eyrantium*, *Coloniām*. Potom-
stwo iego, ustało aż na *Mendogu* *Krołu
1.* y ostatnim *Litt: Kojatowicz w Histo-
rii Litewskiej.*

ROCH Herb trzy gradusy, albo wrę-
by od siebie odległe od gory dłuższe, ku
dolowi krótsze z lilią na wierzechu.

Sroka

Sroka w polu czerwonym, Rycerzowi Sroka nadany, Herb; inaczej Srocznik się zowie.

ROGAŁA Herb, jest na tarczy z góry na doł linią przedzielony na prawey stronie białey rog ieleni czerwony; na lewey stronie czerwoney, rog bawoli szary. Toż samo w koronie nad hełmem ale rogi przemienione inną symmetryą. *Paprocki Okolski*. Familianci nie iednakowego koloru. Z Niemiec przyszedł ten Herb czyli przez Rogalów czy przez *Biberšteynów*: ktoremu Biberšteynowi (kamień żarnowy znaczy) Bolesław krzyżowuły powracając z Pruskiej y Pomorskiej wyprawy, pod Raskami, gdy mu dla rozrywki, różne zwierzęta prezentowano, że ten *Biberšteyn* na się Bawoła lecącego porwał za rog y zerwał, dał Król za Herb do rogu Jeleniego już mianego. *Paprocki, Okolski*.

W Staremburgu na tablicy kamienny napisano pod ieleniem rogami, że gdy Albrycht ielenia postrzegł, wtedy ieleń, Łowczy, koń y pies na prawe oko ślepi byli: R. 1420.

ROGAŃSKI Herbu Rola wielki wojownik Waleryan, czyli Jan; gdy był
w Wę-

w Węgrzech, w Siedmigródzkiej Ziemi, pod Wiedniem, Węgrow białcy, Ferdynanda utrzymujący, miał wtedy Lissowczyków z sobą 8000. Piaśnicki pod rokiem 1619.

ROKOSZ Herbu Hibidra *alias* puł konia w prawą tarczy y puł karpia z koniem zrosłego. W Prusiech go noszą Rokusowie. *M. SS. o Pruskich Familjach*.

ROLA Herb jest róża biała w pośrodku krojów w polu czerwonym. Ten Herb wyszedł od Roli, albo Roles Krola Gęrow, który z Rzymianami ligę wziął, Battarnow pokonał, za Augusta Cesarza. *Dio Cassius Hist. Rom. l. 51.*

ROPEŁOWSKI Podguzanin. Stanisław Jezuita, Opatariusz pokazał się po śmierci w złotej, iasnej izacie; spytany za co by? Ze prawi nie rozbierając się z szat gotów był na zawołanie do chorých.

ROSTKOWSKI Herbu Dąbrowa. Z Rostkowa był Przybysław Woiewoda Mazowiecki. Z tego Rostkowa Rostkowie wyszli: Adam Rostkowski Sufragan Łucki Umarł R. 1738- leży w Warszawie iako Probosz Warszawski Fundator

dator *Domus Correctionis*. Wydał *Clypeum Cleri Polonici* 3tia tela *Fori secularis in 4to An. 1728*. Adam Roſtkowski Staroſta Wiſki.

ROZEN Herbu Gryff w Krakowskiem ſtary Dom. Przodek ich *Rofrus* według Paprockiego, atoli akcentem Słowiańſkim Rozen nazwany. Idą od Geodora z Ruſzcze Woiew: Kraków: *Nakielski*.

ROZRAZEWSKI Herbu Doliwa Dom wielki w Poznańſkim; byli Hraſtami iako znać z przywileju Xiążęcia Połſkiego Boleſława R. 1270. Ten tytuł Hrabiow potwierdził im Pius V. Giegorz XIII. Klemens VIII. Papieże, Ferdynand, Maximilian, Rudolf Ceſarze Rzymſcy; Zygm: Auguſt, Henryk, Stefań y Zygmunt III. potwierdzili. Z między wielu zacnych Rozrażewſkich z Rozrażewa Hieronym Biſkup Kujawſki wielki z Cudzych krajow Lingwiſta, Fundował Kollegium Jezuitom w Gdańſku zamki, Rezydencye, Kościoły w ſwoiey Diecezyi reparaował. Do Katedry Dzwon wielki Hieronyma ſprawił. Klemens VIII. Kapeluſz mu przez Baroniuſza, Belarmina, Borromeuſza podtykał, ale nie akceptował. Umarł na Jubileuſzu w Rzymie

mie 1600. Leży u Jeruſa u Jezuitow. Legował Papieżowi Kielich ſzczeroſłoty 300. czerwonych złotych, 1000. ſzkudow Krzyż miſterny Koralewy, &c. Po śmierci pokazał ſię Łukaſzowi z Unijowa Archidyakonowi ſwemu proſząc o Miſzã S. krąg ieno zaczął pod czas *Gloria naxulſi* ſyſzał muzykę iakąś, pewnie na tryumf Hieronyma. Inni ſię pili z Nowego Miſta w Wielkopolſzcze Nowomieſkieſmi Rozrażewſkieſmi.

ROZYNSKIE Xiążęta noſzą cztery krzyże złote od iednego drzewa wiſzące dwa w gorze dwa w dole na polu błękitnym, pod Mitrą. Idą od Koryara Syna Gedyminowego Xiąż. Litt: *Paprocki*. Czyli od Narymunta Gedyminowego ſyna *Okolſki*, ſwiadczą Nadgrobkami w Kijowie w Kościele Dominikańſkim. Narymunta ſynowie Alexander y Jerzy od tych iednego idą Xiążęta Rozyńskie *Kojatowicz*. Jerzy był Bełzkim Xiążęciem, Alexander Podolſkim. *Hiſtoria Sapiehana*. Narymund miał za ſobą Corkę *Tuchais* Regnanta Tawrykańſkiego z Maryi Ceſarzowny zrodzoną. Potomſtwo iego od Dobr Rozynu nad rzeką Cieccerow w rypiec wpadającą w Ki-

Kijowskim imienia nabyli. Ostatni Roman Xiążę Rożyński pierwszy y ostatni Unit z Kościołem Świętym, wielki wojownik w Kijowie pochowany z Nadgrobkim r. 1610. 8. Kwietnia. Na pogrzebie jego miał mowę Krzysztof Xiążę Zbarazki: Odpowiadał Kryski Podkanc:Kor: Corka tylko po nim została Swierska z Romanowa Obożna Kor Ruscy Xiążęta S. Jerzym się pieczętowali.

RUDNICA albo Następ Herb Podkowa stojąca a w niej szlaza do góry wyrzchtowana

RUDNICCY Herbu Lis w Sieradzkim Hrabiami się pisali z Bełchczyc, Rudnickich 8. Domów

RUDZKI czyli Rutski Herbu Wężyk w Litt: Jozef Welamin Rudzki Metropolita Kijowski; Urban, VIII. w Liście swoim do niego, zowie go. *Atlantem Uniois, Columnam Ecclesie, Athanasium Russia.* Umarł r. 1637.

RUPNIEWSKI Herbu Szreniawa w Krakowskim, iedney dzielnicy z Uieyskimi, także się piszącami z Rupniewa. Michał Krzysztof Rupniewski Kasztelan Sądecki Arnanizmu się wyrzekł. Stefan Biskup Łucki z Heleny Ozarowskiej

zro-

zrodzony. Przed śmiercią trzydniowe nakazał nabożeństwo w Katedrze 1. dnia za odpuszczenie grzechów: 2. dnia za Dusze w Czyściu zostające: 3. dnia za skonanie swoje. Jakoż tego dnia sko--nał. Leży u S. Piotra w Krakowie.

RUSINOWSKI Herbu Godziemba w Kujawskim Stanisław Herman Lissowczykow po Rogaskim y Kleczkowskim wiele w Węgrach dukazujący, gdzie 22. Chorągwi wziął Węgroni do Wiednia odesłał; drugi raz 28. *Star-cwołski* pod Chocimem kulą z armat rażony na śmierć. Po nim Stanisław Stroynowski Hetmanem obrany.

RZECZYCKI Japina Mikołaj z Wielkich Rzeczyc Chorąży Grabowiecki Kalwin, w dobrach swoich tej sekcie kościół wymurował.

RZESZOWSKI Herbu Pułkoczic Jan Arcybisk: Lwowski w roku 1411. który w roku 1414. Katedrę z Halicza do Lwowa przeniósł. Leży na Łysej gorze.

RZEWUSKI Herbu Krzywda w Woiewodztwie Ruskim Dom starożytny. Michał Floryan Rzewuski z Pisarza Ziemskego Lwowski: y Pułkown: Krolewskiego, za niezliczone meśtwa na Tatarów, Turków, Szwe-

Szwedow pod Gotębiem, za Chocimską,
Zorawską, Wiedeńską okazją od J. na II.
Podskarbiną Nadwornym Kor, uczyniony,

S

S. Litery w Herbie zażywał Piotr Bi-
skup Wileński. *Okoł: Notam wski* świad-
czy że przydawał nad literą S. krzyż.

SAD albo Sando Heilu Potona
w Krakowskim dawna Famula kilku se-
natorów miała.

SALAMANDRA w oganiu pieczętują
się niektóre Domy w Poliszczu, w Cze-
schach Chrzyszczowie. *Okołski*. W Ho-
trurii złotą Salamandrą się w ozniu na
tarczy srebrnej się pieczętują. *Pł a. an-
ła c. 64.*

SAMSON Herb to jest Samson roz-
dziera pasczekę Lwa. Samson y Lew
złoty na tarczy Niebieskiej. *Paprocki*.
W Wielkieypolszcze *in usu*.

SANGUSZKO: Xiążęta Herbu Po-
gonia Litt: Ida od Lubarta Gedimina
Xiążęcia Litt: syna. *Bielski, y. Haczel
w Kazaniu*. Który Lubart mając za so-
bą Xiążęcia Włodzimierskie go córkę, po-
tescia śmierci, Prowincyi Ruskich, y Xie-
stwa Lwowskiego był Panem: ale nie raz
z nich wyrzuty od Kazimierza Krola.

Byli

Byli Xiążętami Luckiem, Kowelskimi,
Koszyrskimi. Roman Xiąże Sanguszko
Woiew: Bracławski wielki wojownik.

Bazyli Xiąże Kowelski Sanguszko pier-
wszy syzmę odrzucił. Zadnego syzma-
tyka w dobrach swoich nie cierpiał. Ze-
gar miał na którym śmierć widzieć było,
na niey zaś kolumna światowej nikcze-
mności symbola reprezentowała, która
za każdym godziny wybijaniem obraca-
ła się.

SAPIEHA Herbu Lis w Litwie
Dom starożytny według Bzowiusza z Do-
mu Włoskiego *de Sapiis*, gdzie jest y Nad-
grobek w Rzymie iednemu napisany *ad
Minervam*. Ale pewniey idą od Nary-
munda Xiążęcia Pińskiego y Mozyrskie-
go syna Gedyminowego. Synowie Na-
rymunda I. Jerzy Narymundowicz Xią-
że Belzki 2, Bazyli Xiąże Podolski Chrze-
ścianie Xiążat Rozwńskich Aurorowie.
3. najstarszy Brat Punigajło.

Sophia, to jest Madrość: z tad Sapie-
how imie. A że Herby Litwa przy U-
nii z koroną brali, tedy Sumigał Kasz:
Trocki odrzuciwszy Pogańskie błędy
Oyca Punigajła y Herb trzy lilie na Ho-
rodelskim Seymie wziół Lis Herb a na
Chrzcie

Chrzcie imię Symeona. Od niego Dom Sapiehow, na dwie si nie rozdzielony. Zyl Puginetto R. 1380. Paweł Sapieha Kasztelan Kijowski 30. wygrał batalii z różnemi Nieprzyjaciela mi osobliwie z Moskwą.

Paweł Jan Sapieha Woiew: Wileński H. W. Litt: gdy już wszyscy opuścili ręce widząc Oyczyznę od Szweda y Moskwy poszarpaną, on sam choć nogę złamał bronił mężnie: zwany *servata Litvania Pater*. Jędrzeia Chowańskiego 24. tyśiące zbit pod Polanką. Zycie y tryumfy zakończył R. 1665. Alexander Paweł Sapieha Marszałek W. K. mąż Maryanny Katarzyny Bethunowny, urodziwy, mądry, w Kościelney y Świeckiey Historii dziwnie biegły Filozof y Matematyk główny.

Franciszek Sapieha Koniusz y W. X. Litt: y Generał Altyleryi Litt: na Seymy 16. razy Posel, pod Chocimem wielki wojownik. O nim Dunin w Kazaniu swoim: *Omnium militum amor omnium armorum miles*. Jan III. o zmarłym rzekł: *Heu magnum virum, & necessarium amisit Patria!* Idem Conci: fun: f. 123. Syn jego Jan Starosta Bobruyski Białawy nie akcep-

akceptuiący, dla niezgod wewnątrznych. W karności trzymał żołnierzy, ucząc, że ły mieszaiąc z krwią, jest nie szczęśliwa utarczka. Jan syn drugi owego Sanigayła Kasztel: Trockiego Woiew: Podlański Kanclerz, Marszałek W. Litt: od Zygmunta I. uczyniony, Posel do Moskwy y Rzymu, gdzie Syzmę porzucił. Konfederacyą Glińskiego na Krola Zygmunta I. Krolowi. rewelował, za co Krol bawił w domu iego kilka dni. Od tego czasu konserwuią Pułk izklany Iwan zwany. On Kodeń fundował: od niego Kodeńscy Sapiehowie: a Brat iego Bogdan Głowa Sapiehow Siewierskiemi zwanych, Czarnobył miało Krolewskie, dane Sapiehom od Zygmunta Augusta w rekompensę Dobr w Siewierzu straconych. Pierwszy Łukasz Sapieha pisał się Hrabia Czarnobyłskim. Fundował tam Dominikanow. Syzmy się z żoną wyrzekł, tamże leżą.

Leo Sapieha syn Jana Starosty Drogickiego naystarszy, Brat Podkomorze go Orszańskiego, od Rodzicow Heretykow do Lipska posłany dla nauk aby się tam był utwierdził w Herezyi, oddany na Dwor Stefana Krola który na Leona nie

nie raz mówił. *Iste adolescens evadet in magnum virum in Republica.* Jakoż wiele w Moskwie mieczem dokazawszy, od Krola uczyniony Pisarzem Polnym Litt: potym Podkanclerżym. Był Posłem do Jana Bazylego Cara tyrana drugi raz do Boryssa Cara y pokoy uczynił. Do Katolickiey Religii przez X. Skargę przystąpił. Appararami, Kielichami, Kościoły, Cerkwie przewidywał, nic podartego u Oltarza cierpieć nie mógł, Kapiąskie Pacierze mawiał: o puł nocy na modlitwę wstawał, krzyżem na ziemi leżąc mówił *Święty Boże Święty mocny &c.* Były y Dyscypliny Gabinetyowe, z świadectwa Rządzących. Po wyrzeczonych Kalwińskich błędach Klemens VIII. Papież przysłał mu Krzyż srebrny w Kollegium Brzeskim się u Jezuitow konserwujący. Złotą Rożę żonie jego przysłał. Kościołowi Leo w Litwie fundował zgruntu 24. Na chwałę Boską co rok więcej niż 70. tysięcy wysypał. Na Białey Rusi kommandy y Plebanii na 60. wystawił. On będąc z Seymu Kommissarzem ukarał Syzmatykow zaboycow S. Jozefata Męczennika na jego urnę dał

20000. Talerow bitych. Został *tandem* Hetmanem W. Litt: pobił nie raz w Inflanciech Szwedow. Do Administratorem mawiał: u was chłop chłopem: a umnie Wielmożnym Jaśnie Wielmożnym: bo kiedy ja chłopą mieć nie będę, pewnie ani Jaśnie Wielmożnym będę. W Wilnie Posłow Weneckich traktując osłabiał, bez konwulsji krzyżem S. się przeżegnawszy umarł, u S. Michała na swojey Fundacyi; żony jego były Firleiowna y Radziwiłowna. Stanisław Jan Sapieha Marszałek W. Litt: syn Leona przeszłego z Firleiowny wielki mowca od Władysława IV. dworazy do Cesarzow Rzymskich Posel od nich ofiarowany tytuł *S. R. Imp. Principis* odrzucił, nie chcąc gorzyć synow Ojczyzny. Przyiósł iednak Kawaleryą złotego Klucza. O czym *Woyśnarowicz.* Mawiał o sobie, będąc dwakroć Marszałkiem Trybunału: *Male esse Veronensis, quàm Placentinus.*

Krzysztof Mikołaj Sapieha Pisarz Polny Litt: syn Woiewody Wileńskiego Leona Hetmana w Lowanium pod Puteanem uczony. Przeciwnie rzeczy w nim się pogodziły: Młody wiek y sędziwa cnota, Dwor y Pobożność, żywość natu-

ry y niewinność, wysoki dowcip y submisłya, Fortuna wielka y statek.

Sapieha Kazimierz Leo syn Woiew: y Hetmana po Pifarstwie Polnym y po lasce Nadworney, Podkanclerży Litt: Jezuitom Kartuzom Bernardynom Fundacye poczynił y Bonifratrom y po wielu mieyscach Kościoły. Na pogrzeb Teodory Hrabianki Tarnowskiej Woiewodzanki Infantyskiej 100000. wydał. W trunnie iego w Kościele Berezowskim zamurowaney roy pszczoł miód robiących w nogach nie naruszonego ciała w kilka lat znaleziono.

Sapieha Paweł Woiewoda Nowogrodzki syn Woiewody Podlaskiego Posel do Maximiliana II. Cesarza od Augusta I. Wziol od Cesarza aukcyą Herbu Rękę zbroyną w polu czerwonym y orla czarnego z koroną na helmie; a zaś August w rekompensę postrzału otrzymanego w Inflanciech przyczynił strzałę przez rękę przeżyta. Tenże wprowadził używanie Herbu Hipocentaura. *Okolski*. Przyczynił fundacyę Kodeńskiej. Sapieha Mikołay Woiewoda Witebski syn Pawła Woiewody Nowogrodzkiego od Zygmunta Augusta będąc Posłem do Maximiliana II. Cesarza od niego *Comitis Imperii* tytuł,

tuł, y złotego Runa order odniośł. *Warszewicki*. Sapieha Alexander syn Podkomorzego Włodzimierskiego pierwszy stan Duchowny obrat z Sapiehow. Był Biskupem Wileńskim. Urban VIII. sygnet mu darował Szafirowy. *Pater Sacerdotum & Pauperum* zwany. W Rzymie na Kapłanstwo poświęcony. Sapieha Jan syn Fryderyka Podkomorzego Włod. w woysku Francuzkim przy znacznych szarzach lat 7. tyleż w Hiszpańskich zostawał, zwany *Fulmen Belli*. Jan Sobieski Krol cokolwiek miał experyencyi wojenney, wszystko miał od Jana Sapiehy iako się sam szczycił Krol. Jan Kazimierz Buławę mu Polną po Gosińskim gorował, ale umarł w lat 74. w Zurawnie, leży u OO. Bernardynow we Lwowie. Pod żółtemi Wodami od Tatarow y Kozakow był wzięty. Jan Fryderyk Sapieha Woiewody Trockiego syn Kanclerz W. Litt: fundował *Insulatam Preposituram* w Kodniu, 10. Kieży przyczynił. tamże Misłya Jezuicką. On o Orderach napisał. *Historiam Domus Sapiechanæ* wydał X. Misłtołt Jezuita.

SARBIEWSKI Herbu Prawdzic w Ma-

zowszu Maciey Kazimierz Jezuita, Retoryki Filozofii, Teologii z takim plauzem uczył w Wilnie, że w oczach Władysława IV. Krola Doktorski brał biret. Krol mu swoy sygner włożył na palec. Przed tym Urban VIII. sam dobry Poeta Laurem go ozdobił Poetycznym. Był Kaznodzieją Krola Władysława IV. Umarł R. 1640. w Warszawie 2. *Aprilis* z okazji krwawey kropli z czoła spadającej, gdy mocno nad Kazaniem ostatnim myślił, z ambony wszedł w trzydniową malignę. Po śmierci pokazał się widomie X Szalabskiemu Jezuitcie Kaznodziei Lubelskiemu mówiąc: *Pater Szalabski & Regium Concionatorem & laureatum Poetam & Doctorem Theologiae fuisse, vanitas est.*

Stanisław Sarbiewski Woiewoda Mazowiecki Brat był iego.

SARNICKI Herbu ślepowron z Płockiego w Chełmskiej Ziemi. Z tych Stanisław Sarnicki Woyski Krasnostawski Krolewieckiej Akademii *alumnus* cudzych kraioy nawiedziciel, chwycił się *Calvinismum*, od Kalwinistów Superintendentem kreowany: złożył tę funkcją, ale nie Herzyą: prywatnie siedząc wiele popisał, iako

iako to *Annales de origine & Rebus Gestis Polonorum & Lithuanorum.*

SAS Herb, mieśiąc na nowiu żółty na polu błękitnym, w posrodku iego strzala do gory z żelezcem. Wyżedi z Saxonii do Węgier. *Okolſki.* A z Węgier Hrabia Huid z Woyskiem do Lwa Książcia Ruskiego przyszedł, y związałszy się z Litwą, Mazowsze spustoszył. W nagrodę podarunki y krewną Leona wziął za żonę ta osiadł na Rusi, wiele Domow rozkrywił tego Herbu na Rusi w podgórzu. W Węgrzech bydz miał wielki ten Dom kiedy Superintendentem będąc, w Mennicach z Herbem Sas monetę bić kazał.

SCHIAMPACH Lew wzdarty, różę trzyma. Familia *Davideorum* w Wenecyi. nosi w Herbie Lwa złotego z lilią na tarczy szafirowey. *Petrascantia.*

SCHONBERG Lew wsparty z mieczem stojący. Dom wielki w cudzych kraiach. U nas sławny Ten Schomberg General Artylerii. Ostatni syn iego Jacek Rotmistrz Pancerny wielki wojownik. O nich Potocki *in cantuta. Schombergica Domus in Republica nostra meritis cumulator, quam annis.*

SCI-

SCIPION 4. łaski błękitne w czerwonym polu, na ukos złożone, w hełmie Pelikan dzieci krwią karmiący. Cztery łaski z domysłu mądrych znaczą 4. sławnych Scipionow to jest *Scipionem africanum majorem, Scipionem asiaticum, Scipionem Nasicam, Scipionem Numaninum albo Africanum Minorem.* Książowicz in *M. S.* pisze, że z Włoch do Polski Herb ten w niesiony z Królową Boną Zygmunta I. żoną, przez Piotra *Scipiona de Campo* Marszałka tej Królowy R. 1618. Żona jego była *Livia de Leonardis*, zacnego Domu Neapolitańskiego Herbu *sbarra alias* krokwy frebrney w czerwonym polu. Syn jego ieden Fabrycy został we Włoszech, drugi w Litwie się poczoł gnieźdźcić. Fundowali Scipionowie OO. Bernardynow w Grodnie, gdzie y Grob sobie założyli.

SZCZUKA Herbu Grabie w Ziemi Wiskiej. Władysław Xiążę Mazowiecki Marcinowi Szczuce Dworzaninowi swemu w zastugach dał w ziemi Wiskiej nad rzeką Wyszą 7. wsi; którego Potomkowie na Oyczyſtey Fortunie, drudzy w Litwie osiedli, inni na Rusi. Z Szczukow Wiskich był Kazimierz Jan Biskup Chelmiński

miński Administratorem *perpetuus* Opactwa Paradyſkiego, Probosz. z Warmiński. Jeszcze będąc świeckim wiele na Szwedach y Kozakach Wykownikim, Chmielnickim, Mazepie wyrobił. Był w respektach u Jana Kazimierza, Mi. hala, Jana III. wielom pomógł do Insuly ztąd nazwany *Creator Episcoporum.* Tandem od Króla Jana III. przymuszony do Insuly Chełmińskiej, w niej tylko rok chodził, umarł R. 1694. Raz w Warszawie poszostna karetta ulgnęła mu w błocie, na co rzekł, *Młoty Boże kiedym tylko Kazimierzem Warszawskim parą koni jeździł po całej Warszawie przez różne błota, nigdy nie ugięła, aż dopiero teraz gdy Biskupem z stałem być zacząłem Biskup, nie może jeździć, kiedy go y jeść koni uczynić nie mogę.* Z Xięstwa Mazowieckiego pierwszy się wyprost do Litwy Stanisław Szczuka, y osiadł w Trockim. Antoni Stanisław Szczuka od tych dzie Litewskich z Szpilewskiej Nerewiczowny Referendarz Koronny potym podkancle-rzy Litt. Starosta Lubelski dwa kroć Przedtym Marszałek Izby Poselskiej, gładki mowca, głębokiego rozśladku. Osi-

Szczuczyn w ziemi Wiskiey fundował, tamże *Piarum Scholarum Collegium*.

SZCZYGIELSKI Stanisław Benedyktyn *Author Aquila Polono-Benedictina*, w ktorej Błogosławionych. *Illustrum Virorum Elogia, cenobiorum & rerum memorabilium Synopsis &c. in 4to Cracov.*

SICINSKI Józef Herbu Prawdzic ślubem się obowiązał Bogu, w Zakonie mu służyć, gdy odwłoczy, dwa razy śmiertelną złożony chorobą *renovavit vota* y ozdrowiał, gdy niewykonął zapadł trzeci raz, y już się nie mógł wyprosić.

SIENIAWSKI Herbu Leliwa w Woiewodztwie Ruskim. Sieniawski Rasiat pierwszy imienia y Domu tego Autor syn Dymitra Granowskiego Kasztelana Nakielskiego. Na Rusi z Bratem swoim rodzonym przeciw Tatarom woiując poiół Dziedziczkę na *Sieniawie*, Sieniawskim się nazwał, tak przez pułtrzeciasta lat aż do ostatniego się zowią Adama Kasztelana Krak. Het. W. K. Inny Jan Granowski poiół Chodorowską Dziedziczkę Brzozdowic Brzozdowskim się nazwał. O pierwszego tego Sieniawskiego wnukach trzech Mikołajowi Alexandrze Prokopie *Orichovius* napisał, że byli

to byli *Trismegisti Hercules* tak byli woieni.

Sieniawski Prokop Marszałek Nadworny, potym Wielki Kori Kalwin. Siłą swoją wolę iednym cięciem przecinał, poszostne karety z gory hamował. Czego nie raz w oczach Krola Zygmunta III. dokazując zerwał się, długo w Krakowie chorował, Marszałkowską łaską wielką regalizowany. Dwie ma luty przed swiercią od X. Piotra Skarpi do Wiary Katolickiey przyprowadzony. A że był dziwney urody, raz w podanym przed śmiercią zwierciadle widząc się zchorzałym straszdyłem, zawołał: *O gnou, gnou iak nie rychło się zeność twoję wydaiesz o iak cuchnieysz teraz: w krotce cię roba-dwo toczyć będzie:* syn Hieronym młodo umarł: Corek było 3. Anna młodo zmarła: Zofia y Elzbieta były Benedyktynkami.

Sieniawski Mikołaj Woiewoda Ruski H. W. K. Starosta Halicki. 12. Batalii wygrał. *Orichovius Dial. 6.* O nim Nagrobek w Brzezanach mowi: *Hoc vigilante Russia felix, hostibus a cunctis, undiq; tota fuit.* Spytany: czego by najbardziej żołnierzowi potrzeba było? odpo-

odpowiedział Chleba, *Orzechov: Dial: 6.* bo głodnego żołnierza y trzymać w rezie nie podobna, y narazić na okazyę nie bezpieczna. Lat mając 80. umarł w Lublinie Kalwinem. Zygnał August ciało jego z Senatorami wyprowadził do Brzezan idące R. 1569 pod cza. Seymu. Wargocki *in Dedic: Prag: Karav.* Corka jego Anna opytkowa Jordanowa Kasztelanowa Krak: Funerarka Zamku w Mikulińcach przeciw Tatarom

Sieniawski Hieronym Kasztelan Kamieniecki podczas *Interregum* y ciężkich na Rusi rozruchow od Rycerstwa Woiewodztwa Ruskiego, Woiew: Ruskim kreowany przykładem nigdy niepraktykowanym; co potym Steśan Krol z Stanami na Seymie approbował. Był to syn Mikołaja Woiew: Ruskiego to Het: W. K. staraniem X. Benedykta Herbasta Jezuitę został Katolikiem. Leży w Brzezanach. Sieniawski Adam Hieronym Podczaszy Kor. pod Zamoyskim Hetmanem woioownik potym pod Chodkiewiczem. Samuela Xiążęcia Koreckiego z niewoli Tureckiey przez Greczyna osobliwym fortelem wybawił *Bzovius in Annalibus.* Miał za sobą Katarzynę An-

nę

nę z Stembergu Kołtkownę Woiewodzan-
kę Sędomirską. Syn jego Mikołaj także
Podczaszy Kor: Brzezany iako Grob swo-
ich Antenatow ufortyfikował, Kościół far-
ny tam wymurował, Grób w Buszczu z żo-
n: Urszula Zony Krotowskiej Woiewodzan-
ką Inowrocławską. Syn jego Prokop Cho-
raży Koronny wielki z Turkami y Tata-
rami woioownik. Wziął Alexand: Chod-
kiewicza Woiewody Trockiego Eufrozynę
Corkę a z nią Szklów y Myśl. Sie-
niawski Mikołaj Hieronym Hrabia na
Szklowie y Myśli Woiewoda Wołyński
pod Niemirowem Komarnem Zurawnem
woioownik. Po łasce Seymowej wziął
Nadworną Koronną potym Woiewodz-
two Wołyńskie z Polną Buławą; ktorey
gdy mu Krol Jan III mając nad starganem
siłami kommizeracya nie chciał
konferować rzekł: *Mniejszy o to, iutro
prawie nicet, umieram byłem dziś miał Bu-
ławę z łaski Krolewskiej.* W Lubowli na
spizu po Wiedeńskiej lewe ikrzydło trzy-
mając wygraney umarł. W Sieniawie Ob-
serwantow, w Brzezanach OO. Bernardy-
now fundował, zamek tamieczny lepiej
ufortyfikował. Miał za sobą Cecilią Ra-
dziwiłownę Marszałkownę W. Litt:

SIENIENSKI Herbu Dębno iedenże
Dom

Dom z Oleśnickimi. Ztych Dobiesław Woiew: Sędomirski, z Katarzyny z Bożego daru Dymitra Podskarbiego K. miał synów 12. iako na Łysej gorze opiewa Nagrobek, y Córki 3. Jeden syn Jakob był Arcybisk: Gnieźni: Jan Kaszczelanem Lwow: NB. Olim każda Prowincya miała swego Pieczętarza, *alias* Kanclerza: Kanclerz Krakowski, Kanclerz Łęczycki Dobrzyński &c. Przydawano im *Curia Regalis* albo *Cancellarius nostri*, a to dla dystrykcyi od Kanclerzów Katedralnych. Sienienkich olim był Ziochów mający do siebie wsi 75. należących. Jakob Sienienki syn Woiewody Podolskiego Ariańskiej sekty się był napił.

SKARGA *vide* Powęski.

SKARSZEWSKI Herbu Leszczyc albo Brog Stanisław Scholastryk Krakow: Kanonik Płocki, tę zasłużył pochwałę u Łubieńskiego *in monitus de recte gerendo Episcopatus: Qui illum ob singularem animi candorem non amat, indignus est ipse qui ametur.*

SKORASZEWSKI Herbu Abdank w Wielkieypolszcze starożytny Dom. Piłali się z razu Skora z Gacci. Władysław

ław Michał Skoraszewski Choraży Poznanski, Marszałkował Izbie Poselskiej. W okazyi Allackiej, Duńskiej, Szwedzkiej z Czarnieckim, w Tatarskich, Turreckich, Moskiewskich, pod Chocimem w oczach Jana III. wielki woioownik. Umierając mówił: *O Boże mój na łożku gnuśnym umieram, a czemu nie na koniu pod Widniem &c.* Oiał bym był rad tę garść krwi moiej, za *Wiarę y Ojczyznę* przelał &c. Przy wyznaniu Troycy SS. padał codziennie na kolana, czołem biąc, od czego miał znaczek na czole. Modlił się tak codziennie: W Troycy Person iedyny Boże bądź odemnie lichego stworzenia twego pochwalony y błogosławiony po stokroć tysięcy millionów, y więcej a więcej &c. Tego Nabozęństwa Dziełek swych uczył. Symbolum S. Atanazego codziennie mówił. Do Kommunii S. postem się preparował, Spowiedz ze łzami czynił: w Kościele gadającym do siebie nic nie odpowiadał: W utrapieniu padał na kolana z Domem swoim; mowiąc: w *BOGU nadzieia moja* Za zmarłych Msze S. zakupował, z sędziadami dobrze się zachowywał. Mawiał:

*Dość, mały kącik a wolne sumnienie
Bez grzechu życie, mierne dobre mienie.
Nad*

Nad sercem iego w Poznaniu ofobno pochowanym napisano: *Quis jacet hic?* *Cor: totus, cor fuit ille Dei.*

SLEPOROD albo Snieporod Herb na Mogile strzala z krzyżem prosto do gory żelazcem między dwiema proporcami. *Oleſki.* Nadany od XX. Leſz-ſkich Pizokowi Slepородow za jakąś przyſługę.

SLEPOWRON ieſt Podkowa biała barkiem do gory z krzyżem na którym ſtoji kruk z wſpięciem do lotu ſkrzydłami, z złotym pierścieniem Kleynotowym wpyſku, w prawą tarczy błękitney. *Paprocki Oleſki.* Jeden wziął Pobóg Herbu Damę bogatą na iej Herbie ſwego oſadził Korwiną. Ten Korwin z Węgier do Polſki przybył, a do Węgier z Rzymu. Tam ſławny był *Valerius Corvinus Tribunus Militum*, z tąd Korwinem nazwany, że pod czas wojny Rzymianow z Francuzami za Hetmańſtwa Kamilla, Francuz roſty ſilny *ad ſingulare certamen* iednego z Rzymian Rycorża ktoregokolwiek pretendował, wyſzedł *Valerius*, w tym mu ſiadł na ſzyſzaku kruk. ſkrzydłami, ſponami, pyſkiem na adwerſarża nacierał, a tak zwyciężcą zoſtał. *Waleriuſz,*

od

od tąd *Korwinem* nazwany ſto lat żyjący w czerſtwoſci, ſzeſć razy był Konſulem Rzymskim. *Livius lib: 7. Doc. 1.* Huniad y ſyn iego Maciey Krol Węgierſki ba y ſyn iego Jan *illegitimus* Korwinami zwali ſię; na monecie wybiłali kruka z pierścieniem. Ale Korwinowie w Polſce *ab anno 1224. floruerunt*, a Huniad y Maciey dopiero *Anno 1400. Annales Saxie* twierdzą, że kruk Macieiowi Krolowi z palca zdjęty ſygnet porwał, Krol go dogoniwszy poſtrzełił, odtąd *pro ſimbolo* wziął ſobie kruka z ſygnetem.

SLIZIEN Herb ſwiat z krzyżem iak go malują ale bez paſa. Nim ſię pieczętują w Litwie Slizieniowie, z Siedmi-grodzkiej ziemi do Siewierſkiego Xięſtwa w Białey Ruſi zaſzli z tamtąd do Litwy.

SŁON Herb ieſt Słoniewſkich y Sierawickich na Podolu.

SŁUCKIE Xiążęta ſą Oleſkowiczowie.

SMARZEWSKI Herbu zagłoba to ieſt Podkowy ſzablą przeſzytey, w Płockim Woiewodztwie. Przodek tego Domu fundował Kościół drewniany we wſi Zagroda, czyli Zagłoba od lat 300. do rych czas ſtojący; nadał do niego wieś Leſzczyno.

SOBIL2

SOBIESKI Herbu Janina od Sobieskiej woli Dziedzictwa swego blisko Lublina według *Załyckiego*. Marek Sobieski wielki Senator za Stefana Króla koniem przez Wisłę pod Tczewem swoim na sukurs przybył choć ranny, w zbroi, idąc na Gdańszczan. W Litwie z Stefanem Królem polując gdy na nich Niedzwiedz wypadł szablą go zabił. Wielki był przytym Junak na Nieprzyjaciół. Jakob Kasztelan Krakowski na Traktatach z Osmanem Cesarzem Tureckim pokoy uczynił na lat 50. Onże iako *socius belli Commentarium* wydał *Belli Chotimensis*. Marszałkiem Poselskim był 4 razy Trybunałkim 4. Są jego Mowy w Mowcy Polskim. W zwyczaj był wziął bez Kapłana nie siadać do stołu, pierwsze mu miejsce dając. Bolało to pewnego Woiewodę że go Pleban posiadał; y gdy w tym Gospodarza nie przemógł, odszedł, a Pleban rzekł do Kasztelana: *Quia honorasti unctum Domini, habebis in Domo tua unctum Christi*: co się sprawdziło na synu jego Janie III. *Korwacki w Kazaniach*. Kupił Złoczow, Zborow &c. Miał pierwey za żonę Wiczniowiecką Woiewodzanekę Ruską nieplodną.

plodną. Drugi raz Daniłowiczownę Woiewodzanekę Ruską OO. Dominikanow Zułkiewskich Fundatorkę. Ta umierając Jana syna swego obligowała, aby bez pompy ją pogrzebł, co uczyniwszy dał inskrypcją: *Sic Mater voluit*. Drugiego dnia *solennissimè* z napisem: *Sic Filium decuit*. Córka jego z Daniłowiczowny iedna Rozalia Xieni u wszystkich Świętych we Lwowie druga Katarzyna wprzod Xiężna Zastawska y Ostrogska Woiewodzina Krakowska porym Radziwiłowa Woiewodzina Wileńska Hetmanowa Polt Litewska. Wielu Kościołow Fundator-ka, w Trybunałach pensją placąca Patronom Wdow, sierot, sprawy trzymającym, wiele na ekup niewolników sypała. Mawiała. *Dobra Francya, chwalebna Hiszpania, wesole Włochy, bogate Niemcy, ale mi najmilszą Polska*. Ustawicznie czytała nabożne Xięgi XX. Druzbickiego, Młodzianowskiego, Skargi. Kłęcząc trzech Mszy SS. codzień słuchała, dwie godziny co dzień medytowała. W Białej Celkę miała przy Kościele, gdzie włożywszy powroz na szyję modliła się. Ciało martwiła dziwnie. W Pałacu kura miała budzącego ją iak Piotra, z Piotrem w. pla-

placzącą. Na Wielki tydzień w Kłasztorze się zamykała. W Rzymie Święte miejsca nawidziła, osobliwie Domek N. Panny Loretanski tam upominek dała: od Innocentego XI. mile przyjęta. Zydom na Pokoie nie pozwoliła przystępu; tylko ubogim: podanym krzywdy czynić nie kazała. Umarła na S. Michał w Warszawie R. 1694. Marek Chorąży Nadw: K. po innych wiktoryach z Marcinem Kalinowskim Hetmanem zginął pod Batohem. Brat to był Krola Jana III. o którym wie świat.

SOKOŁA Herb puł wieprza dzikiego od głowy, puł Niedzwiedzia czarnego, od ogona, pręgą czerwoną przedzielonych. Na helmie z korony puł Niedzwiedzia. Nadany od Kazimierza I. Krola Braci Rodzonym Sokolom, że w oczach Krola na łowach, gdy się Niedzwiedz z Dzikim passuiąc pomordowali, wypadli, jeden niedzwiedzia drugi dzika za uszy porwawszy, szablami głowy poucinali, Zrad też y Herb zwany Sokola. *Paprocki, Okolski.*

SOKOLSCY Kniaziowie na Wołyniu.

SOKOLINSKI Kniaz Herbu Druck w Litwie, jednę z Dzielnicy z Xiążętami

mi Druckiem. Piszą się Druckiem Sokolinskiem.

SOKOŁOWSKI Herbu Gozdawa. Stanisław Sokolowski Stefana Krola Teolog Kanonik Krakowski piętnastu Książek Autor mądry, świętobliwy, od Starowolskiego *elogio*, od Hozyusza Kardynała Listem, od Birkowskiego Kazaniem pogrzebowym uwenerowany.

SOLIKOWSKI Herbu Bończa, piszą się z Sokoli w Sieradzkim Woiew: Jan Dymitr Solikowski Arcybisk: Lwowski, Opat Wąchocki, gładko mówiący y pisał Dyscypuł Krakowskiej Akademii, 23. razy był na różnych Legacyach, Kommissyach, iako ie wylicza synowiec jego Jan Teodor w Książeczce, iako to do Szwecyi, Danii, Francyi po Henryka gdy odiechał. Greckie y Łacińskie wartował Księgi. W drodze bez tych swoich delicyi bydz nie chciał. Na ubogich hojny. Raz sygnet z palca dał swego naprzykrzającemu się, zapomniał o tym, aż mając list pieczętować przypomniał sobie. Gdy po coś do swojej o-tworzył szkatuły, znalazł sygnet, klęknoł, Bogu za cud podziękował, hojniejszym ielczcie bydz poczoł. Jezuitow do Lwo-

wa wprowadził R. 1590. y Benedyktynki do Wszystkich świętych. Kościół w Dunajowie z gruntu fundował. Dzieśięć dni wyprawił Odpustu tym, którzy by w Kościele strofowali gadających. *Actu Synodi 1553.*

SOŁOMERECKIE Xiążęta w Litwie Herbu Rawicz.

SOLTAN Herbu Serokomla w Litwie Byli Podskarbiemi Litewskimi. Jeden w Zyrowicy dla N. Panny Cerkiew wybudował syn Podskarbiego Nadwornego.

SOŁTYK Herb jest Orzeł czarny w prawą obrocony z koroną na głowie na lewey nodze stojący, a w prawey miecz trzymający, na ktorego końcu korona włożona otwarta nad hełmem Xiążęca Mitra. Dom sławny w Moskwie. Z niego była Anna Monarchini Rosyjska, Córka Jana Alexiewicza Cara Moskiewskiego y Anny Soltykowny, córki Michala. Była za Wilhelmem Ketlerem pierwey Xiążęciem Kurlandii y Semigalii. Teodor Potocki Arcyb. Gnieź. Prymas z Pawła Kasztelana Kamienieckiego y Soltykowny spółdzony.

SRZENIAWA jest Herb Rzeka biała w polu czerwonym, na ukos płynąca, na heł-

helmie Lew bez korony, między dwiema trąbami myśliwskimi, u każdej z nich cztery dzwonki. *Długosz, Panna Okołyki.* Jedni Familianci na wierzchołku iey kładą krzyż, y zowią to Szieniawą; grudzy zażywają bez krzyża zowią Dziuzną. Jedną to cała Familia wedłu *Pap. ck.* Bez krzyża Szieniawą dawać nie wolą, ielse za Poganstwa; aż do W. e. Sądzą przysięż Familiani według *Dziuzny* tego, krzyż im przydali.

SŁOŃSKI Herbu Dołęga w Plockim. Starosta Grad Szeński Wolew Plocki R. 1436. żył lat 140. bo według Horyulza kard. był *Vir psci maris, Cap. de coronis, titulum obervator.*

STADNICKI Herbu Szieniawa w Krakowskim. Piśali się z Zmagałda wsiłki, ale przydział *de Lisko de Lectin de Dubicki de Lancut.* R. 1289. Woiwodą był Krakowskim Marcin Stadnicki. Adam Woiwoda Bełski Starosta Pizmyński, w Moskwie Rycerz, w Szwecyi Posłł śmiały. Miał zatargi z Heiburtowskim Domem: obie strony wojowały. Heiburt zginął. W Zamku Pizmyńskim śpiącego Adama sześczeniec Heiburta dobywa w nocy: S. Ignacy str-

strapionemu bez ludzi y klęcząc proszącemu pokazał się: A czemuż mię opomoc nie prosisz, alboż nie wiesz że i ja kiedyś Rycerską traktowałem. Adam: *Moy Oycze Święty y teraz proszę y poki żyć będę, opiece twojej zawieszę się polecać będę.* Po widzeniu załżał Adam, widzi we śnie Matkę N, płaszczem swym, Zamek okrywającą, a nad zamkiem biret kwadratowy wieszający się. Porwał się z swemi odpędził, Wódza Herburtu poymał. *Histor. Coll. Jaroslav, Instrumentum Publicum Confist. Premisl.*

Stanisław Starosta Zygmuntowski Heretyk syn iego Władysław Dziedzic na Łancucie, w Dubiecku Kościół był odebrał Katolikom, dał Dyssydentom: Łancucki Konwent OO, Dominikanów Stadnickich Fundacyi sprofanował. Ale Felicjana córka tej Herezyi wyrzekła się. Grob ich w Przemyślu, Mikołaj Podczaszny Sanocki cudze kraie gdy lustrował, y w Anglii z okrętu wysiadłszy na ląd słyszał, że Anglii oglądać nie będzie, poki Jakuba Króla nie uzna za Głowę Kościoła Angielskiego, raczy się na śmierć rezelwować, albo na powrót nie widziawszy Anglii, niż taką rzecz uczynić.

nić. Straż tak statecznego widząc, dysymulowała.

STANISŁAWSCY Herbu Pilawa w Sieradzkim y Podolskim. Pisali się z Stanisławic w Radomskim Powiecie, tam się lokowali po dziale z Bracią innemi Pilawczykami.

STANO albo Stanno Herbu Gozdawa w ziemi Sanockiay. Familia Stanów kwitnела na trakcie do Francyi Wenezeńskiem, z ktorey był B. Franciszek Stanno Biskup Rużenieński we Francyi: *Item Petrus de Stanno alias Etain Presbyter Cardinalis.* Z Francyi podobno do Siedmigródzkiej ziemi, a z tamtąd do Polski przyszli.

STARKOWIECKI Herbu Łódzia Piotr, Brat Jędrzeja Woiewody Sieradzkiego, umiał Perski, Turecki, Arabski język, wytłumaczył Alkoran po Polsku, ale dla śmierci zachodzącej nie wydrukował

STARODUBOWSKIE Xiążęta idą od Xiążęcia Włodzimierskiego y innych XX. Ruskich. *Geneal. Ogińskich.*

STAROWOLSKI Herbu Łódzia Symon Kanonik Krakowski Kantor Tarnowski, od szabli do piora rękę obrocił, Ociec

Ociec iego Bazyli *Adamowicz Starowolski*, Matka Zofia Zarankowa, pochodzący w Starowoli w Kościele swoim. Napisał Książek 30. iako to *Monumenta Sarmatarum. Hecatombe seu centum illustrium Vinorum Poloniae Scriptorum elogia & Bellatores Sarmatiae centum & triginta &c.* On z Krolew Szwedzkim rozmawiał się, Brat iego Samuel był Burgrabia Krakowskim.

STARYKON *alias* koń biały bieżący z złotemi kopytami w polu czerwonym, w polu przepasany czarnym szerekim poprzęgiem. W hełmie Topor końcem niższym niby utopiony w koronie. Podług *Długosza, Paproci Okol.* Trzech Braci rodzonych było *Sędziwoy, Nawoy y Zegota* Herbu Topor, Hrabiów z Stępiechowiec. Ten trzeci udał się na peregrynacją powróciwszy się do Braci, zaprzany, z tą Zaprzańcem zwany, aż się przed Krolew Polskim wywiodł, y dowiodł. Herbu z niemi niechęć mieć spólnego, wzięł konia białego, na którym peregrynował, a Topor w hełm wyniósł, że wyszedł z Toporczyków. Co List Kazimierza Kielekiego konfirmuje R. 1366. Starykoń zwany na wzor Starzy. Zego-

Zegoty Zaprzańca Potomkowie zwali się potym Szafrancami. Z tych Piotrowi Szafrancowi Krol Ludwik dał Pieśkowską skałę uśmierżając w nim złość, który miał do Węgrów Dworzanos Krolewskich, o to że go w twarz ranił. *B. /ki.* Był potym Podtoliem Krakow żona iego Kochna. Stanisław Szatraniec Woiwodztwo Sędzińskie złożył po Interregnum Krola Stefana, Woytkim tylko Krakowskim umarł.

SZTERNBERG Herb Gwiazda o 8, rogach złota na polu błękitnym, nadana Rycerzowi że Tatarom, aż po Otomuniec zapędzonym po porażce naszych pod Lignicyą dał odpor y Wodza ich Parę wzięł w niewolę. nadany mowię od Wacława Krola Czeskiego z Zamkiem Szternberg, z tą y Herb wzięł imię. *Długosż.*

STOGNIEW Herbu Lubicz od Roku 1473. w Płockim y Ruskim. Jeden miał Sieniawską Sędziankę Halicką. Stogniew w Litwie Herbu Bończa.

STOINSKI Herbu Janina w Lubelskim z Stoieszyna. Mikołaj Pifarż Ziemiański Lubelski 30. lat tą się funkcją bawił sumiennie. W trudnościach Spowiednika

dnika się radził. Od papierow u Duchownych nie brał, owszem ich wspomagał wielki Jakużnik, sobotę o chlebie y wodzie obchodził Godzinki o Matce N. codzień mawiał. Złożył pioro, udał się do dewocyi Umarł R. 1654. leży u Jezuitow w Lublinie. Wielu z tego Domu było Officialistow Lubelskich Ziemskich.

STRETKOWSKI Herb trzy tarcze dwie w gorze, trzecia na dole w polu. *Okolski Tom 3.*

STROCCY Herbu trzy Księżyce. Przyszli z Boną Krolową z Familii Florenckiey. *Stróżyc.*

STRUS Herbu Korczak z Komorowa własna Korczaków Komorowskich krew od których wyszli. Z Betzkiego na Podole wyszli, nazwani czyli od zamku *Strusowa*, czyli według *Okolsk.* że żelazem y szablą iak strusiowie żyli. O nich Paweł Porocki *in Centuria*, *Ex Strussia gente raro aliquis integrum corpus sepulchro intulit. A Starowolski in Bellatore Sarmatiae. Nullus illorum sua morte perit. sed in acie quilibet & pro tuitione Patriae libertatis a Barbaris interempti prope modum omnes.* Paprocki 24. reistrue

strue na wojnie zgubionych. Mikołaj z Komorowa Strus Halicki Sniatiński &c. Starosta w Moskwie 7. lat, w Konstantynopolu 2. lecie siedział pod Cecorą wzięty, na którego wykupienie pobor łanowy Ziemia Halicka uchwaliła, Rzeczpospolita 15. tysięcy na toż dała, Umarł R. 1627. a w nim Dom ten, bo tylko z Orzechowskiej 2. Córki zostawił.

STRYKOWSKI Herbu Leliwa w Łęczyckim. Piotr Kasztelan Inowrocławski. Piotr Kanonik Krakowski Roku 1578. Maciej Strykowski Kanonik y Archidiakon Zmudzki Historyk y Poeta sławny. 13. Operow Autor, Ich było miasteczko Osostow w Łęczyckim, potym Łaskich Korabitow. Z tad się on zwał Strykowski Osostowiczem, ieden że Dom z Piorunami. W Krakowie traktował szkoły y w Lipsku. Zlustrował Niemcy, Carogrod z Tarnowskim Legatem, gdzie wiele zlustrował w Azji y Europie. W szesnastu léciech skończywszy szkoły, do Xięstwa Litewskiego zaiachawszy na chleb się udał Rycerski, na *Prasidium* w Witepsku lat kilka strawiwszy pod Kommeudą Alexandra Gwazdina Włocha tey Fortecy strzegąc, wolnego

nego czasu pisał Księgę *Sarmatiae Europae Descriptionem*. Którą Gwagwin kryjomo Strykowskiemu odniwsi pod swoim imieniem podał do druku w Krakowie 1578. Ale Strykowski od Króla Stefana otrzymał przywilej, w którym Strykowskiemu tę Księgę przypisuje, iako y Kroniki, zakazując aby żadna Drukarnia nie wazyła się wydawać tych 2. Księg bez woli Autora. Gwagwin ten mowi Strykowski nie umiał po Łacinie? Umiał po Greku y po Łacinie Strykowski Kronikę swoją pisał lat 8. z Latopisów Ruskich y Litewskich.

STRZEMIE żoite Herb w polu czerwonym. Nadane Rycerzowi na Rusi od Bolesława Chrabrego, gdy na Nieprzyjaciela nacierał z konia szwankował, koń nogę złamał, nogę Rycerzowi uplatął w szuzemieniu, gdy nieprzyjaciel nań naciera, on szuzemie z rzemieniem urwałszy, pokonał adwersarza, na konia iego siadłszy, drugiego nacierającego strzemieniem w twarz ranil (nagle szabli dobyć mu nie dał nieprzyjaciel.) złapał go oddał Królowi, wziął za Herb strzemie. *Bielski, Papr: Okol:* Zwał się ten Herb y Ławfowa, Do zabicia S. Stanisława przy-

przyczynili się Strzemionowie. *Długosż w życiu iego.* Tegoż Herbu Mikołaj z Zemboczyna, którego żona Małgorzata pod nie bytność męża swego przez lat kilka ochraniając dobrej sławy swojej, na wieży Kościoła w Zembrocynie z siostrami swemi mieszkala, ze dworu sobie pokarm wciągając szautem, poki się iey Mąż z pod Kijowa z Bolesławem śmiałym nie powrócił *Długosż.*

Jakub Arcyb: Halicki Franciszkan. leży we Lwowie z Nad groblem u Franciszkanow zmarły R. 1411. Gdy R. 1619. grob przy Zakrytzi kopano na iego ciało nie skażone napadli, w Apparacie Arcybisk: całymi: w tedy wiele łask ludzie odebrali. *Skrót: in Vitis Arch.*

Grzegorz *Sanecus* tegoż Herbu Arcybiskup Lwowski Doktorskim Laurem w Akademii Krakowskiej uwięczony. Z Władysławem Jagiellonowiczem na Turkow pod Warną wojował. *Bielski.* Wojował y za Kazimierza Jagiellowicza pod Wrocławiem,

Został potym Arcybiskupem Lwowskim R. 1451. W Dunaiowie iako stary żołnierz obronił się Tatarskim kupom: Umarł niespodzianie w Kąkolnikach R. 1469.

1469. znaleziony na twarz na ziemi leżący z rękami rozciągniętymi. Leży słyżę w Rohatynie.

SUCHEKOMNATY Herb, *alias* trąba czarna myśliwska nad nią krzyż w polu czerwonym. Herman Xiążąt Mazowieckich trzech trąb, w Pruskich okazjach mając Rycerza wiele dokazującego przyiósł go do swego Herbu, ale tylko iedney trąby. W Ciechanowskiej ziemi Familianci tego znaku gnieździli się, Dziedzice Dobr Suchekomnaty, z kąd y Herb nazwany.

SULIMA Herb jest tarcza poprzek przedzielona, na wierzchniey części żółtey, jest pól orla z rozpostrzenionemi skrzydłami czarnego, na części dolney czerwoney trzy kamienie drogic. Na hełmie z korony pól orla wynika. Jest z Niemiec ten Herb według Autorow. W Prusiech się zowie *Słomff*: z kąd urodziła Familia *Comitum Solimensium*.

SUSZYCKI Kanonik Krakowski Dysektor Alexandra y Konstantego Krolewiczow.

SWIENCZYC Herb, dwa Krzyże w żółtym polu.

SWIERCZEK Herb N litera złota w polu

w polu błękitnym. *Paprocki. Okoliski.* Z Grecyi zawitał. Familianci tego Herbu według Długosza *Pacifici*.

SWIERSKI Herbu Lis w Litwie. Siemierscy Kniaziowie idą od Xiążąt Litt: od Doumunda Xiążęcia Uciańskiego. Jedną to linia z XX. Siemierkami Tak zwani od Zamku Swier, nad hełmem mitrę kładli nie lisa.

SWINKA Herb, jest Wieprzowa głowa w czerwonym polu, ktorey bysk ręka prawa w błękitnym rękawie rozdziera. Na hełmie Panna. Nadany Herb w Polszcze koło roku 1148. Rycerzowi, ktory na łowach dzikowi szczęki rozdał, łeb uciósł.

SWIRSCY Herbu Szalawa to jest cyrkułu w którym 3. krzyże w Woiewodztwie Ruskim, piśzą się z Romanowa. Mikołay Swirski Sutrigan Chelmski uczony, Autor kilku Xiąg. On Rodecznickich Bernardynow fundował, Piarow w Chelmie, Bonifratellow w Lublinie y w Zamościu.

SYNOWIEC Herbu Starykoń.

SYROKOMLA Abdank biały w polu czerwonym; a z niego wynika krzyż złoty. Na hełmie toż samo. Rycerzowi Abdankowi przydatek ten uczyniony, że pojedynkową utarczką Prusaka Poganina iza-
cego

cego imię Czrystusa pokonał. Zwał się ten Rycerz Syrokomla.

SZALAWA Herb jest Cyrkuł żółty na tarczy, w którego środku trzy krzyże szzerokie złote przypięte, w polu lazurowym. W hełmie ręka zbrojna z szablą w prawą tarczy wyniesiona. *Papr. Okol.* Nadany od Włodzimierza Xiążęcia, kiedy wysłał Posłów do Carogrodu, aby się tam Ceremoniom Wiary Chrześcijańskiej przypatrzeli, co oni gdy uczynili, y powrociwszy wychwalali obrządki, Dworscy Xiążęcy urągali się. Posel ieden trzech z nich wyzwiał na pojedynek, uczynił cyrkuł na ziemi, wszystkich pokonał, ten Herb odniósł w nadgrodzie.

SZAMOTULSKI. Herbu Nałęcz: Dom starożytny: zwali się y Swidwami. Pisali się z Samotul.

SZANIAWSCY w Ziemi Łukowskiej rozrodzeni Herbu Junosza. Nadany kilku Braci wojennym Przywilej od Władysława: Jagiełły Króla R. 1429. do Szaniawy służący, Piszą się *de Szaniawa*. Drudzy w Litwie osiedli, z kostrych Konstantyn Felician z Referendarza Litt. Biskup Kujawski, aż też y Krakowski, Teologią Jezuitom we Gdańsku

skuy Missionarżów fundował; Dobra Krakowskiej Dyecezyi do lepszej pory przyprowadził. W Łukowie na ubogich studentów fundował, dawczy na to 100. tysięcy.

SZASZKIEWICZ Herb jest Litera M. wielka z łaską lewą na bok skrzywioną, krzyż na niej trochę bokiem stoi: pole tarczy czerwone. *Rutka.* Nadany Rycerzowi Szaszko.

SZELIGA Herb jest Xiężyc żółty na nowiu rogami do góry obrocony, w którego środku krzyż kawalerski żółty w czerwonym polu: w hełmie pięć piorunów. Innym się zda że to nie Xiężyc ale puł pierścienia. Leszek Czarny go nadał żołnierzowi *Szeliga*, że Xiążęciu języka od Litwy przyprowadził y Xiążęcia na Litwaków sprowadził, tak że ich zniósł. *Paprocki.* Kwitneli Szeligowie na Szląsku.

SZEMBEK Herb na pasie ukośnym z lewego boku na dół prawego boku, trzy róże czerwone, nad pasem, pole ma być Niebieskie, na nim koza bieżąca, w prawą tarczy. Niżej pasa, pole krwawe, na nim także koza. W hełmie między dwiema skrzydłami orlema koza wspięta.

Okolski, Gerlak, Schonbek po za wojujących Saxonach od Karola W. Cesarza do Szlachectwa Niemieckie to przypuszczony w Akwisgranie. Henryk ten Schonbek pod czas wojny Cesarza Henryka z Rupertem o koronę, wiele dokazywał *Equus Auratus Creatus*. Kwitnoł potym Piotr Schonbek Dworzanin Maximiliana Cesarza. Czterech synów miał: jeden Henryk został w Imperium, na dziedzielnicy fortunie trzech przyszło do Prus. Edward y Bartłomiej w Marzgrabstwie Brandeburskim. Syn Bartłomieja Brandeburskiego, Bartłomiej do Polski się wyniosł, Indirenat od Króla Augusta I. na siebie y sukcesorów otrzymał Roku 1666. *Okolski*. Od tego tedy Bartłomieja idą Szembekowie. Karol Szembek syn Alexandra Burgrabi Krakowskiego pod Beresteczkiem z Chmielnickim wojuiąc obie miał oczy wystrzelone. *Korczowski*.

SZOŁDRSKI Herbu Łódzia w Poznaniańskim od Dobrego Szoldry nazwani ale się piszą z Gorazdowa. Nigdy się ten Dom Herezya nie zmazał *teste Okolski*.

SZUMLAŃSKI Herbu korczak na Rusi.

SZUY-

SZUYSKI Herbu Pogonia w Litwie: czyli też S. Jerzego, w Herbie mają na polu czerwonym na hełmie mitra Xiążca. Idzie ten Dom z Xiążąt, bo według *Staroszolkiego* nie którzy Kniaziowie z Moskwy do Polski się wynieśli. Bazyli Szuycki nagła, ale też nie stateczną fortuną Carem uczyniony Moskiewikiem.

SZYDŁOWSKI Herbu Odiował. Z tych Krzysztof Kasztelan Krakowski godny człek, Mądrych iako to Erazma Roterodama estymator. Kupił Opatowu Biskupa Lubuskiego, tam leży. Na Wiedeńskim Monarchow zieżdzie od Zygmonta Króla Pol: interessa promował. Ofiarowanego tytułu *Principis Imperii* od Cesarza nie akceptował. Córka jego iedna Elzbieta była za Mikołaiem Xiąż. Radziwiłem Woiewodą Wileńskim Marszałkiem y Kanclerzem W. Litt: o ktorey Hozyusz w Listach mowi. *Quia femina vix ullam vidit, vetas hac nostra sanctiorem & Religiosorem*. Pisali się z Szydłowiem.

SZYSZKOWSKI Stanisław Herbu Ostioia Biskup Krakowski do Wszystkich SS. z Dworem swoim codziennie Litanię mowił. Chorował R. 1624 nie bezpiecznie

X2

znie

cznie, ślubem się S. Stanisławowi B. M. obowiązał i jeżeli by go BOG z tey niemocy salwował, Grob temu Świętemu kształtniejszy wystawić, ledwo to wymowił gorączka ustała. 160. tedy tysięcy wysypał na ozdobę Grobu iego w Krakowie. *Histor Domus Prof. Crac.* Pod czas Chocimskiej mając sobie Kraków oddany w opiekę 400. Piechoty wystawił, sto konnych na *praesidium* onego. Wiele Fundacyi poczynił. Umarł Roku 1630.

T.

TACZAŁA Herb *alias* Zuraw szary stojący w prawą tarczy obrocony z nogą lewą podniesioną. Pole żółte: od kontow gornych czarne y 2. gwiazdy na nim. Z Czech Przybył. Dany za czuynność w straży żołnierzowi.

TARANOWSKI Herbu Belina Jędrzey Podczaszy Halicki małego wzrostu, ale wielkich obrotow dzielności, do Danii trzykroć Posel, iuż woyska mające się potykać pogodził Szwedzkie y Duńskie. Był Posłem do Szwecyi do Alfacyi. do Porty, pod Astrahan, znowu do Selima za Hospodarem Wołoskim Iwonem od Augusta I. do Iwana Wielkiego

kiego Kniazia Moskiewskiego o pokoy pod czas Interregnum. Znowu do Stambułu o pokoy u Amurata. *Pap.*

TARCZA w tych Herbach jest: Jasinia Łagoda, Czerwnia, Zraia, Tarcza wesoła, Tarcze trzy, Strupiński.

TARŁO starożytny Dom iako sam Herb starza pokazuje. Sarnicki wywodzi że z Gotow wyszli. Pisali się z Szczekarzewic. Są w Sędomirskim y Lubelskim. Wieku 14. po Narodzeniu Pańskim to imię urosło. Jan Tarło Zakonnik S. Franciszka we Lwowie obleczony, w Jerozolimie peregrynuiąc umarł w wielkiej świętobliwości. Matka iego Klasztor PP. Bernardynek we Lwowie fundowała, sama tam umarła. *Vadingus sub Anno 1480.* Barbara Tarłowna Córka Kasztelana Wiślickiego Jerzego Lubomirskiego Marszałka W.K. Hetmana Polnego Małżonka, do Częstochowskiego Obojczyka dała Koronę szczyroziłą z kleynotami ślubną y suknią srebrną y złotą tkaną. *Nieszperk.* Karol złożywszy Woiewodztwo Lubelskie wziął Podkancierstwo, potym Wielką Pieczęć, bardzo człek sprawiedliwy. Umarł w Lublinie przy mowieniu nad nim OO. Re-

formatow Psalmu *Miserere mei DEUS*. Na co rzekł: *Dei magnalia, iam misertus est mei*. Do tych czas cały od Roku śmierci.

TARNAWA Herb jest krzyż szeroki biały w polu czerwonym, z boku lewego Xięzyc złoty czyli złoty rogami obrocony do krzyża w helmie 5. piorunów. *Pajrocki Okośki Bielecki*. Z Rodu Wyspy do Polski przyjechał, tu nazwany Tarnawą od góry Tarnawy, pod którą za powodem Rycerza tego Herbu, Polacy zwycięstwo odnieśli, za co Xięzyc mu do krzyża przydany. *Pajr.* ale później do Rodu Insuły Kawalerowie Maltańscy przysięgli przysięgli niż Tarnawczycowie w Polsce kwitniali, gdy Mieczowskiemu Kłasztrowi wieś zapisał R. 1220 *Lukowski*.

TARNOWSKI Herbu Leliwa w Woiewodztwie Krakow: y Ruskim Dom starożytny od Kenu do Polski zawitał mający w Herbie krzeziwo, a tu wziął Leliwę. Ale to omyłka: inny później Spicimir Dom Tarnowski rozkrewił Karsztelan Krakowski R. 1330. Ten założył dwa Miasta Tarnow z Zawankiem y Melsztyn, *testis Warszawicki Orig. de Laud.*

Tar-

Tarnow. Syn jego Jan z Melsztyna Karsztelan Krakowski miasto Jarosław na Rusi założył. Spytek *alias Rogatianus* z Melsztyna Woiewodą Krakowskim został w 18. latach, Królowi Jagiellovi do Korony dopomógł, za co mu Król darował po koronacyi sandały w klejnoty ozdobione. Trzymał Ziemię Podlaską *Jure perpetuo Feudali*. Gdy wojnę z Hadygą Wodzem Tatarskim ten Spytek Witoldowi X. Litt. odradzał, dla sił swoich słabych, Paweł Szczukowski Gryf wymawiał mu bożasłwe serce, y żał żony dorodney, młodey, obfitość fortuny. Odpowiedział Spytek: *Otoż ja przytaśce B jakiej dziś życie potęga ten siła ucieka z pola udyje*. Jakoż zginął Spytek, a Szczukowski uszedł. Ziemia Podolska wrocila się do Króla Jagiella. Potym się rozrodziwszy iedni z Tarnowa, drudzy z Jarosławia pisali. Spytek z Melsztyna Brat Rodzony Woiewody Krakowsk: wziawszy w dziele Melsztyn stał się Oycem Melsztynskich. Katarzyna Białuszyna z Melsztyna wielkiej światobliwości dla Boga hojności Pani u SS. Trojcy w Krakowie leży. Jak Melsztynskich nie stało Melsztyn się

wro-

wrocili do Jarosławskich, his quoque deficientibus wszystka fortuna przeszła w Dn Tarnowskich. Raza Tarnowski Starosta Lwowski y Spytek uczynił Ordynacyą Jarosławską. Spytek Jarosławski Kasztelan Krakowski Jarosławskie miasto murem opasał. *Histor. Mirac. Jarosl.*

Jan z Tarnowa Woiewoda Krakowski Hrabior Tarnowskich linię zaczął. Z Sztternbergowny Kanclerzanki Czeskiej miał synów 5. którym wszystkim z affektu ku S. Janowi, dał Imię Jana, iako to *Jan Gratus, Jan Major, Jan, Rajat, Jan Amor* Kasztelan Krak. którego linia pięknie kwitnęła ale już zeszła od lat 180. skończona na Janie Krzysztofie. Jan Felix Woiewoda Lubelski którego Sukcessorowie jeszcze kwitną. Ten Woiewoda Krakowski takiey był u wszystkich powagi że y Krola Jagiella wolno strofował. Grob swoy miał w Tarnowie. *Jan Amor.* Kasztelan Krakowski. Znowu tu Amorow y Janow wiele. *Jan Magnus* Kasztelan Krakowski Hetman W. K. syn Kasztelana Krakow: Peregrynując, Leonowi Papielowi, Karolowi Cesarzowi był wiadomy. Zbił Turkow Mularow pod Obestynem, Moskwę pod Sradu-

rodubem: on nie raz Tatarow y Turkow pokromił, iako o nim pisze *Paulus Jovius Novocomensis, Episcopus Nucerinus in Elogiis 17.* *Rozrywus His pan in suo Chiliaftico* ogłosił że gdy go Herezya w komput inszych Dystrydentow włożyła, sarknot na to y chciał się orężem mścić. *Bucholcer in Chronico* zowie go *Ducem literis & armis clarissimum* Statura w nim męska, broda przydłuższa, pamięć bystra y trwała. Wizytował Syrią, od Krola Luzytańskiego miłe traktowany, że mu dopomógł na Pogan: wtedy Cudze kraie zlustrował. Karol V. y Ferdynand życzyli go sobie za Wodz przeciwn Turkom ale się wymówił. Oyczyzna pozwoliła mu wieźdzać do Krakowa z tryumfem. Tarnow ufortyfikował y Tarnopol, Jarosławski Zamek dzwignął. Dla zazdrości y nie nawiści już się miał do Czech wynieść, ale śmierć uprzedziła go R. 1561. przy wyznaniu Wiary Katolickiey. Miał pełną Bibliotekę starych Xiąg y ciekawych Manuskryptow; sam Kronikę napisał. Były za nim Tęczyńska Woiewodzanka Ruska zdo Sydlowiecka Kasztelanka Krakowska. Jan Spytek Woiewoda Sieradzki z Pieniąż-

niżkiem przez nikogo nie utulone mając zatargi, z konsensem Krola kopiami się probowali, nic sobie nie uczynili, potym szablami, oba mocni w oczach wielu Panow, z koni zsiadli, scisneli się. Ten pojedynzek cudzoziemcy sztychowali. *Wargocki*. Stanisław Woiewoda Sędmirski y Podskarbi W. K. od wielkiej fortuny Bogatym Woiewodą zwany. Chorągwie swoje wystawiał.

TARNÓWSKI Herb Rolicz z Tarnowy w Kujawskim nad Goplem.

TECZYŃSKI Herbu Topor Dom starożytny, który się tu tylko opisuje, iak się Tęczyńskiemu zwać poczeli, a przedtym Toporami (*vide ich tam*) Dwie było *Preginie*, iedna w ktorey zamek widać było skalisty, druga w ktorey zamek Tęczyn, który Nawoy Kasztelan Krakowski syn Zegoty Kasztelana Krakowskiego fundował y odtąd zwać się poczeli od Zamku Tęczyna Tęczyńskiemu. Jasko Owca pisał się z Morawicy, zkad potym Morawickich. Nie ktorzy Ossolińskich początki do tego Jaska Owcy referują. Warszawski pisząc *de Optimo statu Libertatis* w swojej prefacyi, nazywa Dom Tęczyńskich *Publica libertatis Patro*

Patronami: daley Ich zowie *perpetuus Ja gelow Electores*. *Bielski fol. 305. Te ciniam Domum Religionis Catholicae retinendam tenacissimam fuisse*. Niżey *Ea Familia Catholicam Fidem contra Haereticos magno animo tutata est. Quorum nomina consecrata erunt perennitati, donec in retio virtus erit*. Starowolski in *Bell*

Tęczyński Jędrzey wielki Rycerz Woiewoda Krakowski od Karola V. Cesarza otrzymał tytuł *Principis S. R. Imp.* w Roku 1527. Tęczyńska za Odrowążem Woiewodą Ruskim była pobożna, w Śamborze Dominikańom Kościoł na część S. Katarzyny stawiać, sama z Dworem swoim materiały nosiła. *Grodzicki w życiu S. Jacka*. Tęczyński Jędrzey Hrabia z Tęczyna Kasztelan Krakow. gdy Solyman Wiedeń obległ, z ochoty swojej we trzech tysiącach Kawaleryi Polskiej poszedł Ferdynandowi, w Morawie 12000. Tęczyński Jan Baptysta Woiewoda Bełzki, syn Stanisława Woiewody Krakowskiego wielkiego poloru Peregrinant od Zygmunta do Szwecyi Posel, trzymiorami swemi Krolewnę Szwedzką zdewinkował, zaręczył. Z Polski z Janem Bratem swoim z wielką pompą iadąc

iadac, rozbił się na morzu. Ciało do Gdańska sprbawdzone.

TELEFUS Herbu Łabęć w Podolskim. Według Sarnickiego idą z Gotow, według drugich od Telefa Krola Miżow pod wojnę Trojańską kwitnącego. Drugi Telefus *dimissis opibus ducentorum talentorum Cynicam Philosophiam deinceps constanter sectatus est. Parisius in Slavia.* Trzeci Telefus Oktawiana Augusta y cały Senat z drugimi znowiwszy się chciał wyciąć. *Svetonius in Augusto.* Był Telefus y w Czechach sławny: iego Potomstwo do Polski zawirało. Jan Telefus od Zygmunta Augusta otrzymał złoty łańcuch, 16. razy Posel na różne Seymy &c.

TEMPA Podkowa, *alias* stoiąca we frodku iey Krzyż. Jest to Jastrzębiec wywrocony nadół. *Paprocki y Okolski* mowi iż nadany *in panam* Jastrzębczykom Zaboycom S. Stanisława, ktorych wylicza *Długosę* Borzywoia, Zbikuta, Dobrogosta, Zemę, Odolangę, Jędrzeia, za co im Wład: Herman Monarcha był Dobra odebrał, potym przywrocil.

TEREBESZ Herb Ręka zbroyna,

na

na końcu miecza głowę ludzką odciętą trzymająca.

TOLIBOWSKI Herbu Natęcz w Kujawskim. Z tych Woyciech Biskup Poznanski, Fundator Reformatow w Poznaniu *sub titulo Imm. Concep. B. M. V.* Katedrze swojej dał kielich 7000. wazący, statue S. Woyciecha srebrną 6000. szacowaną Poswiecił Kaplanow 2000 Kościolow 150. Kielichow 1000. Ołtarzow 600. Dzwonow 300.

TOMASZEWSKI Herbu Boneza w Lubelskim. X. Maciey Jezuita nabożny do Matki N. w Łucku umierając R. 1664. zawołał nie raz: *Non possum perire pro pietate Mariae.*

TOMICKI Herbu Łodzia: od Panow zBnina y Gorki idący od Dobr Tomice trzy mile od Poznania będących działem się jednemu dostających nazwany napisał Strykowski *Fol: 776.* więcej na Dobro Oyczyzny respektują niż na swoje. Piotr Biskup Krak: Tomicki w Akademii Krak: *Laureatus Philosophus* w Bononii, *Utriusq; Juris Doctor*, w Rzymie *Theologii*, wielkiego rozumu Czek na Dworze swoim nawet Senatorskim Synom edukacya dający; Fortunęłożył

ni ubogich y Kościoły; Pokorny, każdemu się przybłągający, wiele publicznych funkcyi odprawił, w Siewierzu cały Zamek zmurował. Był y Kancelerzem Wielkim *Quem Cancellariorum Normam, & quasi Patrem veteres dicebant.* Za niego u Cudzoziemców *Cancellaria Polonica elegans & erudita censebatur*, bo ją piękną ukształcił Łaciną, iako świadczy Łubieński *in Parenesi ad Zamoc. f. 218.* Za niego tylko godnych Łuczi do Senatu przybierano. Z tego cwiczenia Jędrzey Krzycki Arcyb. Gnieźnieński sześcienieciego, Hozyusz. Kardynał, Dantyszek Biskup Warmiński &c. Byłurody piękney, szczery, mowca gładki umiejący ięzyki. Passyą przy śmierci kazał sobie czytać, na słowach: *In manus tuas, bniąc się w pierśi skonał, w Roku 1535.* Chwała go Hozyusz, Erasmus Roterodamus. Stanisław Woiewoda Kaliski. Tomicki był się napił nowinek Wittenbergskich y ie do śmierci obserwował.

TOPACZ Herb jest skrzydło podniesione sępie czarne, na nodze żółtej stojące, w polu czerwonym. Nadany od Topacza Raca; W Węgrzech (z kad do Pol-

Polski przyszedł za Kazimierza wielkiego.) y w Litwie zagęszczony.

TOPOR Herb biały w czerwonym polu, w lewą tarczy ostrzem obrucony, w hełmie takiż trochę ku ziemi nagięty. Ktorzy takiego y w tamtym polu zażywają Toporu według *Paprockiego* i są właściwi Toporczykowie Starzowie. Zwalili się Starzonami, Hrabiami z Panigrodza; na którego miejscu teraz Opactwo Węgrowskie od Tęczyńskich fundowane.

Toporczykowie tak sławę Domu swego kochali, że swego Familianta o nie przystoynosc karali. Mieli Kronikę swą ię od początku swego, którą oiało głowa z częścią Fortuny wynieść z Domu ich, że oniey własni Potomkowie wiedzieć nie mogą. Wieża jest w Krakowskim Dorotka zwana, w ktorej Tęczyńscy Toporczykowie na imię Dorotę aż do śmierci trzymali, za iakaś indecencyą. Sędziwoy z Szubina Woiewoda Kaliski, Starosta Krakowski wielki Rycerz, za Władysława Hermanna y innych Krolow Kommenderował całym Woyskiem.

TOREPECKIE Xiążęta. Dawid Xiążę Torepecki zginął nad Dzwina R. 1216. *Długosz,*

TRAHEY Herb trzy myśliwskie czarne, oprawne w cztery trefy, w polu białym, każda z zawianiem złotym, do kupy iakoby w iedne centrum się schodzą. Przyszedł przez Jordanow do Polski. z Alfacyi, czyli z inaym Kim.

Trąba Mikołaj z Halickiego Arcyb: Gnieźniński od Herbu tak nazwany. Na Koncilium Konstantyeńskim Poset, wyrobił tytuł *Primatis Regni*. Papięzem go chciało obrać, *teste Długoszy & Biel:*

TRACH Herb iest smok złoty po prawey stronie tarczy błękitney do gory się pnący, po lewey trzy wręby troche na ukos idące. *Okolski* wywodzi, że ma początek od Rzymian smoka noszących na chorągwi. Czego *Aurorem Apollo* po zabiciu smoka według *Izydora*: *Trachow* Familia na Szląsku sławna, do Wielki Polski zawitała, gdzie od Dobr imiona pobrali iako to od *Gnina Gnińscy*, od Dobr *Prochy* Proscy.

TREPKA Herbu Topot w Krakowst im.

TRETERUS Tomasz ieden z Nobilitowanych R. 1676. Kuzstosz y Kanonik Warmiński przy Hozyuszu Kardynała w Rzymie wypolerowany, *Patria Po-*
snani-

snaniensis wielu Xiąg Autor, iako to *Gen-
sta* Papięzow, Cesarzow, życia Poznań-
skich y Warmińskich Biskupow.

TRUBECKIE Xiążęta Herbu Pogonia Litt. Idą od Jędrzeja Wigunta syna Olgerdowego, a Brata Wład: Jagella. Z Xięstwem Siewierskim od Litwy do Moskwy oderwanym, iedni do Moskwy, dudy do Litwy się przenieśli. Za Władysławem IV. Trubeck od Litwy do Moskwy odcięty.

TRYUMF Herb, *vide* Krucy albo krzyża Herb.

TRYZNA Herbu Gozdawa w Litwie. Są z Grecyi. Dość wielki w Litwie Dom. Marcin Tryzna Koadjutor Biskupa Wileńskiego, Podkanclerży Litt. język umiający Grecki, dla tego za Zygmunta III. od Tronu Greckim Posłom po Grecku odpowiadał. Gdy Matce swojej pogrzeb miał sprawować, śniło mu się kilku mściłcami iakby w tymże Kościele go grzebiono y czytał swoy Nedgrobek, wkrótce też umarł; w Brześciu Litt. u Bernardynow pochowany.

TRZASKA Herb iest nowy Księżyc, do gory rogami, złoty w polu Niebieskim y dwie główne otłuczone, iedna

we środku Xieżyca, druga pod Xieżycem, niby się stykaia; w helmie 5. pior strusich. *Paprocki Okolski*, Zowie się to Trzaska, to Lubiewa, to Biała. Nadany Rycerzowi Trzaska, od Bolesława Chrabrego, gdy Nieprzyjaciół na Krola nacierał, on go zastawiał, aż mu miecz się spadał. Krol mu swego podał, tym nacierającego pokonał y drugich, ale y ten spryskany oddał Krolowi, za co mu Krol tym Kształtem Herb nadał. Lubiewa się zowie według *Paprockiego* że Trzaska ten fundował Klasztor Lubieński w Polsce Wielkiej, kędy trzech z tego Domu Opatami było y tym się Herbem Klasztor pieczętuje. Z tego Domu byli Hrabio wie z Białej, z kąd y Herb wzięł imię.

TRZEBICKI Herbu Łabęć Jędrzey Biskup Krakowski S. Stanisławowi sprawił urnę srebrną po wzięty przez Szwedów dawney. Szpital na szalonych w Krakowie fundował. Słuchał Teologii pod Kardynałem *de Lugo* Jezuitą w Rzymie. U Święt. Piotra w Krakowie Grob sobie wystawiwszy, przykładem Karola Wielkiego całował klękowawszy y mówił: *Hæc requies mea &c.* Umarł

Roku

Roku 1679. Trzykroć stotyścięcy na dobre uczynki wyłypał.

Trzy Buławy złote Herb w polu niebieskim: jest pas na prawą nachylony biały, po nim są 3. lilie, nad pasem dwie, niżej pasa jedna buława. Z Węgier do Polski przyszedł: zażywają go tylko Karłowicie.

Trzy Korony jest Herb Kapituły Krakowskiej Wileńskiej, wzięwszy je od Aarona Biskupa swego, którego z 12. Bracią z Kluniaku Kazimierz Mnich sprowadził, Klasztor na Tyńcu fundował, jego Opatem uczynił, potym Biskupem Krakowskim.

Trzy Radła *vide* Wilczewski.

Trzy Tarcze *vide* Stretkowski.

TRZYWDAR Herb trzy krzyże przydłuższe w jeden tryangul się schodzące, dwa w górę na ukos, trzeci prosto na dół, przecież tylko połową krzyża od lewej strony, gwiazdy trzy, jedna w górze między krzyżami, dwie po bokach owego wiszącego puł krzyża. Krzyże białe, gwiazdy złote, pole krwawe.

Trzy Księżyce. Temi się pieczętował Dionizy albo Dziwofz Biskup Poznański.

Y2

TU

TUCZAPSCY Prawdzicowie iedney-
że dzielnicy z Łaszczami.

TUCZYŃSKI od Tuczyzna Herb iest
w kole zegarowym krzyż kawalerski nad
koroną y hełmem Panna w sukni bez rąk
w kapeluszu Kardynalskim z wiszącymi
kutasami *M. SS. o Familisch Pruskich.*
Tuczyńscy idą od Xiążąt Pomorskich, a
ci ieden Dom z Witelliuszami Rzym-
skimi, którym dał Karol Wielki to
Xięstwo.

TWARDOST iest serce szachowane
w polu czerwonym, nadane żołnierzowi
Twardost. Paprocki.

TWARDOWSKI Herbu Ogończyk
w Wielkiej Polsce, piszą się z Skrypna.
Samuel Twardowski gładki Wierszopisz.

TYLICKI Herbu Lubicz. Wargoc-
ki *in Apologia contra Luter.* powiada że
Tyliccy w Ziemi Dobrzyńskiej, dzie-
dziczyli na Dobrach Kościelne Wielkie
z kąd ich Wielickimi zwano. Ale gdy
Piotr, Dziad Tylickiego Biskupa Kra-
kowskiego fortuny dla Ojczyzny nad-
wężył, sprzedał te Dobra w Prusiech,
kupił Tylice y z tamtąd Tylickim na-
zwany.

Tylicki Piotr Biskup Krakowski nicu-
dzych

dzych krajow, ni Filozofii, ni Teologii
znający, ieno *humanioribus literis* w Aka-
demii Krakowskiej iak kotwiek *excultus*,
Polskim y Łacińskim stylem pięknie mo-
wił, przy Kancellaryi Koronnej przy
Myśzkowskim y Zamoyskim wypoléro-
wany, po wielu Insulach, tę otrzymał.
Był y Podkancelerzem Kor. Na Mszą
Ś. gotuiąc się krzyżem leżał w pokoju
osobayri, a w italskiej stnie, albo kle-
czył. X Fryderyk Szembek *Societati*
wstąpił do druku polanym o śmierci ie-
go. Do Ukryżowanego Jezusa nabo-
żny wpiarki z młodą nie nie ladał, w sta-
roci aż w wieczor. Pieczętarem będąc
Pieczęcią nic nie przycinał poki nie
przeżywał. Zosia z Tylickich, żona Je-
zego Tomickiego, siostra Piotra Biskupa
Krakowskiego Tylickiego. Wiele tra-
bości, y krzyżow wycierpiała. Anioł
stroż się iey pokazał pytający, co woliś
czy cierpieć y zarobić sobie na wielką
łaskę, czy bydz zdrowa, a grzeszyć. O-
brała cierpieć. Ponośli ośm lat *szkole-
puły*. Z pięciorga Dzieci tylko syn Pa-
weł został, umarł y mąż, który o kili-
kanaście mil będąc, gdy o grze ha za-
myślał, Zona Zosia w dzień mu się w po-
lu

lu pokazała, palcem mu grożąc. Dyscypliny y pałki druciane nosiła. Pokazał się iey S. Stanisław Kostka Chocimskiej wygranej *nuntius*. Krucifix od Spowiednika podany z nią rozmawiał mówiąc: *Przypatruj się mece moiey Corko moja: uważaj jakom fromotnie umarł na krzyżu za grzechy twoie &c.* Po iey śmierci dostał się ten Krucifix Kollegium Bzdgoszkiemu tam łaskami słybie. Umarła R. 1633. Nad kamieniem, w której umierała y Ciało leżało, w pięć dni widziany był wieniec bardzo piękny.

TYSZKIEWICZ Herbu Leliwa w Xięstwie Litt. Przyteli ten Herb. Idą czyli od Xiażat Tatarskich, czyli od Rzymskich Senatorow czyli od Montwida Woiewody Wileńskiego, który pierwszy ten Herb przyoił, a tym samym wydaie się że to krew Xiażat Litt. Wielkimi Belatorami byli y licznemi Senatorami. Jerzy Tyszkiewicz Biskup Wileński fundował na Zmudzi Kalwaryą bardzo pożyteczną, będąc Zmudzkim Biskupem. *In negotio* Kanonizacyi S. Kostki był Legatem do Urbana VIII. od Władysława IV.

UIEY-

UIEYSKI Herbu Srzeniawa [w Krakowskim] Tomasz Biskup Kijowski Szymy *Extirpator*, od Dyssydentow samych pochwalony: *Niech wszyscy Xięża y Biskupi Kościoła Rzymskiego będą Ujęskimi, nas wszystkich do iedności, łatwo z sobą zachęca.*

UNRUG w Wielkopolszcze.

USTRZYCKI Herbu Przestrzał na Rusi. Dom ten z Węgier z Siedmigródzkiej Ziemi przyszedł. Herb ten im nadany od Matyasza Krola Węgierskiego. Ustrzycki Jędrzey Wincenty Proboszcz Katedralny Przemyński, potym Opat Mogielnicki, wydał Historią Kruciaty, Historią o Syzmie z Francuskiego, Autora Nainiburga Jezuity.

W.

WADWICZ Tarcza z gory na doł przedzielona, po prawey stronie ryba morska biała, do goły głową po lewey ryba czerwona, na polu białym

WAPOWSKI Herbu Nieczuia w Ruskim. Pisali się z dawna z Radochonice. Wapowski Bernard Kantor Krakowski y Przemyński Sekretarz Krolewski, *Prothonotarius Apostolicus*, umarł R. 1536.

leży

leży w Katedrze Krak. z nadgrobkim. W Matematyce takiego poloru że w wątpliwościach Kopernik iego się radził. Między wielu Książkami wydał *Fragmentum Historiae Polonae*. w Wierszu y w Oracyi gładki. Jest iego Oracya *ad Regem Sigismundum*. Pisał Historią *ab origine* Monarchow Polskich, ale gdzieś się zawieruszyła, osnowę iey mając u Długosza *teste Cromero*.

WARNIA jest Rak czerwony do gory leżący w polu białym: z hełmu y z korony puł raka. Nadany Rycerzowi Rak za jakąś odważną akcyą pod Warną Roku 1444. *Okolski*. *Paprocki* zaś z Długosza twierdzi, że był nadany w Węgrzech: y że dawno Gnoińscy tym się pieczętowali przed Warnińską klętką.

WARSZ apotym Warzowski Herbu Rawicz. Warsz Kasztelan Krakowski w roku 1279.

WARSZEWICKI Herbu Paprzyca w Mażowieckim. Z tych Stanisław z umiejętności językow wielu osobliwie Greckiego od Augusta I. Legat do Porty. Był Regentem Koronnym Sekretarzem Krolewskim Scholastykiem Gnieźnieńskim, potym w Rzymie Jezuita od S,

Świę. Borgiasza Generała przyięty, ale z konsensem Piusa V. aby któtni o tak godnego czteka nie było. Jemu tey nocy, gdy S. Stanisław Kostka umarł, w innym Kollegium będącemu przyśnił się Jezuita mówiący, aby się nie fatygował go nawidzieć w Nowiciacie, bo już Dusza iego w Niebie. On przetłumaczył Przewodnika, *Ludovici Granatenfis* ieszcze Prałatem będąc. Umarł w Krakowie R. 1591. leży u S. Macieja. W lat kilkanaście pokazał się Piotrowi Skardze w iebrze o rok życia proszącemu, y kazał prosić o lat 10.

Warszewicki Krzysztof Brat iego 26. Opułkami mądremi sławny Kanonik Krakowski, Sekretarz Krolewski iako to *Mirabilium rerum & hominum descriptio ab orbe candito. De Origine Generis & nominis Poloni. De Optimo Statu Libertatis*. Wszędzie nie tylko w Polszcze był sławny. Umiał po Francusku, Włosku, Niemiecku, Hiszpańsku, a dopieroż po Łacinie, po tych krajach peregrynując. Ustawicznie pisał y czytał. Był Posłem do Szwecyi, podobno y do Ruffolda II. Cesarza, do Jakoba Angielskiego Krola.

WAR-

WARSZYCKI Herbu Abdank w Łęczyckim. Idą od Skarbkow Hrabio w z Gory. Pisali się z Warszyc. Jan Warszycycki Kasztelan Warszawski *Legatus* do Iwana Wasklewicza Cara Moskiew. Zygmuntowi do Szwecyi, swym ludem ludzi wystawił do boiu, będąc Podskarbin Kor. swemi pieniędzmi potrzeby Rzpłtey zastępował. Umarł Woiewodą Podlaskim. Stanisław Woiewoda Mazowiecki porym Kasztelan Krakowski, 6. Krolow lat 50. w Senacie *Consultarius*. Na Zbarazkie y Beresteckie okazye pieśzych y konnych ludzi wystawował. Nayśw: Matki Częstoczowskiey *Cultor*, Zydow, Heretykow Persekutor. Dlatego w Dobrach iego Zydow nie było. Umarł R. 1680. *plusquam octogenarius*.

WASDROT Herb Pruski Orla głowa stoi na dwóch nogach po kolana Rycerskich.

WĄSOWICZ Herbu Łabęć od Przodka swego Wąs zwanego. Piszą się z Smorżewa w Rawskim.

WĄSOWSKI Herbu Nałęcz. Bartłomiej Natanael Jezuita świętobliwy, Autor Xiegi *Callitethonicorum seu de Pulchro Architectura Sacra & Civilis compendio*

dio collectorum &c. On Krucifix Cudowny ow Zofii Tylickiy przed Heretykami Szwedami rzeczy Święte profanującami suchą nogą przez Brdę rzekę przeniósł za powodem Anielskim. *Fama publ.*

WAXMAN Herb jest na tarczy złotey Rycerz od kolan na murze z blankami, zbroiny z mieczem zanieśionym w prawą, za pochwy się trzymający. Mur y Kawaler czerwony. Takiż Rycerz w koronie nad hełmem leżącej. Nadany od Zygmunta III. Janowi Waxmanowi w Roku 1589. że Krakowa mocno bronit od Maximiliana, dla Zygmunta. Ociec iego Szwaycar, Marka Norymberdzanka. *Okolki.*

WĄŻ Herb w koronie złotey skręcony do gory stojący pyskiem w prawą tarczy obroconym trzyma gałązkę z liściem zielonym, y jabłkiem takimże. Wąż czarny tarcza czerwona. *Paprocki, Okolki, Bielki.* Kilka Mutacyi to w kolorze to w sytuacji, jest tego Herbu. Biskup Plocki Herbu Wąż w Roku 1260. *Długosz.* *Parifus* domysła się że Skubie zaboycy smoka ten Herb nadany. Egypcyanow znak był 3. węzow po-

kręconych. *Petrasanka de Test. Gent. f. 3.* Krolowie Longobardow Dom sławny Sforcyuszow Xiążąt Modenskich (z których Bona Sfortia Krolowa Polska) węzem się herbowali. Tenże świadczy że wiele Domow we Włoszech, Brytanii, Francyii, węża rożnym kszaltiem w Herbach zawierała.

WAZ Herbu Wąż w Przemyskiej Ziemi.

Waż Herbu Słepowron w Podlaskim. WŹELE Herb jest szachownica żółtym y białym polem przepiata. W helmie Murzynka obu racz piastująca szachownicę. *Pap. Okol. Brzku.* Słowak imieniem Holub świat zlustrowawszy, do Maurow zabieł. czyli do Granatenskiego Krolestwa, który y Rycerz był dobry, y gracz w szachy dobry. Córka Krola Maurow wyzwała go do tej gry podając kondycyę, że kto wygra, drugiemu da w łeb Szachownicę. Wygrał Holub, przymuszony uderzył, w zioł za Herb na tę pamiątkę. Do Polski wniesiony za Bolesława Krzywoustą w Roku 1103. Według Petrasankry c. 39. wiele Domow jest w Hiszpanii Szachownica się pieczętujących, y w Hannonii według Brauna w *Książce de Civitat.*

WEI-

WEIHER Herbu Weiher, albo Skarżyny, albo Pomerzanin, Dom Pruski. Są to 3. róże zora czerwone w białym polu, pod niemi trzy zęby, czyli haki między dwiema białkami białe w mrodrzym polu. Za Karola Łwiego Cesarza Teodoryk *Weiher*, do Polki z Frankonii przywiedł z Krzyżakami. *M. SS. o Pruskich Gariach.* Wielki Dom y znaczny w Pruszech. Był jeden Biskupem Kamienieckim *Weiher*: Woiewodami Chelmskimi, Malborskimi wielkimi Rycerzami. Jakób Woiewoda Malborski fundował *Weiheropol* albo *Wajerowski Wola* w Poznaniu: także Kościołowa y Kalwaryę. Jeszcze jest to Imię w Pruszech.

WERBSKI Herbu Lis. Józef Kanonik Chelmski podał do druku *Zwierciadło Matronom Polskim*, albo *Zywoty Pobożnych Panien, Matron y Wdow Polskich* w Lubl. 1697.

WERDA Herbu Odroważ w Pruszech. w Roku 1492. Pantaleon Tom 2. *Virorum Illustrum* pisze, że w Mechlinie urodził się *Nicasius de Werda* w trzecim Roku ociemniał wieku swego; ale Bog mu to nagrodził: bo choć liter nie znał, czytać

tać nie umiał, jednak taką miał naukę że w Łowanieńskiej Akademii był Magistrzem, Rektorem szkół w Mechlinie, a w Łowanium Licencyatem w Teologii, na koniec w Koronieńskiej Akademii Doktorem obojga Prawa, tam go publicznie uczył, Autorów których nigdy nie czytał przywodził. Starostwo Nowskie było w Werdow Domu więcej niż lat 150. Zygmunt I. pisał im był w 4000. złotych.

WESSEL Herbu Rogala, kwitneli w Ziemi Sambieńskiej. Drudzy w Mazowieckim Księstwie osiedli. Jan Weisell Woiewoda Płocki, Synów jego 3 Woyciech Starosta Rożański 2. Franc: Woiewoda Mazowiecki Marszałek Dworu Królowy ktoremu Lubomirski Marsz. W.K. nagrobek napisał: *Omnia risit absq; off. n. z: nihil risit absq; doctrina. Placuit Deo sine varietate, Principibus absq; assentatione, hominibus sine querimonia.* Leży w Pultuska u OO. Reformatorów. Trzeci syn był Stanisław Starosta Rożański, Zona jego Marya Barbara *de Staremburg* Austriaczka synowica sławnego Kawalera Komendanta Wiedeńskiego pod czas oblężenia Turków. Z nią miał Maryą Józefę

zefę Królewicza Konstantego Sobieskiego Małżonkę, y Synów 4. Augustyna Adama Biskupa Kamienieckiego Autora Myśli pokutującego Grzesznika y Refleksyi o Męce Pańskiej. Inni są Wesołowie Herbu Pła ryby morskiej do stupa czyli do pnia łanuchem przywiązanej, y drugiej ryby niby karpia pod linią.

WESOŁA Herb jest Tarcza czarna, przez środek iey pas na ukos idzie od prawego boku na lewey szachowany we dwie linie białemi y czarnemi polami *Papr. Oko!* Po Łacinie powiada Okolski zowie się *Gaudium*. Jest to Herb S. Bernarda Opata Klarewańskiego według tegoż Autora.

WEZYK Herbu Wąż w Sieradzkim. Jan Wężyk Arcyb: Gnieźnieński wielki zelant, Restaurator, Synodu Prowincjalnego, Perłogę y Hirogrę cierpiąc mówił: *ne auge dolorem, sed auge patientiam.* Urban VIII. Papież bardzo go estymował, Portret iego miał u siebie w pokoju, chciał go Kardynałem uczynić, ale śmierć zaškoczyła. Zygmunt III nie mniej go poważał, z kąd zawisni zart uformowali: *Adam przez Ewę. Ewa przez Węża zginęła. Król przez Królową. Królowa przez Wężyka.*

WIE-

zubr mu drogę zaszedł, Łasiek Rycerz mu asystujący uchwyciłszy go za rogi utrzymał, więc z młodego utamawszy dębcażaka przez nozdrze mu przewlokł do Xiąż: przyprowadził, drugiemu Dworzaninowi dał trzymać, wydzierającemu się Łasiek, łeb uciął, a że wołał nań Xiąże wień haw [podz sam) Wieniawą Herb rzeczony. M. S. X. Rutki domysła się że w Rzymie nabyty. *Vide* Leszczyński. U Czechów zwał się ten Herb *Perfztein*. Praczek z Perfzteynia był Gubernatorem Czeskiego Królestwa w R. 1440. Z Czech do Polski Perfzteynowie zawitali z Dąbrowką. Ten spłodził tu Bosutę Arcyb. Gnieźnińskiego.

WIENIAWSKI Herbu Wieniawa od Dobr Wieniawa w ziemi Wschowskiej, a potem za przeniesieniem się do wsi Kłodna od mieszkania Wieniawskich Wieniawą nazwaney, w Powiecie Radomskim.

WIERUSZOWA jest kozieł do potłowy od głowy czarny od brzucha do nog szachownicą polami białymi y czar-nemi upstrzony, w polu białym w lewą pyśkiem stojący. *Paprocki*. Z Misłui do Polski przyszedł *teste* *Długosso*, które-go

go Familianci, od wierności Monarchom, imienia *Wierusz* nabyli. Innym się widzi że Dom koźteny się herburczy skolligacił się z Domem Herbu Wczele, y ten Herb uformowali. *Biejski* rozumie że od Wieruszewa miasteczka nad Przodną rzeką tak się nazwał. Wiele się w Śląsku przedtym Familianów tego Herbu gnieździło.

WIERZBNA jest Tarcza poprzek przedzielona błękitna, niżej przedziału trzy lilie białe, y wyżej przedziału 3. białe, w koronie nad hełmem kolumna słazą przeszyta. Z Śląska przyszedł, gdzie od kilkuleci lat Dom Hrabion z Wierzbna kwitnął.

WIERZBOWSKI Herbu Jastrzębiec z wielkiego Chrzastowa przy granicach Śląskich. Y pisali się Chrzastówskimi. Nabywszy potem Dobr w Łęczyckim Wierzbowa, Wierzbowskiemi się zwać poczeli. Z Kasztelana Inowrocławskiego Stefan spłodzony Biskup Poznański za Jana III. w Gorze pod Warszawą Kalwaryą fundował, według wymiaru Jerolimskiego. Marka jego Urszula Grudzińska Herbu Grzymała, iak go porodziła na czole jego widziała. Infułę Biskupią.

WIERZBOWSKA Herbu Lubicz Anna z Wierzbowa dziwnie nabożna. Raz idąc z zamku koniem potrącona padła, rękę złamała. nie o plastry Cerulikow, ale Spowiednika o Korporał prosiła, którego on chustką dotknął, a ona nią rękę uwinowszy uleczyła. Leży w Krakowie u SS. Troycy u Dominikanow. *Archivum SS. Trinitatis.*

WIERZYŃKOWA Herb jest Tarcza linią poprzek przedzielona nad linią pole czerwone, pod linią białe. Inaczej się zowie Łagoda. Wiele takich Herbow znaydziesz u *Petrifankty c. 22.* Natł tedy autorowie powiadaia że do nas z Niemiec przyszedł przed Rokiem 1363. bo już w tym Roku Wierzynek rodem z Niemiec Ekonom naywyższy Krolewski w Polsce Karola V. Cesarza Rzymskiego, Ludwika Krola Węgierskiego, Zygmunta Duńskiego, Piotra Cypryckiego, Kazimierza Polskiego Krolow, Ottona Bawarskiego, Ziemowita Mazowieckiego, Bolesława Swidnickiego, Władysława Opolskiego, Bogusława Szczecińskiego Xiążąt u siebie częstował, po Panstku regalizował. Samemu Krolowi Kazimierzowi darował Kleynot sto tysięcy

cy taxowany. *Cromerus l. 12.* Kwitneli długo, y do rych czas Wiernkowie w Podgurzu. Wernkowie potym Werenkowie Łagodę z Janiną pomieszawszy Janiną się pieczętują.

WILCZEK Herbu Poray na Rusi. Bernardyn Wilczek Arcybisk. Lwowski. Katedrę spaloną Lwowską Roku 1527. sklepienie, dach, wieże reparaował, dzwo-ny inne ułat, z ktorych naywiększemu imie swoje Bernardyn dał.

WISNIOWIECKICH Xiążąt Herb jest Xiężyc nowy na doł rogami obrocony, w posrodku iego gwiazda o 6. promieniach, na Barku Xiężycy stoi krzyż troisty ieden do gory, dwa po bokach iego. *Paprocki Okolski.* Nim się Wiśniowieccy, Zbarazcy, Poryckie, Woronieckie Xiążęta pieczętują. Z razu się Pogonią pieczętowali, iako z Xiążąt Litt. idący, potym Korybut Brat Wład. Jagiełła Krola Pol. Pogonią wyrzucił, Orła wziął, y na pierśiach iego gwiazdę y mieścił. *Okolski.* Niesiecki rozumie że Konstantyn Xiąże Ostrogski po ciężkiej Moskiewskiej niewoli Woiewoda Trocki Hetman W. Litt. *ex odio* Moskwy Pogonią z Herbu wyrzucił, a wziął Xiężyc,

Twardowski. Muza Polska fol. 105. powiada że sam Cesarz go strzelał, dobił. *Stanisław Temberki Chronol. Synopf.* powiada, że już widać dwa dni na haku, prosi, żeby mu podano łuk z strzałami, z którego kilku Turków zabił, sam Selim Cesarz o tym się dowiedziawszy przyszedł, do którego Xiaże ostatnią wypuścił strzałę, czym rozuszony Tyran kazał go z łuków ustrzelać. *Winchler in Paneg. Regis Michael.* Kojalowicz zaś in *M. S.* twierdzi, że po śmierci serce jego Turcy, nim się podzieliwszy iedli, a to dla męstwa.

Za Krola Augusta w Krolewcu witał go od Margrabi Brandeburskiego, gdy z morderza ognia dano, kula minęła Augusta Krola, zabiła Zygmunta Wisniowieckiego Dworzanina. *Biel. fol. 597.*

Jerzy Kasztelan Kijowski, syn Michała Kasztelana Kijowskiego, pierwszy Syzmę odrzucił, Fundator w Busku Dominikanów. *Okol. in Russ. Florid.* Leży w Nesterwarze, czy też w Założcach. Michał Brat jego rodzony Starosta Owrucki miał Jeremii Mohyly Hospod. Wołosk. Corkę. Jeremiy Woiew. Ruski w szkołach Lwow. Syzmę odrzucił, był to syn Staro-

sty

sty Owruckiego, wypolerował się w cudzych krajach osobliwie koło fortiec w Niderlandzie. Wiele w Moskwie z Łukaszem Zołkiewskim dokazywał, wśie miasta tam palił, z tą Paley nazwany. Bił y Kozaków, Turków, Wodza Tatarskiego Omera Aga, syna Omera Bayram wziął, Krolowi odesłał. Koniecpolski Hetman Obrońcą go swoim nazwał. Pod Beresteczkiem uprosiwszy to sobie u Jana Kazimierza Krola Pol. sam z ludźmi swemi uderzył na Kozaków, otworzył w tedy wojsku tryumfowi z Chmielnickiego wrota: Władysław Krol, jako by coś *supra aequalitatem* knował, nie miał serca do niego, Jan Kazimierz żałował do niego skryty, że temu pod czas Elekcyi, nie bardzo *favebat.* Dla tego minęła go Buława, co z szkodą było Ojczyzny. Carowie Moskiewscy go Legacją wenerowali, Han Tatarski *Slangiercy*, także Rzym. Venus y Bacchus od niego y od Woyska wytrąbione, 180. tysięcy corocznie rozrzucal na Rycerskich Ludzi, wiele posfundował. W sobotę pościł, w ten też dzień dawał batalie. Miał za sobą Gryzeldę Kancelerza W. Zamoyskiego Corkę, Nie stało

stało mu raz pieniędzy na wykupno 5. Bernardynów y tyleż żołnierzy, dał sygnet swoy ślubny z Skarbcu Zamoyjskich Jego Syn Michał Krol Polski. Wiśniowiecka Xiężniczka Eufemia z drugiej linii Xiąż: rych idąca była za Mikołaiem Radziwilem Woiewodą Wileńskim, Sierotką Peregrynantem, bardzo na ubogich hoyna, Ciało swe ubogim do grobu nieść kazała, pompę pogrzebową nanich obrocic oblirowała. *Matthæus Raderus in Dedicat. Viridarii. Annua soc. 1596 Mater egenorum vocabatur.* Nadgrobek w Nieświeżu. Konstantyn Woiewoda Ruski, syn Konstantego Woiew: Ruskiego 4. żon Mąż po zeyściu Xiążat Zbarskich, Fortuny ich Possessor. X. Kaśper Nahaius Jezuita od Syzmygo odwiódł. Janusz Koniuszy Koronny Peregrynant, od Władysława IV. *Orator ad Rempubl.* Buławy Polney mu honor dał Krol, ale iuż się z śmiercią passował. Konwent Zbarski Bernardynów dokończył. Przed Wiatykiem padł krzyżem.

Dymitr Jerzy, Kasztelan Krakowski Hetman W. K. leży w Krakowie u SS. Troycy. Jego Corka Eugenia Koniecpol-

polka Kasztelanowa Krakowska, która, koronę swoję ślubną złotą z kleynotami powiesiła, na Obrazie N. Marki Cześtochowskiej. *Niesipork Analektor fol. 225.* Za Buławy iego Chocimska y Zurawinska wygrane. Konstantyn Woiewoda Bełzki syn nie Hetmana ale owego Janusza Koniuszego kor. a Brat Hetmana kasztelana krakow. Miał drugą żonę Annę Chodorowską Podkom. Lwowską. Synowie iego Janusz Antoni kasztelan krakow. Fundator kollegium krzemienieckiego mąż Teofili Leszczyńskiej Woiewodzanki Podlaskiej. Umarł Roku 1741. w katedrze Lwowskiej odpoczywa. Michał Serwacy drugi syn Woiewoda Wileński Hetman W. W. X. Litt. trzech żon mąż Dulskiej Xiężny Marszałkowny Litt. Xiężnicki Czartoryjskiej, Chorażanki Litt. X. Radziwił. Kanclerżanki Litt. wdowy po Flemingu Feldmarszałku. Leży w Wiśniowcu.

WISZOWATY Herbu Roch w Podlaskim, Krakowskim, na Rusi. Jędrzey Wiszowaty Heretyk pisał Heretyckie książki.

WITTAN Herbu Kolumna alias dwóch Lwów w spiętych do siebie barkami.

kami. Z Kurlandyi pierwszy Otto *Wit-
tan* zawitał tu. Z tych Lwow: Kanonik
Sebastyan Felicyan y Kapitan.

WŁODEK Herbu Prawdzic na Rusi.
Stanisław Włodek Woiewoda Bełzki Sta-
rosta Halicka syn Macieia Włodka Ge-
nerała Podolskiego wielkiego Junaka, y
sam Junak. mąż siostry Zamoyjskiego
Kancelerza, y innych dwoch. Broniąc sta-
rego Halickiego zamku od Tatarów,
zabił wodza ich. S. Katarzyna P.M. mu
się w te inkursyę pokazała, upewniając że
iego y zamek w opiece miała. Za to
iey tam Kaplicę wystawił z Obrazami
to świadczącemi. *Okolski, Janczyński in
M. S.* a z niego Kowalicki w swoich Ka-
zaniach *fol. 238.* świadczy, że będąc u
Mikołaja Daniłowicza gościem, w Świę-
to, na liś w pole gwałtem wyciągniony,
widział jak lis ten w Olbrzyma się za-
mieniwszy, Daniłowicza z konia z trącił,
w błocie unurzył kłiem zbił.

WOIENSKI Herbu zadora w Krakow-
skim woiewodztwie roskrzewiony Dom.
Z tych Jan Sędzia ziemski Poznański,
miał za sobą Annę Hrabiankę z Gorki
według *Kromera l. 15.* dla sądow nie
sprawiedliwych y różnych występkuw

Cru-

Cruentus Daemon nazwany, inkantrowa-
ny z konfiskacyą Dobr. Ale się z tego
emundował, Dobra mu przywrócone od
Jagiella Krola, za instancyą Cesarza Zy-
gmunta, przy którym męstwem się po-
pisał, uciekłszy z więzienia. Był potym
Kasztelanem Bieckim, sto grzywien co
rok z Zup brał Wielickich, potym Pod-
skarbm był u Jagiella, z nadaniem Dobr.

WOŁOWICZ Herbu Bogorya, 'Wzie-
li ten Herb na Seymie Hrodelskim,
ktory przyiósł Stanisław Wisłigín. Syn
iego Jerzy Wisłigintowicz Dworzanin
Krola Kazimierza Jagiellowicza od sił
wielkich Wołem nazwany. z tad iuż syn
iego Jerzy Wołowicz. Groby ich w Gro-
dnie w Cerkwi Ruskiey *Sqborna* zwany.
Byli przedtym Heretykami, ostatni ią
utrzymywał za Stefana Batorego Eusta-
chiusz Kancelarz Litewski. Eustachi Bi-
skup Wileński. mądry, godny, wielu
rzeczy dobrych Autor, nagle do stołu
siadając umarł wyrzekłszy: *DEUS pro-
pitius esto mihi peccatori.* Wiele było
Senatorow, Ministrow z tego Domu
w Litwie.

WOLSKICH iest 23. Domow różne-
go Herbu. Z tych Wolski Herbu Puł-
ko-

kozić w Rawskim. Pisali się z Gowarkowey woli, y z tąd imie wzięli, potym z Podhaiec. Mikołay Wolski Ochmiśtrz *alias* Marzałek Krolowy za Zygmunta I. Moskiewskiey wygraney Leonowi X. *Denunniator*. Na Koncilium tam Lateraneńskim między Kolumnami y Urfinami zasiadał. Mikołay syn iego Biskup Chełmski, żałując śmierci Brata swego Stanisława umarł, na iednym katafalku u S. Jana w Warszawie złożony y pogrzebiony R. 1570. *Damale*. Stanisław ten był Kasztelanem Rawskim Marzałkiem Nadw. Koronnym, Pośsem do Karola V. Cesarza. Mikołay syn iego w Gracu się uczył na Dworze Maximiliana Arcyksiążęcia z synami iego Rudolffem II. y Maximilianem Macieiem wespół się uczył. Z Polski znowu peregrynując, był Podczaszym Rudolffa Cesarza lat 16. tam bawił. Do Polski *redux* od Zygmunta Augusta wielką wziął łaskę. Rzemieślników do Polski sprowadził rożnych. Ten będąc na obiedzie u Ocieskiego Kanclerza Kor. gniewającego się, kto by obrus pokapał, umyślnie go spluskawszy, grosz z kieszzeni wyjął y położył, to prawi na praczkę będzie.

Czym

Czym Ocieski zawstydzony, na potym większą dyssymulacją narabiał. *Kochanowski in Apoph.* Kamedulow do Polski sprowadził R. 1609. na Bielanach im mile od Krakowa, wspaniały Kościół wymurował.

WOLSKI. Xiążęta Herbu Pogonia Litt, Szli od Patryka syna Kieyftutowego. Z Edygą wodzem Tamerlanefowym dwóch ich ostatnich poległo Roku 1399.

WORONIECY Xiążęta tegoż domu z Wiśniowieckimi. Ida od Fedora Wasilewicza Xiąż: Zbarazkiego. Z czterech albowiem synów Bazylego Xiążęcia. Michał XX. Wiszniowieckich był Oycem, Semon XX. Zbarazkich, Fedor XX. Poryckich, Woronieckich, y Woynow. Alexander syn iego począł się zwać Xiążęciem Poryckim, Stefan drugi syn Woyną Xiążęciem od Woyny, że był woennym. Jerży zaś trzeci syn Woronieckim.

WOROTYNSCY Xiążęta w X. Litt. Ida od Ruskich Jednowiadcow. Do Moskwy się przenieśli. Tegoż Herbu z Ruskimi Xiążętami.

WOY

WOYNA Herbu Trąba wielki Dom Litt.

WOYNA Herbu Ostoja w Krakowskim N. Woynowski Peregrynując blisko czarnego morza znalazł Owidiusza nadgrobek według *Starowolskiego in Monumentum*, fol. 304. *Hic situs est vates &c.* a w Bibliotece Despoty Woiewody Wołoskiego między innemi starożytnościami znalazł *Librum Ciceronis auro scriptum de Republica ad Atticum*. Umiał po Grecku, Hebraysku, Wierszopis, y Historyk. *Histor. M. S. Poss. l. f. 260.*

WYDZGA Herbu Jastrzębiec w Płockim y w Ruskim. Z Mazowieckiego przenieśli się na Ruś: gdzie Jan Podsedek Lwowski Rotmistrz sławny. Syn jego Stefan Dyscypuł Szkół Lwowskich, w Belgium Eryka Puteana Wernuleuza, w Prawie Duchownym Jędrzeia Waleusa Uczeń, w Rzymie Teologii Doktor. Włochy, Hiszpanią, Francją zlustrował. Powrociwszy był Proboszczem Lwowskim, Kaznodzieją Władysława IV. Opaczem Sieciech: Kanclerzem Ludwika Król. Referendarzem, Bisk. Łuckim Warmińskim, Podkanclerzym; Prymasem. Umarł nagle. Był miły w konwersacyi, ma-

madry w dyskursie, w odpowiedziach dowcipny. Są w Treterze wiersze, iego opisujące wszystkich Warmińskich Biskupów.

WYSOCKI Herbu Odrowąż na Rusi. Są własni Kurzańscy, ale od Dobr Wysockiemu nazwani. Szymon Wysocki kilku Xiąg Autor Jezuita. Lat 50 kazał. Mikołaj z Kurzan Wysocki Oycow Dominikanow wprowadził do Rohatyna w R. 1614. *Okol. Russ. Flor.*

WYSOCKI Ogończyk w Wielkiej Polrze z Wysockiego albo *de Alto monte*

WYSZPOLSKI Herb, są klamry na krzyż złożone. Wyszpolskich na Wyszpolach na Białej Rusi.

WYZYCKI Herbu Osmorog albo Gerald. O nich Paprocki mowi: *Wyzyckich Dom starodawny*. Idą od Geraldow, imie wzięli od Dobr Wyzyce w Krakowskim, imi działem przypadających.

Z.

Z literą Jakob Wileński Biskup Franciszkan się pieczętował. *Okol/ski* Maciey także piaty Biskup Wileński. *Okol/ski.*

ZABAWA *alias* na tarczy prawa strona ma szachownicę z polami czerw-

Aa

ne.

nemi y białemi, lewa strona jest goła *alias* pole błękitne. Do Polski z Czech przyszedł. Rycerz *Wisłimierz* napadł na nieprzyjaciela w zasadzkach, różnemi bawił go utarczkami, poki woyska Hetman nie uszykował, które zniósł nieprzyjaciela. Za zabawę, Herb jego za *zawą* nazwany, który był szachownicą *circa Annum 1000. Paprocki.* Z tego Rycerza idzie Marcin Arcybisk: Gnieźnieński, na którego Pomerzanie, że ich do wiary nawracał wypadli, gdy do Spicimierza na poświęcenie Kościoła iechał, ale że się schronił, na Archidiacona y innych Xięży furię wywarli, Kościół złupili. Ale wlot z żonami, dziećmi trupami popadali, ściany się rozbiłali, szaleli, ieden nad drugim pastwił się. Więc rabunek y Xięży odesłali Arcybiskupowi od kary uwolnieni, do wiary przystąpili Pomorczykowie.

ZABOKLICKI Herbu Roch *alias* 3. rzeki ku gorze co raz mnieysze.

ZADORA Herb, jest Lwia głowa szara kofmata w polu błękitnym, z ktorey paszczęki otwartej pięć płomieni ognistych wypada w prawą tarczę. Toż samo nad hełmem y koroną.

*Dług.
Biel.*

Biel. Papr. Zowie się Płomieńczykiem od płomieni, Zadora od imienia kawalera, który tu przyniósł z Francyi, czyli z Niemiec. *Antonius Verus* Cesarz głowę Lwią miał *pro Symbolo* na monetcie. Dawnych czasów kawalerowie dla postrachu na przyłbicach miasto pior nosili, węże skaczące, niby w oczy, Smoki, Lwie paszczęki *Lysius de mil. Rom. Florus l. 4. c. 11.* mowi: *Ore ferarum & ridu horrificante galeas.* *Silius Italicus* świadczy u Petrasankty że Chodiniusz Rotmistrz Rzymski w potrzebie z Missami na szyszaku miał jakieś naczynie, z ktorego za trzęsieniem głowy, co raz to nowy wybuchał płomień. Cesarze toż czynili sami. *Adriani Principis caput etiam nunc apparere in numismatis velatum ore horri fici Leonis.* *Sylvester Petrasancta de Tefs. Gunt. C. 72.* W Przywileju danym Lanckorońskim od Karola IV. Cesarza znać że ten Herb z Francyi wyszedł: gdzie wiele Domów przednich jest tego Herbu *M. S. Rutki.*

ZAGŁOBA jest Podkowa stojąca, ktorey bark szabla do góry stojąca przeżywa w prawą obroconą, na hełmie nad koroną orle skrzydło strzałą przesyte.

Papr. Okol. Kolor iego iak Jeſtrzębca. Jaſtrzębczykowie czy Pobożanie dway Bracia nie zgodni miedſzy ſtaſzego za-
bił, za to Herb mu ten nadano na wie-
czną pamiątkę. Zagroba czyli Zagłoba,
za głowę nadano, za Kazimierza Mnicha.

ZAKLIKA Herbu Topor w Sędo-
mirskim. Piſali ſię iedni z Szczekarze-
wic, inni z Czyżowa, inni z Międzygo-
rza, inni z Woyſławic, inni z Zakliczyna.
Idą wſzyſcy iak y Tartowie od Ottona
z Szczekarzewic Przodka ſwego. Wiele
było Senatorow; Miniſtrów, Hieronym
mąż ſławny, dziedzic na *Woyſławicach*
gromił Tatarow od granic z tą mowioną:

Pan Zaklika z Woyſławic

Gnał Tatarzy, aż do granic.

Ten Woiewodztwa Sędomiſkiego od
Zygmunta I. nie przyiōł. Po Woſkim
Marſzałku *W. K.* znać że wziōł ſukces-
sya Gabryel Zaklika Woſki Stołnik
Poznański, że ſię Woſkim nazwał; bo
też Córka Woſkiego Marſzałka była za
Zakliką Jakobem.

ZAKRZEWSKICH ieſt iedenaſcie
Domow, dwunaſty *Won Felden* od Dobr
Zakrzewa, Zakrzewſkiemi nazwani w Pru-
ſiech, dokąd przyſzli z Brunſwickiey zie-
mi

mi z Krzyżakami, trzema klockami ſę-
kowatemi ſię na ukos herbuia.

ZALESKICH trzynaſcie Domow.

ZAŁUSKI Herbu Junoſza, w Raw-
ſkim. Zwano ich przed tym *Tabaſzami*,
Jozef Jęd zey Referendarz Koronny. Ko-
deński Inſular, Opat Hebdowski *Eleemo-
ſynarius Lotharingia, Abbas Fontaneth.*
Wydał *præter alia Specimen Hiſtoria Po-
lono Critica* gdzie Rokofz Gliniański
zbina. Jędrzey Chryzoſtom Biſkup War-
miński y Kanclerz *W. K.* za konſenſem
Stanow Rzeczypltey. Wydał Xiąg 20.
to z Łaciny, to z Francuſkiego. to Wło-
ſkiego, to Hiſzpańskiego ięzykow tłuma-
czone. Do Hiſzpanii *Vellus Aureum*
po ſmierci Krola Michała odwoził: Do
Francyi, z denuncyacyą Krola Jana III.
obranego: do Bawaryi o zaręczenie Te-
reſſy Krolewny Polſkiey. Cudzoziem-
ſkie mu pioro przyznało: *Divino Conſi-
lio ad magna natus.* Olſzański Prymas
zdaiąc mu Pieczęć mowi: *Tribuo* nie
krewności ale *indoli & virtuti.*

ZAMOYSKI Herbu Jelita na Ruſi.
Pierwſzy Tomasz z Łaznina z Łęczyc-
kiego przenioſł ſię na Ruś, gdzie od Ję-
drzeja Piwo ſtarego Zamoſcia nabył, y
z niego

z niego się pisać poczoł, y Sukcessorowie. Domyślaia się nie którzy, że ten Tomasz był Wnukiem Floryana Saryusza Autora Herbu Jelitow. Ten Tomasz miał dwóch synow Macieia y Floryana, dwóch linii Zamoyских Oycow. Od Floryana idzie szczęśny Zamoycki Podkomorzy Chełmski y Sędzia mądry y woienny; syn ięgo stanisław Kasztelan Chełmski z Uhrowiecki Hetman Nadworny, Starosta Bełzki pod Chocimem, w Inflanciech *Bellator*, y z Tatarami, y Moskwą. Syn tego z Herburtowny oprócz Zboznego, albo Adaukta Jan Kanclerz Hetman W. K. po Mileckim, Starosta y Generał Krakowski. Wszystkie nauki umieiały. Cztery razy kontrakty Mażeńskie pónawiał *imo* z Ossolińską Chorażanką Lubelską *2do* z Radziwiłówną Woiewodzanką Wileńską Kanclerżanką *3tio* z Gryzeldą Synowicą Krola Stefana, a corką Krzysztofa Xiążęcia Siedmigródzkiego, z temi *sterilis 4to*. z Hrabianką Tarnowską Woiewodzanką Sędomirską, z tey syn Tomasz.

Z Krasnostawskich szkoł na Dwor Franciszka Delfina udał się, a że Xiąg pilnował do Paryża się *ad humaniores Scientias* nakło-

nakłonił, Greckiego ięzyka, Filozofii, Matematyki, lat 4. uczył się: we Włoszech Jurisprudencyi, gdzie za progres znaczny Rektorem został Akademii z podziwieniem Weneckiego Senatu. Tam się Xiegami wydanemi *de Senatu Romano* wstawił, *item Opus Legum digesti*. W Polsce wydał kilka Ksiąg. W Oyczyźnie był na Dworze Zygmunta Augusta. Od tego po śmierci Sobka Podskarbiego K. wysłany do rewizyi skarbu, gdzie Metrykę Koronną pilno skonnotował, ułożył. Na Wesele ięgo z Gryzeldą synowicą Stefana Krola w Krakowie po ulicach pieniądze rzucano, szeptano na to, że to *supra aequalitatem* z innemi w Oyczyźnie synami, *teste Młodzianowski Tom. 3. f. 36.* Pod czas trzech *Interregna* Austriackiego Domu do Korony nie przypuścił, będąc racyami u siebie wyperśwadowany, że to z ięgo żguba kiedyś było by. Zygmuntowi III. Dwa-kroć z Austriaczkami się żeniącemu był przeciwny, Krol Hiszpański order runa złotego mu przystał, ale *cum gratiarum actione* odesłał, mowiąc: *Externos titulos alienos esse à dignitate Regis, & Patriæ ipsius moribus.* Pod wielkimi Łukami

maiąc sobie zlecone szańce od Stefana Bafzę na trzy szańce darniem ukrytą spalił, wraz z Miastem. Pod Bieczyną Maximiliana pobił, piszącego na Chorągwiach: *Ite aut Regnum aut mortem acquiretis in armis.* A Zamoyski na nich pisał: *Currite non Regnum sed mortem acquiretis in armis.* Wielką szedł dyskretyą y z Nieprzyjacielem, tak był skromny w zwycięstwie *Spondanus in Annal.* 1587. Ten Mars Polski bił Kazygereia Hana pod Lecorą, Beglerbeka, Sylistr. Bafzę w granicach Polskich, Michała Woiewodę Wołosk. w Inflanciech Szwedów swoją Kawaleryą. Rigor w woysku obserwował, za głowę kapuśty, głowę żołnierzowi uciąć kazał. Kawalerskiego serca ludzi estymował, wynosił do Senatu kontentując się niemi. Odważny y ostrożny. Do urzędów Woyskowych dobierał ludzi doświadczonych, trzeźwych, mądrych, miło mu było z niemi w Senacie zasiadać. Umarł R. 1605. wieku swego 63, pochowany w Zamościu, który on założył, fundował, ufortyfikował, Kościół Infułacki z Kollegiatą *sub unio* S. Tomasz założył: fundował, y Akademią. Chciał y Lipski-

sza

sza do Polski sciągnąć, ale Grzegorz XIII. przeszkodził. Z tym Lipskiem korrespondował, zowiącym go *Magnis parem Regibus.* Grzegorz XIII. Syxtus V. Klemens VIII. bardzo go estymowali. Na bramie w Zamościu wyrzeźbił na kamieniu statwę Polski z inskrypcją: *Salve Mater alma Polonia, tu non solum manibus, sed etiam profusione vite nobis defendenda es. O fides Nobilitatis & libertatis Polonia salve.* Ordynacją Zamoyską *amore Patriæ* uczynił. Wiarę Katolicką wielce poważał, Heretyką Rodziców w młodości *abjuravit*, w Turbinie Heretykom Kościoły podobierał. Co dzień Mszy S. słuchał, Pacierze Kapłańskie odmawiał, czytał *Martyrologium*, y inne Xiegi. Samuelowi Zboroskiemu za zabicie Wapowskiiego też uciół nie apprenduiac wiele iego Kolligatow, tak był sprawiedliwy. U Jana S. w Warszawie Wieża upadłszy na Sejmie prognostykiem śmierci iego była.

Tomasz syn iego Kanclerz W. K. Starosta Krak. z Hrabianki Tarnowskię, wielki Senator, *non degener* od Ojca: lubo młodo ofierociał, od Rodziców o-

boy-

boyga, do Rzymu peregrynował, od Pawła V. mile przyjęty, od Purpuratów osobliwie Bellarmina z czcią traktowany. Król Zygmunt III, mającego lat 24. w Senacie osadził Woiewodę Podolskim uczyniwszy, potym Kijowskim, tandem Kanclerzem. Umarł Roku 1638, przy nogach Ojca w Zamościu pochowany, z tym napisem z woli jego ostatniey:

Thomas Zamoyſki nunc ſtercus & vermis.

Fundacyą uczynił aby nad Kapłanem wiatyk do chorego, niolącym baldachim niesiono, 5. kleryków mu asystowało. Misyją Jezuicką w Szarogrodzie uczynił na Ukrainie, który Szarogrod y Iwanogrod, ten na imię tamten podobno na imię Saryusza Antenata Ociec iego założył, a on Tomaszow miało na swoje imię. Miał za sobą Xiężniczkę Ostrogską Woiewodżankę Wołyńską dwóch Corek y Janą syna Matką, Wojował z Zolkiewskim Hetmanem na Tatarow. Kozaków. Turkow, w Prusiech na Gustawa Króla Szwedzkiego. Był by po Czerskiej gdy Hetmani pogineli wziął Buławę, tylko słabością zdrowia exkuzowany. Syn iego Jan Hrabia na Tar-

nowie

nowie y Jarosławiu Woiewoda Sędmiński Generał Podolski. Ojciec go, (ieno się urodził] na sienie kazał położyć mówiąc. *Disce F li quid Recipitor tuus in mundum veniens, non aliud pratum invenit quam fanum,* Ubodzy go do Chrztu z Szpitala trzymali, a Ociec kazał śpiewać w Kościele: *Conſcidiſti ſacrum meum & circumdediſti me latinia. Jan-czyński in M. S.* Zona iego Marya Kazimira d' Arquian rodem Francuska, Ludowiki Królowy pierwsza Dama z nim *ſerilis*, potym Króla Jana III. Małżonka.

Od owego Macieja, drugiego syna Tomazsa a wnuka Floryana Sariusza wiele poszło Zamoyſkich jako to Jan Kasztelan Chełmski Strażnik Koronny, Tego Jan syn Biskup Łucki Dominikan, z Przeora Krakowskiego na Biskupstwo Bakowskie wyniesiony, leży w Zamościu, Zdzisław Kasztelan Czerniechowski, Kazimierz syn iego Woiewoda Bełzki Marcin Podskarbi W. K. drugi syn Zdzisława czwarty Ordynat po Woiewodzie Sędmińskim, Córka Podskarbiego Koronnego z Gninski Maryanna Dziedoszycka Koniuszyna Koronna Fundatorka Kaplicy we Lwowie u OO. Jezuitow gdzie

Cia-

Ciało S. Benedykta M. złożyła. Syn jego Tomasz Ordynat piaty. Michał Woiewoda Smoleński syn Podskarbiego szofy Ordynat. Tomasz syn jego sio-dmy Ordynat: którego siostra była za Wielhorskim Starostą Bracławskim. Jerzy wnuk Macieja owego Rotmistrza Biskup Chelmski, który Kanclerzowi Zamoyjskiemu w fundacyi Akademii Zamoyjskiej dopomógł.

Imiona w tym Domu częste Jana y Tomasz. Trzy Domy Zamoyjskich 1. Jelitow, 2. Porayczykow, 3. Grzymałow.

ZARĘBA Herb jest Lew czarny w polu brunatnym większą połowę z zamuru w prawą wyskakujący, który mur ma białek 4. jest biały. Na murze 3. według drugich cztery kamienie żółte w złotą oprawne. Takież Lew z korony wyskakuje nad hełmem. *Długosz y Paprocki* mówią że z Niemiec przyszedł za Bolesława Krzywoustą. *Okolski* mówi że z Czech, gdzie y teraz są Zarębowie. Przyszli zaś z Lechem znać czy po nim bo między 12. Woiewodami był Zaręba tego Herbu.

ZARĘBA Herbu Zaręba w Kaliskim wiel-

wielki starożytny Dom, y wielkich Senatorow, Urzędnikow Ociec. Pisali się iedni z Komorowa, drudzy z Tuliszkowa, inni z Grabowa, intł z Kalinowy w Sieradzkim. Gedeon Zaręba Hrabia 1008. Janko Woiewoda Kaliski 1010. *Magnus* Zaręba Starosta Wrocławski: tego *Sieciech* Woiewoda Krakowski Herman. *Magnus* Zaręba Biskup Wrocławski. Na tę Familią w owe czasy można y na Natęczow była opinia że *Przemysław II.* Krola Pol. zabili; dla tego w czerwonych szatach chodzić, w iednym hufcie wojować z drugimi zakazano im. Aż za *Kazimierza Wielkiego* gdy się na wojnie Ruskiej popisali, do przeszłych prerogatyw przywołani. *Wawrzyniec* Zaręba Woiewoda Kaliski miernego wrzostu, ale ostrego dowcipu serca wielkiego mocny, na zimno trwały. *Starowski in Bell.* Tenże o nim na wojnie Tureckiej, Pruskiej za Jagiellończykow napisał: *Non aliud in votis habens, quam ut pro Patria, aut re Christiana moreretur.*

Jan Zaręba Biskup Wrocławski na monecie dawał Zarębę Herb; a na drugiej stronie głowę S. Jana z napisem: *Baptista succurre sancte Joannes.*

ZASŁAWSKIE Xiążęta tegoż z XX. Ostrogskiemu Herbu na Rusi. Idą od Bazylego Xiążęcia Korybuta według Chronologii Synoptryczney Temberskiego. Ale pewniey od XX. Ruskich y Ostrogskich związcza od Bazylego Xiążęcia Ostrogskiego y Zasławskiego który na synow 2. na Teodora Ostrug z włościami, na Jerzego Zasław z tytułem XX. Zasławskich rozdzielił. Znowu się te obie Xieństwa przez Kolligacyą złączyły. Zasław od ktoregoś Xiążąt Ruskich fundowany. Y Zasławscy z Konstantynem pierwszym Xiążęciem Ostrogskim za Jerzego iedenże Herb wzięli. Michał X. Zasławski wielki Turkow y Tatarow wojownik, Wołyn naieżdzających, że się imienia iego bali. Trzy lata z pola dla nich nie schodził. Tandem raz wozkiem iadąc, zdrzymany, od strzelby w ręku trzymaney ku pierśom zabity. *M. S. Zamoyscianum.* Janusz Xiąże Zasławskie Woiewoda Wołyński Syzmatyk, y innych sekt w Polsce krzewiących się autor, miał sen że go Tatarzyn związał. Aliści na obiad przybył Xiądz Kałper Nahajus z Tatarzyna Jezuita temu u stołu Xiąże wiele rzeczy zarzucił o Wiarę szy-

dząc

dząc z niey, ale go Nahajus zdewinkował racyami, aż rzekł Xiąże: *Nie darmo mi się snło iak by mię azysay Tatarzyn miał y kłepował.* Odpowiedział Nahajus że był Tatar rodem w dzieciństwie wzięty. Xiąże zdumiały Unią z żoną y z Podolanami przyioł. Ten Nahajus iuż od lat 100. cały leży w Sędomirzu.

Fundował wspaniałe OO. Bernardynow w Zasławiu y Kościół *sub titulo S. Michaelis.* Dwa króć go Kozacy spalili. Tamże Kościół Prépozycuralny z Wsią y Wikaryuszami fundował. Umiierając Roku 1629. cztery dni z śmiercią się passował, Spowiednik mu rzekł, ieżeli krzywdy iakie nie tamuią: Każę wnieść poddanstwu, dowiaduie się o krzywdach, nagradza, w tym punkcie skonał: Alexander Xiąże Zasławski y Ostrogski Woiewoda Kijowski syn naystarszy Janusza Woiewody Wołyńskiego, Peregrynant Włoski, Francúzki, Niderlandzki, Niemiecki, Filozof, Teolog, Matematyk. List iego po Polsku do Melicyusza Syzme potężnymi racyami ohydźiający, od Ruskiego Metropolity Kijowskiego Łaciną darowany, do Rzymu posłany. Często w chorze z Zakonnikami śpiewał.

na ubogich boynie fortunę szafował. Muzykę chował dla chwały Bożej. Roku 1629. z woli Krola mową swoją w Lwowie Władkow y Rus zgromadzoną do Unii namawiał, iuż chorym będąc śmiertelnie. Miał za sobą Xiążniczkę Ostrogską Kasztelanę Krakowską, dla tego znowu się Xięstwo Ostrogskie w Dom ten z Fortuną y Ordynacją Dubieńską według dyspozycyi pierwszego iey Fundatora Xiążęcia Janusza Kasztelana Krakowskiego wrocilo. Synowie Alexandra Izydor Janusz, y Konstantyn Alexander młodo pomarli. Władysław Dominik Xiąże Zastawski z Koniuszego Koronnego Woiewoda Sędomirski syn trzeci Alexandra Woiew: Kijowskiego Hrabia na Tarnowie wielki woiown. Maż Ligęzianki y Sobieskiej Kasztelan-ki Krakowskiej. Z niey syn Xiąże Alexander młodo w Roku 1673. zmarły, wszystką Zastawskich sławę wniost do grobu. Corka Woiewody, a siostra Alexandra z Sobieskiej po Xiążęciu Wiśniowieckim y Zbarazkim Kasztelan: Krakowsk: Hetmanem W K. poszła za Lubomirskiego Marszałka Koronnego, z którym potomstwo zostawiwszy, Ordynacją Ostrog-

Ostrogską w ten Dom wniosta.

ZASŁAWSKIE Xiążęta Herbu Pogonia w Litwie drugi Dom Jawnu-ciow. Gedimin W. X. Litewski w cey Jawnu-cia między synami kochając, umierając Wilno mu y inne wielkie miasta testamentem legował. Ale Olgerd y Kiejstut Bracia wyzuli go z Xięstwa Litewskiego dali mu Zastaw w Mińskim Woiewodztwie. Od którego Xiążęta Zastawscy w Litwie. Ostatni z nich Teodor, Corka iego żona Chlebowicza Woiewody Wileńskiego Xięstwem Zastawskie w Dom iego wniosta.

ZAWADZKI Herbu Jastrzębiec w Ziemi Przemyńskiej. Jędrzey Jezuita w Jarostawiu gdy pod Niebem R. 1655. Pancerze na Brawiarzu mówił kropłakrwa-wa padła na ow wiersz *Psal. 17. Ascendit fumus in irā ejus & ignis ā facie ejus exarsit.* Co było prognostykiem wojny z Karolem Gustawem Szwedem. *Histor. Coll. Jarosl.*

ZAWADZKI Herbu Rogala w Mazowszu, Prusiech, w Krakowskim się lokujący. Z tych Stanisław *Picus* nazwany dla mądrości, *Picum Mirandulanum* nadsładujący, co poznać z Wierszow iego.

Lat 20. Akademią Krakowską rzdził
Medicinæ Doctor Vicecancellarius, Rector.
 Dla tego iemu *cum Successoribus* od Zy-
 gmunta Augusta na Tarczy Tarcza mała
 nadana, na niej *in rubro campo* Herkules,
 paszczę Lwa rozdziera, w koronie, po
 prawey stronie Herb Oyczysty *Rogala*.
 Na hełmie puł Herkulesa trzymającego,
 rozszczę oliwną obwinioną temi słowy.
Viriute honos. W Krakowie u SS. Troy-
 cy erygował Kaplicę Przemienienia Pań-
 skiego, tamże sobie y swoim Grob. Pi-
 sali się z Zawad, Inni się pisali z Gru-
 dowska. Z tych Woyciech Zawadzki
 gdy z Cudzych kraioŭ Xiąg nawiozł
 wiele, Bartłomiej syn iego, bojąc się aby
 jaką Herezyą nie traciły, bez braku czy
 złe czy dobre wszystkie spalić kazał, Ja-
 nowi Sędziemu Ziemskiemu Ciechano-
 wskiemu przy Zygmuncie III. zawsze
 dobrze stojącemu, gdy ten Krol w staro-
 ści dawał Kasztelanią Ciechanowską po-
 dziękował, mówiąc: *Nie przystoyna*
in ten czas dopiero żyć zacząć, kiedy tuż
czas umierać.

Zawadzkich jest 8. Domow.

ZAWISZA było y Imie y Szlache-
 two wielkiego Domu w Litwie Herbu
 Ła-

Łabęd. Z tych Krzysztof Woiew: Min-
 ski wielki Mowca trzykroć Izby Posel-
 skiej *Moderator.* Mowy iego w druku:
Odgłos słodko brzmiący melodyi: gład-
kiej wymowy y obrotu. Grob ich
 w Mińsku u OO. Bernardynow w Kapli-
 cy wielkim kosztem wystawioney od Za-
 wisz Marzałka Wielkiego Litewskiego.
 Zawiszow rażnego Herbu jest Do-
 mow 8.

ZBARAZKIE Xiążęta tegoż Herbu
 y krwie z Ostrogskiem, Potomstwo Ko-
 rybuta Xiążęcia, syna Olgerdowego W.
 X. Litt. Semen Wasilewicz Brat rodzo-
 ny Fedora Oyca XX. Poryckich y Wo-
 ronieckich, y drugiego Michała Oyca
 XX. Wiśniowieckich, wzięwszy w dzie-
 le Zbaraz Xiążąt Zbarazkich został Au-
 torem. Zwali go y Maniowskim według
 Genealogii Domu. Syn iego Jędrzey
 Siemianowicz, był w potyczce owey pod
 Wiśniowcem z Tatarami, gdzie ich
 25000. legło. Janusz Woiewoda Bra-
 ciawski wielki Moskwy y Tatarow Wo-
 iownik, od Stefana tak pochwalouy: *Si*
Polona libertas domi Reges non foris qua-
reret, Janussum Regno & Corona dignum
esse. Tenże o nim Krol u Ciechockiego:

Civis probus & Republicæ amantiſſimus,
ręczony. Krzysztof Koniuszy Koron:
wielki Peregrynant, w Niderlandzie wy-
polerowany. Po Chocimſkiej na za-
warcie Traktatow do Potry Poſeł,
500000. w gotowiznie, 200000 w upo-
minkach wziowſzy od Rzeczypoſpolitey,
oprocw wławnych ſum, ktore darował
Oyczyźnie. Wſzytko dobrze ſprawiał
u Ceſarza Muſtasy ſukceſſora Oſmana
wtedy zmarłego. Wykupił Sta niſtawa
Koniecpolſkiego Hetmana Pol, K. Łuka-
ſza Zolkiewſkiego, Jerzego Farenſbacha,
wyliczywſzy na okup ich 80000. Lewów.
Piaſecki f. 167. Po tej Legacyi umarł
bezzębnie R. 1627. Leży u SS. Troy-
cy w Krakowie. Gdy po nim ſię We-
zyr Wielki Turecki domagał, żeby był
zodkrytą głową ſprawę legacyi ſwoiey
oddawał, rzekł: *Wprzod mi głowę zde-
mieſz, a niżej łzapkę.* Młodym a ſwa-
wolnym będąc, w Koſkowoli trafił na
Kazanie X. Walentyna Fabrycyuſza *So-
cietatis JESU*; gdzie dowodził z Piſmat
Non in voluntate ejus, bene placitum eſt
DEO, nawrocił ſię. Zył bezzenny.
Brat iego Jerzy Kaſztelan Krakowſki,
wielu Pałacow y Fortec Połſkich oſo-
oſo-

bliwie w Zbarażu Fundator. Gdzie fun-
dował konwent OO. Bernardynow pod
tytułem S. Jerzego Roku 1627. Przy-
wiozł piękny Obraz z Wenecyi Naysw:
Matki, lokował w Myſlenicach łaskami
ſłynący. Przy Koſciele SS. Troycy
w Krakowie Kaplicę wyſtawił marmu-
rem białym y czarnym ofutrowaną;
gozie z Bratem Koniuſzym Koronnym
odpoczywa zmarły Roku 1631. *Calebs.*
Xięſtwo w Dom Xiążąt Wiſniowieckich
ſię wrocilo.

ZBOROWSKI z Rytwian Herbu Ja-
ſtrzębiec w różnych Woiewodztwach.
Piſali ſię z Rytwian. Wiele wielkich Se-
uatorow było z tego Domu. Marcin
Kaſztelan Krakowſki, Czeczybieſow
Zamku w Pokuciu Fundator, w Zboro-
wie Dworu wſpaniałego. Leży w Zbo-
rowie z Nadgrobkiem u *Paprockiego*.
Piotr Woiewoda Krakowſki od Wiary
Katolickiey daleki, przecieź Kapłanow,
y uczonych Eſtymator. *Paprocki.* Poſeł
do Selima o pokoy. Dla przyięcia Hen-
ryka Walezyuſza z Francyi, wyſtawił
260. ludzi konnych od złota y ſrebra.
Stefan Krol ten Dom ledwoby był cale
nie wykorze nił, gdy by dłużey był po-
żył.

żył, tak źle u niego udany od nienawistnych. Jastrzębiec miało żniost o miłę od Szydłowa, y staw wielki założył. Jędrzey Marszałek Nadworny K. Zborowski Kościół oddał Katolickim Xięgom. Samuel Zborowski Rotmistrz Krolewski syn Marcina Kasztelana Krakow: porwawszy się przed brama Zamku Krakowskiego do szabli na Tęczyńskiego Kasztelana Woynickiego, nie iego, ale Wapowskiego Kasztelana Przemyńskiego ciął, z kąd wkrótce umarł. Dekretowany na śmierć od Henryka Walezyusza, uszedł do Xiążęcia Siedmigródzkiego, z nim do Polski przyszedł, w wielu się okazach popisał, iednak złapany, dekretowany od Zamoyckiego Kanclerza Hetmana. Miał za sobą Jordanownę Woiewodzanę Krakowską. Ostatni był Alexander Zborowski z Rytwian mąż Kochanowskiey. Inni Zborowscy są y dziś także Jastrzębcowie ale z Zborowa się piszacy.

ZBILITOWSKI Herbu Strzemie Stanisław w leciech 16. łańcuchy żelazne iak witki potargał, podkowy łamał. Zniknął w Kolnie.

ZĘBRZYDOWSKI Herbu Radwan w Kra-

w Krakowskim, w honory y w zaślugi Doma rozrodzony. Roku 1228. Gotard Kanclerz syn iego Gotard Hetman XX. Mazowieckich, iako Przywileie tego Domu świadczą u *Paprockiego*. Syn Hetmana Wilhelm kilku synow y Domow Ociec, to jest Antoniego, ktoremu się dostały Pprzytkowice z kąd Przypkowscy, w Krakowskim: Łukaszowi Polańowice z kąd Polańscy; innemu Czykowice od którego Czykowscy. Fabianowi Zebrzydowice, z kąd ci Zebrzydowscy. Jędrzey Biskup Krakowski Erazma Roterodama uczeń, Filozofii y Teologii po różnych Akademjach słuchał. Wy-mógł u Zygmunta Augusta edykt Dyf-sydentow *incapaces* Honorow deklarujący. Mikołay Starosta Stężycki, syn Kasprowa Kasztelana Lubelskiego Hetmana Natworonego na weselu Jana Zamoyckiego Kanclerza y Hetmana W. K. z Batorowną taką zinwentował scenę. Woz złoty ciągnely godziny dniowe y nocne. Dniowe były działki w białym atlasie z zegarkami na głowie. Nocne po prawey szły stronie: było ich 12. Nocne godziny były pacholęta 12. w czarnym atlasie gwiazdami popstrzonym;

nym; wszystkie 24. łańcuchami były spuione. Na wozie siedział Saturnus z siwą brodą, kozę w ręce trzymając. Przed nim Bania okrągła z złotego płotna, on sam w złoty altembas ubrany. Czas woz poganiał z zegarkiem na głowie, za którym szło słońce łańcuszkiem związane y Kieźyc, wszyscy czasowi służyli. *Bielski fol. 793. Papr. f. 200.*

Ten Mikołaj był potym Generałem y Starostą Krakowskim, Woiewodą Lubelskim Hetmanem Nadwornym, Marszałkiem W. K. tandem Woiewodą Krakowskim. Fundował Kalwaryą za Krakowem, gdzie OO. Bernardynów fundował, gdzie też leży pogrzebiony. Tam taki Ołtarz y *Antependium* sprawił. Na frzodku krzyż Kawalerski który po końcach dwie osoby trzymają, iedna *spei* ktora ziarna sieie, druga *Iustitia* w Zwierciadło patrzy. Na Ołtarzu w iasných promieniach Kielich; z ktorego połowę Hostyi widać z napisem z iedney strony Kielicha *Ille se mihi*; z drugiey strony napis: *Ego me illi*. Po kraiach pod wierzchem uapiśano po lewey stronie: *DEO qui creavit*; po lewey: *Reipublica: qua genuit*. Miał Herburtownę za sobą.

ZER-

ZERWIKAPTUR Herb trzy głowy kozie po pierś w prawą obrocone szarociemne, w połu brudnym. *Papr. Biel. Okol/ski*. Przodek tego Domu trzema nieprzyjaciółom za iednym zamachem głowy uciął, tym Herbem nadany.

Z tych *Anno 1106*. Drogośław maż sławny założył Wieś Koziegłowy. Ta się dostała Woiewodzie Krakow: Herbu Lis; toć tamci się pisałi z Kozich głów.

ZGRAIA jest Tarczą goła na tarczy w gorze szeroka, biała, żołnierzowi Zgrai nadana.

ZIELINSKI Herbu Jelita z Zięleńca w Wielkieypolszczę Maż bardzo świętobliwy, od obmow, słow próżnych wstrzeмиęzliwy. Z czeladzią do Kościoła co dzień chodził. W Kościele nigdy nic nie mówił, ale ieśli co gwałtownego było, za Kościół wychodził, wracał się. Klęcząc, leżąc na ziemi modlił się. Przed każdą Kommunią 5. dni pościł. W Piątki nic nie iadał, w sobotę suchorami chleb z wodą. W Pyzdrach zboże przedawczy, pieniądze na ubogich rozdał, o co go piany poddany skreconym postronkiem tak uderzył, że aż padł. Wstawszy rzekł: *Niech ci BOG odpusci*.
W Ko-

W Kościele godzinę leżąc Boga zań przeproszał, Suknię z siebie odartusów okrywał, niewolników wykupował, umarych grzebił. Gdy mu dom zgorzał, biegał do Kościoła, ofiarował. Zachorowawszy lekarstw nie chciał, chodził do Kościoła, potym się nosić kazał. Na Wielkanoc wszystkich przeprosił, do Kościoła zanieśiony, potym do domu, widział jasność nad sobą, z niego głos: *Dispone domui tuae quia morieris*. Kazał się do Kościoła zanieść, tam Anielskim widzeniem rozweselony, umarł R. 1585. wieku swego 36, pochowany w Zieleńcu dobrach swoich. W lat 30. po śmierci jego, R. 1617. syn z Tylickiej spłodzony Woyciech obligował żonę Annę Brodowską umierając, żeby Ciało jego w Oycowskim grobie Świętym nie składała przez rewerencyą. Więc podle tego drugi grob murując napadła na trunnę Tomazza Zieleńskiego nie naruszonego, białego, z wonnością: w nową trunnę włożono pochowano. W lat 7. z konsensem Biskupa dobyto go przy godnych. Już się ciało pśwować zaczęło, affekt wielki do nabożeństwa brał wszystkich. Ręka była cała prawa za sówite leżnuzny.

ZIE-

ZIELINSKI Herbu Swinka w Płockim. Z tych Konstantyn Arcybiskup Lwowski syn Kasztelana Sierpskiego od Generała Moskiewskiego *Ronne* poymany, w Moskwie zamorzony.

ZIENOWICZ Herb jest puł pierścienia do gory barkiem obroconego w polu czerwonym, nad nim krzyż Kawalerski; nad hełmem y Koroną kruk w prawą obrocony z pierścieniem *Papr, Okolski*. Do Serbii Paganie wpadłszy, ieden z nich porwał Xiężniczkę Serbii, z nią uchodził, w lesie się skrył, ale goniący za nim Serb po głosie na miejscu dotarł, zabił go, za co pierścień z swego zdjęty palca, dała mu. Obierając trupa z oręża y stroiu, zgubił pierścień, postrzegł stratę, aż wyprowadzając z miejsca niebezpiecznego Xiężniczkę, więc powrociwszy się zastał kruka nad trupem w pysku trzymającego, tego z łuku zabił. Za tę odwagę od Ojca tę Xiężniczkę wziął za żonę y ten Herb. Ten sam Herb Paprocki y Okolski zowią *Deszpot* to jest z Greckiego Panna. Przed tym Cesarzów Greckich Synowich y zięciów *Deszpotami* zwano pisze z Pontana *Bollandus in Actis SS.*

Tom:

Tom: 2. fol. 1001. A toli potym to imie było własne Familii Despotow: z których Jerży y Jan Despotowie od Turkow z fortun wyzuci w 600. koni do Władysława Krola Węgierskiego y Częstkiego udali się, y z nim przeciw Woyciechowi Bratu iego woiowali. *Tubero Dalmata l. 4. Commen. de temp. suis.* Jerży Heraklides Bazylik Despota był Hospodarem Wołoskim ale od Tomfy z rzucony, zabity, iego Córka była za Jędrzeiem Książciem Sanguszkim Starostą Włodzimierskim. *Bielski fol. 609.* Z tych Despotow ieden Zeno Bratofzewicz do Księstwa Litewskiego przeszedł (Okolski wywodzi że od Bratofa Herkulefowego syna) od Witolda przyięty, Smorgonie otrzymał, od niego y kraiu na sto mil od rzeki *Mysz do Dżisny.* Ten spłodził syna Zena albo Zenona, od ktorego Zienowiczami potomkowie nazwani. Z których wiele było Senatorow, Ministrów Urzędników Litt.

ZŁOTA WOLNOSC są dwa Węże jak 8. skręcone nad niemi krzyż.

ZŁOTOGOLECZYK Herb iest Gołęń złota zbroyna z ostrogą, kolanem niby o ziemie białą, piętą w lewą tarczy

czy skierowana, na hełmie w koronie 3. piora strusie. Tym się Herbem Bogna Matka S. Stanisława B. M. pieczętowała, Bielski za swoiey pamięci nikogo z tym herbem iuż nie stylzał; a toli Wolscy w ziemi Sanockiey do tego się Herbu odzywają.

ZNIN Herb iest Litera S.

ZOLKIEWSKI Herbu Lubicz na Rusi dokąd się z Mazowsza przenieśli: Mikołaj Woiewoda Bełzki, Stanisław Woiewoda Ruski w Katedrze Lwowskiej leży z nadgrobkim *ab Anno 1588.* Miał za sobą Lipską Herbu korczak. Synowie iego Mikołaj Podkomorzy Lwowski leżący w Warszawie, Ociec z Herburtowny dwóch synów Adama Obóznego Kot. y Łukasza Woiewody Braclawskiego w niewolę pod Cecorą wziętego wykupionego: Ten z Władysławem Krolewiczem powtornie lustrował Europę od Zygmunta III. przydany synowi. Wodzow potym Gustawa Krola Szwedzkiego Krolowi oddał od siebie poymanych. W Peryasławiu fundował Jezuitow, Budnow nadał *cum attinentiis.* Tamże pochowany 1636. Ale pierwsze bunt y Kozackie w Roku 1648.

mia-

miasta y Kościół zrabowały, temu Fundatorowi w grobie buzdygan y pierścien wzieły kości wyrzuciły. Była za nim Kurzańska. Stanisław Kanclerz y Herman W. K. Barski, Rohatyński Jaworowski Starosta drugi syn Stanisława Woiewody Ruskiego, za Stefana Króla y Zamoyskiego Kanclerza wielki człek, wielki Legista, z wielką pamięcią, słowa, karty, pamiętał, co raz przeczytał. Horacyusza naybardziej czytał, cytował. Jest List iego *de Bello Turcico* deliberujący u Łubieńskiego. Opisał wierszem wojnę Moskiewską, ale do druku nie poszła. Raniony pod Bieczyną wkołano z Maximilianem wojując: za co Zygmunt III. Kasztelaną Lwowską mu dał z Mnieyszą Buławą. Bił Tatarów pod Cecorą z Zamoyskim: także Wołochów, Szwedów z nimże w Roku 1602, gdzie ich zbili, Wodza *Reilholda Arne* trupem położywszy. Po Zamoyskim swym krewnym wzięł wielką Buławę ale nie rychło, że się zdał trzymać z Zebrzydowskim Woiewodą Krakow, Rokofzu na Zygmunta III. Autorem; ale ich biąc pod Guzowem, uszedł suspicii. W Moskwę poszedłszy pod Kluzynem ich

ich zniósł, Stolicę odebrał, Szuyskiego Bazylego wielkiego Kniazia z Bracią iego Janem y Dymitrem poymał, y przywiodł, że Moskwa Władysława Królewicza za Cara uznała, przysięgła. Na Seymie z tryumfem Szuyskich Królowi oddał. Spuścił Woiewodztwo Kijowskie wzięł Pieczęć Wielką y Buławę. Chwały swej Rycerskiej miał zazdrośnych Zoiłow, dzieła iego złe udających, iak by na zgubę Ojczyzny galili. W Roku 1620, z ordynansu Króla z małym woyskiem na Wołoszczynę poszedł, Kaspra Gracyana, z całą Wołoszczyną poddającego się broniąc, ale większego woyska Nieprzyjaciół gmin napadłszy, ku Dniestrowi się zbliżając przez dni 8. y nocy Tureckie y Tatarskie insultry wytrzymywał mężnie. Chorągwi wiele nocą naszych ku Dniestrowi udało się, o czym nieprzyjaciół uwiadomiony, śmieley natarł; Zolkiewski kilka godzin wytrzymując, przed Jezuitą się wyśpiewadał, w prostym stroju między żołnierzami zginął. Głowa do Carogroda na kopii odesłana, po ulicach noszona, okupiona w Zolkwi z Ciałem pochowana, Do Wołoch idąc pod Cecorę Dniestr

z wo-

z woyskiem przebywając, wżyskłą wodę widział rumianą. *Twardowski w Ładystawie IV.* Gdy się już ucierał tam z Turkami dni 8. widziane w nocy dwa woyska ucierające się ogniście, obudzony na to Żółkiewski swą zgubę tłumaczył, powiedziawszy że przez Wieś Swinacza przejeżdżając młodo od baby starey o swym szczęściu y nie szczęściu w życiu był uwiadomiony. *Zatycki w Listach ex M. SS. Jana IV.* Tenże y to o nim pisze że dziecięciem będąc, od mamki w Tuszynie pod Żółkwią na słońca upale odbieżony na trawie, od praka wielkiego był zastonięty aż mamka nadbiegła. A pod czas Kluczyńskiey (gdzie Carow pobrał) czyli Kluzyńskiey batalii; widziano małego, białego praka na grzbiecie siedzącego. *Idem.* Barskie fundował Kollegium. Miał za sobą Reginę Herburtonnę: z którą miał Corek 2. Koniecpolską Kasztelanową Krakowską Hetmanową W. K. y Zofią Daniłowiczową Woiewodziną Ruską Matkę ubogich: Syn ich Jan Starosta Rubiszowski, Jaworowski, Kałuski z Oycem pod Cecorą raniony, w niewolę wzięty, wypuszczony, na nogę skańczony posiadając na Sey-

Seymie w Roku 1633. maligną w Warshawie umarł, w Żółkwi pogrzebiony. Tam Kościół SS. Męczenników Stanisława y Wawrzyńca Hetman Żółkiewski y całą Żółkiew zakładał. Wiele tam Żółkiewskich leży. Michał Żółkiewski dwiema palcami iabłka przecinał, dwóch chłopow na ręku, trzeciego w zębach nosił. *Rzecz in Histor. Natur. P. P.*

ZORAWIŃSKI Herbu Korczak na Rusi, od Zorawna nazwani, ieden Dom z Chorodowskimi.

ZUBOWIE w Litwie są a Zubowscy na Wołyniu, w Kijowskim Herbu Przewdzic.

ZYCHLIŃSKI Herbu *Szeliga* *Zychlina* miasteczko w Łęczyckim. Zrych N. Zychliński Ociec Podkomorzezo Kaliskiego, *in Calvinismo* umarłszy dwa miesiące pogrzebu czekał na katafalku, znowu ożył, wstał, żył dwie lecie, z nikim nic nie mówiąc, tylko z Xiędzem, Katolickim, przed którym błędow swych się wyrzekłszy, y Sakramenta przyjąwszy, nmarł po Katolicku. Syn iego Podkomorzy y inni tym się nie oświecili w Herezyi. Tę piśze Adam Zychliński Kasztelan Międzyrzeczy relacją ręką
Cc swoją

swoją dla potomności, którą czytał sam
X. *Niesiecki Autor.*

ZYDOWSKI Herbu Doliwa w Ku-
jawskim y Krakowskim. Pisali się z Na-
rębic. Wiele było Prałatów. Jędrzey
Jan Chorąży Krakowski y Sędzia Grodz-
ki Fundator OO. Reformatów w Kętach
R. 1700.

ZYZEMSKI jest Lew stojący zwy-
niecionym igrzykiem, z ogonem do góry
zadartym, na hełmie Mitra Xiążęca. Ko-
jałowicz in M. S. Sa Kniaziami. Wiele
ich było Podkomorżemi y Ziemskimi
Officialistami w Mińskim y Mozyrskim
Powiatach.

Ad M. DEI Gloriam.

SERIES

S E R I E S

xiazat zeszłych y kwitnących w Pol-
Źcze, Litwie y w bliskich Kraiach.

B.

Bielscy Biaty Knia-
ziowie z XX. Li-
teńskich.

Borowscy Kniaz. na
Zmudzi Gozda-
wiczowie.

Betęcy Xiążęta.

Bibel Xiążęta krwi
Ruskich XX.

C.

Czterwertyscy Xiąż-
ętaoryskie XX.

D.

Dolscy Xiążęta.

Druccy Xiążęta.

Dubrowieckie XX.

Dowmand

Dowmond.

Dubronicki.

G.

Gedroycowie XX.

Glini, Kniaziowie
z Siewierza z Glin-
ny.

Girscy Xiążęta.
H.

Holszalscy XX.

Hotowcy yscy Xią-
żęta z Rusałow.

Hojskie Xiążęta H.
Duckich.

Haliczalscy Ksia-
żęta w Metr. Wo-
łyńskich.

K.

Kapastowie Xiążęta
w Woiew. Brat.

Kobryńskie Xiążęta.

Kopyskie Oleśnicy
czowie Xiążęta.

Kijowsky Kniaziowie.

Koreckie XX.

Cc2

Kory

Koryatowiczowie Morscy XX. w Litt.
 Xiążeta Pogon. Mściławscy Xiąż:
 Kofzyńskie XX. N.
 Kowelskie Xiążeta. Nowosielscy Kniaż:
 Krosyńscy Kniaż: O.
 na Siewierżu. Ostrogskie Xiążeta.
 Korybutowie Wi- Odnowscy Xiążeta.
 szniowieccy XX. Ożierkie Xiążeta.
 Kurczowie Knia- Olelkiewiczowie XX.
 żowie w Litwie y Odojewski.
 na Wołyniu. Olżańscy v. Holż.
 Kurlandcy Xiążeta. Ożierecki.
 Kurpscy Kniażow: Ofemiatyczowie
 z Moskwy do Litt. Ogińscy Kniażowie
 L. I.
 Litewf. wielkie XX. Peryastawscy XX.
 Lubeccy Xiążeta. Pomorscy Xiążeta.
 Łukomscy Kniażio. Puciatyczyc.
 Lingwieniczowie Potubińscy Xiążeta.
 Kniażio: Mści- Przychalski.
 sławscy. Petyhorski.
 Ligniccy Xiążeta. Pruhscy Xiążeta.
 Łuccy Xiążeta. Poryckie Xiąż: Ko-
 M. rybuth.
 Masalscy Kniażio- R.
 wis. Ruskie Xiążeta.
 Monwidowie XX. Rozylskie Xiążeta.
 Mazowieccy Xiąż: Rasławskie Xiążet.
 Radzi-

Radziwiłowie XX. Twerscy Xiążeta.
 S. Totoczyski.
 Sudalscy Xiążeta. W.
 Sangszkowie XX. Wisniowieccy XX.
 Stuccy XX. Olelkie- Wolscy Kniażowie
 wiczowie. w Litwie.
 Sololińscy Xiążeta Worotyńskie XX.
 Druck. Woronieccy XX.
 Sokolscy Kniażio- Z.
 wie na Wetyniu. Zarecki.
 Sotomreckie XX. Zbarazcy XX.
 Starodubskie Xiążet. Zastawscy XX. Ja-
 Starodubowskie XX. wnutowie.
 Swiersey vel Sie- Zastawscy na Wo-
 wierscy Xiążeta. łyniu.
 Siesiccy Kniażowie Zaszewscy Kniażio-
 iedni z Siewiersk. wie.
 Szuyscy Kniażowie Zabrzezińscy XX.
 T. W Szlisku w Pru-
 Torepeckie Xiążeta. sach wiele Xiążet.

FAMILIÆ,

Quæ Anno 1413. sub Jagellone &
Vitoldo in Horodlo admissæ sunt ad
usum Stemmaturum Polonico-
rum, uti habetur in Sta-
tuto Regni.

FAMILIA

STEMMA.

Montvid Pal. Viln.	Leliwa.
Jawnus Pal. Trocen.	Zadora.
Minigaulo Cast. Vil.	Rawa.
Sanigayto Cast. Troc.	Lisy.
a quo Sapieha	Jastrzębscy, seu La- zanki Boloſly.
Niemira seu Nagora	Trabki.
Gregorius Ostyk	Topory.
Butrym	Łabędz seu Skrihscii
Gdigunt	Poraie.
Nicolaus Bylim	Dębno.
Korewa	Odrawa.
Wyzgierd	Wadwicz.
Petrus Montigierd	Dria.
Nicolaus Tawry- gierd	Habdaniec.
Joannes Gastold	Wolo-

Wolezek Kotwa seu

Kutwa	Putkozie.
Butowe	Gryffowie.
Jadalt	Szreniawa.
Kalon Kato	Robodze.
Joan. Rymwidowicz	Grzymata.
Gineyd Kunciewicz	Zareba.
Dauksza seu Dowa	Pieręchata.
Nicolaus Boynar seu Bieynar.	Nowina.

Wolezkan, Kokuto-
wicz

Gierdorwoch	Dziatoſza.
Dangiel	Topacz.
Jakob Mingiel	Rola.
Woyſznar Wilkole- wicz	Sromla Sirokomla
Irzyk Sangaw	Kot Morſki.

Saka	Powata.
Naczkun	Pomian.
Werburt	Doliwa.
Monſtwid	Sarza.
Stanisław Wiſygin	Dolanga.
Wyſynga	Bogoria.
Woyſztyn Danczy- kiewicz	Janina.
Monſtold	Bichawa.
Andreas Dewkneto- wicz	Swinka.

Bodzwil seu Rod-
wil.

Michucha

Czupa

Koiczan Sukonicy

Niminwand Sefni-

kowie

Koczan

Gerdud

Moydylon

Stan. Butowrowicz

Woydzto Koszyto-

wicz

Joannes Eywild &

Czuszolowicz, Sur

gutha z Kieisni-

nia z Ruszyuek

Sulima.

Lodzia.

Kortzak.

Wanczyk.

Rolda.

Natęcz.

Leliwitowie.

Biała.

Godzieba.

Ciolek.

Osmorog seu Gerald.

